

ﻗﻼﺩﯨﻤﯩﺮ ﻣﯩﻨﯘﺭﺳﻜﻰ
ﻣﯩﻨﯘﺭﺳﻜﻰ ﻭ ﻛﻮﺭﺩ

مینۆرسکی و کورد

وهرگێرانی

ئه‌نوه‌ری سولتانی

ناوی کتیب: مینۆرسکی و کورد

- نووسینی: ڦلادیمیر مینۆرسکی
- وهرگێرانی: ئه‌نوه‌ری سولتانی
- نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆزان جه‌مال رواندزی
- به‌رگ: سه‌یوان سه‌عیدیان
- سه‌ره‌رشته‌ی چاپ: هیتمن نه‌جات
- چاپ: چاپی دووهم ۲۰۰۶
- ژماره‌ی سپاردن: ۲۵۲
- تیراژ: ۱۰۰۰
- نرخ: ۳۵۰۰
- چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده

زنجیره‌ی کتیب - ۷۴ - (۱۷۷)

ده‌زگای توێژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان

www.mukiryani.com

asokareem@maktoob.com

Tel: 2260311

ناوه پۆک

۹ سهره تا بو چاپی دووهم
۱۱ سهره تا
۱۳ هۆزهکانی رۆژئاوای ئێران
۳۵ ناوی مغولی شوین له کوردستانی موکریان
۸۷ له شکرکیشانی رۆمی و بیزانسییهکان بو سهه «ئاترۆپاتهن»
۱۴۵ گۆران
۲۱۱ فیرقهی ئەهلی حهق
۲۳۷ بۆچوون سهبارهت به ئەلف و بیی لاتینی کوردی

پیشکش به کاکم
عومہری سولتانی (ودفا) -
کہ دەستی قەلەمی گرتم .

Studiorum Orientalium et Africanorum
Cuius sub umbra
e vitae meae LXXXVII annis
XXII feliciter potaegi

V. Minorovsky
27, Bentham St., Cambridge
16. VI. 1964

سه‌ره‌تا بۆ چاپی دووهم

چاپی یه‌که‌می ئەم کتیبه‌. به‌هۆی هه‌له‌یه‌کی ته‌کنیکیه‌وه، یه‌ک له وتاره سه‌ره‌کییه‌کانی تیدا چاپ نه‌کراو له راستیدا له جیاتى ٦ وتار، ته‌نیا پینج وتاری گرته‌به‌ر.

وتاره دواکه‌وتووکه «ناوی» (له‌شکرکیشانی رۆم و بیزانسیه‌کان بۆ سه‌ر «نا‌تروپاته‌ن») بوو و ده‌بوايه له‌لاپه‌ره ٨٣دا چاپ بکرایه. به‌داخه‌وه له‌سه‌رجه‌می وتاره‌که، ته‌نیا عینوانه‌که‌ی چاپ بوو و ئەویش له‌سه‌ر وتاریکی دیکه‌ که ناوی خو‌ی (گۆران) بوو، به‌م شیه‌یه‌ هه‌ردوو وتاره‌که تووشی ئالۆزی و شیه‌واوی هاتن.

ئیمه بۆ ئەم هه‌له‌ ناخواسته‌یه داواى لی‌بوردن له‌ خو‌ینه‌رو کپاری چاپی یه‌که‌م ده‌که‌ین و لی‌رده‌دا له‌ چاپی دووهم ئەو هه‌له‌یه‌ راست ده‌که‌ینه‌وه.

وه‌رگێتر

سەرھانا

خوێنهرانی به پڕیز

گه پان به شوێن سه رچاوه له مه ر ميژووی شاری بۆكان له سه ره تاي سالانی ۱۹۰ دا گه ياندميه ئه و ئه نجامه ی وتاری دووهه م و سیههه می ئه م وتاران ه وهر بگيرمه سه رکوردی. وتاری «گۆران» م کاتێ ته رجه مه کرد که خه ریکی ساغ کردنه وه ی که شکۆله شيعری شیخ عبدالمومن مه ردۆخی بووم و مینۆرسکی وتاریکی له سه ر نووسیبوو. وتاری شه شه م به شیتک بوو له سه و تار له مه ر ئه لف و بیی لاتینی کوردی که وه ک نامیلکه یه ک بلاوم کرده وه. دوو وتاره که ی تریش هه رکام به مونساهه به یه ک لیم ده رکه وتن و وه رم گپرا نه سه ر کوردی.

سه باره ت به مینۆرسکی گه لیتک بابه ت نووسراوه و من هیهی ترم نییه لیتیان زیاد بکه م، ته نیا ئه وه نه بی مینۆرسکی له چاو رۆژه لاتناس و کوردناسه ئه وروپییه کانی تر خزمه تیکی به رچاوی به مینۆرووی گه له که مان کرده به لام ئه ویش له چوارچێوه کی گشتی ده رنه چوه و ئه گه ر سه ره تا شیتوازی لوری به زاراوه یه کی کوردی دانا بوو، ده رنه گتر لیتی پاشگه ز بووه و نه ک هه ر ئه وه ش به لکوو زاراوه ی گۆرانیشی له کوردی بوون شو رده وه و کردیه فارسی!

نیازم له و قسانه ئه وه به کورد ئیستا پسپۆر و لیزانی خو ی هه به و پتیویست ناکات چاوی له قه له می بیگانان بیت سیاسه ت و میژوو و ئه ده به ی بۆ شی بکه نه وه. با ئیتر قسه ی فلا نه ئه وروپی بۆ کورد نه بیته «وحی منزل» و به تایبه ت با گه نجه کائمان «شیتوازی لیکۆلینه وه» له وان فی ر بن ئینجا به قازانجی میژوو و ئه ده به مان که لکی لی وه ر بگرن.

وتاره کانی مینۆرسکی نمونه یه کی سه رکه و توو له توێژینه وه ی قوول و پسپۆران ه. وه ک له ده قی وتاره کان دا ده بیئرئ هه ندئ جار نو سه ر بۆ ده رخستنی راستیه ک ئه وه نده ی مووقه لیشی کرده وه و به شیتوه یه ک له بابه ته که وردبۆته وه خوێنه ر سه رسام ده میئنئ. به بروای من ئه مرۆ ته نانه ت له ئه وروپاش که سانی وه ک مینۆرسکی که من. ناوبراو وتاره کانی به زمانی ئینگلیزی نووسیون به لام له سه دان سه رچاوه ی یۆنانی، لاتین، فه رهنسی، ئالمانی، روسی، تورکی، مغولی و فارسیش که لکی وه رگرتوون که ئه م جو رابه تیبه بۆ مه سه له ی ته رجه مه ی من موشکیله یه کی زۆربان ده نایه وه و ئاشکرایه ئه گه ر یارمه تی دۆست و براده ران نه بوایه نه مده توانی ده قی هه موو ئه و زمانانه وه ر بگيرمه سه ر کوردی.

له م بواره دا به ئه رکی سه رشانی ده زانم سپاسی ئه و زاتانه بکه م که هه رکام له بواریکدا یارمه تییان داوم به تایبه ت له بواری ته رجه مه ی زمانه غه یره ئینگلیزییه کان، پیندا چوونه وه و تایپ و هه له گرتندا:

مامۆستا که مال مه حمود فه ره ج، خاتوو ک. هیتیرت، خیزانم نه سرین برنا، ئاندریاس گا فربه لیدی، دیمیتریا، کاک ره سوول قادی، کاک خانی هه ژار، کاک عه تا مو فتی، کاک صلاح محمیدیان، کاک ره حیم به هرامزاده، کاک مه جید حه قی، کاک سامان جاف، رۆژنامه ی په یام و بنکه ی راگه یانندی کوردی له له نده ن.

ههروه ها سپاسی بنکه ی چاپه مه نی موکریانی ده که م بۆ چاپی کتیبه که و به پڕیز د. نه جات عه بدوللا که بوه هۆی په یوه ندی نیوان چاپه مه نی موکریانی و من و زه حمه تی زۆری بۆ ئه م کاره کیشا.

جگه له م وتاران ه، من چوار وتاری «درایقر» م له سه ر کورد ته رجه مه کرده که هیوادارم به شوین ئه م کتیبه دا به ناوی «درایقر و کورد» بلاو بینه وه. ههروه ها سه و تاری مه که نزی و چه ند وتاریکی ئیدمۆندز، میجه رسۆن و میجه ر نو ئیلم ته رجه مه کرده ون و زۆر به هیوام له درێژه ی ئه م زنجیره یه دا بلاویان بکه مه وه.

وه رگير

نه ورۆزی ۲۰۰۱

له نده ن

یه که مجار ئاماژە بە بوونی میدیه کان (ماد) ^۱ و فارسەکان (پەرسو) ^۲ لە شویتنیکی باشووری گۆلی ورمی دەکن.

با بزانی ئەو دانیشتوانە و بە هۆی هێرش ئیرانیەکانەو لە جیگە خۆیان هەلکەندران ^۳ کێ بوون؟ ئیمە بۆ بەشی رۆژھەلاتی ئیران هیچ نیشانە یەکی روونی نووسراومان نیە، بەلام بە هەوایی دوو پادشاهی گەرە لە رۆژئاوا دەزانین کە بۆ ماوە یەکی درێژ سەر بە خۆیی خۆیان بەرانبەر بە دراوسی هەرە ناسراوەکانی میزۆپۆتامیا پاراست. لە باکوور، پادشاهی «وان» (ئورارتو یا خالدى)، لە نیوان سێ زەریاچە ی گەرەدا، دامەزرا: «وان» (لە تورکیای ئەمڕۆ) «ئورمیه» (لە ئیران) و «سوان» (لە ئەرمەنستانى سۆڤیەت). لە باشووری زۆر دوور، پادشاهی ئیلام بە پیتەختە یەو - «سوزا» (کاخى «شوشان» ^۳ لە کتیبی «ئیستر» ^۴ دا)، ولاتیکی بەرینی لە لای باکووری رۆژھەلاتی خەلیج داگرتبوو.

«وان» و «ئیلام» هەردوو زمانى تاییەتی خۆیان هەبوو، کە لە زمانەکانى میزۆپۆتامیایى نەدەچوون. بەلام چون ئەوانەى قسەیان پێ دەکرد، کەلکیان لە خەتی بزماى وەر دەگرت کە سەرەتا لە میزۆپۆتامیا دروست کرابوو، بۆیان دەگونجا کاراکتەری فۆنیتیکى زمانى تاییەت بە خۆیان پێک بێن و بەر بەرە، واتای خەتەکیان - کە بەشیکى «دوو زمانە» بوو دیاری بکەن.

جگە لەو دوو پادشاهیە، لە بەشى ناوەراستى زاگرودا ژمارە یەکی زۆر شازادە نشینی بچووک هەبوون، کە بە روالەت [دەسەلاتى] هەندیکیان لە چەند دۆلیکی دوور دەست بەو لەوە تر نەدەچوو.

ئیمە سەبارەت بەو شازادە نشینانە - بە پێچەوانەى هەموو شتیکی دیکە، جگە لە ناوەکانیان - کە زۆر عادیەتیش نین، زانیاریەکی کەمان هەیه. چپای بەرزى ژوورسەری زەویبە نزمەکان، زۆر جار دالەى پاشماوەى ئە دانیشتوانە بوە، کە لە دەشتایبەکان دەرکراون. ئەم مەسەلەیه لە سەرچاوە هندیەکانیشدا، وەک سەرچاوە قەوقازیه کان، راستە و بەلگە بەکیشە بۆ دۆزینەوێ بنەچەکی هۆزە زاگروسیه کان کە لە بوومەلێلى میژوودا ون بوون.

لەناو گەلانى بچووکتردا، وا هەیه سەرنج بەدیتە «کاسیتەکان» (کاش شو) ^۵ کە کەوتبوونە بەشى باکووری لۆرستانى ئیسستاوه. کاش شووکان، زەمانیک لە

هۆزەکانى رۆژئاواى ئیران

پیتەکی

ئەگەر کەسێک سەرنجى نەخشەى ئیران بدات، دەست بەجى روخساریک دیتە پیتە چاوی: دوو زنجیره [چپا] ی مەزن کە لە باکووری رۆژئاوا دا یەکتر دەگرنەو. یەکیان لایەنى پانایى جوغرافیایى باکووری ولاتەکە لە ئەفغانستانەو تا تورکیا دەپیتوئ کە لووتکەى هەرە بەرزى لە بەشى رۆژئاوا دا چپای «ئارات»ە.

زنجیره ی دوو دەم کە بەپێ هیچ مەودایەک کەوتۆتە باشووری ئاراتەو و بەرەو باشووری رۆژھەلات دەکشى، سنووری رۆژئاواى ئیران پێک دینى. ئەم زنجیره یە ئیسستا هیچ ناویکی نیە بەلام بەشە ناوەراستەکەى لە سەر دەمى کوندا «زاگرو» ی پێ گوتراوه. ئەم ناو ئیسستاش وەک ناویکی بەرى و جپى کۆن کەلکی بۆ هەموو زنجیره کە لى وەر دەگیرى. هەر ئەم زنجیره چپایەى وا بە بارى درێژیدا کشاوه، زەمینەى باسەکەى من پێک دینى.

۱. سەردەمى پیتە ئیرانیەکان

خاکی ئیران پیتەتر بەم ناو نەدەناسرا. لە دەورویەری ۱۰۰۰ سالی پیتە زابیندا ئیرانیە هیندوئەوروپیه کان، کە بە زمانیک لە هەمان بنەمالەى زمانە کۆنە هیند و یونانى و لاتینى و... هتدەکە دەئاخواتن سەرەتای نفوزکردنە نیو ولاتەکەیان دامەزراوند و دواى ئەوێ تیبیدا نیشته جى بوون، ئیتر ئەو ناویان لە سەر دانا.

ئیمە ناتوانین شویتنى ئەو مەسەلەیه هەلبگرین کە ئامۆزا ئیرانییه کانى ئیمە [ئەوروپیه کان]، کەى گەیشتنە سەر زیدی ئیستایان و بوون بە خاوەنى، ئەو نەبێ کە دەزانین لە نیوان سالانى ۸۴۴ و ۸۳۶ ی پیتە زابیندا، سالنامەى پادشاهی ئاشوور بۆ

به‌رزاییه‌کانیان هاتنه‌خواره‌وه و به‌سه‌ر «بابیل» دا حکومه‌ت‌بان کرد و له‌ئه‌نجامی ئه‌م کاره‌دا، ئیمه ئیستا لیسته‌یه‌کمان له‌ وشه‌گه‌لی «کاسسی» به‌دهسته‌وه‌یه.

زمانه‌که‌یان تایبه‌ته و به‌رواله‌ت خزم و که‌سی بۆ‌نیه، به‌لام بۆ‌مایه‌ی گێژوگومی ئه‌وانه‌ی وا به‌شوین دۆزینه‌وه‌ی شتی ون‌دا ده‌گه‌رین، [ده‌بی بلین] هه‌ندێ له‌ناوه‌کان، وه‌ک هیند و ئه‌وروپی ده‌چن، ئه‌ویش نه‌ک «ئیرانی» هیندو ئه‌وروپی به‌لکوو زیاتر «هیندی» هیند و ئه‌وروپی (بۆ‌نونه: سوریاش).

به‌شێوه‌یه‌کی ئاسایی، هه‌ندێ نفووزی سه‌رده‌می پێش‌تیش هه‌ست پی‌ده‌کری، وه‌ک چۆن بابیلیه‌کان به‌ئه‌سپیان ده‌گوت «گویدریژی چیا‌ی رۆژه‌لات». واده‌رده‌که‌وی ئه‌م هیندو ئه‌وروپییه‌ کۆنا‌ه که‌ ئه‌سپیان به‌خپو ده‌کرد، سه‌ره‌تا وه‌ک «سه‌ریازانی به‌کریگیرو» ئینجا وا هه‌یه وه‌ک سه‌رۆک، به‌شێوه‌یه‌ک که‌ له‌ میژۆپۆتامیای ژوو‌رو و هه‌روه‌ها له‌ پادشاهی «هیتی»^٦ له‌ ئاسیای بچوو‌کدا روویدا، خۆیان له‌ نیوان هۆزه‌کانی زاگرو‌سدا دامه‌زراندی.

به‌ ماوه‌یه‌ک که‌می پێش‌ سالی ١٩٣٠، به‌شیکێ زۆر له‌ که‌ل و په‌لی برۆزی (برنجی) له‌ باکووری لۆرستان دۆزرایه‌وه، که‌ «لغاو» و «ته‌پکه» شی ده‌گرته‌به‌ر، ئه‌مانه ئاماژه‌یه‌کن به‌ قۆنا‌غی به‌خپو کردنی ئه‌سپ له‌ ناوچه‌که‌دا. نووسه‌ر، یه‌که‌م که‌س بوو په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌م تا‌قمه‌ فاکته‌رانه و هه‌روه‌ها به‌ستنه‌وه‌ی بۆ‌چونه‌که‌ به‌ کاسیته‌کان یاخود به‌ یه‌که‌م [تا‌قمی] هیندو ئه‌وروپی دامه‌زراو له‌ناو ئه‌وانیدا خسته‌روو.^٧

٢. ئیرانی کۆن: میدی و فارسه‌کان

له‌ سه‌رده‌میکی دره‌نگتر دا - نزیکه‌ی ١٠٠٠ی پێش‌ زاین، کاتی ئیرانییه‌کان گه‌یشتنه سه‌ر زیدی ئیستایان، ده‌بی به‌ تا‌قمی جیا‌جیا و گه‌لیکیش به‌ زه‌حمه‌ت به‌ره‌و باشوور دا‌کشایی. ئه‌وانه سه‌ر به‌ دوو هۆز بوون: میدی و فارسه‌کان - که‌ زۆریش له‌ یه‌کتر ده‌چوون.

یه‌که‌م جار، میدییه‌کان بوون که‌ ده‌سه‌لاتیان سه‌ند (٧٠٠ تا ٥٥٩ ی.پ.ز)، درێژایی ئاشووری فه‌تح‌ کراییان پێوا و له‌شکران کیشایه‌ ناوچه‌رگی ئاسیای بچوو‌ک. فارسه‌کان زیاتر به‌ره‌و باشوور و بۆ‌ناو خاکی پێش‌ووی ئیلام رو‌یشتن و له‌ کۆتایی‌دا، میدییه‌کانی

ئاغای خۆیان خسته‌ لاره‌. له‌ژێر ده‌سه‌لاتی «کۆرش» دا، ئیمپراتۆریه‌تیکی گه‌وره‌ی فارس له‌ ئیران پێک‌هات (٥٥٩ تا ٣٣١ ی.پ.ز)، که‌ خاک و خه‌لکیکی زۆری ده‌گرته‌به‌ر.

به‌ردنوسه‌ ناسراوه‌که‌ی «پیترس پۆلیس» [تخت‌ جمشید]، له‌ ناو ره‌عیه‌ته‌کانی شاهانی گه‌وره‌ [ی فارس] دا، ره‌زگه‌ی جو‌ربه‌جو‌ر نیشان ده‌ده‌ن. ئاشکرایه هۆزه بچوو‌که‌کان له‌م پێشانگه‌ به‌نرخه‌ی وینه‌به‌دا له‌ بیر‌کرایه‌تن. دره‌نگتر ناوی «پارسه»^٨ و «ماده»^٩ (فارس و میدییه‌کان)، زیاتر واتای زید و نیشتمانیان به‌خۆیان‌وه‌ گرت تا واتایه‌کی راسته‌وخۆی ره‌گه‌زی.

٣. پاشاهیه‌تی ئیرانی ناو‌نجی . پارت و ساسانیه‌کان

ئینجا، سه‌رده‌میکی دوور و درێژ له‌ پادشاهی ناو‌نجی ئیران ده‌ستی پیکرد و نزیکه‌ی نۆسه‌د سالی خایاند (له‌سالی ٢٥٠ی پێش‌ زاینه‌وه‌ تا ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سه‌وته‌می زاینی). به‌داخه‌وه‌ زانیاری ئیمه له‌مه‌ر ئه‌و ئال و گۆرانه‌ی وا له‌ ئامیته‌یی [نه‌ژادی] دانیش‌تواندا پێک‌هات هه‌یشتا ناته‌واوه‌. ناوه‌نده ئیدارییه‌کان زیاتر به‌ره‌و رۆژئاوا و میژۆپۆتامیا، تا «سلوسیه»^{١٠} و «تیسفون»^{١١} له‌ سه‌ر چۆمی دیجله‌ کشان.

ده‌بی پیدایه‌ستی شاهانی ئیران بۆ‌دا‌بین کردنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خا‌که‌ی خۆیان، که‌ ئیستا که‌وتبه‌ پشته‌سه‌ریانه‌وه، هۆی تی‌خزانیان له‌ ناوچه‌کانی زاگرو‌س و زبادکردنی عونسوری ئیرانی له‌ویدا بوویت. هه‌رچۆنیک بیت، ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می ئیمه‌شدا گه‌لیک له‌و ناوانه‌ی به‌شی رۆژئاوای ئیران - که‌ له‌لایه‌ن «به‌تله‌میوس»^{١٢} -ه‌وه نووسراون هه‌یشتا هه‌ر غه‌یره ئیرانی ما‌بوونه‌وه.

٤. سه‌رده‌می ئیسلام

ئا. عه‌ره‌ب

ئیمه‌ دوای فتوحاتی ئیسلامی، که‌ له‌ سالی ٦٥١ دا گه‌یشته‌ لووتکه‌ی خۆی و هۆزه عه‌ره‌به‌کان له‌ زۆر شوینی ئیراندا نیشته‌جی بوون، به‌هه‌والی گه‌لیک تا‌قمی ئه‌وتۆ ده‌زانین که‌ له‌ درێژایی به‌شی رۆژه‌لاتی زاگرو‌سی ناوه‌ندی‌دا، نیشته‌جی بووبن. هه‌رچۆنیک بیت، ئه‌م بیگانانه‌ ژماره‌یان ئه‌وه‌نده نه‌بوو که‌ بتوانن خۆیان له‌وئ دامه‌زرین،

جا خه لکی ناوچه که دهورهیان دهدان ههروهه له ریگای ژن و ژنخوازی و پرۆسهی سروشتیی هاوړهنگ بوونهوه، هه موویان لهویدا توانهوه. هه وائی بنه ماله به کی عه ره بمان ههیه که له ماوهی سه دهیهک، ناسنامهی «الکردی» یان له ناوی هۆزایه تی خۆیان «الژدی» [العضدی]؟، زیاد کردبوو.

ب. دهیله مییهکان

له سه رده می کۆنهوه، ژمارهیهکی زۆری دانیشتون له بهرزاییهکانی باشووری رۆژئاوای کاسپین [خه زه ر] دا، که «دهیله م» ی پی دهگوترا، ژیانیان ده برده سه ر. هه ندیک هۆ بو ئه و باوه ره به ده سه ته وهن که دهیله مییهکان بنه چه کی «پیش ئیرانی» یان ههیه، به لام ئیتر تا سه دهی ده هه م [ی زایینی]، ئیرانی به ته و او ته تی له ره گه زی غالب دا نه تو ابوونه وه و ماوهیهکی زۆر دوا ی سالی ۹۰۰ ی زایینیش وا ده زانرا که بو ی ههیه هه مان ده ور بگپن که زیدی سکاندیناوییهکانی «نۆرسمه ن»^{۱۳} له ئه وروپا گپرای^{۱۴}.

له ناکاو، ده روزه ی لافا و به پشتدا که وت و ژمارهیهکی زۆری دهیله مییهکان که «وه حشی» و «تاقمی کولکن» یان پی دهگوترا، وه بوونه ئیرانه وه ئینجا به ره و میژۆپۆتامیا دا کشان و له ماوهی سه دهیه کدا، خه لیفه ی [عه باسی] یان هینایه ژیر رکیفی خۆیان وه. ئه و میژۆه ی که له ریگه ی «تۆپۆنیمی»^{۱۵} ناوچه که وه ساغ کرا وه ته وه، پیمان ده لئ کۆلۆنیه دهیله مییهکان له ناوچه ی زاگروسیشدا هه بوون^{۱۶}.

پ. تورک

هروژمی گه لیک گرنگتر، له لایه ن ئاسیای ناوه ندییه وه کرا. له سه ده ی یازده هه مدا، تورکانی ئوغوز - به ریبه رایه تی بنه ماله ی «سه لجووق»، ئیرانیان پیوا و گه یشتنه میژۆپۆتامیا و ئه رمه نستان و ئاسیای بچووک.

تاقمی گه و ره گه و ره ی ئه م تورکانه، له قوژینی باکووری رۆژئاوای ئیران کۆبوونه وه و له و شوینه دا، زمانی خۆیان به سه ر دانیشتوانی ناوچه که دا سه پاند. ئه و دانیشتوانه ش وا به ریک خراوه عه شیره تیه که ی خۆیان وه فادار ما بوونه وه، و ئی ده چی به ره و ده ورو به ی زاگرو س پاشه کشه یان کرد بیته.

د. مه غۆل

له سه ده ی سپزه هه مدا مغول، که له ناوچهکانی ئاسیای ناوه ندی - لای دهستی رۆژه لاتی تورکهکان ژیا بوون، به ره و رۆژئاوا کشان و له هه موو رۆژه لاتی ناوه راستدا، و ئیرانیان بارهینا. شاری ته وریز - وه ک ناوه ندی ئیرانی باکووری رۆژئاوا، بوو به شوینی سه ره کییان و له گه لیک شوینی زنجیره ی زاگروسیشدا ناوه ندی خۆیان دامه زراند. هه رچۆنیک بیته، تا ناوه راستی سه ده ی چوارده هه م، مغول - که ئیتر بوو بوون به موسولمان، ده سه لاتی سیاسیان کۆتایی هات و تیکه ل به جیگه رکانی خۆیان واته تورک بوون.

بو ماوه ی دوو سه ده دواتر تورکانی رۆژئاوای ئیران هه ر له بارودۆخیک ئالۆزی هه میشه پیدا بوون به لام دوا ی ئه وه ی یه کگرتنیک ئوتیان پیک هینا له ناوچه گه لیک زۆر دا بلا بوونه وه، به سه ر تیره ی جیا جیا دا دابه ش بوون و له شوینی دوو سه ده ی ولاته که دا، دامه زران. شوینه رۆژئاواوییهکانیش، شوینه واری ئه م بزوتنه وه عه شیره ییه یان به سه ره وه ما.

له ژیر ده سه لاتداریه تی سه فه ویهکاندا (۱۵۰۰ تا ۱۷۲۲ ی زایینی)، گه لیک هۆزی تورک و کورد بلتا بوونه وه و له قوژنه دوو سه ده ی کانی زاگرو سدا نیشته جی بوون.

ه. سه رده می نوی

ئه و کورته باسه ی سه ره وه له مه ر هه ندی گۆرانکاری رۆژئاوای ئیران له ماوه ی چه ندین سه ده دا، وشیار کردنه وه یه که له مه ر کورژانه وه ی هیله گشتیهکان و نیشان ده دات که له رۆژئاوای ئیرانیش وه ک هه موو شوینیک تر، ناگونجی باسی ره گه زیک بی خه وش و دوور له تیکه لایی بکه ین. که و ابوو با ته نگ و چه له مه ی ره گه زایه تی سه رده می نوی بخه ینه به ر لیکۆلینه وه.

ئه گه ر ئیمه زمان، وه ک سه ره هه ودا ی رینمونی بگرینه به رچاو، ئه و ده بی بیسه لمینین که بارودۆخه که تا رادهیهکی زۆر، هاسان ده بیته وه. جوغرافیا نووسانی عه ره بی سه ده ی ده هه م، ئاماره به زاروه ی تابه تی «خووزی»^{۱۷} له نزیک ئه هواز ده که ن که دوور نیه هه مان زمانه ئیلامیه کۆنه که بیته^{۱۸}. به لام له و سه رده مه به دووه، هه رچه شنه شوین هه لگرتنیک [ئه م زمانه] بی ته نجام ما وه ته وه و ئه م بارودۆخه بو هه موو زارادهیهکی کۆنی دیکه له زاگروسیشدا هه ر راسته.

لە بەشی پێشوو دا، کورتە یەک باسی که‌مایه‌سییه‌کان کرا. ئیستا دەتوانین زەین بەدینە سەر ئێرانییە روژئاوا ییەکان، که مەرکەزی باسی ئەم پاش نیوەرۆیە ی ئیمەن. دەکرێ ئەم تا قمانە لە ژێر سی سەردێر دا ناو بێرین: لوپ، کورد و گۆران. وا ھەبە ئەم ناوانە گەلێک جار بێنە ھۆی سەر لێ شیتاوی.

لە زمانی فارسی کۆندا، وشە «کورد» بە گشتی واتای «دەوارنشین»^{۲۶} دەبەخشی و بە گۆرە ی نووسراو یەکی سە دە ی دەھەم، ئێرانییەکان عەرەبیان بە «کوردی سوورستان»^{۲۷} ناو دەبرد. بە ھەمان شێوە دانەری مێژووی ناوداری کورد «شرف الدین» [ی بە تلیسی] (سە دە ی شازدەھەم)، لوپ بە لقیک لە کورد ناو دەبات و زاراوہ‌کانی کوردی و لوپ تا سەرەتای سە دە ی بیستەم و ئەوکاتە ی وا ئێرانی نالی «ئۆسکارمان»^{۲۸} سەردانی نزیک بە ھەموو ھۆزەکانی کرد و توێژینە و ھەبەکی سیستە ماتیککی لە مەر پ ئەمان [واتە لە مەر پ زمانی کوردی و لوپ] لە شوێنی خۆیدا بەرپۆتو بەرد، که مەر ناسرا بوون.

رەعیەتی ئە علا حەزرتی شاھ - که ئیمە «پارس»^{۲۹} یان پێ دە ئین، ئیستا خۆیان بە ئێرانی ناو دەبەن، که بیچمیککی «ئاریان»^{۳۰} ی کۆنە. لە ھەمان کاتدا، زمانی خۆیان بە فارسی یا پارسی ناو بردە دە کەن که ناوی مەلەبە ندیککی باشووری ئێرانە و ئیستا «شیراز» مەرکەز یە تی. ئەم وشە ی بە ئاشکرا راستییە کمان بو دە سە لمین: شارستانیە تی کۆنی ئێران، لە بەری باشوور و لە مەلەبە ندیک پە رە ی سە ند، که یۆنانیەکان بە «پیرس»^{۳۱} یان دەناسی و ئەو زمانە ش که شانازی ھەلدا ن و گە یشتن بە پلە ی زمانی نە تە وایە تی پێ بە خسراو، لە بنەرە تدا زاراوہ ی تە نیا ئە و مە لەبە ندە بوە.

لە راستیدا، ژمارە یەکی یە کجار زۆری زاراوہ ھەن که دانیشتوانی ناوچەکانی دوورتر لە زۆر شوێنی ئێراند، قسە ی پێ دە کەن. یەکیان ئەو زاراوہ یە وا لە «شمیران»^{۳۲} - ھاوینە ھەوارێک لە چەند مایلی باکووری تاران، قسە ی پێ دە کەن. بە لām زاراوہ‌کانی بەشی ناوہ‌راست و باکووری ئێران خاوەنی تاییە تە ندیککی ئە و تۆن، که لە زمانی فارسی رەسمی جیایان دە کاتە وە. لە کاتی کدا زاراوہ‌کانی مەلەبە ند [ی فارس] نزیکترین پە یوہندیان لە گە ل زمانی فارسیدا ھە یە.

زۆرە ی خە لکی سەر سنووری روژئاوا [ی ئێران]، ئیستا بە زاروہ ئێرانییەکان قسە دە کەن، بە لām ھە ندیککی لە م یاسایە بە دەرن. لە باشوور لە ناوچە ی خوارووی ئیلامی کۆندا، [زمانی] عەرەبی شالای ھیناوە. تورکی لە نیوان ھە ندی تا قمی دوورە پە ریزی روژئاوا دا دە بێرێ و ئیستاش لە بەشی باکووری ناوچە ی بەرینی باکووری روژئاوا ی نازەربایجاندا (که پیتە ختە کە ی تە وریزە)، ھەر عونسوری زالە.

لە نیوان گۆلی ورمی و سنووری روژئاوا دا، ھە ندی کۆلۆنی بە قە واریەکی بەرچا و ھەن که بریتین لە ئەرمەنی و ئاسوری. لە بەر ئە و راستیە، که ئە و بە شە ی ولات لە سە ر دە می بیژانسا، ناوی «پیرس ئەرمەنیا»^{۱۹} ی لە سەر بو، دە بی بوونی ئەرمەنی لە ناوچە کە دا، بگە رتە وە بو سە ر دە میکی کۆن. گومان دە کرێ ئەرمەنییەکان لە «تراس»^{۲۰} - ھە وە ھاتین و سە ر دە میکی لە «فریجیە»^{۲۱} لە ئاسیای بچووک ژیا بن، ئینجا دوای گواستە وە ی شوینی خۆیان دانیشتوانی پادشاھی «وان» یان لە ناو خۆیاندا توند بێتە وە.

«سوریانییەکان»^{۲۲}، ئە مەر پ بە خۆیان دە لێن «ئاشوری»^{۲۳} بە لām بە بی ھیچ گومان کردنیکی ئەم ناوہ لانی کەم لە باری زمانە وانیە وە ھە لە یە چون ئە وان بە زاروہ یەکی «ئارامی»^{۲۴} دە ئاخشن که زۆر لە زاراوہ ئارامییەکانی دیکە واتە ئە وانە ی ئیستا لە لیوارەکانی خاکی نزمی مێژو پۆتامیادا زیندو و ماو نە تە وە، نزیکە.

ئارامی و «ئاشوری» ی کۆن ھەردوو لە بنە مائە ی زمانە سامییەکان^{۲۵}. بە لām ئاشوری وە ک زمانی قسە کردن، دوابە دوای وێرانی «نەینەوا» بە دە ست مێدیەکان لە سالی ۶۱۲ پ. ز دا، مرد و لە ناو چوو. ئارامی زمانیککی جیا وازە و دە بی زمانی ئە و دانیشتوہ ئاشتیخوازانە بوو پیت که دوای فتوحاتی ئاشوریەکان، دە ستیان بە سە ر داگیرابوو.

سە بارە ت بە جیا وازی زمان، قسە ی زۆر ھە یە بکرێ بە لām لە روانگە ی رە گە زا یە تیئە وە «سوریانی» یا بە لای کە مە وە سوریانیە شاخاویەکان، که بە کارا کتە ریککی شە رانییە وە ناسراون، وا ھە یە پاشماوہ ی ئاشوریە راستە قینە کانیان لە ناو خۆیاندا توند بێتە وە.

لە کۆتاییدا دە بی بگوترێ، لە ھە موو کوردستان دا ژمارە یەکی کۆلۆنی جوو لە کە دە بێرین که ئە وانیش بە زمانی ئارامی و ھە روہا بە کوردی و زاراوہ خۆجییەکانی تر قسە دە کەن.

ئەو مەسەلە، دەبیتتە ھۆی سەلماندىكى زياترى ئەو پەيوەندىانەى وا زمانى رەسمى بە مەلئەندەكەو دەبەستەو - مەلئەندىكە شوتىنى لە داىك بوونى زەنجىرەى گەورەى «ھەخامەنىشى» (ئەخمىتىيەكان^{۳۳}) لە سالانى ۵۵۰ تا ۳۳۰ ى پ.ز. و ساسانى لە سالانى ۲۲۴ تا ۶۵۱ ى زايىنىدا بوو.

ئا. لوپ

ئەو فاكىتىكى گرنگە كە زاراوہى ئىستاي لوپستان بە شىوہىەكى گشتى لە ھەمان تاقمە كە فارسىش ھەر لەو تاقمە، لە كاتىكدا ھەردوو كىيان بىگومان لە زاراوہ كوردىيەكان جىاوازن. بەلام زمان زەمىنەىەكى باش نىە بۆ ئەو بىبارەى كە گوایە لوپ بە خوتىن، ئاموزاي فارسەكانە ئەویش بە ھۆى ئەو راستىەوہ كە گەلئىك ھۆز بە درىژايى مېژووى خويان زمانىان گۆرپوہ، ئىمە پىويستە تەنیا ناوى گەلى «سىلتى»^{۳۴} بىننىەوہ كە زۆرىكىيان لە عەينى ئەوہدا تەنانەت ھەستى پەيوەندى ئەتەوہىي خويان پاراستوہ، بە ئىنگلىزى قسە دەكەن.

بەم پىيە، دەبى كاراكىتەرى زاراوہى لوپى بۆ پەردە ھەلگرتن لە سەر پەيوەندە فەرھەنگىيەكانىيان بگىرىتە بەرچاو، بەلام نەك وەكوو رىبەرىكى دلتيا بۆ [توتىنەوہ] لە بنەچەكى رەگەزايەتى ئەوانەى وا قسەى پى دەكەن. لىرەدا دەبى «مرۆقناسىي فىزىكى» يارمەتيدەرمان بىت. بەلام وردبوونەوہى سىستەماتىك بەرادەبەكى بەرچاو و لە نىبو لوپ دا بەرىتوہ نەچوہ و كاتى كە مەسەلەكە چارەسەر كرا، كارىكى عاقلانە دەبىت ئەگەر لە رىگەى ئەندازەگرتن و وىنە لى ھەلگرتنى ھەموو لوپانەوہ «يارد» ەكان بکەين بە «مەتر». پىويستە بە بى جىاوازى، ھەموو تاقمە عەشیرەيە ناسراوہكان دىارى بکرتىن، چون بۆى ھەيە ئەو راستىەمان بە باشى بۆ بسەلمىنى كە بنەچەكى جىاوازىيان ھەيە. ھەرەوہا دەتوانى ئەو راستىەش بگىرىتە بەرچاو، كە جىاوازىيەكى گرنگى رەگەزى لە نىوان چىنە كۆمەلایە تىيەكاندا ھەبىت. لەبەر ئەوہى خەلكى كۆچەر و دەوارنشىن گەلئىك بۆيان ئاسايە ئەو بىگانانەى وا دژ بە دوژمنىكى سەرەكى دەيانپارتىن، وەك رىبەرانى خويان بناسن و لە ناو خوياندا جىيان بکەنەوہ.

ئەو خەلكانەى وا لە رۆژئاواى ئىرنادا بەلوپى دەناخشن، بە سەر چوار گروپى جوغرافىيادا، دابەش دەكرىن:

- **مەسەنى:** لە باشوور و لە درىژايى ئەو گەلىيانە دا وا فارس بە خوزستانەوہ دەبەستن، ژيان دەبەنە سەر. مەسەنىەكان پىش سەدەى چوارەم و لەبەر رووناكايى تەواوى مېژوو، دانىشتوانى پىشووترى شوتىنەكەيان لە ناو خوياندا تەواندۆتەوہ. بۆ نمونە «شول»^{۳۵} ەكان (كە لە سەرەمى خوياندا، گەلئىك ناودار بوون).

- **كۆھگىلۆ:** لە باكورى مەسەنى «كۆھگىلۆ» يەكان، كە بە شىوہىەكى سەرنجراكىش لە گەل ئەو تىرە توركانەى وا لە ناوياندا دامەزراون، تىكەلاو بوون. تەنانەت ناوى تايفەى «ئاغا چارى»^{۳۶}، ناوى ھۆزىكى گەورەى توركە كە واتاي «پىاوى دارستان» دەبەخشى.

- **بەختىارى:** بەرەو باكورى كۆھگىلۆ و لە نىوان ئىسفەھان و خوزستاندا، ژمارەىەكى زۆر لە ھۆزە بەختىارىيەكان دەژىن كە ناوى ئىستايان كەم تا زۆر نوپىە و وا ديارە لە ناوى ھەندى سەرەك ھۆزى مەلئەندەكە وەرگىرايىت. ناوى پىشوووى زىدى بەختىارىيەكان «لوپى گەورە» بوو. لە سالانى نىوان ۱۱۵۵ تا ۱۴۲۳ ى زايىنى دا، لە لاين زنجىرەىەكى حكومەتى ناوچەيەوہ بەرىتوہ دەچوو، دەگوترا ئەم خەلكە لەلای سوورپاوە ھاتوون.

- **لوپى بچووك**^{۳۷} **لە پىشكۆھ و پىشكۆھ:** بەشى باكورى رۆژئاواى لوپستان، لە سەردەمىكدا، فیدراسىونى «لەسەر لوپ» ي پىك ھىتابوو، كە ھاوچەشنى بەختىارىيەكان بوو و زنجىرەىەكى حكومەتى خويان بەرى دەبرد (۱۱۸۴ تا ۱۵۹۷). پاشان خاكەكەيان بوو بە دووبەشەوہ: بەشى پىشكۆھ بە واتاي ئەم بەرى چىپاكانى (سەرسنوور) و پىشكۆھ بە واتاي پشت چىپاكانى (سەر سنوور) واتە شوتىنى شور بوونەوہى دىوارى رۆژئاواى زاگروس بەرەو مېژۆپوتاميا.

ئەركىكى ھاسان نىيە پوختەيەك لە تايبەتمەندى بنچىنەيى رەگەزى ئىرانى بدرى بەدەستەوہ ئەو نەبىت كە لەسەر بناغەى ھەستىكى گشتى لە مەسەلەكە نىك بىەوہ مەگەر ئەو ھەستە گشتى يە بەھۆى شىوازىكى ئوسلووبدارى ئەوتوۆ رابگەيىترى كە تەتەلە ھەخامەنىشەكان نوپنەرايەتى دەكەن.

ب. کورد

دانیشتوانی کورد، یه کهم جار له ئیراندا به مهزننه له باشووری هیلێکدا دۆزراونه تهوه که هاوتەریب له گەل کرماشان و به پشتینیکی پان بهروو باشووری گۆلی ورمی کشاوه و لهوتیه به پشتینیکی باریکتر تا چپای ئارات هاتوه. بهلام کورد ههروهها عونسوریکی گرنگ له ناو دهوله تانی دراوسیدا پیک دین.

له عیراقد، کورد ههموو بهشی شاخاوی و لاتته کهیان داگرتوه و له باکووری سووریاوه تا نزیک «میدیترا» (دهربای سپی) رویشتون. له تورکیا ژمارهیهکی زۆری کورد له نزیک گۆلی وان ژیاون و بهروو روژئاوا، ههتا ئه نقه ره کشاون. بهلام دواي کوشتاری ئه رمه نیه کان له ماوهی شەری ۱۸-۱۹۱۴ دا، ههمل و مه رجه که تاریکتر بوه. دواي سالی ۱۹۱۹ که «قارص» درا به تورکیا، کوردیکی کهم له ناوچه کانی ئه وروپی قه و قازدا، مانه وه. بهم شیوهیه، کورد نوینه رایه تی کۆمه لیکي گرنگ له دانیشتوانی یه کگرتووی هاوچه شن ده کات، که هیشتا چاوه پروانی هه ندی دامه زراوی زیترن.

کوردی، زمانیکی ئیرانییه و به بی هیچ گومانیک تارا ده یه کی سه رنج راکیش له فارسی جیاوازه. وشه ی گشتی هیندو ئه وروپی بو «دل» له کوردیدا «زرد»^{۳۹} و له فارسیدا «دل»-ه. «ناو» له کوردیدا «نیو» و له فارسیدا «نام»-ه. ئه ده بیاتیکی یه کگرتووی سه ره کی^{۴۰} له کوردیدا نییه و کهم و زۆر هه مو هۆزیک زاراوه ی خۆی هه یه، گه رچی بناغه یه کی کاراکتریستیکی کوردی له هه مواندا به رچاو ده که وی. ئه م به رچاو که وتنه خۆی گه لیک سه رنج راکیشه، ئه ویش له روانگه ی به ربلاوی زۆری هۆزه کورده کانه وه.

من له و باوه رده ام ئه م مه سه له یه نیشاندهری ئه وه یه که له کۆندا زمانیکی بناغه یی به هیزیان هه بوه و هه موو شیوه زمانه کان له و بناغه یه وه سه ریان هه لداوه، گه رچی شوین هه لگرتنی ناوچه بییش هه ره بوه.

وهک من ده بینم تا قه ریگا بو درپرینی ئه م یه کیبونه، په سه ندی ئه و گریمان ده بیته که زمانی کوری له زمانی زوی میدی که وتوته وه. کاتی میدییه کان ئیمپراتۆریه تی ناشووریان له ناو برد، ده بی زۆریک له هۆزه کانیان به روو ناوچه بۆشاییه کانی [نیوان هه ردوو ئیمپراتۆریه ت] کۆچیان کردبیت. له گه ل په ره سه ندنی ده سه لاتی میدیا به ره و

مه مه سه نی و به ختیاری که هه ردووکیان له نزیک [مه لبه ندی] فارس ده ژین، زیاد له دوو لقه که ی دیکه، له ئیرانی ده چن و وا هه یه هه ره ئه وهش چاوه پروان بکریت. به لام لیته شدا پیوسته سه رنج بدریته چینی خواره وه نه ک سه ره ک هۆزه کان که گه لیک هه سانه تر ده توانن ژن و ژنخوازی له گه ل خه لکانی دراوسییان بکه ن و هاوسه ریک له پله یه کی به رزتر بو خۆیان بخوازن (بروانه وینه ی ۳ ب).

شیوه ی فیزیکی (ئانatomy) له ئه ندامانی ئاسایی هۆز، وا هه یه شوینی زه ختی زۆری به سه ره وه بیت. ئه م کۆچه رانه، به درێژی کۆچی وهرزی خۆیان کاتی به شوین له وه ری مه روو مالاتیاندا ده گه رین، له ده شتاییه به رفراوانه کانه وه به ره و وشکارۆ (فلات) ه به رزه کان هه لده کشین و چۆمه سه هۆلبه ندانه کان ده پتون، به لاقی رووت به سه ر به فردا ده پۆن و به شوین بزنه کانیاندا، ما ه و زه ردی وه ک دیواری چیاکان ده پتون.

ئه و فیلمه ی وا ناوی «چه من»-ه و نووسه ری ئه مه ربکی «م. کوپه ر» دروستی کردوه^{۳۸} و کتیبه که شی هه مان نیوی هه یه چیرۆکی قاره مانیه تی به ختیاریه کانه، پیش ئه وه ی ده وله تی ئیران ده ستی به نیشه جی کردنیان له سه ر خاکیک کردبیت که پیشتر بو ماوه ی شه ش مانگی سال به شیوه یه کی ره سمی که لکیان لئ وه رده گرت.

لوری باکووری روژئاوا، له رواله تی فیزیکیدا زیاتر نااسایین. دۆستیکی ئیرانی من جاریکیان لورستانی به «مه عده نی ریش» واته کانگای ردین دانا و له راستیشدا، ئه وه یه کهم هه ستیکه لوران [له بینه ری لاوه کیدا] به دی ده هین. ئه م هه سته، به هۆی کورته بالاییانه وه ده سه لمیت (بروانه ره سمی ژماره ۲ و خسته ی ژماره ۴ ئ) [ده قی ئینگلیزی]. روخساریان گه لیک وه حشی و لاوازه و له بزنی ده چیت [!] جیاواز له مه سه له ی کهم بوونی خواره مه نی، لور به هۆی خواردنی ئاردیکه وه که له به روو کتیوله دروست ده کریت، «سوء تغذیه» یه کی کۆنیان له گه له.

هه رچۆنیک بیت، شتیکی کۆن و سه مه ره سه باره ت به لور هه یه که ده لئ سه ره رای زاراوه ئیرانییه که یان، سه ر به چه شنه ره گه زیکی سه مه ره ی مه لبه نده که ن. «ره شماله کانیان» له ره سمی ژماره ۳ ئ [ی ده قی ئینگلیزی] دا نیشان دراوه.

«لیدیا»^{۴۱}، هۆزه میدییه‌کان (که ئیتر «کورد» نۆینه‌رایه‌تی ده‌کردن)، ده‌بی تا قوولاییه‌کانی ئاسیای بچووک نفوزیان کردییت.

به‌لام ناکرئ ئیمه جارێکی دیکه‌ش مه‌ترسی سه‌رلئ شیواویی له‌مه‌ر تیکه‌ل کردنی زمان و ره‌گه‌ز له‌ بیر بکه‌ین. کورد له‌ باری شیوه [ی روخسار] هوه، ته‌نانه‌ت له‌ناو تاقه‌به‌ک هۆزیشدا، لیک جیاوازن. یه‌کی له‌ ره‌سه‌کانی من (ژماره ۴ ب [ده‌قی ئینگلیزی]) سه‌ره‌ک هۆزێکی کورد نیشان ده‌دات (جه‌عفه‌ر ئاغای شکاک)، که من له «ته‌وریز» هوه ده‌مناسی و له‌ سالی ۱۹۰۴ به‌ ده‌ستی حاکم [ی نازه‌ربایجان] کوژرا. شیوه‌ی هیلکه‌بی ده‌م و چاوی، لووتی شووشی مام ناوئجی و رواله‌تی به‌هیز و تاقه‌تی، هه‌موو وا هه‌یه کاراکته‌ری بنه‌ره‌تی مرۆقی کورد بنوین. به‌لام رواله‌تی زۆریه‌ری کوردان، شوینی نفووزی به‌هیزی دراوسێ عه‌ره‌ب، تورک، ئه‌رمه‌نی و سوریا‌یه‌کان نیشان ده‌ده‌ن.

من، له‌م دوایانه‌دا، گه‌یشتوومه‌ته‌ ئه‌و ئاکامه‌ی که مغول له‌ ماوه‌ی ده‌سه‌لات سه‌ندنیا‌ندا له‌ رۆژئاوای سه‌ده‌ی سێزده‌هه‌م و چوارده‌هه‌م، ده‌بی سه‌رۆکایه‌تی ژماره‌یه‌ک له‌ تیره‌ کورده‌کانیان گرتیته‌ ده‌ست خۆیان. یه‌کی له‌ هۆزه‌ گه‌وره‌کانی باشووری گۆلی ورمی ناوی «موکری» یه‌ که ناویکی ناسراوی هۆزایه‌تییه‌ له‌ رۆژه‌لاتی دوور.

له‌ به‌راوردی مه‌نتیقی ژن خواستنی کورداندا، هه‌له‌یه‌ ئه‌گه‌ر بیر له‌ ژن هه‌لگرتنی به‌زه‌برو زۆر نه‌کریته‌وه. لاوی کورد، ئه‌غله‌ب می‌شکێکی پر له‌ ئه‌وینیان هه‌یه. نزیکه‌ی ۵۰ یا ۶۰ سال پیش ئیستا کۆنسولی به‌ریتانیا له «ته‌وریز» له‌ هه‌ولدان بۆ گه‌رانده‌وه‌ی کچی که‌سیکی «ته‌به‌عه» ی به‌ریتانیا (خه‌لکی ئه‌روپای ناوه‌ندی) بۆ ولاته‌که‌ی خۆی، تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ هاتبوو. کچه‌که‌ به‌ بارمه‌ته‌ گیرابوو، به‌لام نه‌بده‌ویست دزه‌که‌ی خۆی به‌جی به‌یلتی^{۴۲}.

ئهم نمونانه له‌ کوردستان، که ژن شوینیکی سه‌ره‌خۆیان هه‌یه، زۆر هه‌لده‌که‌ون. [می‌جهر] «ئی. بی. سۆن» که بۆ ماوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیش به‌ نه‌ناسراویی له‌ناو کوردانی باشووردا ماوه‌ته‌وه، باسی ئه‌وه ده‌کات که ژنان له‌نیو ره‌شماله‌کانیا‌ندا، به‌ چ شانازه‌یه‌کی بی وینه‌وه‌ پی‌شوازی له‌ میوان ده‌که‌ن. زۆر جار هه‌لکه‌وتوه‌ ژنی کورد کاروباری تیره و کومه‌لگای خۆی سه‌رکوتانه به‌رپه‌وه‌ بردوه.

له‌ سالی ۱۹۱۳دا، من خۆم چاوم به‌ یه‌کی له‌ و ژنه سه‌رنج راکیشانه که‌وت. له

ناوچه‌ی هه‌له‌بجه (که ئه‌وه‌ده‌م هی تورکیا بوو و ئیستا له‌ عیراقدا‌یه)، «عاده‌ خانم» که ئینگلیزه‌کان به «لیدی عادل»^{۴۳} ناویان ده‌برد، له‌ ماوه‌ی شه‌ری ۱۸-۱۹۱۴ دا سه‌رنجی خه‌لکی به‌ره‌و خۆی راکیشا - ئه‌و کاته‌ی وا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ ئه‌فسه‌ره به‌ریتانیا‌یه‌کانی له‌ مردن رزگار کرد و بۆ ئه‌و شاکاره‌ی کردی، له‌ لایه‌ن قوماندانی ئینگلیزه‌وه نازناوی «به‌هادور خان» پێ به‌خشا. (بروانه ره‌سمی ژماره ۵ ئ، [ده‌قی ئینگلیزی]).

جل و به‌رگی کوردی له‌ ناوچه‌ی سلیمانی و گۆلی ورمیدا، له‌ باری شیوه‌وه، زۆر ره‌سه‌نه. سه‌ره‌پچه‌کانیان بریتیه له‌ کلاویکی قوت که ده‌سه‌ره‌یه‌کی هاریشمی پان و پۆری به‌ ده‌وره‌وه پی‌چراوه و له‌ناستی سه‌رچاودا، ریشوولی پیدا شوو بۆته‌وه. هاوینان، پی‌اوه‌کانیان شه‌لوارێکی فشی پارچه‌بی سپی به‌ قۆلی یه‌کجار درێژه‌وه [سۆرانی] له‌ به‌رده‌که‌ن که ده‌گاته سه‌ره‌زی. له‌ کاتی شه‌ر و گه‌ردا، هه‌ردوکی سۆرانی‌یه‌کان له‌ پشت خۆیان پیکه‌وه گری ده‌ده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان سه‌ره‌سته‌ی جم و جۆلی هه‌بیته. له‌ سه‌ر کراسه‌کانیا‌نه‌وه، چاکه‌تیکی قوول و سه‌لته‌به‌ک له‌ به‌ر ده‌که‌ن که پشتینیکی پان ده‌وری داوه و درێژایی ئه‌م پشتینه، هه‌ندی جار ده‌گاته ۱۵ تا ۲۰ یارد گرتیه‌کی زۆریشی له‌ پی‌شه‌وه لی ده‌دری.

هۆزه‌کانی دییه‌کی رۆژئاوای ورمی (که ره‌سمی ژنه‌کانیان له‌ ژماره ۵ ب دا، نیشان دراوه)، [ده‌قی ئینگلیزی] چاکه‌تی گه‌لیک درێژتر به‌ نه‌خشی ئیترانیه‌وه له‌ به‌رده‌کن و بۆ کاتی سواری، پۆتینی درێژه‌لده‌کیشن. ئه‌وانه‌ی تریش هه‌روه‌ها، چاکه‌تیکی گولدۆزی کراو به‌ سه‌ر کراسه‌کانیا‌ندا به‌رده‌ده‌نه‌وه، که به‌شی پی‌شه‌وه‌ی ئاواله‌یه.

له‌ تورکیادا، کورد لاسایی دابی له‌ به‌رکردنی جل و به‌رگ به‌ شیوه‌ی عه‌سکه‌ری ده‌کاته‌وه و زیاتر به‌رگی وا ده‌که‌نه به‌ریان که ره‌نگه‌که‌ی، شتیکه له‌ نیوان سه‌وزی کال و زه‌رددا. پی‌ویسته له‌م حاله‌ته‌دا بلتین مخابن له‌ژیر زه‌ختی حکومه‌ته‌دا جل و به‌رگی رازاوه‌ی هۆزایه‌تی خه‌ریکی له‌ناوچوونه و جل و به‌رگی بی رۆحی نیوه ئه‌وروپی جیگای گرتوته‌وه.

به‌م پی‌یه، کورد، چ له‌ باری شیوه و چ له‌ لایه‌نی جل و به‌رگه‌وه، نیشانه‌ی شوین هه‌لگرتنی زۆر له‌ خۆیان نیشان ده‌ده‌ن. فاکته‌ری یه‌کگرتووییان بریتیه له‌ جل و به‌رگیکی نیوه ده‌وارنشینانه‌ی گشتی و زمانیک، که له‌ هۆزیکه‌وه بۆ هۆزیکتر جیاوازی هه‌یه به‌لام هه‌ردوو لا، له‌ به‌کتر تیده‌گه‌ن.

پ. گۆران

گۆران (گوران) نمونەبەکی باشە بۆ زانیاری لیکۆلینەوهی میترووی و زمانەوانی - پیش ئەوهی بربار بدری کام هۆز له کامه گروپ [ی نهژادی] یه. له سه دهی چوارده هم [ی زاینی] به دووه، نووسه ره موسولمانه کان گۆرانیان به کورد داناوه. لیره شدا، ئۆسکارمان دهی خسته زاراهه گۆرانی (گورانی) روخساری بنه مایی کوردیی که متر تیدایه و به پیچه وانه، شتیکی وه گریراوه له زاراهه ناوه ندییه کانی ئیران (بۆ نمونه ئەوانه ی وا په یوه ندیان به ئوستانی «فارس» به نییه).

تاقمی سه ره کی گۆرانه کان راست که وتونه ته باکووری ریگای ئەسلێ زاگرووس، که ریگه میترووی به غدا بۆ کرمانشان به ویدا راده بری. به لام ژماره به کی زۆری گوندی تاک و تهرا، که وتونه ته شانی رۆژه لاتی ئەم زیده سه ره کییه گۆرانه وه که [خه لکه که ی] ئیستاش به هه مان زمان قسه ده که ن.

له ناوچه ی به رینی پارێزراوی هه ورامانه وه به ره و باکوور، به زاراهه به کی هاویله (in the same class) قسه ده کری [هه ورامی] و جگه له وه، گروپی گه وه ی زازا، که خاکی نیوان دیاره کر و ئەرزو میان داگرتوه، هه موویان زمانیکی نزیک به گۆرانی به کار ده هیتن.

له ماوه ی شه ری کریمه [قرم] دا، رووسه کان کوردیکی زۆریان ده ست به سه ر کرد و له «سمۆلینسک»^{۴۴} رایان گرتن، له وئ، «دکتور پ. لیخ»^{۴۵} به نوینه رایه تی تیمی «ئاکادیمی زانستی رووسی»^{۴۶} سه ری لیدان. ئەم پسپۆره ده ست به جی به جیاواز بوونی زانستیانه ی زمانی کوردیی ئەسلێ و زازایی زانی، به لام ته نیا له سه رده می ئیمه دایه که په یوه ندیی ناو خویی نیوان ئەم زاراهه «نا - کوردی» به په خش و بلاوانه به شپوه به کی ریک و پیک که وتۆته بهر توێینه وه.

هۆزی گۆران، گه لیک سه رنج راکیشن، چیرۆکه شیعر و شیعی غه رامی تاییه ت و هه روه ها ئیینیکی سه مه ره ی خو بان هه یه که من ژماره به کی به رچاوی به لگه نامه م سه باره ت [به و ئاینه]، له چاپ داوه^{۴۷}. ئەم ئاینه، لق و پۆییکی زۆری له ناو خه لکی «نا - گۆرانی» ئیران و ولاته دراوسیکاندا لی بۆته وه.

زاراهه ی گۆرانی، ته نانه ت وه ک زمانی دیوه خان، له لایه ن زنجیره به کی بچووک له کوردستانی ئیران [ئه رده لان؟] به وه که لکی لی وه گریراوه. له کۆتاییدا ده بی بلیم، گۆران

و هۆزه هاوینه چه که کانی ئەوان به گشتی باخه وانیکی شاره زا و وه رزیریکی لیزانن - فاکته ریک که ناماژه به نه ریتیکی فه ره نگه کی کۆن ده کات. هه ورامان - به هۆی ستانداردیکی به رز له چۆنیه تی ئاو دیری کردنی ته ختایی داوینی گرد و چیاکانه وه شوینیکی زیاتری له سه ر من دانا. کاتی ئەم کاره کاراکترستیکانه ده خرینه پال یه ک، گۆرانی و هه ورامیه کان ده که ن به تاقمیکی تاییه تی ئیرانی.

من بۆ ماوه ی سالانی زۆر، هۆگری گۆران و ئاینه که بیان بووم. له سالی ۱۹۱۴ دا ده رفه تم بۆ ره خسا، چاوم به زیدی رازاوه و په ره ستگه ی گۆرانه کان بکه وئ که له ناوه راستی دارستانی سه وز و چۆمی به قه لبه ز و تاویره به ردی زل له ناو گه لییه دووره ده سته کانی زاگرووسدا شاراونه ته وه.

هه ر له م دوایانه شدا بوو، جاریکی دیکه هه ولم دا، به سه ر ماتریاله سه رچاوه ییه کان [ی خۆم] دا بچمه وه. بۆ ئەوه ی بنه چه کی گۆرانه کان بدۆزمه وه. بیچمی کۆنی ناوه که بیان واته «جباریه»^{۴۸} م له نووسراوه ی سه ده ی نۆه می جوغرافیا نووسیکی عه ره بدا دۆزییه وه.

تۆپۆنیکی ناوچه ی کرمانشان، جی پییه کی زۆری ناوی ئەم هۆزه نیشان ده دات، که وا ده رده که وئ پالپشتی زنجیره ی هه ره گرنگی حاکمانی ناوچه یی واته «حه سه نویه»^{۴۹} (له سه ده ی ده هه م و یازده هه م) بیته.

من ته نانه ت، شوینی گۆرانم بردۆته وه سه ره به شی ناوه ندیتری ئیران و زه مینه به کی زۆریشم بۆ باوه رپه که م هه یه که هۆزه که له ریگایه کی گه لیک دوورتر و له ناوچه ی زه ربای قه زوینه وه هاتوون که سه رچاوه یه کی مه زن و شوینی سه رتایی کۆجاریکی زۆره.

له روانگه ی کۆمه لناسیه وه، سه رنج راکیش ئەوه یه هۆزی ئەمرۆی گۆران له گه لیک تیره پیک هاتوه، که هه ندیکیان له گۆرانی بنه رته ی و ئەوانی دیکه یان سووک و سانا له کورد پیک هاتوون. سه رسورپه تهرتر له وه ش ئەو راستیه یه که کوردی ناو فیدراسیونی گۆران سوننه ن و ئاینی به ره مزو رازی هاویری گۆرانیه کانیان [ئه هلی هه ق] ده بی بۆ ئەوان «بیدعت» یکی بی خه وش بنویتی. سه ره رای ئەوه ش، هاویرییان له گه ل یه کتردا گه لیک خۆشه.

ئەو مه سه له یه، جاریکیتر نیشان ده دات که شتوازی گشتی ژبان و ویچوو بوونی به روا له تی داب و نه ریتی هۆزیکه ئەسلێ به لق و پۆیه وه، زمانی یه کبونی بنه رته ی هه ر دوو لایه نیان ناکات.

من، لهم وتارهدا، هه ندى بۆچونم له مهه ر دانيشتوانى جوړ به جوړ و سهرنج راكيشى روژتاوى ئيران خسته بهرچاو. گه لىك سالى دىكه ي پى دهوى تا ئه و مه سه لانه ي وا له په يوه ندى باسه كه دا هه ن، به رىك و پىكى وه لام بدرينه وه. من خوشحال ده بم نه گه ر ئه و دلويه من له زه رباى لىكو لىنه وه كانى داها توودا، ون نه بىت.

له گه ل ئامازه كردنم به ده ست پيشخه رى «نه نستى توى پادشاهى مرؤف ناسى»^{٥٠}، پىم خوشه چونه تى ئوسلو و به كانى خوم دوپات بكه مه وه. من ده مه وى ده ست بنىمه سه ر ئه و خاله ي كه مرؤف ناسى فىزىكى^{٥١} و ره گه زناسى^{٥٢}، پىويسته له په يوه ندى به كانى هه ره نىكى زمانه وانى و مىژوو دا به ره و پيش بچىن به تابه ت كاتى كه ئىمه له سه ر خاكىك هه نگا و هه لده ينينه وه كه پاراوى بىره وه رى مىژو و بىه، وه ك له ئىرانى به رىزىشدا هه روايه.

وه ك هه ندى دوستانى ئىرانىم به هاتنى خوځان شانازىيان به لىدوانه كه ي ئه مرؤم داوه، پىم خوشه به لىپرا و بىه وه بلتىم پى داگرتن له سه ر هه مه چه شنى گه لانى ئىران، به هىچ شىوه يه ك واتاى ئه وه ي نىبه مه سه له ي كوئى به كيه تى له مىژينه ي ولاته كه يان بچىته ژىر پرسىاره وه، ئه وه نه بىت كه هه ول دهرى جوانى و ئامىته بى و ها وره نكى، وه ك ره نكى مافوره يه كى برىقه دار بخرىته بهرچاو^{٥٣}.

Minorsky, V. 1921: "Notes Sur la Secte des Ahlé-Hagg", Revue du monde Musul.

Minorsky, V., 1927: "Kurds", Enscycl. Islam

Minorsky, V. 1928: "Lur", "Lur - i Buzurg" and "Lur-i Kuchik, En-cycl. Islam.

Minorsky, V., 1931a: "The Luristan Bronzes", Appolo Feb., pp. 141-2 (Addressed at the Congress of Persian Art, 5 Jan. 1931).

Minorsky, V., 1931b: " Les Tsiganes Lüli et les lurs persans, Jour., As., Apr., pp 281-305.

Minorsky, V., 1932: La domination des Dailamites, Paris

Minorsky, V., 1934: "Ahli- Hakk", Encycl. Islam, Suppl.

Minorsky, V., 1940 "Les origines des Kurdes", Travaux, du XXe congrès des orientalistes, Brussels (1938), pp. 143-152.

Minorsky, V., 1943: "The Curan", Bull. School Orient. Afr. Studies, Vol, XI, No. 1, pp. 75 - 103.

شه رى وىنه كان

يادداشت: ئه و وىنانه ي وا له گه ل ئه م وتارهدا ها توون هه مووىان وىنه گرانى ناوچه كه (و له ناوىاندا A. Sevrugin) له ده وروبه رى سالى ١٩٠٥ دا، كىشا وىانن (مه گه ر ناوى كه سىكى دىكه ده ست نىشان كرا بىت).

* ره سمى ٣: ئه (ره شمالم (كو ره نك) له لو رى ستانى باكو و ر.

ب) والى پشتكو ه (به چاكه تى چوارخانه وه)، له گه ل برا و پىا وه كانى، ده وروبه رى سالى ١٩٠٠.

* ره سمى ٤: ئه (شازاده ي شه ركه ر، «سالارالدوله» (به چاكه تى سپىه وه)، له گه ل سى

پهراویزه‌کانی هۆزه‌کانی رۆژئاوای ئێران

* وتاره‌که، له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه وه‌رگه‌یراوه:

Professor V. Minorsky, The Tribes of Western Iran, Journal of the Royal Anthropological Institute, Vol. 75, Parts 1-2, 1945, Pages 73 -80.

1. Medians (Mada)
2. Persians (Parsua)
3. Susa (Shushan)
4. Book of Esther
5. Kassites (Kashshu)
6. Hittite

۷. پروانه: مینۆرسکی (به‌شی ئ، سالی ۱۹۳۱)، دوای لاپه‌ره ۱۴۱ و هه‌روه‌ها (به‌شی ب، هه‌مان سال، ل ۹۳).

8. Parsa
9. Mada
10. Seleucia
11. Ctesiphon
12. Ptolemy
13. Norseman

۱۴. پروانه: مینۆرسکی، سالی ۱۹۳۲

۱۵. Toponymy = زانستی ناسینه‌وه‌ی شوینه‌واره کۆنه‌کان له‌ ریگه‌ی ناوه‌که‌یانه‌وه، وجه‌تسمیه.

۱۶. مه‌رکه‌زی ناوچه‌ی سه‌لماس، پیتی ده‌گوترا «دیلمان» (واته: ده‌یله‌مان).

17. Khuzi

۱۸. ناوی «خوز» (که له ناوی «خوزستان» و «ئه‌هواز» دا پارێزراوه)، په‌یوه‌ندییه‌کی له‌گه‌ڵ یه‌کی له‌ گهلانی عیلامدا هه‌یه، که یۆنانیه‌کان به «ئوریۆی» (Urioi) ناویان بردوه.

سه‌ره‌ک هۆزی تیره‌ی سه‌گه‌وند و دیره‌کوه‌ند (لورستان، ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۹۰۷).
(ب) جه‌عفه‌رئاغای شکاک له‌ گه‌ڵ سمکۆی برای (سه‌ره‌ک هۆزی کورد) و میوانه‌کانیان له‌ تورکیاوه و هه‌روه‌ها ده‌ست و پتیه‌نده‌کانیان (ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۹۰۳).
* ره‌سمی ۵: ئ) عادلە خانم، له‌گه‌ڵ کور و زاواکه‌ی (هه‌له‌بجه، ۱۹۱۴، ره‌سمه‌که خاتوو «ت. مینۆرسکی» هه‌لیگرتوه).

(ب) ژنانی کورد له‌گه‌ڵ خزمه‌ت کاره‌کانیاندا (ورمی).

[به‌داخه‌وه که‌بفیه‌تی وینه‌کان ئه‌وه‌نده باش نه‌بوو جارێکی دیکه له‌گه‌ڵ ته‌رجه‌مه‌ی کوردیدا چاپ بکرتنه‌وه. من ئه‌م شی کردنه‌وه‌وانه‌ی مینۆرسکیم ته‌نیا بۆ ریفرتنسی خۆتانه‌ر لێره‌دا هه‌تانه‌وه. وه‌رگه‌یرا.]

43. Lady Adela
44. Smolensk
45. Dr. P. Lerch
46. Russian Academy of Science

٤٧. مینۆرسکی، نووسراوه‌کانی سالی ١٩٢١

48. J b riqā
49. Hasan waihids
50. Royal Anthropology Institute
51. Physical Anthropology
52. Ethnology

٥٣. [مینۆرسکی ئەم وتارە لە تاران و لەسەر دەمی حوکمی رەزاشای پەهلەویدا خۆتێندۆتەووە و ئەم قسە یە لە راستیدا رەخنە یەکی نەرم و نیانە لە سیاسەتی «مرکزیت» ی رەزاشا، کە بە ناوی ئەو دەوێ دەبیست گەلانی جیاوازی ئێران لە نیو فارسدا بتوێنیتەووە. وەرگیرا.

19. Persarmenia
20. Thrace
21. Phrigia
22. Syrians
23. Assyrians
24. Aramic
25. Semetic
26. Nomads
27. Kurds of S ristan
28. O. Mann
29. Persians
30. Aryan
31. Persis

٣٢. Shemiran [گوندیک بە ناوی "شەمیران"، لە هەورامانیش هەیه. وەرگیرا].

33. Achaemenids
34. Celtic
35. Sh I

٣٦. Aghachari [مینۆرسکی، لە وتاری "ناوی مغولی شوین... «دا، ئەم وشە یە بە شێوەی "ئاغاج - ئەری" دەخوێنیتەووە. پروانە وتارە کە، هەر لەم کتێبەدا. وەرگیرا].

37. Lesser Lur
38. Grass, made by M. Cooper
39. Zird
40. Koine
41. Lydia

٤٢. واهەیه مینۆرسکی ناماژە بە داستانیک بکات کە لە "موکریان" بە "رووداوی کچە ئەرمەنی" ناوی

۱- لیکۆلینهوهی گشتی له «تۆپۆنیمی» ئێران:

ئهم وتاره، كه نزيك به بيست سال له مه و پيش نووسيموه، دوو نامانجی سه ره كی له بهرچاوه: يه كه م، پيداگرتن له سه ر گرنگيتی توپۆنینه وهی سيستماتيک له «تۆپۆنیمی» ئيران و دووه م: بۆ نمونه، ليكۆلینه وه له ناوه مه غۆلييه كان له لای هه ره باشووری ئوستانی نازه ربايجانی ئيراندا.

به شی زۆری ئه و شتانه ی و له پيشنووسه سه ره تاييه كه مدا گوتبووم، به ده رچوونی زنجيره يه ك كتيبی باش له سالانی ۳۲ - ۱۳۲۸ (۵۳ - ۱۹۴۹) دا، درێژه ی پیدرا. كتيبه كه، به نيوی «فه رهنگی جوغرافيايی ئيران» له لایه ن «بنكه ی نه خسه كيشانی ئه رته شی ئيران» هوه بلا و كرايه وه^۵. پينكه اتنی ئه م زنجيره يه، له ژوور هه موو شتيكه وه به هۆی هه وڵی رۆشنبيرا نه ی سه رۆکی پيشووی بنكه - «ژه نه رال حوسبنعه لی رزم ئارا» (برای سه ره ك وه زيری كوژراو) - هاته ئه نجام.

ده به رگی ئه م زنجيره يه، به پیتی ناوی ئه و ۱۰ ئوستانه دیاری كراون كه ته نزیما تی حكومه تی ئیرانی ئه مرۆیان به سه ردا دابه شكراوه و بریتین له: (۱) مه ركه ز (۲) مه ركه زی رۆژئاوا (۳) ناوچه كانی خه زه ر (۴) نازه ربايجان (۵) كوردستان (۶) خوزستان (۷) فارس (۸) كرمان - موكران (۹) خۆراسان (۱۰) ئيسفه هان^۶.

به سه ره به كه وه، ئه و زنجيره كتيبه له چوار هه زار لاپه ره ی چواربه كی پينكه اتوه و هه ر به رگيكي بریتيه له باسی به شه كانی «شه هرستان» (گه و ره ترين به شی ئيداری له شاره سه ره كيبه كاندا). «به خش» (ناوه ندی بچو و كتر) و «ديهستان» (مه كۆی چه ند ئاوايی).

ناوه كان به ئه لف و بيتی فارسی نووسراون و هه روه ها شيوه ی لاتينه كه شيان كه و توته به رده ست^۷. كورته باسيكيش له مه ر شوپنايه تی جوغرافيايی و ئيداری، ژماره ی خه لك و زمان و هه روه ها ئيش و كاری دانيشتوانيان نووسراوه. ئه م ناوانه خراونه ته نيو نه خسه يه كه وه و گه رچی يه كجار بچو و ك كراوه ته وه، به لام زۆریش بۆ رى و جى نيه.

به داخه وه هيچ پيرستتيك بۆ ئه و ناوانه پينك نه هاتوه^۸ كه له ژيتر زه ختی حوكمی په هله وی دا، تووشی گۆران هاتوون. گه رچی ليكۆلینه وه ميژوويه كان هه نديك جار

ناوی مغولی شوین* له كوردستانی موكریان

- (۱) ليكۆلینه وه ی گشتی له «تۆپۆنیمی»^۲ ئيران
- (۲) جوغرافيايی كوردستانی موكری
- (۳) چاره نووسی ميژوویی كوردستانی موكری
- (۴) عونووری^۳ مه غۆلی له ناوی شوپنه كاندا:

ئا) رووبار

ب) كيو و بستوو

پ) ناوچه و گوند

ت) هۆز

پاشكۆی (۱) لیسته ی زیادكراوی ناوی مه غۆلی شوپنه كان

پاشكۆی (۲) توپۆز كۆنتره كان له تۆپۆنیمی ناوچه كه: «پارسوا» و «ده ریاوسا»

شیواون، بهلام هەرچۆنیک بێ، ئەوەندەى که ئەو هەموو وشەیه بۆ بەکەمجار خراونەتە بەردەست، خۆى کارىکى گرینگە.

من به ههوالی «کاتالۆگ» یکیشم زانیوه که ههمان بنکه له مەهر شوپنه جوغرافيايیه کانی ئیران، وهک چیا و رووبار... پیکى هیناوه و هیچ پیتویستیش ناکات دهربارهى پیتاویستی ئەو چەشنه بلاوکراوانه بۆ پەسپۆران شتیکی بگوتری، بەتایبەت ئەگەر نەخشە و تەرحی رۆشنیشیان لەگەڵ بخری.

تەنیا له سەردەمی ئیستا دایه که توپژینهوهیهکی سیستماتیکی ناوی ئیرانیی شوپنهکان، بەسەنگ و تەرازووی لیکۆلینهوهی رۆژئاوایی، هاتۆته گونجان؛ ئەو شوپنهانی که نووسراوه میژووویهکان ناوبردهیان کردوون، هاسانتر دەناسرینهوه و زانستی «بەراردی زمانهوانی» بههۆی بیجمی کۆنی [ئەوناوانه] که بهسەر زمانی رۆژانهی خەلکەوه پارێزراون یاخود لەژێر شوپن تیکرانی فاکتوره میژووویهکاندا تووشی گۆرانکاری هاتوون، خەنی و دەوله‌مه‌ند دەبێ.

ههروه‌ها زانایانی «مرۆفناسیی» ش دەتوانن شوپنی دانیشتوانی کۆن هه‌لب‌گرن و ئەو «کاریتی قیزیت» انە^۹ و له کۆچ یان هروژم و هێرشه‌کانیان به‌جی ماون، بخه‌نه به‌ر ئەزموون.

به‌پێچه‌وانه‌ی توپژینه‌وه‌ی له ناوی که‌سایه‌تییه ئیرانییه‌کان - که ئیمه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌ک «Iranisches Namenbuch, 1895 [= کتیبی ناوی ئیرانی] «یۆستی» مان به‌ده‌سته‌وه‌یه (و ئیستا زۆریش نایابه)، توپژینه‌وه‌ی له توپۆنیمی ئیران به‌ شیوه‌ی سیستماتیکی به‌رپۆه‌ نه‌چوه‌ و هیچ توپژینه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌ لایه‌نه‌مان وه‌ک کاره‌ پر ئەرک و زه‌حمه‌ته‌که‌ی «ج. هۆفمان» له‌مه‌ر شیکردنه‌وه‌ی ناوی «ئارامی» ی شوپنه‌کان^{۱۰} یان وه‌ک کاره‌که‌ی «ه. هوسمان»^{۱۱} به‌ده‌سته‌وه‌ نییه‌.

«بیلریک»^{۱۲}، «و. بیلک»^{۱۳}، «م. ستریک»^{۱۴}، «تۆریۆ - دنگین»^{۱۵}، «فۆری»^{۱۶}، «ئی. سپایزیر»^{۱۷}، «هیرزفیلد»^{۱۸} و ئەوانیتر، توپۆنیمی زۆر کۆنی زنجیره‌ی زاگروسیان له پیتوهندی سه‌رچاوه‌ ئاشوریه‌کاندا خستۆته‌ به‌رلیکۆلینه‌وه‌.

له‌سه‌رده‌می پیشوودا، کاری ناسینه‌وه‌ی ئەو ناوانه‌ی که نووسه‌ره‌ کلاسیکه‌کان ئاماژه‌یان بێ کردوون، له‌لایه‌ن ئەو که‌سانه‌وه‌ به‌رپۆه‌ ده‌چوو، که کتیبه‌کانیان دهبه‌ر ژێر

چاپ. «و. تۆماسیک»^{۱۹} له توپژینه‌وه‌ بایه‌خداره‌کانی خۆیدا به‌ناوی «گه‌شتی ده‌ریایی نیرک له‌ که‌نداوی فارس»^{۲۰}، هه‌روه‌ها «شارپگه‌ی خۆراسان»^{۲۱} و «جاده‌کانی سه‌حرای ناوه‌ندی»^{۲۲}، نیشان ده‌دات که ده‌توانی له‌گه‌ڵ سه‌رچاوه‌کانی سه‌ده‌گه‌لی له‌میژین و ناوئجی دا چ بکری.

له‌شکرکیشانه‌که‌ی ئەسکه‌نده‌ر، به‌شیوه‌یه‌کی سروشتی، لیدوانی زیاتری له‌سه‌رکراوه‌ (دوایین کار له‌لایه‌ن «و. و. تارن» ده‌ویه)^{۲۳}.

ئیمه‌ بۆ خه‌زینه‌یه‌کی پر له‌زانیاری وه‌ک «ئیرانشه‌هر - که لیسته‌ی په‌هله‌وی شاره‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئیران و ژماره‌یه‌ک توپژینه‌وه‌ی دیکه‌یه - ، قه‌رزداوی «ج. مارکوارت»^{۲۴} و بلیمه‌تی و پەسپۆرییه‌که‌ی ئەوین. هه‌رچۆنیک بێ، هیندیک جه‌ده‌ولی وه‌ک «کاتالۆگی»^{۲۵} ناوی مادی شاره‌کان، نووسراوی «به‌تله‌میوس»^{۲۵} ئیستاش هه‌ر چاوه‌روانی لیکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تن بۆ درێژدان به‌ ده‌ستکه‌وته‌ به‌نرخه‌کانی «س. ف. ئاندریئاس»^{۲۶} له‌ زنجیره‌یه‌کی چل بابه‌تیدا که پیشکه‌شی «ئهنسیکلۆپیدیای راسته‌قیه‌» ی «پاولی - ویسسوا» ی کردوه^{۲۷}.

ئیرانناسه‌کان - له «ویندشمان»^{۲۸} و «گه‌یگر»^{۲۹} و «نۆلده‌» ده‌ ۳۰ بگره‌ تا ده‌گاته‌ شاره‌زایانی ئەم رۆژگاره‌، وه‌کوو: «ه. و. به‌یلی»^{۳۱} و «و. و. هه‌نینگ»^{۳۲} - ، یارمه‌تییه‌کی زۆری ناسینه‌وه‌ و شیکردنه‌وه‌ی ناوی شوپنه‌کانیان داوه‌. پرسیارگه‌لی بناغه‌یی وه‌ک بنه‌رته‌ی عونسوری [وشه‌ی] «که‌رته»^{۳۳} له‌لایه‌ن «ئۆ. بلاو»^{۳۴} «ئا. د. مورقان»^{۳۵} و «نۆلده‌» وه‌، له‌ لاپه‌ره‌کانی «zdmg» (سالانی ۱۸۷۷ تا ۱۸۷۹) و له‌ گۆقاری تایبه‌تی: "Zeitschrift für Ortsnamenforschung" دا باس و لیدوانی له‌سه‌رکراوه‌. له‌کاتی‌که‌دا بابه‌ته‌ ئیرانییه‌کان که‌مه‌تر بیریان لیکراوه‌ته‌وه^{۳۶}، له‌م دوایانه‌دا، «و. ئی. یلرس»^{۳۷} ئەزمونیکی یه‌کجار به‌ربلاوی زنجیره‌یه‌ک ناوی ئیرانیی شوپنی گرتۆته‌ ئەستۆ و به‌ توپۆنیمی ئیستایانه‌وه‌ی لکاندوون^{۳۸}.

کۆتایی قسه‌، له‌ناو ئیرانییه‌کان خۆشیاندا، نابێ هه‌ولێ «سه‌ید ته‌حمه‌دی که‌سه‌ره‌وی» له‌ بێر بکری^{۳۹}. ئەو میژوونووسه‌ مه‌زن و سه‌رنج‌اکیشه‌ (که‌ له‌سالی ۱۹۴۵ کوزرا) ^{۴۰}، به‌هیچ مانایه‌ک زمانه‌وان نه‌بوو به‌لام شتیکی وه‌شاوه‌یه‌ که هه‌ستی به‌ پیتاویستی شیکردنه‌وه‌ی ناوه‌ ناوچه‌یه‌کان به‌تایبەت هی زیدی خۆی نازه‌ریاجانی ده‌کرد.

به سه ره كه وه، ئاكامی توێژینه وه كانمان - گه رچی پڕژ و بلاوه و هه مه لایه نی نییه، به لام هیتشتا هه ر جیگه ی سه رنجه. روه گشتی لیکۆلینه وه كه ش له به نه رتدا له كه له پوهوری نه ده بییه وه تا جوغرافیایه کی راسته قینه، هه مووی گرتوته به ر.

ئێستا، کاتی ئه وه هاتوه كه پینگه ی روانینمان بگوێزینه وه بۆ لایه نه که ی تری مه سه له - واته گه نجینه ی ئه و ناوانه ی که تا رۆژگاری ئیمه ماون و له ناویاندا ده بی هه ولی دۆزینه وه ی بنه ما و هه روه ها راستکردنه وه ی چه وتیه به کان به دین.

ئه وه ش گرنگه که توێژه جوړبه جوړه کانی توێژینه ی - وا ره نگدانه وه ی چاره نووسی میژوی ئه م شوین و ئه و مه لبه نده ن -، شی بکرینه وه.

ئێران پره له لقوێزی هۆز و عه شیره تی کۆن و نوێ. گه ران به دوای ناوی ئه و هۆزانه دا، هاوکات له گه ل توێژینه وه له زاروه ناوچه بییه کان، و اهه یه بتوانی دابه شکرانی سه رده می پیشوو و ریگه ی کۆچ و راگوێزرا نیانمان بۆ روون بکاته وه^{٤١} - وه ک زۆر وا اهه یه که ناوی چیای «بالخان»^{٤٢} له نزیک «کراسنۆفۆدسک به ی»^{٤٣} نزیک ده ریچه ی «خه زه ر»^{٤٤} (پروانه پریسکوس، به شی^{٤١}: به لام)، له لایه ن تورکه «ئو غوز» هکانه وه^{٤٥} هینراییه ته «شبه جه زبه ی بالکان» («هه ئموس» ی کۆن): یان بوونی «ده ماوه ند» یکی دیکه له سه ر سنوره کانی «به لووچستان»، ره نگه به هۆی کۆچی به ره و باشووری ئه و به لووچانه وه به یان بکرێ که وا دیاره شوێنه واری زمانی خوێان له ئاوه دانیه کانی ناو سه حرای ناوه ندیی ئێراندا به جی هیتشته^{٤٧}.

٢- جوغرافیا:

وه ک شوینی ئه زمونوکاری خوّم، له م وتاره کورته دا هه وزه ی^{٤٨} باشووری «گۆلی ورمی» م هه لبژاردوه. ناوچه که م سێ جار بییوه:

- سالی ١٩٠٥ کاتیک له «مه راغه» وه چووم بۆ چاوپیکه وتنی هه ندیک شوینی هه وزه ی چۆمی «ته ته هوو»^{٤٩}.

- سالی ١٩١١ کاتیک له گه ل هاوړتی ئینگلیسیم - خودالیخو شبوو «س. ه. شیلی»^{٥٠} دا مه ئمووریه تی پیراگه یشتنمان بۆ سه ر ئه و ناوچانه هه بوو که ئه وده م تورکیا داگیر کردبون.

- سالی ١٩١٤ و ئیواره ی ده ستپیکرانی شه ری به که می جیهانی که منیش به کی بووم له و چوار نوێنه ره (ئێرانی، تورک، بریتانیایی و روسی) به ی وا بۆ دیاری کردنی سنووری نیوان تورکیا و ئێران ده ست نیشان کرابووین - ئه و سنوره ی که وا به شیوه ی گشتی له دوو شه ری جیهانی و زۆر کیشمه کیشی سیاسی تریش، رزگار بوه.

ناوچه ی باشووری گۆلی ورمی له هه ر دوو باری جوغرافیایی و کۆن ناسیه وه^{٥١} به کجار گرنگ و سه رنجرا کیشه^{٥٢}. چوار رووبار له لای باشووریه وه ده رژینه ناو زه ریچه که وه: به که میان چۆمی گرنگی «جه غه توو» له لای رۆژه لاتی؛ سه رچاوه ی چۆمه که لای باشوور و نزیک به دالانی «شلیر»^{٥٣} که پیشره وتیکی [خاکی] عیراقی ئه مرۆیه له ناو کوردستانی ئێراندا و پێوه ندی نیوان زه وییه نزمه کانی میژو پۆتامیا (میانداو) و به رزاییه کانی ئێران هه میشه له و شوێنه وه گیراوه.

جه غه توو، چه رخیکی دوور و درێژ به لای رۆژه لاتی دده ا و له ویه لقیکی گرنگ (که «سارووق» ی ئیستا بی) پیه وه ده لکی و قه لای کۆنی پارتی^{٥٤} («ته ختی سوله یمان» ی ئیستا) و ئه شکه وتی «که ره فتوو» (به به رده نووسیکی یۆنانیه وه) ده که ونه ته نیشتی. له ویه جه غه توو، روو له باکووری رۆژئاوا ده کات ئینجا به ره و ده ریچه که ده کشی و لای راستی خوێ، شوینی «گه نزه ک» ی پسته ختی کۆنی ئێرانی به ئاورگه به که وه («له یلان» ی ئیستا) به جی دێلی.

له جه رگه ی که وانه که ی «جه غه توو» دا و هه ر به ته نیشت ئه ویشه وه، چۆمیکی کورتر به ناوی «ته ته هوو» له ناوچه شاخاوییه کانه وه به ره و رۆژه لاتی شاخی «کورتکه» ی ناوه ندی و لیواری ده ریچه که دیتته خواری که دور نییه له سه رده میکی دوور یان نزیک [له گه ل جه غه توو] به یه که وه لکابن.

سپه هم و له دوانه که ی دیکه کورتر، چۆمی «سابلاغ»^{٥٥} که «مه باد» ی ئیستا ناوه پیشه وه که ی خوێ له وه وه وه رگرتوه. چۆمه که، له باکووری رۆژئاوا ی «کورتکه»^{٥٦} وه دیتته خواری و به ریگای دۆلیکی به رته نگی نیوان ژووره له به رد داتا شراوه که ی فه قه رقا (ئیندرقاش) و ئاودیرگه ی کۆنی «وسوکه ند» دا^{٥٦} ده گاته ده شتایی «شارویران»^{٥٧}.

چاره م، چۆمی گرنگی «گاده ر» ه که له دراوسییه تی بواری «کیتله شین» (و

بهرده نووسه ناوداره دوو زمانی ئاشووری - ئۆرارتویی یه که ی، سه رچاوه ده گری و دهستی به پیستی «شنق» و «سولدووز» ئاودییری دهکا ئینجا دهژیتسه سووچی باشووری ده ریاچه که وه.

بارودۆخه که به هۆی ئه و راستیی وه هه ندیک ئالۆز ده بی که سه رچاوه ی [چۆمی] «که لۆی» یان «زی» که وتۆته نزیک «بواری کیله شین» به لام به پیچه وانه ی ئه ویتتر، به ره و باشوور ده کشی و ئاوی به ری رۆژه لاتی شاخی «قه ندیل» وه کۆ ده کات که ئیستا سنووری نیوان ئیران و عیراقه و ئینجا (به ناوی «زبی بچووک» وه) به دۆلی شکۆداری «ئالان دا تیده په ری تا له گه ل» «دیجله» دا یه ک بگریته وه.

به و پی به، ناوچه ی باسکراو، حه وزه ی ده ریاچه ی ورمی و که نداوی فارس ده گریته وه و راستی شایانی باس له م پیوه ندی یه دا ئه وه یه که سه رچاوه کانی چۆمی گرنگی «زبی بچووک» له جیاتی ئه وه ی که وتبه نه به ری «میژۆپۆتامیا» وه، که وتونه ته پشت زنجیره ی سه ر سنووری «قه ندیل» (له زاگرو س).

له نیوان باکوری بواری «کیله شین» و ریگای باشووری نیو دۆلی «ئالان» دا، زۆر بواری و ریچه کی دیکه (ته نانه ت ریی خو شتریش) له سه ر سنوور هه ن که نیشاندهری ئه و ده ره تانه ن و ا شایه کانی ئاشوور به هۆی ئه وه وه، ناوچه ی ئیستای «موکریان» یان دایه به ر هیرشکاری خۆیان.

دۆلی جه غه توه له هه موو شوینیکی باکووری رۆژه لانداندا ئاواله و ناماده ی نفوز تیکرانه. هه ر به درێژایی ئه و دۆله ش، گه لانی کۆنی وه ک «ماد» و له سه رده میکی زۆر تازه تر دا تورک و مه غۆل توانیوه بانه ریی تیبه رن.

به شپوه یه کی ره سمی، ته ته هوو وه ک سنووری نیوان تورک و کورد^{۵۸} چاوی لیده کری که «کورد» به ژماره یه کی زۆر له به ری رۆژئاوای ئه و دا ده ژین^{۵۹}. به لام ته نانه ت لیبه شدا، تۆپۆنیمی ناوچه که - وه ک دواتریش ده بیینین -، مۆرکی نفوز (به تایبه ت هی سه رده می مه غۆله کان) ی پیوه دیاره.

۳- چاره نووسه میژوو ییه کان:

له ریگه ی سه رچاوه ئاشوورییه کانه وه، به بوونی ژماره یه ک شازاده نشینی بچووک ده زانین که له به ره به یانی میژوو، له به شی رۆژه لاتی زاگرو سدا ژیاون (خه رخار^{۶۰}، ئیلیپی^{۶۱} و ئه للابریا^{۶۲} ئه مانه، سووک و هاسان ناخرینه ناو نه خشه وه، چونکه ناوه پیش ئاریاییه کان له بیروونه ته وه و له سه ر زمانی دانیشتوانی دواتردا تووشی گۆرانکاری هاتوون^{۶۳}.

لای رۆژه لاتی گۆلی ورمی، نیشانه ی بوونی پاشایه تیبه کی گرنگتر واته «ماننا» ی لی یه^{۶۴}. به رده نووسه زیان پیگه یشتوه که ی شای ئۆرارتوو «مینوا» (۷۸۱ - ۸۱۰ پ. ز) له «داشته په» (ته ته هووی خواریو) شوینه وارێکی بایه خداره له پینا و روونکردنه وه ی لای که م به شپیک له خا که که ی^{۶۵}.

سالنامه ئاشوورییه کان له سه ره تا کانی سه ده ی نۆه می پیش زاییندا، ده رکه وتنی یه که م «مه ده» ئیرانییه کان (میدی) و په رسوا (پارسی) یه کانیان ئاسته کردوه^{۶۶}.

ئاشوورییه کان و نه ته ویسته باکوورییه کانیان واته ئۆرارتوو (شاهانی «وان») چه ند جار هیرشیا ن برده سه ر به شی باشووری حه وزه ی زه ریاچه و به خته وه رانه، تۆمارکراوی دوور و درێژی هه شت جار له شکرکیشانی «سارگۆن» ی دووه م (له ۷۱۴ ی پ. ز دا) تا رۆژگاری ئیمه پارێزراوه^{۶۷}.

له سه رده می «خه شایارشا» دا «سه کا» کان هیرشیا ن برده سه ر ماد و بو ماوه ی ۲۸ سال بوونه مه زن و سه رۆکی ئاسیا تا کاتی که شای ماد ئیمپراتۆریه تی خۆی بوو ژانده وه (هیرۆدۆت، به رگی یه که م، ل ۶ - ۱۰۵). شوینی ئه وانیش ده توانری له تۆپۆنیمی هه روه ها له ده سته که وته که و نا راییه کانداه لیبگیری.

دۆزرانه وه ی ئه م دوا ییانه ی گه نجینه ی «زیویه»^{۶۸} که تییدا جه واهیراتی ئاشووری و سه کایی ئامیتته کراون، ره مزه بو مه نجه لیتی کانازا تواننده وه که بریتی بی له ناوچه ی رۆژه لاتی زنجیره ی زاگرو س ته نانه ت له و سه رده مه کۆنه دا!

له سه رده می ئه سه کهنده ر دا، ناوچه که به شپیک بو له «مادی ئاترو پاتهن» و بناغه دانهره که ی واته جه نه رالی هه خامه نیشی «ئاترو پات» و پاش ئه ویش جیگره کانی، حوکمیان به سه ر دا ده کرد. زاراهه مادییه کان (که وه ک باپیره گه وه ی زمانی کوردی داده نرین)، ده بی له ناوچه که دا به رده وام بووبن و قسه یان پینکرا بی^{۶۹}.

له ماوهی دهسته لاتداریی پارتییه کان له عیراق و ئه رمه نستاندا، گه لیتک جار نازه ربایجان ناوچه یه کی جیاوازی پیکده هیتنا که له لایهن لقییک له بنه ماله ی حوکمداره وه بهرپوه دهچوو^{۷۰}. گردی قایمی «تهختی سوله یمان» (له «سارووق) ی ئه مپرو، وهک یادگاریکی سهرده می پارتی دناسری. هیندییک تیکه لایوی پارتییه کان له گه ل دانشتوان و ههروه ها له گه ل توپونیمی ناوچه که شدا، چاوه پروان ده کری.

ئه وهش بلتین که ناتوانری نفووزی «ئالان» (ئوسیت) هکان له لای نازه ربایجان و ئه رمه نستانه وه له بهرچاو نه گیری. «ئالان کان» له سالانی ۲۶، ۷۲ و ۱۳۶ ی زایینیدا هپرشیان کرده سهر «پارتیا» و دوا جار چوونه ناو «ناتروپاته ن» وه^{۷۱}.

له ژیر حوکمی ساسانیاندا، «گه نزهک» ی پیتتهختی مه لبه نده که و ههروه ها ئاورگه ناسراوه که ی «له یلان» خزمه تیکی زیاتریان به پرۆسه ی به ئیرانی کرانی ناوچه که تا باشووری ده ریاچه ی ورمییان کرد. به گویره ی «ا. خوردا دیته»، ل ۱۲۰ و «مه سعوودی» (ته نیسه، ل ۹۵)، شا مه زنه کان [ی ساسانی] له کاتی گه یشتنیان به پاشایه تی، له «تیسفون» ه وه ده هاتن بو «شیز». هاتنه که ش، به ریگای شاره زوور و به سهر شاریکدا بوو که به پیتی خه سلته ته که ی پیتیان ده گوت «نیم - نه ز - راه» (واته مه نزلتی نیوه ری).

سپای بیزانسی، بو پشتگیری کردن له مافی خوسره وی په روی به رانه به به «بهرامی چووبین» ی به ره له ستکار، گه یشتنه گه نجه ک و به ماوه یه کی که م دوا ی ئه وه، «هیراکلیوس» ی ئیمپراتور چه ندین جار به ناوچه که دا تیپه ری - ئه و ناوچه یه ی که ده بی یه کییک بووی له هه ساسترین شوپنه کانی ناو ری که خراوه ی ئیمپراتوریه تی ئیران.

ئینجا عه ره ب هاتن و ئیمه ناوی ئه ماره تی «ئه ودی» ده بیستین که له «به رزه» (سه قز؟) و «سه له ق» (لاهیجان [لاجان]) دامه زرا و ههروه ها ناوی ئه میرانی «طائی» له بنه ماله ی «روده یینی» که خاکی ئه سلیمان «نیریز» (سولدووز) بو^{۷۲}. پاشان کوردی «هه زبانی»^{۷۳} بوونه جیگیریان که دوور نییه له بهری دایکه وه گه یشتنه وه زنجیره ی «ره وادی» ته ورتر و مه راغه^{۷۴}.

به دیتزایی هه موو ئه و سهرده مه و بو ی هه یه زوریش پیش ئه وه، «ده یله می» یه چیا یی یه کانی «گیلان» ده بی زور شوینی سهر سنوری ئه مپرو «سه لماس» و «لاجان»^{۷۵} و «هه ورامان» یان داگیر کرد بی^{۷۶}.

له سه ره تاکانی سه ده ی یازده هه مدا، تورکی ئوغوز هاتنه سهر شانۆ و ته نانه ت ده بی سه ره تای به کو لونی کرانی ناوچه ی نیوان «جه غه توو» و «مه راغه» ش، ههر له و سهرده مه وه دامه زرای بی.

له سه ده ی سیزده هه مدا، مه غول هاتن و ده ست به جی مه راغه یان کرده پیتتهخت. ههروه ها ئیمه به هه والی «ئیلخان» هکان ده زانین که چه ندین جار زستانه هه واریان خستوته دو لتی گه رمی «جه غه توو» وه^{۷۷}.

ره شیدالدین [رشیدالدین فضل الله (۷۱۸ - ۶۴۵) دانهری جامع التواریخ و وه زیری ئاباقان] به یان نامه یه کی سالی ۱۳۰۳/۷۰۳ ی «غازان خان» ی خستوته روو (چاپی جان، G.M.S، ل ۹ - ۳۰۳) که به گویره ی ئه و، سیستمی «ئیقتاع» (دابه ش کردنی زه وی) «نیوان سه یحوون و میسر»، له ناو هه زاران که س له سپای مه غول دا دامه زرا. ره شیده ددین شوینی ئه و زه و بیانه ده ستنیشان ناکا به لام له و پیوه ندییه دا، بوونی هیندییک ناوی وهک «سولدووز» و «ئویرات» یان هه که سانی وهک «ئیل - ته مور» و... که له ناو توپونیمی نازه ربایجان دا ماونه ته وه، نیشانه گه لیتی که به نرخن^{۷۸}.

ئه وانه ی وا ده ستبه جی دوا ی له ناو چوونی تیره ی «چه نگیز» بوونه جیگری، زورجار له باشووری نازه ربایجان به گژ یه کدا ده چوون. ناوچه که له سه ره ده می «جه لایری» یه کاندا، که وته سهر هیلتی پیوه ندی گرتنی نیوان دوو پیتتهخت واته به غدا و ته ورتر. سپای «ته میور» ییش له بهری رۆژه لاتتی چۆمی جه غه توو دا چالاکییان ده نواند^{۷۹}.

له ژیر دهسته لاتنی زنجیره ی تورکمانه کان و ته نانه ت له ژیر حوکمی «سه فه وی» یه کانی شدا، ده بی عونسوری تورکمه نی له ناوچه ی باشووری مه راغه وه به هیتز کران، به تاییه ت دوا ی له شکرکیشانه که ی «شاعه باس» بو سهر میرانی موکری به ئامانجی ته م کردنیان له سالی ۱۰۱۹ ی کوچی / ۱۶۱۰ ز (پروانه په راویزی ژماره ۸۰).

له سهر و بهندی حکومه تی «نادرشا» دا هه ندیک له ئه فشاره کانی ها و عه شیره تی شا، که له رۆژه لاتتی جه غه توو دا دامه زرابوون، نیردرانه شوینی دیکه و وا ویده چی که تورکی «موقه ده م» له شوینیان نیشته جی بووین^{۸۰}.

له سه ره ده می «قه جه ر» هکاندا، «قه ره پایاخ» هه لاتوه کانی گورجستان له «سولدووز» دامه زرتیران و کوردی ناوچه (به تاییه ت له سوچی باشووری رۆژه لاتتی مه لبه نده که دا)،

بوونه ره عیبه تیان.

له بارودۆخیکێ وادا، جیتی سه رسوورمانه که کورد چۆن توانیویه تی مه لئه ندی تایبته به خۆی تا جه غه تووی ناوه ندی و ته ته هووی خوارو و بیاریزی! ده بی کورد به هووی دامه زرا نی «بلباس» له نزیک سه رچاوه ی «زینی بچووک» (که لوی) وه به هیژکرا بن. به گویره ی وه رسوورانی نوئی ناسیۆنالیستی رژی پی هله وی، ناوی کۆنی «ساجبلاق» جیتی خۆی دا به ناوی تازه ی فارسی «مه هاباد» که ره نگه ئیشاره یه کی بو «ماد» (ماهد) کۆن تیدا بی.

دوای شه ری دووه می جیهانی، ناوچه که به شیوه یه کی چاوه پروان نه کرا و که وته بهر پروان کابی، ئه ویش کاتی که بو که خودموختاری کوردی ئیران (له ناو تازه ریا یجانی ئیران) له مه هاباد راگه یینرا و جوولانه وه که، زۆر به توندی له لایهن سپای دهوله ته وه تیک شکینرا^{۸۱}. روونکردنه وه ی هه موو ئه و رووداوه میژوو بیانه، ههر له ئاشوور بیه کانه وه تا سه رده می ئیمه، ده توانی له توپۆنی می ناوچه که بخوازی.

۴- عونسوری مه غۆلی له ناوی شوینه کاندای:

له ناو ئه و شوینه وارانیه ی وا له توپۆنی جوړیه جوړی دانیش توان به جی ماون، بریارم دا توپۆینه وه که م له چوار چیه ی عونسوری له بیرکرا و باس لینه کراوی مه غۆلیدا به ره به ست بکه م.

عونسوری ئه وتۆ، سه رنجی هه موو ئه و که سانه به ره و خۆی راده کی شێ وا بیر له و راست بیه ده که نه وه که مال و زیدی مه غۆلان که وتۆته نزیکه ی ۳ هه زار مایل لای روژ هه لاتێ گۆلی ورمی و ده سته لاتێ نه ک زۆر درێژ خایه نیان به سه ر ناوچه که دا، نزیکه ی ۶ سه ده یه ک له مه وه بهر کۆتایی پیتها تووه.

به پیوستی ده زانم ههر چه شنه لێزان بیه کی خۆم له زمانی مه غۆلی، رته بکه مه وه [له گه ل ئه وه شدا] زۆر جار ئه و روون کردنه وانم به دل نه بوون وا پسپۆر و شاره زای زۆر ولاتان به دلۆقانییه وه له مه ر هیندی ک ناو پیشنیاریان پیکردووم.

جا له بهر ئه وه ی گه ره کم نییه له گه ل پیشنیار دهره میهره وانه کانی خۆم بکه ومه

شه ره قسه وه، ده بی بیری خۆم به خمه دۆخی ئه و نیشانانه وه که ده توانم له میژووی ئیران و «میژووی شاره وی مه غۆل» و هه وه ها له وشه گه لی مه غۆلیدا بیاندۆزمه وه و له ناو هه موویاندا شوینی یه که م ده دم به «مقدمه الادب» [قاموس] ی مه غۆلی - تورکی، چاپی ن. پۆپ، مۆسکو، ۱۹۲۸ (که به «م.ئا» ناوی براوه).

من، عونسوره کانی توپۆینه وه ی خۆم به سه ر چه ند تا قمی تایبه تدا دابه ش کردوه که بریتین له: چۆم، کیو، ناوچه، گوند و هۆز.

نا چۆم

ناوی رووبار و چۆم، سه ره کی ترین به شی توپۆنی می پیکده هین^{۸۲}. به لام له ئیراندا زۆر جار ناوی هیندی ک رووباری گه وره، به هووی رووداوه میژوو بی یه کانه وه گۆراوه. له ریگای «زهت القلوب» ه وه (نووسراوی سالی ۱۳۴۰/۷۴۰ ز)، لاپه ره ی ۲۱۷، ده زانین که چۆمی گرنگی «سفیدرود» («ئارمادۆس» ی کۆن) که له لای ژووره وه ی خۆی به شی باکووری روژئاوای ده شتی ئیران ئاودیری ده کا، له لایهن تورکان (له م باسه ی ئیمه دا، مه غۆل) ه وه ناوی «هولان - مووران» («هولان - مویرن» به واتای چۆمی سوور) ی پیدراوه.

دواتر، به شوین ئه م دا هینانه ی مه غۆله کاندای، ناویکی هاوتای تورکی واته «قلز - ئوزن» کرایه جینشینی ئه ویترا^{۸۳}. به لام له لایه کی تره وه، ناوی مه غۆلی رووباری «جه غه توو» و «ته ته هوو» له سنوری نیوان ره عیبه ته کوردو تورکه کانی شا دا، وه ک خۆی مایه وه و ئال و گۆریان به سه ردا نه هات^{۸۴}.

له راپۆرتی رووداوه کانی سالی ۱۲۶۳/۶۶۱ دا، رشیدالدین (چاپی کاتریمیر، ل ۴۰۱) ده لێ: «کاتی که زستان هات، هه لاکۆ به ئامانجی چوون بو زستانه هه واری «زربنه رود» که مه غوول پیتی ده لێن جه غاتوو و نغاتوو (ده بی ته غاتوو بیت)، به ره و مه راغه چوو. له م رسته یه دا، وا هه یه زربنه رود چه وه ی ههر دوو رووباره که بگرتنه وه و وه ک پیتشتریش گوترا، ته ته هوو ره نگه زه مانیک له خوارووترین به شه کانی خۆیدا له زه له کانی لێوار ده ریاچه ی ورمی گه یشت بیته وه جه غه توو^{۸۵}.

ناویکی کۆنی دیکه له لایهن «تیبۆفیلاکت سیمۆکه تته» وه^{۸۶} (چاپی بۆن، ل ۲۲۳)

دراوه به چۆمه که ئه ویش بریتیه له: واته: چۆمی فالارائۆ. هه ره ئه و ناوه کۆنه ش به روالهت له کتیبی «ژیانی مار یه به لاه»^{۸۷} وه رگپراوی شابۆ، ل ۱۵۱ د رهنگی داوه ته وه ده لئ: له سالی ۵ - ۱۳۰۴ له لیواری چۆمیک که به زمانی مه غۆلی، «جه غه تووی مه غۆلی» (کذا) و به فارسی «وه کیه رود» ی پێ ده گوترا، قه شه ی گه وره گه یشته لای ئولجایتۆ^{۸۸}. رهنکه ئه م ناوه ی دوایی بکری وه ک «والارود» ساغ بکریته وه^{۸۹}.

ناوی جه غه توو یه کیکه له و ناوه مه غۆلییه زۆرانه ی وا پاشگری «توو» یان گرتوه^{۹۰}، به واتای «هی...» یا «ئاماده کراو له لایه ن... مه وه». ئه و که سانه ی سه رچاوه ی مه غۆلی زانییه که ی من، بۆچونه که میان په سند نه کرد که رهنکه ئه م ناوه، نۆینه رایه تی «چه غان - توو» بکات به واتای «خاوه نایه تی شتیکی سپی». پروانه: «مقدمه الادب، ل ۱۳۰، وشه ی چاغاتوو»^{۹۱}.

جا، بۆیه ویچوتر له هه موان بۆچونی «پروفسیسۆر و. کوتوبز»^{۹۲} مه که له سالی ۱۹۳۵ د پێی راگه یاندم و تیبیدا ناوه که ی برده وه سه ر «چه قه» به واتای سنوو و لیواری ئا و (به راوردی بکه له گه ل «یه قه» ی تورکی) هه روه ها سه یری واتای «چه قه» بکه له مقدمه الادب دا (ل ۲۰۱ به واتای «یه خه» و ل ۳۱۲ به واتای پشتین). له راستیشدا، چۆمی جه غه توو به رویشتن و شوژدنه وه [ی خاک]، شوینیکی جوگرافیایی ته واو پیکده هینێ (پروانه سه ره وه تر به شی جوگرافیا).

«ته ته هوو» له بیچمی ئیستای خۆیدا، ده توانی پێوه ندی به «ته ته قوو» وه هه بی به واتای «له کیش هاتوو» (مقدمه الادب، ۳۱۲) یا ته نانه ت به «ته ته ئوول»^{۹۳} وه به واتای «خه نده ک و قه نات». به راوردی بکه له گه ل «ته ته قول»^{۹۴} که ناوی چۆمیک ی بچوکه له باکووری «ده ره ند» له داغستان.

هه رچۆنیک بی، «زهت القلوب» ناوی «ته غه توو» ده بات^{۹۵} که رهنکه بکری وه ک «ته قه (ن) - توو دابری به واتای «خاوه ن قه له ره شه» یا «پێوه ندی دار به قه له ره شه وه». مقدمه الادب، ل ۳۴۱.

ناوی رووباری سیته مه میش هه ره له تورکی ده چی: «سائوج (ساقوج) بولاق (به واتای کانیاو)» به لام ئه و عونسوره ی وا له فارسیدا به «سائوج» («ساقوج») حونجه کراوه، زۆر روون نییه. هاوناویکیشی هه یه که بریتی بی له مه لبه ندیکی سه ره به پێته ختی ئیران^{۹۶}

و بیچمه راسته قینه که ی (له هیچکام له و دوو حاله ته ی «سائوج و ساقوج» دا) پشتگیری له ته عبیری عونسوره ئه سلویه که ی به هۆی «سائوق» ی تورکییه وه ناکات، که واتای «سارد» ی هه یه^{۹۷}.

ده نگی «ق» ئه سته م بیته «ج»، ئه وده م تو بلی ناوه که له «ساوجی» ی تورکییه وه هاتبێ که واتای «ویژهر، په یامه پنه ره و پیغه مه ره»^{۹۸} ده دا؟ ئه م ناوه، مه غۆلی نییه و وا هه یه ئه وان خۆشیان له ده ره وه یان هینابێ.

ناوی «گاده ر» له و ناوه سه یر و سه مه رانه ی ناوچه که یه، که هیچ هاوچه شتیکی نییه. له لای باشوورتی ناوچه که ش، سه رچاوه یه کی «قزل - ئوزه ن» به «تالوانتوو» ناو ده بری (ن. پۆپ ده لئ: «ته لبه نگ توو» بووه به واتای خاوه ن ده شتایی).

لیرده ا، کاریکی بیسوود نییه ئه گه ره سه رنج بده یه نمونه ی به زۆر کورترکراوه ی ناویک که واهیه یه تورکی بیت: ته نیشتی لای راست و پراوی جه غه توو که قه لایه کی گرنگی «پارتی» تا ئیستاش به سه ریه وه وه ستاوه، به «ساروق» ده ناسری به لام له سه رده می مه غۆلدا، زۆر جار وه ک «سوقورلوق» یا «سوغورلوق» دیارده ی پیکراوه. پروانه: رشیدالدین، چاپی جۆن، G.M.S به شی پیرست.

ب) کتوو و بستوو

«قه ره ج - ده بن»^{۹۹} شوینیکی باشووری «بانه» یه که شیوه ئه سلویه مه غۆلییه که ی خۆی وه ک «ده بن» به واتای بستوو و «زینوو» پاراستوه. هه روه ها له م پێوه ندیه دا، ده بی ده ستنیشانی بستویه ک بکه م که هیندیک باشووتر، که وتوه ته نیوان «شاره زوور» و دۆلی بچوکی «پیران» (له مه ربوان) و به «چه غان» ناو ده بری که به مه غۆلی ده بیته «سپی». پروانه سه رچاوه ی سه ره وه، ل ۶۷.

ناوی زۆر شاخ و لووتکه ی ناوچه که به «توو» کۆتایی پێ دی، وه ک لووتکه ی «چوغانتوو» - له و شوینه ی وا چۆمی سابلان و لاجان لیک داده برین. به شی کۆتایی وشه که روونه؛ گه رچی له وشه یه ک زیاد کراوه که ته نیا هه ره له زمانی تورکی دا نمونه ی بۆ ده دۆزریته وه. «چۆغه ن» (و هه روه ها «چۆبگه ن») به واتای «پسته عه رزبله» که ره کیکه

ریشه‌ی وه‌کوو سابوون له‌کار ده‌کری. پروانه: بوداگوژ، ل ٤٩٥ و هه‌روهه‌ها «م.ا. ئه‌غه‌که‌ی» له [قامووسی] تورکچه سوزلیک دا؛ ئانکارا، ١٩٥٥، ل ١٧٣.

«ته‌ندوورلوو»، شاخیکه له دۆلی «ساروق» به‌واتای «خاوه‌ن ته‌ندوور» یاخود «خاوه‌نی چالی بورکان». زنجیر ه‌شاخی هه‌ره ناسراوی نیوان «میان» و «ته‌وریز» که ئیستا «قافلانکوه» ی پی ده‌گوتری، پیشتر ناوی «قه‌پله‌نتوو» بو، به‌واتای خاوه‌ن پلینگ. وه‌ک راپۆرت‌ه‌که‌ی «ده‌رویش پاشا» ش (ل ٤٩) په‌سندی ده‌کات ته‌نانه‌ت ئیستاش گوندی «قه‌پله‌نتوو» (له‌ رۆژه‌لاتی «سه‌قز»، فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ئیران، به‌رگی ٥، ل ٣١٥) بیچمه ئه‌سلییه مه‌غۆلییه‌که‌ی ده‌پاریزی.

لووتکه‌ی رووتاه‌ی لای باشووری رۆژه‌لاتی «سابلاخ» (مه‌هابادی ئیستا)، ناوی «ته‌ره‌غه»^{١٠١} ی به‌ سه‌روه‌یه که به‌ زمانی مه‌غۆلی واتای «سه‌ری بی تووک» ده‌دا و ناوی کوری پینجه‌می «هه‌لاکو» ش بو... هتد.

پ. ناوچه و گوند^{١٠٢}

له‌ به‌شی رۆژه‌لاتی ناوچه‌که، زۆر ناوی هه‌ریم و ئاویی هه‌ن که هه‌لگری رواله‌تیکه مه‌غۆلین، واته تا ئه‌مه‌رۆش هه‌ر رهنگی سه‌رده‌می ده‌سته‌لاتداریی مه‌غۆلیان پیتوه دیاره یا خود ناوی هۆز و که‌سایه‌تی خاوه‌ن زه‌وی پیشووی خۆیان پاراستوه.

«بوکان»^{١٠٣}، که‌وتۆته نیه‌ره‌په‌سته‌کانی ریگای «جه‌غه‌توو»^{١٠٤} و ئیستا وه‌ک مه‌ل‌به‌ند و ناوه‌ندیکی ئیداری - واته «به‌خش»^{١٠٥} چاوی لیده‌کری. ناوی بوکان ویده‌چێ کوردی بی (بووک + ان، به‌ واتای کو‌ی بووک)^{١٠٦} گه‌رچی به‌ گویره‌ی «ره‌شیدالدین»، چاپی به‌ره‌زین، به‌رگی ٧، ل ٩٧، وشه‌ی به‌ «بووکان» حو‌نجه‌کراو، ناوی هه‌وال‌به‌ریکی شازاده‌کانی مه‌رکیت بو.

هه‌ریمی بوکان له‌ رابردوودا، به‌ «بییه‌ی» (به‌هی؟) ناوبراوه، به‌لام ئیستا ئه‌م ناوه ته‌نیا به‌ سه‌ر «دیه‌ستان» تیکه‌وه ماوه^{١٠٧}. گوندیکیش به‌ ناوی «بییه‌ی ئاباد» له «ئه‌ختاچی» دا^{١٠٨} ناسراوه (فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ئیران، ٤، ل ١٠١). نزهه القلوب، ل ٨٧، له‌ باسی «توومان» ی «مه‌راغه» دا ناوی «بیه‌ستان» ده‌با، بی ئه‌وه‌ی له‌ هیچ تابه‌تیه‌کی بدوئ^{١٠٩}.

گرنگتر ئه‌و شتانه‌یه‌ و «عاله‌م ئارا» ل ٥٧٥، له‌ سه‌ر هۆزه (ئۆمیاق) ه‌کانی

«به‌ئی»^{١١٠} و «ئۆریاد» ی^{١١١} نووسیوه که له‌ ناو «موکری» یه‌کاندا ده‌ژیان به‌لام لییان جیابوون و له‌ سالی ١٦١٠ دا، سه‌رۆک هۆزه‌کانیان که‌وتنه به‌ر ئه‌و ته‌که‌ی و به‌ موکرییه‌کان کرا و له‌ گه‌ل ئه‌واندا قه‌تلی عام کرا.

تۆپۆنیمی ئیستای «بییه‌ی» ئامیته‌یه‌که (له‌ تورکی و کوردی). ئه‌و «به‌ئی» یانه‌ی و له‌ گه‌ل «ئۆریاد» ه‌کان دا یه‌کیان گرتبوو، کێ بوون؟ من ته‌نیا ده‌توانم شارۆچکه‌ی «به‌ئی» له‌ تورکستانی چین و لای به‌ری رۆژئاوی «کوچا»^{١١٢} ده‌ست نیشان بکه‌م.

له‌ نووسینی فارسیدا، زۆرجار پیتی /ه/ له‌ جیاتی «سکون» ی مه‌غۆلی داده‌نری (سه‌حرای «کیه‌تیر» ده‌بیته «کیه‌تیر»، پروانه: ره‌شید، به‌رگی ٧، ل ٣٣) و له‌ ژبیر شوین تیکرانی ئه‌و «ی» یه‌ی و به‌ شوینیدا دی، /ئ/ به‌ هاسانی ده‌توانی له‌ فارسیدا بی به‌ /ئ/ ی. له‌ مه‌ل‌به‌ندی «بییه‌ی» دا [ناوی گوندی] «قاتانقور» ده‌که‌وتنه به‌رچا و ته‌نیا ده‌توانی له‌ گه‌ل «قه‌ته‌نقیس» ی مه‌غۆلی به‌واتای لاواز و باریک به‌راورد بکری. ناویکی هاوچه‌شنیشی له‌ «چارئۆمیاق» دا هه‌یه که «قیتانقور» بی.

له‌ پیتوه‌ندی «به‌ئی» (بییه‌ی) دا، کاریکی به‌سووده ئه‌گه‌ر ناوی ناوچه‌ی «ئۆریاد» بیری له‌ سه‌ر هیللی نیوان «مه‌راغه» و «میان» (که ئیستا «چارئۆمیاق» ی پی ده‌گوتری - به‌واتای چوار هۆز^{١١٣} و که‌وتۆته به‌خشی «قه‌ره‌ئاغاج» ی سه‌ر به‌ شاری مه‌راغه‌وه). ئه‌م ناوه سه‌یره هیچ نییه جگه له‌ ئالوگۆرکراوی «ئۆیرات» که ناوی هۆزیکه‌ی خاوه‌ن هیزه و له‌ میژووی ئیران دا زۆر جار باسی لیه‌ کراوه. پروانه: ره‌شید، چاپی به‌ره‌زین، ٧، ل ١٠٧. ئه‌میرانی ئۆیرات به‌شداریه‌کی چالاکانه‌ی ئه‌و ئاژاوه‌یان کرد که دوا له‌ ناوچوونی ئیلخانه‌کان نرایه‌وه. پروانه: حافظ ابرو، چاپی ک. به‌یانی، ل ١٤٨، ١٥٦، ١٦٠، ١٦٨.

«ظفرنامه» ش، ب ١، ل ٦٤٧، ده‌ستنیشانی «شیخ‌عه‌لی ئۆیرات» ده‌کات که حاکمی «ئه‌رده‌بیل» بو له‌ سه‌رده‌می حکومه‌تی ته‌یموور دا، به‌لام له‌ ده‌سته‌لاتداریه‌تی شاعه‌بباس دا دیومه‌نه که ناوه‌که وه‌ک «ئۆریاد» حو‌نجه کراوه. (له‌ وتاری «راولینسن»، گو‌فاری «ئه‌نجومه‌نی شایانه‌ی جوغرافیایی»^{١١٤}، ژماره ١٠، سالی ١٨٤٠، ل ٥٨ دا، به‌ هه‌له «ئۆربارد» هاتوه و پیتیکی «ر» یی ئینگلیسی لێ زیاد کراوه).

گوندی «ئۆریادجیق» ئیستاش وه‌ک بیره‌ینه‌ره‌وه‌ی ناوه‌ کۆنه‌که‌ی، له‌ «چارئۆمیاق» ی ئیستادا ماوه‌ته‌وه و زۆر ناوی دیکه‌ی ناوچه‌که‌ش هه‌ر بیچمی مه‌غۆلی یان هه‌یه:

چوکه ت (چوکه توی؟ به واتای «به بهردی بچوکه وه»)، مه که توو (مه که توی به واتای «سه وه ته»).

گوندیک به ناوی ئوریاد له به شی رۆژه لاتی سنه (به خشی قوروه) دا هه یه. پروانه: فرههنگی جوغرافیایی، ب ۵، ل ۲۹.

له باکووری رۆژئاوای بۆکان و سه رچۆمی ته ته هوو، ناوچهی «ئه ختاچی» (به واتای «زاوا») هه لکه وتوه که ئیستاش هه ره یه. ناوه که ی هیچ گومانیک پیوهندی به «ئه سپی فه حل» هه وه هه یه (به تورکی «بیلتخی» پت ده لیتن). زۆر گوندی ئه ختاچی (که ئیستا به سه ر دوو دیتستاندا دابه ش کراوه)، ناوی مه غۆلییان به سه ره وه یه. ئه وه ی زۆر شایانی باس بی، ئه و گونده یه که ناوی «بورهان» ه و ته واویش له ناویکی ئیسلامی ده چی.

له کاتی که دا رهنگه چاوه روانی ئه وه بین که ناوه که له بنه رده دا «بورهان الدین» بی، به سه رسورمانه وه، له نه خشه ی نازه ربایجانی «خانیکۆڤ» دا^{۱۱۵}، گونده که به «بیرخان» ناوبراوه که شپوه نووسینه که ی وه مه غۆلی ده چی. «بورهان»^{۱۱۶} به واتای «بوت» یا «په یکه ری بوودا» (پروانه، رشیدالدین، چاپی جان، پراگ، ل ۶۷): «شه کموونی بورخان»^{۱۱۷} به واتای «په یکه ری بوودا»^{۱۱۸}؟

هه بوونی گوندیک له باشووری رضاییه (ورمی) به ناویکی نزیک به و ناوه وه، واته «قوتلووی بورهانلوو» بۆچوونی ئیمه ده سه لمیتن. لیته دا «قوتلوو»، به واتای پیروژ و موباره ک، ده گه ریتته وه بۆ پیاوچاک (قیددیس) یک^{۱۱۹}.

«سونجاق»^{۱۲۰}، ناویکی مغولییه (پروانه، رشیدالدین، ب ۷، ل ۲۳۱) بۆ ئه میریکی سولدوز که له گه ل «هولاکوخان» دا هاته ئیران.

«تبت» (له فرههنگی جوغرافیایی دا به هه له «ته به ت» نووسراوه)^{۱۲۱}، دیارده به بوونی هیندییک «ته به تی» ده کا له وی و «ناخ - ته ته ر» له (له فرههنگی جوغرافیایی دا نییه)^{۱۲۲}، قۆل بۆ «ته ته ره سپی یه کان» راده کیشی^{۱۲۳}. ناچیت به واتای (باز)^{۱۲۴}، ته نیا بیچمیتکی دیکه ی «ناچید» ه که له «چارئۆمباق» ی مه راغه دا ده بیتری.

ناوی هه ریمی دراوسن، واته «قه ره له ر» (ئیستا سه ر به «مه راغه» یه)، سه ره رای ناوه تورکییه که ی، به کارهینانی زاوه ی مه غۆلی «خه ره / قه ره» ده گه بیته که واتای «وه رزیر و کرێکار» ی هه یه^{۱۲۵}.

دورگی نیوان جهغه توو و ته ته هوو، میانداوی^{۱۲۶} پت ده گوتری (به واتای «نیوان دوو پروبار») و له ناو گونده کانی ده وره یه ری دا، ئاوا بیه ک به ناوی «جه لیک» هه لکه وتوه (که هاوناوه که ی له «ئه رده بیل» یش هه یه). ئه م وشه یه له تورکی دا واتای یارییه ک ده دا (هه لوو کیتن) [له موکریان له کاتی گه مه ی «هه لوو کیتن» دا، زاوه ی «ده چه لی؟» به کار ده هیتری. وه رگیتری]، به لام ئه گه ر نامۆوونی ئه م چه شنه ناوه [له ناوچه که دا] بخریته به رچاو، رهنگه بتوانری بیر له ده ست تیوه ردرایی وشه ی «چه ربیک» بکریته وه که زاوه یه کی مه غۆلییه (تسربیک) بۆ (چربیک) و هه ره ها بۆ ئه رکی «کوکرده وه ی باج». پروانه رشیدالدین، له زۆر شویندا.

له رۆژه لاتی بۆکان و لیواری راستی جهغه توو، ناوچه ی «سائین قه لا» هه لکه وتوه (ئیستا ناوی تازه ی «شاهین دژ» ی له سه ره و سه ر به مه راغه یه^{۱۲۷}). له زمانی مه غۆلی دا، «سه ئین»^{۱۲۸} مانای «باش / خاس» ده دا. شوینتکی دیکه ش هه ر به و ناوه له نیوه رتی ئه به ره و زه نجان هه یه و گوندیکیش به ناوی سائین که وتوته باشووری ئه رده بیل. هه ره ها بستوویه که له نیوان ئه رده بیل و سه راب ناوی «سائین گه دیک» ه که له تورکیدا به مانای «بستوو / زینوو» ه.

گوندیکی شاهین دژ ناوی «ئاجه ری» یه. «راولینسن» (گۆفاری ئه نجومه نی شایانه ی جوغرافیایی، ژماره ۱۰، سالی ۱۸۴۰، ل ۴۰) ناوه که ی وه ک «ئاجاری» بیستوه به لام نووسینی له فرههنگی جوغرافیایی ئیراندا (ب ۴، ل ۵) «ئاجوری» یه که شپوه ده ربینتکی خه لک خوازانیه^{۱۲۹} به مه به ستی به ستنه وه ی شته که به فارسیه وه. ئاجور [له فارسیدا] واتای خشتی سوور ده دا.

ناوه راسته قینه که، له کورترکراوه ی وشه ی ئه سللی «ئاغاج - ئه ری» ده چی به واتای «پیاوی دارستان» که ناوی تایفه به ک بوه له هۆزی «ئوغوز». به گۆیره ی رشیدالدین (۷، ل ۲۵) «ئه ری» به شتیک له فۆرماسیۆنی ئه وی دوایی [ئوغوز] بوه و ناوه که ی نۆینه ری مه فهوومی مه غۆلی «هۆبین - ئیرگه ن»^{۱۳۰}، به مانای «خه لکی دارستان» ه. «ئاغاج ئه ری» یه کان ده بی پیتش مه غۆل هاتبن [بۆ ناوچه که]. ابن الاثیر، ب ۹، ل ۱۷۴ ئاماژه بۆ «ابوالظفر ئه نوش ته گین - ئه ل ئاغاجه ری» ده کا که له سالی ۱۰۱۴/۴۰۵ دا هاویری له گه ل ئه میرزاده ی کورد «هیلال کوری به در» ده ست به سه ر کرا، ئه مه ش نیشانه یه کی بایه خداره بۆ ده سته لاتداری و هه ره ها بلا بوئه وه ی زۆر زووی «ئاغاج - ئه ری» یه کان.

دانهری «نزهت القلوب» (سالی ۱۳۴۰ز)، ل ۸۱، هیندییک به گومانهوه دهلی: ئەوان پێشتر به حاکمان (ی «خه‌لخال» له باشووری «ئه‌رده‌بیل») یان ده‌گوت «ئاغاجاری» (حکامش را آغا جریان می گفتند).

ناوه‌که، هه‌روه‌ها له ناوچه‌ی چاله‌ نه‌وته‌کانی باشووری ئێرانی‌شدا ناسراوه. له‌ ناوچه‌یه‌ش، باش له‌ شته‌که‌ نه‌گه‌یشتون و به‌ شێوه‌ی ره‌سمی وه‌ک «ئاغا - جاری» له‌ جیاتیی «ئاغاج - ئه‌ری» نووسیبوانه. پروانه: فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ئێران، ب ۸، ل ۱۸، وشه‌ی «ئاغاجاری».

له‌ نزیک بۆکان و به‌ری رۆژئاوا (ی نیوه‌ی ریتی ته‌ته‌هو) دێهستانی «تورجان»^{۱۳۱} هه‌لکه‌وتوه‌ که‌ ناوه‌که‌ی له‌ ئێرانی ده‌چێ و دانیشتوانی هه‌موو کوردن به‌لام تۆپۆنیمی‌یه‌که‌ی تیکه‌لاوی تورکی بوه. ناوی دوو گوند [ی ئه‌و دێهستانه‌] سه‌رنجراکتیشن:

یه‌که‌م «هه‌به‌کی» که‌ بۆی هه‌یه‌ له‌ وشه‌ی مه‌غۆلی «هه‌باکی» گیرابێ به‌ واتای «جال‌جالتوکه» و دووه‌م «شیلان ئاباد»^{۱۳۲}. عونسوری شیلان بێگومان ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ رۆژانی رۆژوگرتنی گشتی و دابه‌شکرانی شۆرباو. پروانه: «مقدمه‌ الادب»، ل ۳۳۳ و هه‌روه‌ها «سلسله‌ النسب صفویه»، به‌رگی ۳.

ئه‌و ناوچه‌یه‌ی وا که‌وتۆته‌ نیوه‌ریتی چۆمی سابلاخ، به‌ شێوه‌ی ره‌سمی «ئیل ته‌یموور» ی بێ ده‌گوتری (ف ج، ب، ۴، ل ۶۶) و له‌ ته‌له‌فوزی کوردیدا «بیه‌ل ته‌مر»^{۱۳۳}. پیتی /ی/ ته‌نێ زیادکراوه‌یه‌کی کوردیی به‌ر له‌ فاویلیتی سهره‌تای وشه‌، بۆ وینه‌ له‌ بیه‌خته‌چی دا^{۱۳۳}. «ئیل ته‌یموور» وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی «جه‌لایری» ناسراوه. پروانه: رشیدالدین، چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۱۳.

گوندیکی ئه‌و ناوچه‌یه‌ (که‌ فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی ده‌ستنیسانی ناکات)، ناوی «توختا»^{۱۳۴} بوه (دوور نییه‌ «توختوغا»^{۱۳۵} بووبێ) که‌ ناویکی گشتیی له‌ نیو مه‌غۆلاندا. پروانه ناوی «به‌یاوت»^{۱۳۶} له‌ رشیدالدین دا، ب ۷، ل ۳۶، که‌ حاکمی «مه‌رکیت» بوه و هه‌روه‌ها لاپه‌ره‌ی ۹۲ («توقتا»)^{۱۳۷} و... هتد.

له‌ خوارووی چۆمه‌که‌دا، ناوه‌ندی ئیداری «سابلاخ» هه‌لکه‌وتوه‌ که‌ ئیستا بۆته‌ مه‌هاباد («مه‌ه» ده‌لاله‌تی ماد ده‌کات). له‌ خوارووی ئه‌ویش دا ده‌شتاییه‌ک بۆ لای ده‌ریاچه‌ی ورمی ده‌کشێ که‌ ناوچه‌ی شاروێران پیکدینێ (پروانه‌ خواره‌وتر له‌ به‌شی «پاشکۆی دووه‌م» دا) «شیلان ئاباد» یکی^{۱۳۸} دیکه‌ی لیبه‌ (پروانه‌ سه‌ره‌وه‌تر، له‌ باسی تورجان دا).

له‌ شێوه‌ ناخافتنی تورکی تازه‌دا، ناوی گوندی «ئیندرکاش» هیندییک جار وه‌ک «ئاگری - قاش» ده‌بیستری به‌ واتای «برۆی خوار» یاخود «هوندرا - قاش» به‌ واتای برۆی به‌رز. وشه‌ی «هوندرا» ی مه‌غۆلی له‌ تورکی تازه‌ریایجانییش دا که‌لکی لێ وه‌رده‌گیرێ، به‌لام ریشه‌ی ئه‌و دوو وشه‌یه‌ خه‌لک‌خوازانه‌یه‌ و ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ناویکی کۆنی نه‌زانراو^{۱۳۹}. ناوچه‌ی «سولدووز» سووچی رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمیی داگرتوه‌ که‌ هه‌لگری ناوی هۆزی مه‌غۆلی «سولدووز»ه. پروانه رشیدالدین چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۲۴۴. ئه‌میرانی سولدووز له‌ سه‌رده‌می دوایین ئیلخانه‌کان دا، ده‌وریکی گرنگیان گێرا و ته‌نانه‌ت بوون به‌ جیگری دوکه‌سیان (زنجیره‌ی «چۆپانییه‌کان»).

ناوچه‌ی سولدووز که‌ ده‌بی له‌ سه‌رده‌می حاکمانی موکری، کوردی تیدا نیشته‌جی بووبن، ئیستا ته‌نیا له‌ «قه‌ره‌پااخ»ه که‌ کۆچه‌ره‌کان پیکهاتوه‌ که‌ دواي سالی ۱۸۲۸ له‌ به‌شی «ئه‌وه‌په‌ری قه‌وقاز»ه وه‌ هاتوونه‌ ته‌ ئه‌و^{۱۴۰}.

وه‌ک له‌ سیاییه‌کانی ئیتمه‌ ده‌رده‌که‌وئ، ناوی مه‌غۆلی له‌ تۆپۆنیمی ناوچه‌که‌دا ده‌توانی به‌هۆی پاشگری «توو» یاخود له‌ریگای به‌راوردکردنیان له‌ گه‌ل ناوی که‌س دا روون بینه‌وه‌ه. سه‌بارده‌ت به‌ به‌شی یه‌که‌م، ئه‌وه‌ی باشی باسه‌که‌، «که‌ره‌فتوو»ه که‌ هه‌ریمیکی بچووکی دۆلی «ساروق» بێ (پروانه‌ سه‌ره‌وه‌تر) و لیره‌ دا بوو که‌ سیر ر. پۆتر^{۱۴۱} شه‌شکه‌وتیکی به‌ به‌رده‌نوسی یۆناییه‌وه‌ دۆزییه‌وه‌ه. پروانه: سیر. سته‌ین (جاده‌کۆنه‌کان، ل ۳۲۴ تا ۳۴۶)^{۱۴۲}.

به‌ هۆی راپۆرتیکه‌وه‌ رووناکی خراوته‌ سه‌ر ئه‌م ناوه‌ که‌ سه‌بارده‌ت به‌و له‌شکره‌یه‌ وا «ته‌یموور» له‌ سه‌ربازگه‌ی خۆی له‌ «ئاق - سه‌ی» (به‌ فارسی «سفیدرود») هوه‌ ناردی بۆ «ساریق - قۆرغان»^{۱۴۳} و «کردتو» (پروانه: ظفرنامه، به‌رگی ۱، ل ۶۲۸). من دلنیا که‌ ئه‌و ناوه‌ی دواتریان، ده‌بی وه‌ک «کروتو» بنوسرێته‌وه‌ (پروانه: ن. پۆپ، «که‌ره‌ئۆتسو») به‌ واتای هه‌بوونی دارستان له‌ شانی باکووره‌وه‌ه. بوونی ناوی «که‌ره‌فتیسکایا»^{۱۴۴} - به‌ کۆتاییه‌ رووسییه‌که‌یه‌وه‌، له‌ کانگای ئالتوونی «ئه‌وه‌په‌ری بایکال» (ناوچه‌ی «به‌رگوزین») پشتیوانی له‌ مه‌غۆلی بوونی کاراکتیری ناوه‌که‌ ده‌کات.

زۆر باشوورتر له‌ ناوچه‌ی موکریان، واته‌ سه‌ر ریگای سه‌قز بۆ سنه‌، هه‌ریمیکه‌ به‌ ناوی «هۆبه‌توو»^{۱۴۵} (ئیستا به‌ ره‌سمی «ئوباتو» ف.ج. ۵، ۲۶) به‌ مانای «خاوه‌ن ئۆبۆ/ئۆبه‌» (بۆ ئه‌وه‌ «ستونیکي یادگار یا به‌ردیکی سه‌رگۆر») پروانه رشیدالدین، چاپی جۆن، (G.)

ت: هۆز و خیل

پیشتر دیتیمان که ناوی دوو هۆزی ناسراوی مغول «سولدووز» و «ئویرات» هۆزی دانرانی ناون له سهر ناوچهی سولدووز^{۱۶۱} و ئویرات (که ئیستا ناوی «چارئویاق» ی لئ نراوه).

زۆر دوور له چاوه‌روانی ئیتمه، ناوی هۆزی مه‌زنی «موکری» یه^{۱۶۱}. وا دیاره کهس له ویچوونی به رواله‌تی ئەم ناوه و وشه‌ی «مووکری»^{۱۶۲} ورد نه‌بوویسته‌وه که «تیئوفیلاکت»^{۱۶۳} وه‌ک هاوسیتی «ته‌ویات»^{۱۶۴} (ته‌بغه‌چ) له باکووری چین) له دهوروبه‌ری ئەو سه‌رده‌مه‌دا که ئیمپراتۆر «موریشس»^{۱۶۵} له‌شکری ده‌نارده‌ لیواکه‌کانی ده‌ریاچه‌ی ورمی، دیارده‌ی پێده‌کا.

هه‌رچۆنیک بێ، «تیئوفیلاکت» ده‌توانی رینوینیکی مه‌ترسی دار بێ: «موکری» یه‌که‌ی ئەو رهنگه‌ خه‌لکیک بن که چینییه‌کان «مو - کی» (وو - کی؟)^{۱۶۶} و دواتریش «مۆ - هۆ»^{۱۶۷} یان پێده‌گوتن یان ئەوانه‌ی وا له باکووری «کویریا» ده‌ژبان و «شاوانیس» به ناوی نه‌ته‌وه‌ی «تونگوز» ه‌وه؟^{۱۶۸} ده‌یاناسینی^{۱۶۹}.

«هه‌وسینگ»^{۱۷۰} له سه‌رچاوه‌ی باسکراو، ل ۳۴۰ دا ئەو ناوه‌ی «تیئوفیلاکت» هیناویه‌تی له شپوه‌ی «مورکیت/مه‌رکیت»^{۱۷۱} دا ده‌نووسی و ئەوه‌ش ده‌سه‌لمینی که رهنگه ئەو هۆزه به هۆی «مه‌رکیت» ی سه‌رچاوه مه‌غۆلییه‌کانه‌وه بناسریتته‌وه^{۱۷۲}.

من ئەو لیها‌توو‌بییه‌م نییه له‌م پرسیاره بدویم به‌لام ده‌بینم که «بریتشنادیر»^{۱۷۳} «مو - کئو - لی»^{۱۷۴} له هۆزێکی دیکه به ناوی «مه‌کرین»^{۱۷۵} جیاواز ده‌کاته‌وه. حو‌نجه‌ی وشه‌ی «مه‌کرین» زۆر جیبی دلنیا‌یی نییه). راسته که به‌گوتیه‌ی قسه‌ی رشیدالدین، ۷، ۹۰، «م. رکیت» له‌سه‌رده‌میتکدا «م. کریت»^{۱۷۶} ی پێگوتراوه، به‌لام زۆر جیاواز له‌م دوانه، «ب. کرین» ه که پێ یان ده‌گوت «م. کرین»^{۱۷۷} (رشیدالدین، ۷، ۱۶۶) و ئەوان «نه مه‌غۆل بوون نه ئویغور»^{۱۷۹} به‌لام له چیا ئەسته‌مه‌کانی «ئویغورستان» دا ده‌ژبان^{۱۸۰} و ناوی تازده‌ی «قه‌یه‌چی» واته «شاخه‌وان» یان پیدرابوو.

له‌و سه‌رشیتواوییه‌ گه‌وره‌یه‌دا، که له‌مه‌ر هاوناو بوونی ئەو دوو هۆزه هاتوته پیتشی، نازناوی تایه‌ت و پر به‌پیتستی «قه‌یه‌چی» یه‌که‌جار سوود به‌خش ده‌نوینی. چه‌نگیز «مه‌رکیت» ی له‌ناو برد. میژووی شاراوه‌ی مه‌غۆل، به‌شی ۱۹۷ و ۱۹۸ و هه‌روه‌ها رشیدالدین، ئاماژه‌یان به‌هیچ «مه‌رکیت» یک له‌ رۆژئاوا نه‌کردوه^{۱۸۱} له کاتیکدا ئەمیان

(M. S, pp. 47 - 53): «برای نشان میلی ساختند که مغولان آنرا «اوبا» گویند». ده‌نگی زیادکراوی «ه» له پیتش «ئوبا» شتیکی ئاساییه بۆ زمانی مه‌غۆلی کۆن^{۱۴۶}.

له باسی ئەو ئاواوییه‌دا که به‌ نیوی ئاوه‌دانکه‌روه‌ه و خاوه‌دانی پیتشوویانه‌وه کراون، ده‌توانین چه‌ند نمونه‌یه‌ک له‌و مه‌لبه‌ندانه‌ بیتیینه‌وه که دراوسیتی ناوچه‌ی موکریان: له‌ دۆلی ته‌نیشته‌ چۆمی سه‌قز (که ده‌رژیتته ناو جه‌غه‌توو)، گوندی گه‌وره‌ی «مه‌رخوز» هه‌لکه‌وتوه که به‌ رواله‌ت به‌ نیوی هیندیک تاکمی مه‌سیحی مه‌غۆل یا «ئویغور»^{۱۴۷} و «مه‌رکوس»^{۱۴۸} کراوه. به‌راوردی بکه له‌گه‌ل ناوی باپه‌ره‌گه‌وره‌ی «که‌ره‌یت»^{۱۴۹} که «مه‌رغوز بویوروق - خان» یان پێگوتوه^{۱۵۰}. پروانه: رشیدالدین، ۷، ۱۲۳.

له‌ دۆلی «میره‌دی» (ی سه‌ر ریگای سه‌قز - بانه)، ئاوی گه‌لی «ته‌مۆغه» و «قه‌ره‌چهر» هه‌لکه‌وتوون. «ته‌مۆقه»^{۱۵۱}، ناوی شارێکی هۆزی «بارین»^{۱۵۲} بوه له سه‌رده‌می چه‌نگیزخان دا (رشیدالدین، ۷، ۲۶۴).

قه‌ره‌چهر (ف. ج. ۵، ۳۲۱) یش ویده‌چی مه‌غۆلی بێ (و رهنگه مانای ره‌شتاله و سه‌وزه بدا). به‌راوردی بکه له‌گه‌ل ناوی «توقوچهر»^{۱۵۳} (میژووی شاراوه [ی مغول]، ۲۸۰) و هه‌روه‌ها له‌گه‌ل «توغاچار»^{۱۵۴} (رشیدالدین، چاپی جۆن، پراگ، ۹) و... هتد. له‌مه‌ر پاشگری «چهر» پروانه: Pelliot, La horde d'or, 52.

قه‌ره‌چهر ناوی یه‌کیک بوه له‌ باپیرانی ته‌یموورییه‌کان. شوپینیکیش به‌ ناوی «که‌ره‌چهرۆش»^{۱۵۵} له‌ چیرۆکه پاله‌وانییه‌کانی رووسی (بیلینا)^{۱۵۶} دا هاتوه.

بۆ کۆتایی هینان به‌م ژماره‌ کردانه‌م، ده‌بێ ناوی گوندی «کۆنده‌لان» ی سه‌قز بینم (ف. ج. ۵، ۳۸۳). ئەم ناوه زۆر جار له‌ میژووی مه‌غۆل دا هاتوه (هه‌رچه‌ند رهنگه‌ خۆی له‌ بنه‌ره‌تیکی مه‌غۆلییه‌وه نه‌هاتی) و واتای ره‌شمالی گه‌وره و خپوه‌تی سه‌حرا‌یی ده‌دات به‌لام به‌ گشتی بۆ خپوه‌تی شایانه به‌کار ده‌بری. پروانه نامه‌ی «ئه‌رغون خان»^{۱۵۷} بۆ «رۆی دو فرانس» (ئیراد بارانس)^{۱۵۸} که ده‌لێ: «له‌ کۆنده‌لان نووسراوه».

«و. کۆتوبز»^{۱۵۹} (Rocznik Orientalistyczoy, XVI, 1950, 376) ئەم «کۆنده‌لان» به‌ ناوی شوپین ده‌زانی. ناوچه‌یه‌ک له‌ به‌شی باکووری چۆمی «ئاراس» - باشووری رۆژئاوی «شووشا» (ئه‌وپه‌ری قه‌وقاز) - ناوی «کۆنده‌لان سوو» ی له‌ سه‌ره و «که‌هده‌لان» (ف. ج. ۴، ۴۳۶) ی نزیک «سه‌راب» یش دور نییه ئالوگۆرکراوی هه‌مان

شه‌ بێ.

په سندی نهوه دهکا که تا قمتیک (تایفه بهک) له «بکرین» هاورپیی هولا کو بان کرد و له م شانشینه، (واته له ئیران) دا به «قه یه چی» (شاخه وان) و کوهره و ناسرابوون. ئیمه له کتیبی (ژیانی قه شه ی نستووری به به لاهای سته هم له سووریا) «۱۳۱۷ - ۱۲۸۱» دا بره گه یه کی یه کجار پروون بو باسی «قه یه چی» ده بیینه وه^{۱۸۲}.

به گوهری نه م سه رچاوه یه، نزیک به سالی ۱۲۹۷، سه ر یازه مه سیحیه کانی سه ر یازخانه ی «ئه ربیله» (هه ولیتر) عاید به هوزی شاخه وان ی «قه یه چی»، موسولمانیک ی خاوه ن شکویان کوشت. مه غولی فیرقه ی نو ی موسولمانی «نه ورووز»^{۱۸۳} و هیندی ک کورد و عه رب، نابلقه ی قه لاکه یان دا. شه ر هیدی بو وه به لام له سالی ۱۳۱۰ دا، سه ر له نو ی پهری سه ند و ئه ویش کاتیک بو که «قه یه چی» یه کان له دژی نه میری خو بان - نه میر زهینه دین بالوو - نه و نه میره ی که ئه رکی دابه ش کردنی مواجبی سی هزار که سی له سه رشان بو سکالایان هینایه باره گا.

ئیلخان نه میری ده سته سه ر کرد و ئینجا موسولمان و کورده کان «ئه ربیله» [هه ولیتر؟] یان گه مارو دا و داویان له مه سیحی و قه یه چییه کان کرد له قه لا بیته خواره وه. «نه میرچیان» ی خاوه ن ده سته لات که له وه ده چوو پشتیوانی زهینه دین بی، قه یه چییه کانی (ل ۱۶۷) گرتنه بن بالی خزی به لام موسلمانان گوتیان به وه نه بزوت و له نه مری ده رچوون.

مه سیحی و قه یه چییه کان که پروایان به به ئینییه کانیان کردبو هاتنه خواره وه و قه تل ی عام کران و نه و قه یه چییه نه ش که له ناو قه لاکه دا مابوونه وه له سه ر دیواری شاره وه فریدرانه خواره وه. له م چیرۆکه دا، هاوده سته مه سیحیه کانی ناوچه له گه ل قه یه چییه کان به ته واوی ئاشکرایه.

نوخته یه که له م باسه دا بو ئامانجه که ی ئیمه گرنگه و نه ویش نه وه یه که قه یه چی و بو نمونه «بکرین/ مکرین» له هه ولیتر خاوه نی ده سته لاتیک ی زور بوون و رو داوی دلته زینی سالی ۱۳۱۰ به ته واوی نه بو هه ی له به ریه ک چوونی هوزه که، چون ته نانه ت ته یوو له کاتی له شکرکیشانی سالی ۸۰۳ / ۱۴۰۳ دا بو سه ر گورجستان که لکی له کارزانی «مکریت» به کان وهرگرت^{۱۸۴}.

دانه ری شه ره فنا مه (به رگی ۱، ل ۲۹۶ - ۲۸۸) ده لئ: «بنه چه کی حاکمانی موکری (حکام مکر) ناوچه ی باشووری ده ریاچه ی ورمی، ده گه رپته وه بو هوزی موکری که له شاره زوور دامه زرا و هیندی ک ده لئین لقیکی «میرانی بابان» ن.

نه و که سه ی وا شه ره فخان به یه که مین نه میری موکری ناوی ده با «سه یفه دین» به که ژماره یه کی زوری هوزی بابان و عه شایری دیکه ی کوردستانی له خو ی کو کرده وه و له سه رده می حوکی تورکمانه کان دا (نیوه ی دو وه مه می سه ده ی یازده مه م) «دریاسی گرت و له ویتوه ده سته لات ی به ره و ناوچه کانی «دو ل باریک»، «ئه ختاچی»، «ئیل ته موور» و «سول دووز» پهره پیتدا.

ئیمه ده زانین که کوردی «هه زیانی» و «زه رزاری» (ئیسستا زه رزا)^{۱۸۵} و هتد... بو ماوه ی چند سه ده له ناوچه که دا ژیا بوون^{۱۸۶}. کوچی سه یفه دین به واتای نه وه نییه که ناوچه که به کو لونی کرابی، به لکوو هه نگاو یکه بو یه کخستنی دانیشتوانی نه و مه لبه نده له ژیر سه ر کردایه تی تا قمتیک ی چه کداری نو ی دا.

نه چه شنه گو رانکار ییه ی ناو ری کخراوه ی عه شیره ته کان، له میژووی کورد دا زور جار رووی داوه. سه رۆکه کانی موکری و ده ست و پیتوه نده کانیان ته نیا قورسای «عه شیرت» یکی نو ی یان له سه رشانی وهرزیر (ره عیه ت، گو ران) به کان و لق و پوی هوزه بچووک و لاواز تره کان زیاتر ده کرد. له راستیدا، پیش نه و سه رده مه، هیچ ئیشاره تیک به هوزی موکری له ناوچه ی گو لی ورمی نه کراوه و ئینسیکلۆپیدیای مصر «مسالک الابصار» (که پیش سالی ۱۳۵۰ نووسراوه) له ناو لیسته ی هوزه کورده کان دا، ناوی موکری هه لده بو یی^{۱۸۷}.

سه رده می نیوان کوشتاری قه یه چییه کان له هه ولیتر (۱۳۱۰) و نیوه ی دو وه مه می سه ده ی یازده، چی تیدا نییه و ماتریالی به رده ستیش، هیچ ئیشاره یه که به شه رح و به یانی ناوچه ی موکری ناکه ن جگه له و بو چوونه ی که ده لئ سه رکرده تازه کان، نوینه رانی ته واو به کورد کراوی «شاخه وان» پیشوه کانی هوزی بکرین و مکرین و مکریت^{۱۸۸} بوون که له هه ولیتر له ناو کورده کان دا نیشه جی بو بوون^{۱۸۹}.

ناوی هوزیک ی دیکه که سه رنجمان رابکیشی، «دیبو کری» یه. نه م تا قمه عه شیره یه له شه ره فنا مه دا ناوی نه هاتوه، به لام «راولینسن» (له سه رچاوه ی ناوبراو، ل ۱۳۴) ناوی «دیبو کری» له ژیر ناوی «موکری» دا دینت و ده لئ نه مانه [واته دیبو کری] ده سته لات ی دارایی و مالییان به سه ر هوزه که [واته موکری] دا هه یه. ئوسکارمان^{۱۹۰} دیبو کری وه ک دانیشتوانی سه ره کی ناوچه ی سابلاخ ناو ده با که له لایه ن «موکری» یه کانه وه بنده ست کراون. ره نگه نه م بو چوونه زور له شوینی خویدا نه بی، چونکه «دیبو کری» ش له ئاغا وه تی

دهوله مه‌ند و ره‌عیه‌ت پیکهاتوه و بۆچوونه‌که‌ی «مان» ته‌نیا چینی سه‌ربه‌خۆی دووه‌هم ده‌گرتیه‌به‌ر. به‌روالته‌ت ده‌بێ دێبوکری له‌ گوندی «دیبوکر»^{۱۹۱} هه‌وه‌ هاتن که ۱۱ کیلومێتریک که‌وتۆته‌ شانی باشووری سابلاخ (دیبه‌ - ی بوکر، وه‌ک چۆن «دیگورجی» له‌ شنۆ «دیبه‌ - ی گورجی» یه‌).

عونسوری سه‌خه‌ته‌تی ناوه‌که «بوکر» ه. له‌ سالی ۱۹۱۴ دا، بنه‌ماله‌ی دێبوکری په‌سندی ئه‌وه‌یان کرد که باپی‌ره‌ گه‌وره‌ی چوار جیل پێشه‌وه‌تریان «به‌یره‌م ئاغا» له‌ دیاربه‌که‌روه‌ هاتوه‌.

گۆرانی «به‌کر» ی عه‌ره‌بی بۆ «بوکر»، زۆروپچوو نییه‌^{۱۹۲} ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که ناوی بابه‌کر (ابوکر) ناویکی گشتی یه‌ له‌ ناو کوردان دا. به‌ له‌ به‌رچا و گرتنی ئه‌و راستییه‌ که هۆزی «مکرین»، «بکری» یشیان پێده‌گوتری، ره‌نگه‌ بتوانری عونسوری «بوکر» وه‌ک شیوه‌یه‌کی جیاوازی «موکری» بناسری، به‌لام بۆچوونیکه‌ی وا، هێندیک سه‌خه‌ته‌تی له‌ ناوی گوند (ی دێبوکر) و هێندیکیش جیاوازی له‌ قه‌وایلی/ۆ/ و/وو/ دا پیکدیتنی.

هۆزیکه‌ی گرنگی دیکه‌ی کورد، که دانیشتووی به‌شی رۆژئاوای ناوه‌که‌ و سه‌ر لێواری باشووری گاده‌ر و سه‌رچاوه‌کانی زین، هۆزی «بلباس» ه. به‌ وته‌ی شه‌ره‌فخان، به‌رگی ۱، ل ۳۵۸، کۆنفیدراسیۆنی «رۆژه‌کی» (له‌ بدلیس)، خۆی له‌ دوو لق پیکهاتبوو: «بلباسی» و «قه‌والیسی»^{۱۹۳} که سه‌ر به‌ ناوه‌ی «هه‌کاری» یه‌ (له‌سه‌ر زێی بچووک). له‌ راستیدا، ناوی قه‌والیسی ویده‌چێ له‌ ناوه‌ی «بۆتان» ناسراوبێ. هه‌کاری و بۆتان هه‌ردووکیان که‌وتوونه‌ته‌ شوێنیکه‌ی دوور له‌ گۆلی ورمی. شه‌ره‌فخان له‌ بۆچوونی خۆی زۆر دلنیا نبه‌وه‌ و باسی نه‌ریتیکه‌ی دیکه‌ ده‌کا که به‌گۆیه‌ی ئه‌و، بدلیسی و قه‌والیسی (ره‌نگه‌ له‌ قۆناخیکه‌ی دواتر دا)، سه‌ر به‌ «فیدراسیۆنی بابان» (ی شه‌ره‌زوور) بوون و ده‌گوتری که بنه‌چه‌کی موکری له‌وتوه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌. له‌ رۆژگاری ئێمه‌ دا، بلباس له‌ لاشانی زنجیره‌ شاخی «قه‌ندیل» ده‌ژین و بنه‌چه‌کی بنه‌ماله‌کانیان (ئوجاق) له‌ رابردوو دا، زستانی له‌ «میتزۆپوتامیا» و هاوینی له‌ «به‌رزاییه‌کان» (ی به‌شی رۆژه‌لاتی زنجیره‌ی قه‌ندیل ده‌برده‌سه‌ر. ناتوانین له‌مه‌ر بنه‌ره‌تی ناوه‌که‌ واته‌ ئه‌و وشه‌یه‌ی که له‌ ناو هۆزه‌ مه‌غۆلی و تورکه‌کانیشدا نه‌ناسراو ماوه‌ته‌وه‌^{۱۹۴} هه‌یچ چه‌شنه‌ بۆچوونیکه‌ی ده‌ربهرین.

تیره‌یه‌کی^{۱۹۵} فیدراسیۆنی بلباس که ئێستا به‌ته‌واوی له‌ مه‌له‌ندی موکریدا نیشته‌جێ

بوون، ناویان «مه‌نگور» ه. پسه‌پۆری مه‌غۆلناس - پرۆفیسۆری خودا لێخۆشبوو «و. کۆتوین» جاریکیان بۆی نووسیم (۳۱ مارس ۱۹۳۵) که ئه‌و ناوه‌ ده‌یخاته‌ بیری «مه‌نگیت^{۱۹۶}». رشیدالدینیش ب ۷، ل ۲۵۳، ناوه‌که‌ وه‌ک «مه‌نگقوت^{۱۹۷}» ده‌نوسی و ناوی ئه‌و ئه‌میرانه‌یان ده‌با که له‌ ئێراندا خزمه‌تیان کردوه‌. گوندیکه‌ی ناوه‌ی سه‌راب (ف.ج، ۴، ل ۱۸۳) «مه‌نقوتای»^{۱۹۸}، به‌روالته‌ت ره‌نگدانه‌وه‌ی ناوی ئه‌میر «مه‌نگقوده‌ی»^{۱۹۹} (باوکی «قوتلۆغ - شا»، شاه‌ی به‌نیویانگه‌)، پروانه‌ رشیدالدین، ۷، ۲۵۴. له‌ ئاکامدا، ئه‌و بۆچوونه‌ نابێ وه‌لابهری که بنه‌ره‌تی «مه‌نگور» ره‌نگه‌ هاوتا له‌گه‌ڵ «موکری» بێ، هه‌ر چه‌ند مه‌نگور وه‌ک تاک، به‌ کۆی مه‌غۆلی «مه‌نگقوت» هه‌ نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه‌^{۲۰۰}.

ناوی هۆزیکه‌ی دیکه‌ی ئه‌و مه‌له‌بنده‌، «گه‌ورک» (له‌ رۆژه‌لاتی به‌ستیانی که‌لۆی) و «سوێسنی»^{۲۰۱} له‌ به‌ستیانی لای راستی، له‌ کوردی ده‌چن. سوێسنی که‌ ناوه‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی ئاسایی نوینه‌رایه‌تی «سوێسنی» ییکه‌ی کۆن ده‌کا، وا ویده‌چی که‌ هی توێژیکه‌ی نیشته‌جێ بووی سه‌رده‌می زووی دانیشتوانی کورد بێ. ناوی باپیرانیان: به‌ریاجی، مه‌لکاری، و ئالان، له‌ ئێرانی ده‌چن. ئه‌وی دواتریان، که به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچا و هاوناوی ئالان (ئۆسپت) هه‌کانی قه‌وقازه‌، له‌ هه‌موویان سه‌رنجراکیش تهره‌ ئێمه‌ ده‌زانین که ئالانه‌کان چه‌نده‌ها جار نفوزیان کرده‌ ناو «پارتیا» و «ماد» (پروانه‌ پێشتر، [به‌شی ۳ - چاره‌نووسه‌ میتزوییه‌کان] په‌راوێزی ژماره‌ ۳۱).

پاشکۆی یهکههه

گهوره و بهرین (بهروغ)؛ ١٤) بهخلهچی <٣> = بوخچه دروو؛ ١٥) بهرانقاز <١> =
 بالی راست (بههه نقههز)؛ ١٦) بلارقوو <٥> = مالی ونسو^{٢٠٥}؛ ١٧) بولقان <٤> =
 ناوی مینیینه^{٢٠٦}؛ ١٨) تووپوولقا <١> = له مغولی دهچن؛ ١٩) توودان <٣> = ناوی
 شهخس (تۆدۆیۆن)^{٢٠٧}؛ ٢٠) توولاچی <١> = راوچی که رویشک؛ ٢١) جالیق <٢> =
 بوت؟^{٢٠٨}؛ ٢٢) چارنۆمباق <٤> = چوار هۆز (مهغۆلیبه کهی «ئهیمهه»-ه)؛ ٢٣) چوکه توو
 <٤> = به بهردی بچوکه وه؛ ٢٤) سائین <١> = باش، چاک؛ ٢٥) ساتی <٢> = ناوی
 شهخس^{٢٠٩}؛ ٢٦) سه پوورغان = گومبزه (سه بووغه)؛ ٢٧) عه ره قتوو <٢> = بو
 پاشگری توو؛ ٢٨) قانچی <٢> = قۆل؛ ٢٩) قه رتاقه و ل <٤> = بو پاشگری «هول»؛
 ٣٠) قووتان <٣> = ماسیگره^{٢١٠}؛ ٣١) کاردچین؟ <٢> = ناوی مینیینه،
 که ردووچین^{٢١١}؛ ٣٢) کیوی <١> = هۆزی کویئ^{٢١٢}؛ ٣٣) مانقوتای <١> = ناوی
 شهخس^{٢١٣}؛ ٣٤) مه رگه ن <٣> = راوکه ری وریا؛ ٣٥) مه رگید <٢> = هۆزی مه رکیت؛
 ٣٦) مه که توو <٢> = مرۆقی فیلباز؛ ٣٧) مووخور <٣> = بی هه ست، کورت (موقور)؛
 ٣٨) موقیل <١> = گیتلاس (موقیل)؛ ٣٩) ناچید <٤> = باز [بالنده]؛ ٤٠) نه چیق =
 ته نه ل؛ ٤١) ناخوور <٣> = ده ریاچه؛ ٤٢) هاروولان (له سیلوانا <٥>) = هۆزی
 نه رولان (نه روله ت).

لیسته ی زیاده کراوی نهو شویتانه ی وا ناوی مهغۆلییان له سه ره

له نیوان شهه ش تا ههوت ههزار ناو که له ژیر عینوانی نازه ربایجان، له فه رههنگی
 جوغرافیایی ئیراندا هاتوون، من هه لبارده ی هیندیک نام (جگه له وانه ی پيشو)
 پیکهیناوه و لیره دا به ریکه ی ئه لف و بی عه ره ی ده یان نووسم. جیا له ناوچه ی
 موکری (باشوور) که پیشتر باسی لیه کراوه، من نازه ربایجانم به سه ره ئه م مه لبه ندانه دا،
 دابه ش کردوه:

١) رۆژهه لات: ئه رده بیل، سه راب، خه لخال، موغان

٢) ناوه ندی: ته وریز، میانه، قه ره چه داغ

٣) باکووری رۆژئاوا: خو ی، ماکو

٤) باشووری رۆژهه لات: مه راغه

٥) رۆژئاوا: ورمی، که ئیستا رضاییه [دوای سالی ١٩٨٠ سه ره له نو ی بۆ ته وه
 «ورمی». وه رگێر].

به شوین ناوی گوند یا ناوچه دا، ناوی ژماره یه ک مه لبه ند دینم. بو دۆزینه وه ی وشه ی
 به رانه ر به ناوه که مترعه ده تیبه مهغۆلیبه کان، چاوم له پرۆفیسۆر ن. پۆپ کردوه. جیا له
 سیژده مه لبه ندی باشووری رۆژهه لات (موکری)، نهو لیسته یه په نجا نیوی گرتۆته
 به رخۆی، یازده یان له ناوچه ی یه که م، شازده یان له ناوچه ی دووه م، هه شتیان له ناوچه ی
 سیته م، دوازه یان له ناوچه ی چواره م و سی یان له ناوچه ی پینجه من:

١) ناچاچی <١> به واتای باره به ر؛ ٢) ئه ره تان <٢> = سه رۆکی ده که س^{٢٠٢}؛ ٣)

ئوراتلوو <٢> = سنعاتکار (ئورات)؛ ٤) ئه رقوقون <٤> = ئه رغوون؛ ناوی شه خس (٥)

ئه رکه وین <٣> = مه سیحییه کان (ئکه ئوین)؛ ٦) ئۆرگۆتین <٢> = شوینی هوردووی

سه رۆک (ئورگوته ن)؛ ٧) ئه لپاقووت <٢> = چینی خاوه ن ماف و ده سته لات؛ ٨) ئالقوو

<٤> = ناوی شه خس (ئالغوو)^{٢٠٣}؛ ٩) ئۆنه ر <٤> = ناوی شه خس؛ ١٠) ئۆلامچی

<٤> = ئه وکه سه ی ئالف و تفاق بو کئیبه رکئی ئه سپ دینی؛ ١١) ئۆنگووت <١> = ناوی

هۆزی ئۆنگووت؛ ١٢) باره چوق <٤> = ناوی تاییه ت^{٢٠٤}؛ ١٣) بارووق <٤، ١> =

پاشکۆی دووهه م

دهخواته وه. له م شوتنه دا، ده توانی ناوی وهک «شمۆله» (ف. ج، بهرگی ٤، ل ٣٠٤: شه موعیلا) ٢٢١ و «شیلمان» ٢٢٢ له سهردهشت و «سیهوما» له بانه (بهراوردی بکه له گه له «سیاما» ی سوربانی بهواتای کشتوکال) ٢٢٣ و هیندییک ناوی وا بدۆزییه وه که به «بی» دهست پیده که (بی ی [ناشووری] = مال؟) بۆ نمونه: بیتوش، «بیران» و «بیتوره» ٢٢٤. به لام ناوی «ئالت» ٢٢٥، «ئه رنه بووس» (ئه رنه نووس؟) ٢٢٦، «دوونیس» ٢٢٧، «گادهر»، «گاکهش» ٢٢٨، «له گز» ٢٢٩، «نه لۆس» ٢٣٠، «نه رزه میس» ٢٣١، «ته یهت» ٢٣٢ و هتد... که له به شی رۆژئاوای ناوچه که دا بئاو بوونه ته وه، ده بی چ بن؟

ئه وهی که ده توانین شوتنی هه موو شوتنه وارێکی «پیش - ئیرانی» واته میرنشینه زاگرۆسییه کانی وهک «سوریکهش» ٢٣٣ (سه قز؟)، «لارویت» له مه لبه ندی ئه للابیریا و... هتد؛ له ناوچهی بهر توپزینه وهی ئیستاماندا هه لگه رین یان نا، کاتیک روون ده بیته وه که لیسته یه کی ته واومان له سیمای جوگرافیایی ناوچه که (دۆل و شیو، بواری، ریتچکه و رووباری بچووک) به دهسته وه بی.

تۆ بلی «ترکهش» ٢٣٤ له ناو مه نگورایه تی و لای رۆژئاوای «که لۆی» یا «ترکاش» ٢٣٥ ی نزیک بۆکان - ف. ج، بهرگی ٤، ل ١٢٠؛ ره نگدانه وهی ناوی «تکریش» ٢٣٦ بن له خاکی «ماننا» (بروانه: ل. واترمن، نامه گه لی پادشاهی، میشیگان، ١٩٣٠، ١٣١)؟ ٢٣٧: یا بلی ناوی «ئیندرقاش» ٢٣٨ که گۆری بهردینی «فه قه قا» که وتۆته نزیکیه وه، عونسورێکی بۆ بهراورد کردن له گه ل ئه و «ترکهش» ٢٣٩ و «سوریکهش» ٢٤٠ هه ی وا «سارگۆنی دووهه م» ناوی بر دوون تیدا بی؟

ئه م چه شنه ته نگ و چه له مانه ده بی له لایه ن پسیۆرانه وه چاره سه ر بکرتین، به لام بۆ ئه وهی منیش ئاکامێکم له وتاره که ی خۆم وه رگرتی، ده بی هیندییک سه رنج و بۆچوون له مه ر دووناوی پتوه ندیدار به توپزیکێ کۆنتری توپۆنیمی ناوچه که بخرمه بهرچا:

١) ئه وه راستیه کی زه فه که ناشووریه کان ناوی دوو نه ته وه یان له باشووری گۆلی ورمی هیناوه: «مه دا» (یه که مجار له ٨٣٦ پیش ز) و «په رسوا» ٢٤١ (یه که مجار له ٨٤٤ ی پیش ز). ئه م خه لکانه ده بی نوپنه ری نفووزی زۆری مادی و ئیرانییه کۆنه کان بن پیش ئه وهی که ئه وی دواییان به ره و باشوورتر واته ناوچه ی «فارس» ی ئه مرۆ (پارس) ٢٤٢ بروات و ناوی خۆی [به ناوچه که] به خشی.

توتی کۆن له توپۆنیمی ناوچه: «په رسوا» و «ده ریاوسا» روانینی خیرامان به و «کارتی ویزیت» انه دا که مه غۆل له ناوچه باشووریه کانی ده ریاچه ی ورمی به جیتی یان هیشتون، ته نها ده مانباته سه ر دوایی توپۆل له توپۆنیمی ناوچه که (واته سه ده ی ١٣ و ١٤). به زوویه کی زو و دوای ئه و سه رده مه، مه غۆله کان به هۆی دانیشتوانی تورکه وه ٢١٤ توانه وه. ژماره یه کی که میشیان ره نگه له لایه ن کورده وه تواینته وه، گه رچی رواله تی تیپیکالی ئه میان [= کورد]، تیکه لایه یه کی ئه و تو نیشان نادات.

ده کری که م و زۆر بلیتین که حه وزه ی چۆمی که لۆی (زتی بچووک)، ناوی تورکی - مه غۆلی تیدا بهرچا و ناکه وی به لام له ناوچه ی باشووری ده ریاچه ی ورمی ده توانین شوتنی ئاشکرای هیلتیک هه لگه رین که له لایه که وه، دو پاژی «که ند» ی ٢١٥ تورکیان به شوتنه وه یه (وهک شه رپه ف - که ند و عیسا - که ندی) یان پاشگری وهک «لیق» یان گرتوه یاخود عونسوری به ئاشکرا تورکی وه کوو «ئاغاج» و «بولاق» یان هه یه، له لایه کی دیکه شه وه لیزگه ی ئه و ناوه کوردییانه ی وا به «ئاوا» (آبادی فارسی) کۆتاییان پێ دێ یان ئه وانه ی پاشگری ئیرانیان هه یه (کۆی «ان» یا «هکان») یا ئه وانه ی به «کانی» (کانیه رپه ش) یا «گرد» (گرده سوور) ده ست پیده که ن، یاخود عونسوری به هاسانی ناسراوی کوردیان هه یه، وهک «باسکه درپش» (چنگال) «کونه مشکه» و... هتد. زمانی کوردی هیشتا به ته واوی زمانیکی ناسراو نییه و زۆر وشه ی تیکنیتی له زمانی کوردیدا، چاوه روانی روونبوونه وه ن. ٢١٦

له ده ره وهی توپۆه کوردیه کان، تورکی یا مه غۆلی بوونی هیندییک ناوی ئاسایی له توپۆنیمی ناوچه که دا، جیگای سه رنجن. گومانی تیدا نییه که تا قمیتک ناو به تایبهت له حه وزه ی «گادهر»، مه سیحی ئارامیین، وهک: «سه رگیس» ٢١٧، «دینها» ٢١٨ (به واتای ده رکه وتنی [عیسا])، سه لۆس ٢١٩ و «بیم سورته» (به واتای منبه ری بچووک، که ئیستا «بیم زوته» ٢٢٠ ی پیده لێن). بروانه: ف. ج، بهرگی ٤، ل ٩٤.

وا هه یه تایبه ته ندی جیاوازی ئه و «ئارامی» یانه ی له مه لبه ندی نیوان «سه رده شت» و «بانه» و ئه و شوتنه دا رهنگی دابینه وه، که وا چۆمی «که لۆی» به ره و «مبیزۆپۆتامیا» خول

له باسی له شکرکیشانه که ی سالی ۷۱۴ ی پیش زایینی خوئی دا به رهو باشوور، سارگونی دووهم دهلی: له «لاروه ته»^{۲۴۳} هاته خواروه بو ناو «پهر - سو - اش»^{۲۴۴}. په رسوا ویده چن تاقه شویتیک بی له ناوچه که (سه رگاده ری خواروو - نزیک سووچی باشووری گوئی ورمی) که بیروای پسپوران له سه ر شوینایه تیبه که ی هاوده نگه. من ده بی له م باسه دا به تایهت پی له سه ر واتای «هاتنه خواروه» داگرم: ناوچه ی به پیتی گاده ری خواروو به ناویک ده ناسری که له بنه ر تدا مه غولیبه واته «سولدووز». له سه رده می پیشکه وته کانی ئیسلامدا، ناوی «نیریز»^{۲۴۵} بوه (له «بلاذری» ل ۳۳۱د، به هله نیریر نووسراوه) و من به «نیریز»^{۲۴۶} ی ده زانم به واتای رژانه خواروه^{۲۴۷}؛ خه لک بو گه بشتن به شویتیک و، ده بوايه [له ناوچه شاخاویبه کانه وه] بهاتایه ته خوارئ.

«سارگون» له «په رسوا» وه به رهو «میسیسی»^{۲۴۸} له خاکی ماننا هات. میسیسی ده بی که وتبیته به شی خوارووی ته ته هوو و شانی چه پی نهو لیوارهی چومه که وا «مینوا»^{۲۴۹} شای ئورارتوو، به رده نووسیکی بزمازی لی به جیهیشت و تیبیدا گوتبووی دوا ی سه رکه وتنی به سه ر ماننا دا، کاخیکی له «مه یشته خه»^{۲۵۰}؟ بنیات ناوه^{۲۵۱}.

له وانیه که میسیسی و مه یشته خه ئیشاره یه ک بن به هه مان شوین که «میلیکی شقیلی» له لیکولینه وه کانیدا دهستی که وتوون (۱۹۴۹) ^{۲۵۲}. من لام وایه قه لای رووخواوی «په سوئی» چ له رووی فونیتیکه وه و چ له باری جوغرافیایه وه مافی نه وه ی هه بی بلتی نوینه رایه تی «په رسوا» ده که م. «یاقوت» (به رگی ۱، ل ۶۲۶) که خوئی سه ری نهو ناوچه بچووکه ی دابوو، ناوه که ی وه ک «بسوی» حونجه ی ده کا که به رواله ت هه مان «په سوئی» به. هه روه ها بروانه نزهت القلوب، ل ۸۷.

شیتوه نووسینه تازه که ی [له فارسیدا] «پسوه» به. ژماره یه کی زوری نهو حاله ته له فارسی تازه دا هاتوه پیشی که دهنگی /ر/ پی کون له ناو تا قمی جو ربه جو ری کونستان دا له ناوچووین. بروانه: Horn, "Grundriss d. Iran", Phil, 1, 2, 89, 98 و هه روه ها له ناوچه ی ژیرپرسیاری ئیمه دا، ده بی زور ده ستله تئ دیکه هاویه شیبان له کورت و هاسان کردنه وه ی نهو ناوه کونانه دا کردبی که ئیمه تیبان ناگه یین. «په سوئی» - هه ر له ریگا خوشه که ی «لاجان» (ی نزیک به سه رچاوه کانی «که لوی» که ده رژیته ناو ده جله وه) تا شویتنی نفوزه که مه که ی «گاده ر» ی سه ر به حه وه ی ده ریاجه ی ورمی - له شه ر و

پیکه له پیرانی ناوچه که دا، ده ورکی گرنگی بینیه. بناغه ی وردبوونه وه له [میژووی] «په سوئی» له سه ر شه ر و پیکدادانی نیوان هوزه کورده کان دانراوه. بروانه: شه ر فنامه، ۱، ۲۸۰ و به راوردی بکه له گه ل G. Hoffmann, Martyrer, 245.

نه گه ر «په رسوا» کان له ده شتی به پیتی سولدووز ژباين، شویتیک و، ده بی بنکه ی سه روه شتی بو بی بو به ره ی پیشه وه ی شه ری دژ به باشوور و سارگونی دووهم ره نگه له هه مان شوین «هاتبیته خوارئ» و چوویتته ناو ولاته که یان. له عه یینی کاتدا واهیه ناوی «په سوئی» وه ک تابلویه کی راگه یانندن بو بی هه م بو دوژمن و هه م بو هه موو میوانیکی ناشتیخواز که نهو «به ره» یه ی تیپه ر ده کرد. نهو «په سوئی» یه ی من له سالی ۱۹۱۱د چاوم پیتی که وت ته و او ویران بوو. به لام له ته رح و ره سمی ناو کتیبی «جاده کونه کان» ی Sir A. Stein سالی ۱۹۴۰، ل ۳۰۵ و ۳۵۸د، ده توانی داوه ری له سه ر کاراکتیری به هه یبه تی چیا که ی بکه ی.

۲ ده شتی خوار چومی «سابلاخ»، ناوی «شارویران» ه (شه رویران له فارسیدا به واتای «شاری کاول» ه) و له لایه ن «سیر ه. راولینسن» (هه مان سه رچاوه، ل ۱۹، ۳۸ و ۷۴) و هه روه ها له لایه ن «دو مورگان» و «سیر ئ. سته یین» (کتیبی «جاده کونه کان» ل ۴۰۸ تا ۴۱۲) ه وه په نجه ی بو راکتیشراوه.

شویتیک ی نه م ناوچه یه «ده ریاس»^{۲۵۳} که به گویره ی شه ر فنامه، ل ۲۸۸ تا ۲۸۹، موکریبه کان دوا ی هاتنیان له روژئاواوه، له ویدا نیشه جی بوون. راولینسن ناوه که ی ده زانی به لام نهو ناوچه یه ی نه گرت به رچاوه که «ده ریاس» ی تیدا هه لکه وتوه (هه مان سه رچاوه، ل ۱۹). له لایه کی دیکه وه، ناوه که ی له گه ل «ده ریاسا»^{۲۵۴} ی «به تله میوس» به راورد کرده و هه ر له شانی نه ودا په نجه ی بو گوندی «سرگان»^{۲۵۵} (له شنو و به شی ژووورووی چومی گاده ر) راکیشاوه که بو ی هه یه نوینه رایه تی «سنکه ر»^{۲۵۶} بکا و به تله میوس لای ده ریاسای داناوو.

«سرگان»، وه ک پیشتر له لایه ن «ن. ف. خانیکوف» ه وه باسی لیوه کراوه^{۲۵۷}، ده توانی وه ک «سنگان»^{۲۵۸} بخوینریتته وه. راولینسن هه روه ها (هه مان سه رچاوه، ل ۷۴) لای وایه که سرگان (سنگان) ره نگه هه ر نهو شوینه بی که ئیمپراتوو «موریشس» کاتیک له سالی ۵۸۹ ی زایینی دا، له شکر ی بیزانی بو پشتیوانی خه سه روی دووهمی

ژئیر حیمایه تی [خۆی] نارد، له سههر ریگای چوونی بۆ چهوهزی ده‌ریاچهی ورمی چاوی پیتی كهوت^{٢٥٩}. ئەم بۆچوونهی دوایی زۆر له راستی نزیكه چون «سنگان» ده‌روانیته ئه‌و بستوهی كه له شكره‌كه له میزوپۆتامیاوه به‌ویدا تیپه‌ر ده‌بوو. له‌باری فۆنیتیکه‌وه به‌رانبه‌ر دانانی «ده‌ریاس» له‌گه‌ڵ «ده‌ریاسا» زۆرمان وه‌سوه‌سه ده‌كات. «ده‌ریاسا/ ده‌ریاس» ی نزیك «په‌سوئ» (پروانه سه‌ره‌وه‌تر) به‌ نزیكایه‌تی ده‌نگه ئی‌رانیه‌كه‌یه‌وه، ده‌بی پشتیوانی‌کی دیکه بی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شوینی «په‌رسوه» ی ئی‌رانی^{٢٦٠} له لیواری رۆژئاوای ده‌ریاچه‌ی ورمی.

پێویسته ئیمه «هه‌ویتي»^{٢٦١} «سیره‌گه‌نون»^{٢٦٢} ی بیزانسی له‌گه‌ڵ «سنگان» و هه‌لکه‌وتی «ده‌ریاس» بپارتیزین به‌لام ناسینه‌وه و جیا‌کردنه‌وه‌یان له «سنگه‌ر» و «ده‌ریاسا» ی به‌تله‌میوس تووشی موشکیله‌ی زۆر دی. به‌گۆره‌ی قسه‌ی به‌تله‌میوس (به‌رگی ٦، فه‌سلتی ٢)، ده‌ریاسا و سنگه‌ر له‌و شوینانه‌ی خوارئ هه‌لکه‌وتبوون:

ده‌ریاوسا	٣٠	٨٧
سنگه‌ر	٣٠	٨٨

له ئاکامدا، هه‌ردوکیان ده‌که‌ونه سه‌ر دوو هیللی ریک؛ ته‌نیا «سنگه‌ر» هیندیك كه‌وتۆته لای رۆژهه‌لاتی ده‌ریاساوه. ئیمه هه‌روه‌ها ئه‌و [زانیاریانه‌مان] هه‌یه:

ئه‌که‌به‌ته‌نه ^{٢٦٣}	١٠	٨٧
فه‌ره‌سپه ^{٢٦٤}	٣٠	٨٥
ئه‌رگه‌زنه‌نه ^{٢٦٥}	٣٠	٨٩

ئه‌گه‌ر «ئه‌رگه‌زنه‌نه»، زه‌نجان بێ، «فه‌ره‌سپه» ش مه‌راغه‌یه (بلاذری، ل ٣٣٠: ئه‌فه‌ره‌روود) - وه‌ك له گۆڤاری «سواس» یشدا وا دانراوه^{٢٦٦} ئینجا ده‌بی «سنگه‌ر» له نزیك هه‌مه‌دان، له شوینیکی نزیك به سه‌رچاوه‌کانی چۆمی «قزل ئوزهن» (سفیدرود) هه‌لکه‌وتی و دووریش نییه نوینه‌رایه‌تی «سنه»^{٢٦٧} ی ئیستا بکا (بلاذری^{٢٦٨}، ل ٣١٠: «سیسه‌ر»^{٢٦٩}).

له هه‌ل و مه‌رجی ئیستادا و به هه‌موو ئه‌و خاله تاریک و نادیارانه‌وه وا له‌مه‌ر «سنه»

و «سنگه‌ر» ی به‌تله‌میوس هه‌ن، ئه‌رکی دا‌بینکردنی شوینایه‌تی «ده‌ریاسا» له رۆژئاوای سنگه‌ر، کاریکی زۆر ئه‌سته‌مه و چاره‌سه‌رناکری. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، «ده‌ریاس» ی ناوچه‌ی شارویران و هه‌لکه‌وتنی له‌لای رۆژهه‌لاتی ئه‌و شوینه‌ی وا پروا ده‌کری «په‌رسوا» بێ، هه‌موو سوودیکی ئارکیۆلۆژی و هه‌روه‌ها رواله‌ته ئی‌رانیه‌که‌ی خۆی ده‌پاریزی.

لیکۆلینه‌وه‌ی ئیستامان له‌مه‌ر توپزی تایبه‌ت به «ناوی شوین» له مه‌له‌ندیکی بچووک، پێویستی به‌گورت و موخته‌سه‌ر کردنه‌وه نییه. ئه‌و ناوه مه‌غۆلی و تورکیانه‌ی وا له کاره‌که‌ی من دا خراونه به‌ر ئه‌زمونکاری، گه‌لیک له‌و ناوه ئی‌رانیه‌نه‌ش قورس و ره‌قترن كه به درێژایی زه‌مان چه‌نده‌ها جار تووشی گۆرانکاری هاتوون.

توپیینه‌وه له‌م ناوانه، له‌ بواری «فیلولۆژی» دا، کاریکی سه‌رنج‌راکیشه. ئامانجی راسته‌وخۆی منیش له وتاره‌که‌دا، هه‌ل‌خاندن و پالپیتوه‌نان بۆ نزیك بوونه‌وه‌ی سسیتما‌تیک له توپۆنیمی سه‌ره‌زمینی کۆنی ئی‌ران بوو.

تۆپۆنیمی - وه‌ك كه‌ره‌سته‌یه‌کی یارمه‌تیده‌ر بۆ ئه‌رکی میژوونووسان، ده‌بی له داها‌توودا شوینی خۆی به ته‌نیشته «سکه‌ناسی»^{٢٧٠} و «تاته‌نووس خویندنه‌وه»^{٢٧١} وه‌ بدۆزیته‌وه*.

* سێ وتاری من له لیژگه‌ی مه‌غۆل ناسیدا، بریتین له:

1) "A Mongol decree of 720 / 1320 to the family of Shaykh Zahid", BSOAS, XVI, 3, 1954, 515 - 27.

2) Pür-i Baha's "Mongol" ode, BSOAS, XVIII, 2, 1956, 261 - 78

3) Pür-i Baha and his poems, Charisteria Orientalia, Praha, 1956, 186 - 201

که‌مبڕیج، 1957/2/5.

پهراویزی ناوی مغولی شوین

× نهم وتاره، له سهرچاوهی خوارهوه وهرگیراوه:

*Mongol Place - names in Mukri Kurdistan, (Mongolica,4) by V. Minorsky. Bulletin of School of Oriental and African Studies,

[بولتهنی قوتابخانهی رۆژههلاتی و ئهفریقی - لهندهن]

19/1, 1957, pp.58 - 81.

1. V. Minorsky

(۲) زانستی لیکۆلینهوه له هۆگهلی دانرانی ناو لهسهر چۆم و کیتو و گوند و ناوچه؛ وجه تسمیه [

Element (۳

(۴) [Province، محافظه]

(۵) [فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۱ تا ۱۰، عباسعلی رزم ارا، ۱۳۲۰، تهران؟]

(۶) [نهم دابهشکرانه ئهمرۆ، ئالوگۆزی زۆری بهسهردا هاتوه و بۆ نمونه، ئوستانی پینجهم کراوه به سئ ئوستانهوه: کرماشان، کوردستان، هممهدان و ئیلام. ههروهها ئوستانی چوارهم خۆی بوه به چوار ئوستان: نازهربایجانی رۆژههلات، نازهربایجانی رۆژئاوا، ئهردهبیل و زهنجان].

(۷) ناوه غهیره فارسییهکان (تورکی، کوردی و ئارامی)، به پیتی حوئجه (pronunciation) فارسییهکیان کراونه ته لاتین و بهشیکیان بریتین له بابتهی «نهزری» بچ خهوش و نووسرانیان به پیتی عهدهبی تووشی ههلهمان دهکات [وهک چۆن وشهی] «دورکه - تهرگون» له جیاتی دورگه - ته رکوئین» دانراوه (بهرگی ۴، ل ۲۹۰) و «قههگ» له بری «قرق» نووسراوه (ب ۴، ل ۵۲۳) و «نالوس» کراوه به «نهلوس» ... هتد) تهرتیبی ئهلف و بیتی لیستهکesh زۆر جار نادروسته.

(۸) کاتیکی زۆر دهبات تا بزانی که ناوی تازهی «شاهپور» دهگهڕیتهوه بۆ «سهلماس» و «دیلمان» بۆ «دیلمهقان» ی کۆن. [شیاوی باسه که دواى سالی ۱۹۸۰، ناوی شاهپور سههرله نوێ کراوه تهوه «سهلماس». نووسراوه و میژوهکانی پیشوو گهلیک شیوهی کۆن و لهکارنه هاتووی ئهوانه یان تیتدایه؛ بۆ نمونه، ناوی «باسمنج» (له رۆژههلاتی تهوریتز، ف. ج، ۴، ل ۷۴) له «عالم ارا» دا، ل ۶۵۷ وهک «فههوسفهج» هاتوه. به پینچهوانه، له ف. ج، ۵، ل ۳۰۷ دا دهتوانی ناوی گوندى ئیستای «پهرسییه» ببینی (له هممهدان) که به شیوهی «فههسهفهج» نووسراوه.

9. Visiting Cards

(۱۰) پروانه:

G. Hoffmann, "Auszüge aus syrischen Akten persischer", Märtyrer, 1880.

(۱۱) پروانه:

H. Hübschmann, "Die altarmenischen Ortsnamen", in "Indogermanische Forschungen", 16, 1904, 197 - 490

12) Billerbeck

13) W. Belck

(۱۴) پروانه:

M. Streeck, "Das Gebiet d. heutigen Landschaften Armenian, Kurdistan und Westpersien", zeit. f. Assyriologie, 14, 1899, 103 - 72.

15) Thureau - Danguin

16) Forrer

17) E. Speiser

18) Herzfeld

19) W. Tomaschek

20) Nearch's cruise in the Persian Gulf.

21) The great "Khorasanian" high way

22) The roads across the Central Desert.

23) W. W. Tarn

24) J. Marquart

25) Ptolemy's catalogue of Median place - names

26) C. F. Andrea

(۲۷) Pauli - Wissaw's Real Encyclopaedia نهم کتیبه له پیتی "A" تپهه ناکات. هیندیك بابه تیش لهسهر جوگرافیا (ی پیش سالی ۱۹۰۰)، له سهرچاوهی خوارهوه دا هاتوون:

Grundriss der Iran philologie, 2, 371-3, - 387 - 94(W. Geiger) and 605 - 11 (F. Justi)

28) Windschmann

29) Geiger

30) Nöldeke

31) H.W. Bailey

32) W.B. Henning

33) Karta

کۆچکردنیان به رهو روژئاوا، هاتۆته نازهربایجان و «ئهوپه پری قهوقاز». بروانه خوارهوتر [پاشکۆی دووههم].

48) Basin

(٤٩) [مینیورسکی له شیتوی Tatavu ی دا نووسیوه]

50) S. H. Shipley

51) {archaeological}

(٥٢) بروانه وتاره که ی پیتشوم به ناوی «کیلهشین و شوینه وارکۆنه که ی حهوزی گۆلی ورمی» (به روسی) "The Kela - shin and the earliest monuments in the basin of Lake Urmia" (in Russian) in: zap. Vost. Otd, xxiv, 1917, 145 - 184.

ههروهه و تاریکی دیکه به ناوی «ساجبلاغ» (sawdj - bulak) له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا و وتاره که ی ترم به ناوی «لهشکرکیشانی رۆمیی و بیزانسی بۆسه ر ئاترۆپاته ن» له بۆلتنه ی «سواس» دا: Roman and byzantine campaigns in Atropatene, B. S. O. A. S, xi, 2, 1944, 243 - 65. [ئهم وتارهش وه رگه راوه ته سه ر کوردی و لیره دا چاپ کراوه].

(٥٣) شلیتر ناویکی کوردییه بۆ روه کینک که له «باخچه ی زانستییه که مبریح» دا به «فیستیبار ئیمپریال» به واتای «تاجی شاهی» ناسراوه.

54) Cambridge Botanic Garden, Fistillaria Imperialis

[Parthian]

(٥٥) [Sa'uj-bulaq سائوج - بولاق]

(٥٦) [مینیورسکی به شیتوی Saukand ی نووسیوه]

(٥٧) [مینیورسکی له شیتوی «ویرانشار» ی دا نووسیوه]

(٥٨) [ئهم بۆچوونه رهنگه له زۆر شوینی چۆمی جهغه توو دا راست بی به لام مینیورسکی له باره ی «ته ته هوو» وه تووشی هه له بوه. هه ر دوو به ری ئهم چۆمه، له زوربه ی شوینه کانی نازهربایجانیش دا هه ر کوردی تیدا نیشه جین].

(٥٩) [زۆرت به ره و باشوور، ئهم ئه رکی دا بین کردنی سنوره [له نیوان کورد و تورک]، جهغه تووی روژهه لات ده یگریتنه ئه ستۆ و لهو به ری نازهربایجان، هه موو ناچه کانی کوردستان و کرماشان به ته واده تی کوردی تیدا نیشه جین].

60) Kharkhar

61) Ellipi

62) Allabria

(٦٣) گوندی «خه لخال» له ٢٦ کیلۆمیتری روژهه لاتیه کرماشان و ناچه ی به رینی «خه لخال» له

34) O. Blau

35) A.D. Mordtmann

(٣٦) [ئامانجی سه ره کی «ئۆ. پاول»، ژماره ٨، ١٩٣٢، ل ١١٠ - ١٠٥ و ژماره ١٠، سالی ١٩٣٤، ل ٢١٥ - ٢٠٦ و ههروهه «ج. شنیتز (J. Schnetz)، ژماره ١٠، سالی ١٩٣٤، ل ٢٢١ - ٢١٥، به رپه رچ دانه وه ی نزیکایه تی نیوان دوو ناوی «گرمانیی» و «کرمان» ه.

37) W. Eilers

(٣٨) بروانه:

"Der alte Name des Persischen Neujahfestes", Akad. d. Wiss. u. d. lit. in Mainz, Abhandl. d. Geistes - u. Sozialwiss. kl, 1953, Nr. 2 (see Index); "Der Name Demavend", Archiv Orientalni, 22, 1954, 267 - 374. 24, 1956, 183 - 224.

(٣٩) «نامهای شهرها و دههای ایران»، به رگی یه که م، ١٩٢٩، ٢١ لاپه ره، (ته ران، شمیران و هتد...)؛ به رگی دووه هم، ١٩٣١، ٣١ لاپه ره (باسی پاشگری وان، گان، هان، خان، دان، لان، زان، ران).

(٤٠) [فدائیان اسلام] کورشتیان].

(٤١) [ئیستا ته نیا ناوی مه لبه ندی «شوولستان» و هیندیک ناوی شوینی دیکه ی [ئوستانی] «فارس»، لهو «شوول» انه (shül) به جی ماوه که تا سه ده ی سیتزه و چارده [ی زایینی] ش هه ر دناسرانه وه.

42) Balkhan

43) Krasnovodsk Bay

44) Caspian

45) Oghuz Turks

46) Balkan (ancient haemus)

(47) بروانه: «حدود العالم»، ل ٣٧٤؛ به راوردیشی بکه له گه ل کاری و. نیوانۆف له سه ر زاوا ده کانی سه رهای ناوه ندی له م سه رچاوه یه ی خواره وه دا:

Journal of Royal Asiatic Society, 1926, 405 - 31; and Acta Orientalia, 8, 1927, 45 - 61.

(ههروهه به راوردی بکه له گه ل وشه ی «گیس» بۆ ژماره ی بیست و «گود» بۆ «باد» [= با] له زاوا ده ی «خور» [ناوه ندی ئیران] دا). من هه و لم داوه بلیم که دانانی ناوی پیتته ختی ئه رمه نستان - «دقین» [Dvin] له لایه ن پارته ی یه کانه وه [Parthians] بوه که له «ستپ» - «هکانی تورکه نستانی ئه مرۆه ها تون. بروانه:

Minorski, Transcaucasica, J.As, Juillet 1930, 41 - 51.

به بروای من، وشه ی «کهنت» ی روژهه لاتیه («سوغدی»؟) ش له لایه ن تورکه «ئوغوز» - «هکانه وه له کاتی

٦٨) په نجا کیلومیتر لای روژه لاتی سه قز. پروانه:

A. Godard, "Le trésor de Ziwié", 1950.

٦٩) پروانه:

Minorsky, "Les origines des Kurdes", in Actes du XX e Congrès des Orientalistes, Louvain, 1940, 143 - 52.

٧٠) پروانه:

N. Debevoise, "A Political History of Parthia", 1938, Index under Ariobarzanus Artabanus III.

٧١) هروهها پروانه:

Moses of Khoren, II, ch. 50, 52 (the Aläns in Artaz - Mäkü) and 58; v. inf. p. 75.

٧٢) پروانه:

- بلاذری، ل ٣٣١، یه کهم، ١٨٢

- نه حمده که سره وی، «پادشاهان گمنام»، بهرگی ٢، ل ٣٤.

- مینورسکی، «نیریز، ئوشنو» له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا.

٧٣) بۆ نمونه، هه زیانییه کانی هه ولتیر، پروانه: ریساله ی دووهه می «ئه بوو دلف میسعار»، چاپی و. مینورسکی، قاهره، ١٩٥٥، به شی ٢٥.

٧٤) پروانه: باسی «مراغه» و «ته ورتیز» له «ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام» دا.

٧٥) [مینورسکی له شپوهی «لاهیجان» ی دا نووسیوه].

٧٦) مه رکه زی «سه لاس» تا ئەم دواییانهش ناوی «دیلمه قان» بوو («دهیله می» یه کان) و لاهیجانیش له ئەسلدا ناوچه یه کی ناسراوی «گیلان» ه [له باکووری ئیران] G. Hoffmann له Auszüge، ل ٢٤٥ دا «سه له خ» («لاجان» ی ئیستا) هه بهم شپوه به ناو ده بات؛ پروانه:

Minorsky, "La domination des Dailamites", Paris, 1932.

٧٧) پروانه: رشیدالدین، چاپی «کاتریمیر»، له باسی رووداو ده کانی سالی ١٢٦٣/٦٦٠ دا. هروه هارشییدالدین، چاپی جۆن (پراگ)، ل ٤٤ که ده لئ: «خیزانه که، تازییه ی مردنی «ئه باقا» یان له سه ر جده ته توو گرت». پروانه:

(خواره و تر، په راویزی ژماره ١٨٢)

٧٨) له مه لبه ندیکه دیکه (باکووری «ئه رده بیل») که پتوه ندییه کی نزیکه به مه غۆله وه هه یه، ده کری به هاسانی ناوی هۆزی مه غۆلی «ئونگوت» (öngöt) بناسرته وه. پروانه: رشید، بهرگی ٧، ل ١٤٥ له باسی ناوی مه لبه ندی ئونگوت دا. هروه ها: فه ره نگی جوغرافیایی ئیران، بهرگی ٤، ل ٥٢.

٧٩) ظفرنامه، بهرگی یه کهم، ل ٦٢٨. هروه ها لام وایه ناوی ئه و ده شته ی وا له هه مان فه سلدا هاته و،

باشووری ئه رده بیل و لای باشووری نیشته گای شاهانی «ئالبانی» کۆن له «ئه وپه ری قه وقاز» (Transcaucasia). رهنه گه «مووسا که له نکه تفه تسئی» قامک بۆ تیکشکانی خه لکی «خه رخر» رابکیشی: Moses Kalankatvats'i, 1, ch. 19.

٦٤) پروانه:

Jermiah, L1, 27, "The Kingdom of Ararat (Urartu, Minni (Manna) and Ashchenaz (Scythians)"

سترابۆن (١١، ١٤، ٨) زه ریاجه ی ورمی به «مانتیانی» ناو ده با. به راوردی بکه له گه ل:

W. Belk "Das Reich d. Mannäer", in Verhandl. d. Berl. Gesell. f. Anthropologie, 1894, 479 - 87 and G. Melikishvili, "Voprosi istorii Maneynskogo tsartva", in Vest. drevney istorii, 1949, No. 1, 57 - 72.

٦٥) یا خود رهنه گه هی ئوستانه سه رسنوورییه که ی خۆی «میسیسی» (مه یشتا؟)، پروانه: Melikishvi - li (پیشوو).

٦٦) پروانه:

F. W. König, "Älteste Geschichte der Meder und Perser", "Der alte Orient, xxxIII, 3/4, 1934

بۆ ده وری هۆزه خۆجی ییه زاگروسییه کان له پیکه اتنی پاشایه تی ماد دا، پروانه:

I. Aliyev, "Ocherki po drevney istorii Azerbayjana, Baku, 1956, 57 - 169.

٦٧) پروانه:

F. Thureau - Danguin, Une rédaction de la huitième campagne de Sargon, 1912

هروه ها پروانه: کاری ئەم دواییه ی «هیرتسفیلد»:

Herzfeld, "Bronzener Freibrief eines königs von Abdadana", Arch. Mitt. aus Iran, IX, 3, 1938, 159 - 177.

(پیداچوونه وه یه کی سه ره خۆی فایله ئاشوورییه کان).

هروه ها:

Col. E. M. Wright, "Eight campaigns of Sargon, in Journal of Near Eastern Studies, II, 3, 1943. 173 - 85.

(بۆچوونی سه رنجراکیشی کاربه ده ستیکه ده زگای موخابه راتی ئامریکا که له نزیکه وه ناوچه که ی خستوته بهر توپژینه وه و هه وت جار به سه ر شاخی «سه هه ند» دا تپه ر بوه.)

دو اکاریش له سه ر میژووی ئۆراتۆ، له لایه ن پرۆفیسۆر «ب. ب. پیوترۆفسکی» یه وه کراوه:

B.B. Piotrovsky, Istoriya i kultura Urartu, Erevan, 1944, 364pp.

دهبى وهك دهشتى «قولاغى» بخوتندرتتهوه (به مهغولى = دز).

۸۰ «سولتان مير موقهدهم» دواى له ناوبردى سهرۆكه كانى موكرى كرايه حاكمى مهراغه (عالم آرا، ل ۵۷۴).

۸۱ پروانه:

A. Roosevelt, jr, "The Kurdish Republic of Mahabad", Middle East Journal, 1, 3, 1943, 247 - 6a.

۸۲ وهك له سيستمى رووباره كانى به شى ئوروپاي رووسياشدا هه به.

۸۳ كه ده توانى ته ناههت هى سهردهمى پيش مهغول، واته توركه سه لجوقيبه كان بى، كه له سهدهى يازده له ناوچه باكووريبه كانى ئيران دا نيشته جى بوون. بۆ ماويه كه كورت له سهدهى چاردهدا توركه «جوغه تايى» يه كانى ته يمور، چۆمى «سفيدرود» يان ناونا «ئاق - سهى» به واتاى چۆمى سپى. ظفرنامه، بهرگى ۱، ل ۶۲۷. ئەم «ئاق - سهى» يه مان نابى له گه ل لقيكى چۆمى «كور» له «ئهويه رى قهوقاز» لى بگۆرى كه رشيدالدين (چاپى جۆن، پراگ)، ل ۹ ده نووسى «چهغان - موران» ه و ئه وان [واته مهغوله كان] پيتى ده لىن «ئاق - سوو» (كه تيبدا «ئاق» به «چهغان/تسهغان» ي مهغولى ته رجه مه ده كرتته وه به واتاى سپى.

۸۴ پروانه: سهروه تر، پهراويزى ژماره ۲۰

۸۵ «نزهدت القلوب» ل ۲۲۳ ده لى: «جهغه توه» (ههروه ها پروانه ظفرنامه ب. ۲، ل ۳۷۱) له كپوه كانى كوردستان و له هاوسيتى گوندى «سيهاكوه» هوه سه رچاوه ده گرى و دواى تيبه رپوون به پشت ناوچه ي مهراغه دا، له گه ل چۆمى «صافى» و «تهغه توه» ده رتته ناو گۆلى خوى ي «تسوج» (واته گۆلى ورمى). دانهرى كتبى:

The Syrian Life of Yabalaha, translated by Chabot, 1895, p.121

ده لى: «له سالى ۱۲۹۶، دواى راوترانى مه سيحييه كان له مهراغه، شازنى مه سيحييه كان - بورغه چين (بوله غهن؟)، قه شه ي گه ووه و قه شه كانى ديكه ي له مالى خويدا شارده وه و ئينجا نه مان چوون بۆ شوتينيك كه «شاقاتوو» ي پت ده گوترا. ههروه ها به ره شاخى «سيهاكوه» يش چوون بۆ نه وه ي «شا» [دهبى «ئولجايتو» بى] له نزىك هه مه دان بانگيان بكاته جزوور. شاغاتوو وايدده چى كه حوئجه يه كى ديكه ي جهغه توه بى و سيهاكوهيش زنجيره [شاخ] يكى رۆشه لاتى شليره كه ئا و به سه ر جهغه توه و قزل ئوزن دا دابهش دهكات.

86) Theophylact Simocatta

87) Life of Mar Yabalaha, trans. by Chabot, 151.

۸۸ [پروانه پهراويزى ژماره ۸۵]

۸۹ له سه ر ئەم باسه، پروانه وتاره كه ي من به ناوى «له شكر كيشانى رۆمى و بيزانسى» گوڤارى

S.O.A.S, ۱۱، ۲، ل ۲۴۸ [ته رجه مه ي ئەم وتارهش له لاپه ره كانى دواترى ئەم كتبى به دا هاتوه. وه رگيرى].

۹۰ به رانبه رى «لوو» ي توركييه. پاشگري لوو به ره وه نه وه ده روا كه ببينه «لى». پاشگري كه متر كارپيكرائى «توو» ش ويده چى هه مان ئالوگورى به سه ردا بى و ببينه «تى». كه سه روى خودالتيخوشبووش كه خوى توركيكى نازه ربايجانى بوو، ديارده ي به وه كرده و هه ر ئه و يش بى نه وه ي سه رى له پاشگري مه غولى ده رپچى، به هه له هه ولى نه وه ي داوه واتاى «كيسو» بدا به پاشگري «تى» له زمانى كوئى نازه ربايجاندا. [دهبى نيازى مينورسكى له زمانى كوئى نازه ربايجان «نازه رى» بى كه زمانىكى جياواز له توركى و هاوئنه ماله ي زمانى كوردى بوه. وه رگيرى].

۹۱ ژيانى «يه به لاها» له شوتينيكدا (پروانه سهروه تر)، باسى شاقاتوو (جهغه توه؟) دهكات به لام دواتر، ناوى «جهغه توه» ي ديتى كه له گه ل حوئجه نه مرؤيبه كه يدا يهك ده گره وه.

92) Prof. W. Kotwicz

93) Tata'ul

94) tatavul

۹۵ له و راپۆرتيه دا كه له مه ر سه ردا نه كه ي شىخ صفى (۱۲۵۲ - ۱۳۳۴ ز) له كوردستانى موكرى نووسيووه، صفوه الصفا، چاپى ۱۳۲۹/۱۹۱۱، ل ۳۳۳ ناوى نه و دوو رووباره به «جغاتو» و «تغاتو» ده بات. له «جيهان نوما» ي چاپى نهسته مبول ۱۱۴۵، ل ۳۸۸ دا، ناوه كان تووشى گۆران هاتوون و بوون به «ج.ف.ت» و «ت. ف. توو»، ئه و يش له كاتيكدا كه نه ميان شتويه نزهت القلوب ره چاو دهكات.

۹۶ [ساوجبلاق] ي قه زوين]

۹۷ هه رچونيك بيت، له بيه ره و ريبه كانى سالى ۱۹۱۱ ي خۆمدا، ئاماژه م به «كانيا و يكى ساردى ئاسندار» كرده كه نبوسه عاته رى يهك كه وتۆته رۆژئاواى «ساوجبلاق» [تۆبلىتى نيازى مينورسكى له «گراوان» نه بى؟ به لام گراوان گه رم و گوگرددار بوو!] و نزىك شوتينى به يهك گه يشتنه وه ي هه ر دوو سه رچاوه كان. [واته سه رچاوه ي چۆمى ساوجبلاق].

۹۸ بۆ كورت كردنه وه ي «جى» (چى) و بوونى به «ج» (چ)، رهنگه بتسوانى ناوى نه و مانگه ئويغوريبانه به رى كه مه غوله كان وه ريان گرتوون و به كاربان هيتاون: ئالتينج، ئونونج.

۹۹ له راپۆرتى «دهرويش پاشا»، چاپى نهسته مبول، ۱۲۸۷، ل ۵۱ يشدا هه روا حوئجه كراوه. له پاشكوى «گه مه زۆف» بۆ كتبى Putevoy Zhurnal, Spb, 1875, p.545 ي «چيريكۆف»، وهك «قيريش - دهبن» و له «سه ياحه تنامه ي حدود» ي «خورشيد نه فهندي، ته رجه مه ي «گه مه زۆف»، ل ۳۹۳ دا، وهك «قيره ز - دهبن» هاتوه.

۱۰۰ ناوى شاخى «ئه رقه تى» كه كه سه روه ي ئيشاره ي پيئده كا (به و گۆرانكاربه نه مرؤيبه ي به ته رتيب له

117) Shakmuni Burkhan

118) ÇAKYAMUNI BUDDAH

[له عیبارهتی «پهیکه‌ری بودا» وه، دهرده‌که‌وی که دور نییبه په‌یکه‌ریکی بودا لهو شویتنه دانرابیت. وهرگیترا].

۱۱۹) ناوی «سریل» (SIRIL) که لهو نریکانه هه‌لکه‌وتوه، په‌کجار نادیاره و زۆریش دووربینانه نابین ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل «شاریل» (SHARIL) ی مه‌غۆلی به‌راوردی بکه‌ین، به واتای به‌شیتک له‌که‌له‌پووری تایینی بودا؛ پروانه رشیدالدین، چاپی جۆن (پراگ)، ل ۶۷، [ده‌بی نیازی مینۆرسکی گوندی «سریل ناوا» له ناوچه‌ی بۆکان بی].

120) Sunjak

۱۲۱) [ئه‌م گونده‌که‌وتۆته باشووری بۆکان و مینۆرسکی له شیتۆدی «توبوت» یدا نووسیوه Tubut].

۱۲۲) [له نریک بۆکان].

۱۲۳) پروانه: رشیدالدین، چاپی به‌ره‌زین، ب ۷، ل ۸۲ له باسی سه‌رۆکه‌کانی «چه‌غان - تاتار» واته ته‌ته‌ره سببیه‌کان له ئیتراندا.

۱۲۴) [گوندیکه له رۆژئاوای بۆکان و نریک «ئاخ ته‌ته‌ر»].

۱۲۵) «قه‌ره‌له‌ر» یکی دیکه له نریک «که‌لخۆران» ی ئه‌رده‌بیل (ئه‌رده‌ویئل) هه‌یه. [قه‌ره، خۆی له بیجمی قه‌ره‌مۆسالیان، یشدا ده‌نۆتی که گوندیکه نیوان بۆکان و میانداواوه].

۱۲۶) [میان - دوو - ئاب].

۱۲۷) [دوای سالی ۱۹۸۰، ناوی شاره‌که سه‌رله‌نۆی کرایه‌وه «سائین قه‌لعه» که خه‌لکی ناوچه‌که به کورد و تازه‌ریبه‌وه «سایین قه‌لا» ی پیده‌لین و ئیستا سه‌ر به «میانداوا» ه نه‌ک مه‌راغه].

128) Sa'in

129) Popular

130) Hoyin-irgen

۱۳۱) [هه‌موو دێهستانی تورجان له سالی ۱۹۶۳ وه له بۆکان جیاکراوه‌ته‌وه و که‌وتۆته سه‌ر «سه‌قز». من خۆم له کاتی ئه‌م ئال و گۆره‌ دا له گوندی باغلووجه‌ی عاید به «تورجان»، مامۆستا بووم و که‌وتمه سه‌ر سه‌قز. وهرگیترا].

۱۳۲) [مینۆرسکی به‌شیتۆه فارسیبه‌که‌ی واته «شیلان ئاباد» ی نووسیوه].

۱۳۳) [خه‌لکی ناوچه‌که پتی ده‌لین «بیئل ته‌مه‌ر»].

134) Tokhta

135) Tokhtoghä

136) Bayäut

«ئه - و» هوه بۆ «ئه - ی»، ده‌بی ئه‌رقه‌توو بی به‌واتای «پتیه‌ندی‌دار به‌فیتله‌وه» یا «فیل‌بازی له شه‌ر دا». به‌راوردی بکه له‌گه‌ل «أرغجا‌وت» به‌واتای «گۆرینی قسه» و «فری و فیل‌بازی له شه‌ر دا». له راپۆرتی «میرخواند» له مه‌ر له‌شکرکیتشانی «ئولغ به‌گ» له مه‌غۆستان.

۱۰۱) [مینۆرسکی وه‌ک «ته‌ره‌قه» (Taraqa) ی نووسیوه].

۱۰۲) له‌م به‌شه‌دا، ئیمه هه‌روه‌ها هیندیک ناوچه‌ی هاوسپشمان خستۆته به‌رچاو که که‌وتونه‌ته لای باشوور و رۆژه‌لاتی مه‌له‌ندی موکریانه‌وه.

۱۰۳) [مینۆرسکی ئه‌م ناوه‌ی له شیتۆه فارسیبه‌که‌یدا، واته بووکان تۆمار کردوه (Bukan)].

۱۰۴) [که‌رچی بۆکان له‌سه‌ر چۆمی ته‌ته‌هو هه‌لکه‌وتوه به‌لام مینۆرسکی، شویتنايه‌تی جوگرافیایی شاره‌که‌ی به‌پتوانه‌ی جغه‌توو پتیاوه].

۱۰۵) [دابه‌شکردنی سیستمی ئیداری ئیران له سه‌ره‌وه بۆ خوار، به‌م چه‌شنه‌یه: ئوستان، شه‌هرستان، شه‌هر، به‌خش، دێهستان، دێهه].

۱۰۶) [من بۆچوونی مینۆرسکیم سه‌بارده‌ت به «وجه تسمیه» ی بۆکان پت راست نییبه و لام وایه بۆکان له پتیه‌ندی خودای «به‌ک» یا «به‌غ» دا ناوناوه که خودای هیند و ئیترانیبه‌کان بوه پتیش تایینی زه‌رده‌شت و هۆی ئه‌م ناوناوه‌ش ده‌بی ئاورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ بووبی که دانیشتوانی ئه‌وه‌می شار له شوینی ئیستای «قه‌لای سه‌ردار» بۆ خودای «به‌غ» یان دروست کردبێ. پروانه: ئه‌نوه‌ری سولتانی، «چه‌ند تیبینییه‌ک له‌سه‌ر ناوی شاری بۆکان»، گو‌فاری مامۆستای کورد، ژماره ۱۰، پاییزی ۱۹۹۲].

۱۰۷) [گونده‌کانی ده‌وره‌بری بۆکان به سه‌ر سه‌ر دێهستاندا دابه‌ش کراون: «ئه‌ختاچی رۆژه‌لات»، «ئه‌ختاچی رۆژئاوا» و «بییه»].

۱۰۸) [ئه‌م ناوه‌ش به‌پروای من پتیه‌ندی به‌خودای «به‌غ» هوه هه‌یه و دوور نییبه پتیشتر وه‌ک «به‌غاباد» یا «به‌غاوا» گوترا بێ].

۱۰۹) [ئه‌م ناوه‌ش بێ پتیه‌ندی نییبه به‌خودای «به‌غ» هوه. له‌بیری نه‌که‌ین که به‌غستان یا بیه‌ستان یا بیستون، ناوی کتوبی یه‌زدانی سه‌رده‌می دواتر واته «ساسانیان» بوه].

110) Bā'i

111) Uryäd

112) Kucha

۱۱۳) [باش ده‌بوو ئه‌گه‌ر ناوی هه‌ر چوار هۆزه‌که‌مان بزانییبه که یه‌کیان به‌دنیایی ده‌زانی «ئوبرات» ه.

114) JRGS

115) Khanikov, "Map of Azerbaijan", Zeit, F. Allgem. Erdkunde, XIV, 1893, map

III

116) Burkhan

١٦٠) سولدووز شیتوی تورکییه بو «سولدووس»ی مهغزلی. پروانه: رشیدالدین چاپی بهرزه زین، ب ٧، ل ٢٢٤. له کوردیشدا وهک «سوندووس» یا «سندووس»ی لیتهاتوه. پروانه ئوسکارمان:

O. Mann, "Die Mundart der Mukri-Kurden, 1906, 15, 282, etc.

161) Mukri

162) Moukri

163) H. W. Hausing, "Theophylakts Exkurs über die skytischen Völker", Byzantian, XXIII, 1953, 282 etc.

164) Taviat

165) Mauricius

166) Mu-ki(wu-ki?)

167) Mo-ho

١٦٨) Tunguz? [بئ سوود نییه بگوتری گوندیک به ناوی «دونگوز» که وتوتوه به شی رۆژئاواوی بۆکانه وه].

169) Chavannes, "Documents sur les Tou-kiue occidentaux", 230 etc.

170) Haussig

171) Murkit / Markat

172) «هاوسیگ» له پاشکۆی [کتیبه که ی] خۆیدا، ل ٤٣١، «مووکی» به شیتوی «مووکه ی» دهنوسیتته وه و ئەمهش رهنگه ئیشاره بی به دراوسیتکانی «ته بغه چ» که «مو - کوان» یان پیتده گوترا و ناوه که یان زیاتر رووبه پروو ده بیته وه له گه ل وشه ی مغولی «موغه ی» به واتای «مار». ئەمهش خۆی مه سه له که ئەوه نده ی تر ئالۆز ده کات.

173) Bretschneider, "Medival researches", 1, 28

174) Mo - K'o - li

175) Mekrin

176) M.krit, M.rkit

177) M.krin, B.krin

١٧٨) به راوردی بکه له گه ل:

Plano Carpini, ed. C. R. Beazley, 1903, 80

ههروه ها له باسی جیاوازی نیوان «مه رکه ت» و «مه تربیت» دا پروانه:

ed. Risch, 1930, 109, Merkit and Mecrit

له م دوانه، یه که میان بوتپه رست و دووه میان مه سیحی بوون.

137) Toqtä

١٣٨) [خه لکی ناوچه که پیتی ده لئین «شیلاناوی»].

١٣٩) ژووری له بهرد تاشراوی کۆنی «فه قه رقا» که وتوتوه نزیک «ئیندرقاش» ه وه.

١٤٠) [ناوچه ی سولدووز (سندووس) ته نیا له قه ره پایاخ پیک نه هاتوه و ئیستاش هه ر کوردی تیدا نیشته جین، واته کورد و قه ره په پایخ ژیانیککی هاو به شیان له ناوچه که دا هه یه].

141) Sir R. Porter

142) Sir A. Stein, Old routs, 324-46.

١٤٣) له باشوری مه راعه. پروانه: شه ره فنا مه، ب ١، ل ٢٩٤. به روا له ت «ساریق قۆرغان» [له زاراوه ی ئیستای خه لکی ناوچه که دا، «ساری قۆرغان»] ه له ناوچه ی تیکاب (به ره سمی «تیکان ته په»، له سه ر ریگای سایین قه لا بۆ بیجار).

144) Kereftitskaya

١٤٥) مینۆرسکی له شیتوی «هۆیاتوو» یدا نووسیه وه.

١٤٦) ده بی بزانی ئایا ئەم شیتویه، به ته واوی ده ستکرده یا خود زه مینه به کی زمانناسانه ی میتۆویی هه یه. پروانه:

Pelliot, "Les mots à H initiale, aujourd'hui amuie J. As, avril, 1925, 193-263.

به له بهرچا و گرتنی /ه/ و «توو» ه که ی ئەم ناوه، ئەسته مه بتوانی له «ئویه» ی تورکییه وه وه رگی رایی که مانای «کۆخی لبادین» ی هه یه.

147) Uyghur

148) Marcus

149) Kereit

150) Marghüz Buyurug - Khan

151) Tamüqa

152) Bärin

153) Toguchar

154) Tughächär

155) Karachar -ov

156) Bilina

157) Arghun Khan

158) "Roi de France" (irad barans)

159) W. Kotwicz

تووشی ئالوگۆر هاتیج، بۆ کاره‌که‌ی ئیمه ری نیشانده‌ریکی به‌که‌که. نایا ئەو موکریبانه لقیکی «قه‌یه‌چی» یه‌کان بوون؟ من ناتوانم بلێم که ناوی هۆزی «موکوت» ی ئۆزه‌ک که به گوێره‌ی گوته‌ی «خانیکۆف»:

Khanikov, Opisanije Bukharskogo Khanstva, Spb., 1843, 61

له «بوخارا» ده‌ژبان، ئیشاره به هه‌مان عونسور ده‌کات یاخود به «مه‌رکیت»؟
١٨٩) له «قه‌زا» ی «سه‌را» ی تورکیا (رۆژئاوا ی «قوتور» ی ئیران) ده‌توانی هۆزێکی بچووک بدۆزیبه‌وه که ناوی «موقوری» یه. به‌گوێره‌ی قسه‌ی «سایکس»:

Sir. M. Sykes, "The Caliph's last heritage, 1915, 564.

«ئهم موکری یانه (V. M پیتشسو) ده‌گوتری په‌نجا سال له‌مه‌وه‌یه‌ر هاتوونه‌ته ئیران». ئهم بۆچوونه، زۆر روون نییه و له‌وانه‌یه سه‌رمان لی بشیوتنی. «مه‌حمود افندی بایه‌زیدی» کورد که یارمه‌تیده‌ری «ژابا» بوه:

(Notices et recits Kurdes. St Petersburg, 1860, Kurdish text, p. 5)

ناوه‌که وه‌ک «مقری» ده‌نوسێ و ده‌لی: ئهم تیره‌یه سه‌ر به‌هۆزی «شکاک» (شه‌ککاک) ن. «موقوری» به ٢٢٥ کیلۆمێتر و هه‌روه‌ها به‌هۆی گه‌لیک شاخ و کتیه‌وه، له نزیکترین شوینی خاکی «موکری» دوورن و نه‌گه‌ر به‌لگه‌ی میژوویی به‌ده‌سته‌وه نه‌بی، هاسان نییه ئهم دوو هۆزه به هیچ چه‌شنیک به‌یه‌که‌وه پیتوه‌ندی بدرتین.

190) Die Mundart, I, p. XVIII: "Die ackerbauenden Klassen, die ra'iyat, nennen sich grössenteils zum Stamme der débokri gehörig und man darf wohl vermuten, dass diese Débokri, welche in grösseren Massen die östlichen Teile des Mukrilandes, den Distrikt Shar-wérân, und die nach Mian dü-ab hin gelegenen Täler des Tataû und Jagatû bewohnen, die Reste der einstigen Bevölkerung darstellen, die von den stammes und sprachverwandten Mukri aus dem Besitze verdrängt worden ist".

١٩١) له فه‌ره‌نگی جوغرافیایی ئیراندا، به‌هه‌له «دیه‌بوگر» نووسراوه.
١٩٢) له‌شاری «به‌م» ی کرمان، گوندیک به‌ناوی «دیه‌به‌کری» هه‌یه که دانیشتوانی به فارسی ده‌دوین. ف. ج. ب. ٨، ل. ١٦٩ [له‌بیرمان نه‌چ که زانیارییه‌کانی «فه‌ره‌نگی جوغرافیایی ئیران» زۆر ناتاوون و روانگه‌ی ره‌سمی ده‌وله‌تی ره‌زاشا ده‌خه‌نه‌روو. هه‌ر له‌و شوینی «کرمان» و «موکران» ه، هیندیک گوند و ناوچه‌ی بچووک هه‌ن که ئیستاش هه‌ر به زمانیکی جی‌او‌از له فارسی ده‌دوین یاخود پاشماوه‌ی زمانه‌کانی تر و واهه‌یه کوردی، به ئاخفتنی ئیستایانه‌وه دیاره. وه‌رگێر].

193) Qawalisi

١٩٤) من توانای ئه‌وه‌م نه‌بووه به‌دلنیا‌یه‌وه به‌نه‌ره‌تی بنه‌ماله‌یه‌کی رووسی به‌ناوی «بلباکۆف» روون

١٧٩) تۆبلیتی هه‌ردوو تا‌قمی M.rkit / M.ikrit و B.krin / M.krin له بنه‌ره‌تی هه‌مان «تونگۆز» به‌کان نه‌بن؟

١٨٠) روون نییه نایا ئه‌مه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ زیدی کۆنی «ئۆیغور» ه‌کان له «ئۆرخون» یا بۆ دوایین پادشاهی له نزیک «تین - شیان». پروانه رشید، ٧، ٦ - ١٦١ ئه‌و فه‌سه‌له‌ی که‌له «بکرین» ده‌دوێ و به‌شوینیدا فه‌سه‌لیک دێ که باسی ئۆیغوره‌کانی تیدا کراوه.

١٨١) هه‌رچۆنیک بچ، فه‌ره‌ه‌نگی جوغرافیایی، ٤، ٤٩٢ ده‌ست بۆ «مه‌رقید» یک راده‌دێری له‌نزیک شاری «مه‌رند» و به‌کی دیکه له‌سه‌ر جاده‌ی «ته‌وریز» بۆ «ئه‌هه‌ر» ه.

١٨٢) پروانه:

Histoire de Mar Jabalaha III, tr. by Chabot, 1895, ch. XVIII, pp. 122 - 30, 152 - 77.

هه‌روه‌ها، پروانه:

Sir. E.A. Wallis Budge, "The monks of Kublai Khan, 1928, 230 - 260, türäye Kaya-jiye

183) Naurüz ?

١٨٤) «نظام الدین شامی» (چاپی Tauer، ٢٨٢)، به‌چاوی خۆی کرده‌وه‌ی «مکریت» ی بینه‌وه. شرف الدین، ظفرنامه، ٢، ٥٢٧، ستایشی «مکریت» ده‌کا که «بۆ چیا‌بیرین، وینه‌یان له جیهاندا (از قاف تا قاف) نه‌بوو».

185) Zarzari

١٨٦) شه‌ره‌فخان. ویناچی شتیکی له‌مه‌ر «هه‌زانی» (خه‌لکی هه‌زیب) و ده‌کوو «ئه‌دیبه‌نه - ئه‌ریه‌لا» زانیی و فه‌سه‌لی «زه‌زا» ش له هه‌چ‌کام له ده‌ست‌نوسه‌کانی کتیبه‌که‌یدا ده‌ر نه‌که‌وتوون. له‌مه‌ر هه‌زانی پروانه:

Minorsky, Studies in Caucasian history, 1953, 129.

١٨٧) پروانه:

Quartremère, "Notices et Extraits, XIII, 1838, 300 - 29.

١٨٨) جی‌او‌ازی کۆتایی وشه‌کان، به‌هۆی پاشگره‌مه‌غۆلییه‌که‌وه و اتا ده‌کریته‌وه. ده‌نگی /ن/ ی دوایین وشه له مه‌غۆلیدا به هاسانی وه‌لا ده‌نری و «مۆرین» ده‌بچ به «مۆری»، ده‌نگی /ت/ ش نیشانه‌ی کۆیه له ئاخری وشه‌دا. تیره‌یه‌ک (پیتوه‌نددار به «کوکلان» انه تورکه‌نه‌کان) هه‌ن که ناوی «موکری» یان له‌سه‌ره. پروانه:

G. Jarring, "On the distribution of Turk Tribes in Afghanistan, Lund, 1939, 39.

له‌زمانی «تۆمانۆقیچ» ه‌وه. هه‌روه‌ها گوندی موکری له «نامو-ده‌ریا»، به‌شی باشووری «که‌رکی» ده‌بینه‌ری. بیچمی موکری چ بنه‌ره‌تی بچ و چ (له ژیر شوین تیکرانی سه‌ره‌تایه‌کی ده‌نگی لیوی دا) دا،

بکه مه وه که ده زانم کوردی نییبه به لایم دوور نییبه ناماژیههک به خزمایه تی تورکی و مهغۆلی بکا.

- 195) Clan
- 196) Mangit
- 197) Mangqüt
- 198) Mangütay
- 199) Manguday

۲۰۰) جیوازی نیوان / گ / و / ق / خۆی موشکیله دروست دهکات.

۲۰۱) ناوی گوندی «سوئسناوا» له دهروهی مهلبهندی موکری - له ناوچهی «مه رگه وه» ی رۆژئاوای ورمی نیشانهی کۆلتۆنییه کی هه مان هۆزه.

۲۰۲) پروانه: نامهکانی رشید الدین چاپی م. شافی. ل ۱۷۷، باسی «هه ربه تان».

۲۰۳) پروانه: حافظ ابرو، چاپی به یانی، ل ۶۰ که دهلی: ئەمیر «ئه لغوو» هیرشی برده سهر «ئه بوو سه عید»... هتد.

۲۰۴) رشید، چاپی به رزین، به رگی ۷، ل ۱۶۳: بهرچوق، سه رۆک هۆزێکی ئۆیغورو... هتد.

۲۰۵) پروانه: گوڤاری قوتابخانهی توێژینه وهکانی رۆژهه لاتی و ئه فریقایی، به رگی ۱۰، (۳)، ۱۹۴۱، ل ۷۸۶.

۲۰۶) زۆر کچه سازده و ئەمیرزاده ناویان «بول (ه) غهن» بوه به واتای سمۆری رهش.

۲۰۷) رشید، چاپی به رزین، به رگی ۷، ل ۵۹.

۲۰۸) «میترووی مظفریه کان»، G. M. S، ۱، ۱۴، ۱، ۶۴۲، له باسی شه ری ئەمیر موزه فهر له گه ل مهغۆله «ئوغان» هکاندا (له ئه فغان جیوازن) ده لێ ئه وانهی دوایی «جالیق» یکیان بوو که به شیوهی مهغۆل ده یان په رست و قوریانیان بۆ ئه و بوتانه (کذا) ده کرد. هه روه ها پروانه «چالیق» ی نزیک «ئه ههر» (۲): «رادلف»، له به رگی ۳، سالی ۱۸۸۴د، وشه ی «چه لوو» به «ده فه ی بوت» مانا ده کاته وه (نالئای).

۲۰۹) «ساتی به گ» ی کچی ئولجایتو له سالانی ۹ - ۱۳۳۸ زایینیدا حکومه تی کرد. پروانه: «تاریخ گزیده، ل ۶۰؛ هه روه ها ئەمیریکی «جه لایری» به ناوی «ساتی به هادور» (ده وریه ری ۷۶۵ - ۱۳۶۴) [لا په ره] ۶۹۱ ی هه مان کتیب.

۲۱۰) واهه به «گوته ن» ی تورکی بی، به واتای هه وش ی مه ی و مالات.

۲۱۱) پروانه: تاریخ گزیده، ل ۵۳۳: «مهنگو تیمور» ی کوری «هولاکو». هه روه ها پروانه: حافظ ابرو، چاپی به یانی، ل ۱۳۱ و ۱۳۴: ژنی ئەمیر چوپان.

۲۱۲) نووسینی له فه رهنگی جوغرافیاییدا، به رگی ۴، ل ۴۴۰، به شیوهیه که دهنگی /وی/ بنوێنی به لایم نه زهت القلوب، ل ۸۲ وهک «کووی» ده نووسن. کوویین («کوی ئین» هکان لقینکی هۆزی تاتار بوون

و رشید، چاپی به رزین، ۷، ۸۲، ناوی «کوی ئین» یکی زۆر ده با له ئیراندا).

۲۱۳) رشید، چاپی به رزین، به رگی ۷، ل ۲۵۳ باسی مه نقوت ناویک دهکا که باوکی «قوتلوغ شا» بوه.

۲۱۴) هۆزی «ئوغوز» که له گه ل «سه لجوقی» یهکاندا گه یشتبوونه ئازه بابایجان و له سه ده ی ۱۵د، برا تورکمانهکانی خۆیان به هیز کردبوو، له لایه ن حاکمانی «قه ره - قۆبولوو و ئاق - قۆبولوو» وه له ئه رمه نستان کیشرا نه دو اه.

۲۱۵) [که ند] له بینه رتدا [وشه یه کی] «سوغدی» یه! تورک ده بی ئەم وشه یان له ئاسیای نا وه ندیه وه هینابج. وشه که ته نیا له ئازه ربا یجان و ئه وه پیری قه وقاز ده بیته زارا وه یه کی گشتی.

۲۱۶) «سه وره پونگان» به واتای درووی سه ور، شلیتر به واتای رووه کی «تاجی شاهی» (پروانه سه ره وه تر) و... هتد.

- 217) Sargis
- 218) Dinha
- 219) Salos
- 220) Bem-surta(bem-zurta)

پروانه: راولینسن، هه مان، ل ۱۷ که هه ندی ل ه م ناوانه به ناوی چه ند قه شه ی نه ستوری ناوچه که په بوه ند ده دات وا له سه ره چاوه نایییه کاندا ناویان هاتوه (Assemani, Bar Hebraeus). هه روه ها پروانه «قه له عه کۆکه» له «لاه یجان» و ناوی ئه و کلێسه یه ی وا یه به لاه ا له به عدا دروستی کرد. وه رگیتراوی ، لا په ره ۳۰ و ۴۲. Chabot.

- 221) Shmola(shamu'ila)
- 222) Shilman

۲۲۳) Siyauma (siyämä)، ئەم ناوه له فه رهنگی جوغرافیایی ئیراندا نییبه.

۲۲۴) هه روه ها «بیتاس» له «بیتل ته موور»، «بیتکوس» له «مهنگوران»، به لایم جیوازا له «بیتووی» - که وهک کوردی ده چی (گوندیک به م ناوه له نالان [ی سه رده شت] و یه کی تر له شۆ هیه). [بیتوران = بیتوری سه روو و بیتوری خواروو له سه رده شت. وه رگیترا].

- 225) Alöt

۲۲۶) Arbanüs [میسۆرسکی ئەم ناوه ی بۆ روون نه بۆ ته وه، ئه ربه نووس ناوی گوندیک ی ده وریه ی بۆکانه. وه رگیترا].

- 227) Dunes
- 228) Gagash
- 229) Lagiz
- 230) Nalös

256) Sincär

257) N. V. Khanikoff, Melanges Asiatiques, 3,1859, 76.

258) Singän

(۲۵۹) پروانه:

Minorsky, "Roman and Byzantine campaigns in Atropatene", BSOAS, XI, 2, 1944, 244-5

له وتاره که دا دهبی له جیاتی Theophanes به Theophylact بخویندیریتته وه، لاپه رهی ۳۱۷: «له و گزله نزیکه و ههر له نزیکه ئه وانیش ... ئه و خه لکه ی وا له وئ ده ژبان پییان ده گوترا سیراگه نوون». (۲۶۰) [نیاز له «ئیرانی»، «ناری» بوونی وشه کانه به رانبهر به و وشانه که پیوه ندیان به زمانه «پیش - ناری» یه کانه وه هه یه. وه رگتپ].

(هه ویتتی) 261) identity

262) Siraganön

263) Ecbatana

264) Pharaspa

265) Aganzana

266) BSOAS, XI, 2, 261.

267) Sinna

268) Sisar

(۲۹۶) «به تله میوس»، «ستراتۆ» (Strato) تاریک و نادیاره که ی خوئی لای رۆژه ه لاتی «ده ریاوسا» - «سنکه ر» داده نئ که له و شوینده دا له سه رچاوه ی باشووری «ئه مه ردوس» (Amardus) ده چوون. ئ - هونینگه من (E. Honigmann)، «ستراتۆ» به شوینی «هه ره زه ی Harhaz-pey داده نئ له مازنده ران!

270) Unmismatics

271) Epigraphy

231) Narzames

232) Teyet

233) Surikash(Saqqiz?)

234) Tirkash

(۲۳۵) [مینۆرسکی له شیوه ی «ته رکاشه» یدا نووسیوه] Tarkasha

236) Tikrish

237) L. Waterman, "Royal Correspondence", Michigan, 1930, 231.

(۲۳۸) پروانه سه ره وه تتر.

239) Tir-kash

240) Suri-kash

241) Parsua

242) Persians [فارسه کان؟]

243) Lärüete

244) Par-su-ash

245) Niriz

246) Ni-rezh

(۲۴۷) «نیرین» ی فارس له نزیکه ده ریاچه ی «مه ارلو» ش ههر له و بابه ته یه.

248) Missi

249) Menua

250) Meishtakha

(۲۵۱) [ئه م به ردنوسه] ههر زو له سه رده می راولینسن دا (هه مان سه رچاوه، ۱۲) به شی زیاتری له ناو چوو بوو. میسیۆنیر (مویه شیر) یک به ناوی «فه بیر» Faber به بی ئیحتیاتی له جیتی خوئی گویتسته وه و له ت و په ته که ی ئیستا له مووزه خانه ی بریتانیا یه و نووسراوه که شی له لایهن «و. بیلیک W. Belek ده وه ته رجه مه کراوه ته وه. پروانه:

C. F. Lehmann-Haupt, Corpus inscriptionum Chaldicarum, Textband, 1 Lief, 1928, p. 45, No.20.

252) Melkishvili, Vest. drev. istorii, 1949.

253) Daryäs

254) Dariausa

255) Sirgan

لهشکرکیشانی رومی و بیزانسییهکان بۆ سهەر « ئاترۆپاتهن »*

بهشی يهکههه:

لهشکرکیشانی بیزانس، دژی بههرامی چۆينه (٥٩١ ز)

بهشی دووههه:

لهشکرکیشانی هيراکليۆس (٦٢٦ و ٦٢٨ ز)

بهشی سيههه:

جادهی دینهوهر - مەراغه

بهشی چوارهه:

ئاورگهی شيز

بهشی پينجهه:

لهشکرکیشانی ئانتۆنيۆس (٣٦٦ پ.ز): فرهئهته، وئرا

بهشی شهشهه:

گۆلی چيچهست

دوو دههستانهی ئاترۆپهتان (ئازهربايجان) ه، كه ئانتۆنيۆس (٣٦٦ پ.ز) و ههروهها خوسرهوی دووههه، له ٥٩١ زايینی و ئيمپراتۆر هيراکليۆس (له ٦٢٤ - ٦٢٧ ی زايینی) پييدا تپيه پ بوون.

ميجهر ه.س (دواتر سيير هينري) راولينسن، له «يادداشت له مه پ شوینی ئەکبه ته نهی ئاترۆپهتان»^٢ دا، ئەم پرسياره ی خستۆته بهر ليکۆلینهوه. نووسهر له کاتی نووسينه که دا، ته نيا سی سالی ته مه ن بوه و ژيانتيکی پر ههول و تیکۆشانی سه ربازی بردۆته سه ر، له گه لّ ئەوه شدا، کاره کانی نه ک هه ر روانگه يه کی روون بۆ داوه ری کردنی تتيگه يشتوانه ی نه خشه ی ناوچه که ده خه نه بهرچاو، به لکۆو به هۆی کۆکردنه وه ی سه رنج راکيشی به لگه کلاسيک و رۆژهه لّاتيه کانه وه، بايه ختيکی زۆريان هه يه .

تيزی سه ره کی راولينسن له مه ر هه بوونی ئەکبه ته نه ی دووهههه، زۆر زوو ره خنه ی لي گيرا^٣. به لّام بۆ شيکردنه وه ی لهشکرکيشيه کان و ئەو گرینگايه تيه ی وا به شوينيايه تي «تهختی سوله يمان» ی ده دا، بۆ ماوه يه کی زۆر وه ک دوا ده سکوت سه ير ده کرا. ته نيا ئەو ده مه نه بيت که چاپی پرواپيکراوی نووسراوه ی نووسه رانی کۆن [ی ئەوروپي] و ده قی زياتری عه ره بی و فارسی له چاپ دران و گومان له ته نيا خاليکی بۆچونه کانی راولينسن کرا^٤ گه رچی گه ليک له پسيۆرانی زانا نه يانتوانی به گزی دواين بۆچونه کانيدا بچنه وه^٥.

بۆ چاره سه ر کردنی ئەو ته نگ و چه له مانه ی له لايه ن راوليسنه وه که وتوونه ته بهر توئيزينه وه تا ئيستا هيج هه نگاويک نه راوه، به لّام ئەو نيشانانه ی له بهرده ستماندان، داکۆکی له تيزه سه ره کيه کانی راولينسن (ل ١١٣) له مه ر هه ندی ناوی جۆربه جۆری وه ک «فره ئه ته»، «پره ئەسپه»، «ويزه»، «گهزه» و «گهزه که»^٦ ده که ن ... [و هه ر هه مو بيان] ئامازهن به ته نيا يه ک شار، که ئەو، دواتر (ل ١٤) به تهختی سوله يمانی ده زانی.

سه رچاوه کان له مه ر «گهزه که»، ئاورگه و... هتد، چه ند جار به شيويه کی سيسته ماتیک هه لسه نگيتراون^٧. ئەوهش، توانای ئەوه مان ده داتێ له عيني کاتدا "به هۆی هه لگيترانه وه ی خاکی کۆنه وه، دانه ويله ی تازه بروين" و زهين بدهينه مه سه له گرنگه کان. به هۆی ئەو راستيه وه که تۆماره بيزانسيه کان، زياتر و رووترن، سووديکی بهرچاوی ده بيت ئەگه ر سه ره تا باسی ئەوان و ئينجا باسی لهشکرکيشانه که ی ئانتۆنيۆس بکری.

تهنگ و چه له مه ی ناخوشي جوغرافياي کۆن، دۆزينه وه ی شوينيايه تي ئەوجيگه

لهشکر کیشانی بیزانسیهکان دژی بههرامی چۆبینه

سه‌رچاوه‌یه‌کی رۆژئاوایی که به دوور و درێژی باسی ئەو له‌شکرکیشانه‌ی کردبیت، «تییوفیلاکت سیموکه‌ته»^۸ یه (چاپی بۆن، لیل ۲۰۴ - ۲۳۸). ناوبراو، له‌سه‌رده‌می ئیمپراتۆریه‌تی هیراکلیۆس^۹ (۴۰ - ۶۱۰ ز) دا ژیاوه و رووداوه‌کانی سه‌رده‌می پاشایه‌تی «موریس»^{۱۰} (۵۸۲ تا ۶۰۲ ز) ی تۆمار کردوه. تییوفیلاکت ده‌بێ شوینی راپۆرتیکی ره‌چاو کردبیت که یه‌کێ له‌ ئەندامانی سوپاکه‌ی تیتیدا باسی هه‌ندی هه‌له‌ی ئیترانیه‌کانی کردوه و له‌ شیوه‌ی هه‌لس و کهوتی خوسره‌و له‌ گه‌ڵ هاو‌په‌یمانه‌کانی رازی نه‌بوه.

له‌ سالی هه‌وته‌می پاشایه‌تی موريسدا (۵۸۹ ز)، خوسره‌وی دوهم^{۱۱} تووشی راپه‌رپینی به‌هرامی چۆبینه^{۱۲} هات و په‌نای برده‌ به‌ر بیزانسیه‌کان. له‌سه‌ر داواکردنی ئەو، ئیمپراتۆر فه‌رمانی به‌ جه‌نهرالی خۆی - نه‌رسیس^{۱۳} دا به‌ خۆی و سوپایه‌کی دیاریکراوه‌وه، له‌ گه‌لی بکه‌وه‌ن^{۱۴}. هاوکات له‌ گه‌ڵ ئەوه‌شدا، ده‌بوابه‌ خالی خوسره‌و، واته «بندووه»^{۱۵} به‌ یارمه‌تی «جۆن»^{۱۶} - فه‌رمانده‌ری نه‌رمه‌نی، له‌ باکووری رۆژئاواوه هه‌پش به‌رنه‌ سه‌ر ئیتران. مه‌سه‌له‌ی گۆرپه‌پانی [شه‌ری] خوسره‌و و نه‌رسیس له‌ لایه‌ن راولینسن (لیل ۷۱ - ۷۸) و «هۆفمان»^{۱۷} (ل ۲۱۷) هه‌وه، شی کراوه‌ته‌وه. هاو‌په‌یمانه‌کان، له «ماردین» و «دارا» وه هاتن و دیجله‌یان له‌ شوینی دیناداڤۆن^{۱۸} تیه‌په‌ر کرد. (راولینسن، ئەم شوینه به‌ وێرانه‌کانی «نمروود»^{۱۹} ده‌زانێ). ئینجا له «زێی گه‌وره»^{۲۰} په‌رینه‌وه.

له‌شکر له‌ رۆژی چواره‌مدا گه‌یشته «ئه‌لیکساندريا»^{۲۱} (راولینسن: هه‌ولێر). رۆژه‌رپیه‌کی دیکه‌ گه‌یاندیه‌ شوینیکی به‌ ناوی کلیمه‌ گزنی‌شاس^{۲۲} (سوریانیه‌که‌ی «حنایا»^{۲۳} یه). ئەو ناوه‌ له‌ باسی له‌شکرکیشانه‌که‌ی هیراکلیۆسدا، به‌ شیوه‌ی «گزانه‌یثا»^{۲۴} نووسراوه (تییوفان^{۲۵} چاپی de Boor، ل ۳۱۷). شوینه‌که‌ بێگومان، له‌ باکووری هه‌ولێره‌وه ده‌ست پیده‌کات (واهه‌یه‌ له‌ دۆلی «به‌ستووره»^{۲۶} وه) - گه‌رچی پانتایی ناوچه‌ی ئوسقوفایه‌تی «حنایا» هه‌یشتا روون نیه (هۆفمان، ۲۱۶ تا ۲۲۲).^{۲۷}

کاتێ به‌هرام به‌وه‌واله‌ی زانی که‌ بالی راستی هه‌یزه‌که‌ی «جۆن» له‌ هه‌ولێ بپینی زێی گه‌وره‌ دایه، پردی خواره‌وتی داگیرکرد. لێره‌دا، نه‌رسیس فه‌رمانی دا هاو‌رپه‌که‌ی خۆی «رۆفینوس»^{۲۸} بواره‌که‌ی دیکه (واته‌ دیاڤاوسیسیس)^{۲۹} بگرێ. ئینجا خۆی هه‌پشی

برده‌ سه‌ر ناوچه‌ی «ئه‌نی سی نی»^{۳۰} (به‌ ولاتی^{۳۱} «ئه‌نی سی نۆن»^{۳۲}) ی بخوینه‌وه و . به‌ هۆی ئەو راستیه‌وه که‌ هاو‌په‌یمانه‌کان پێشتر گه‌یشتبوونه‌ سه‌ر لیواری رۆژه‌ه‌لاتی زێ، ده‌بێ نه‌رسیس ویستبیتی جگه‌ له‌ پرده‌ی وا پێشتر گرتبووی، له‌ به‌ره‌ی پشته‌وه‌ی خۆشی دلتیا بیت.

وا وی ده‌چێ «جۆن» له‌ پلاتی خۆی بۆ ئەوه‌ی به‌لیواری زێ (یا خود به‌ هه‌یلی «وان - مه‌روانه‌ن - عیمادیه»^{۳۳} دا) داگه‌رپته‌ خوارێ، سه‌رکه‌وتوو نه‌بووبیت و ئەم پیک گه‌یشتنه‌ له‌ شانی رۆژه‌ه‌لاتی زاگرو‌سدا رووبداییت.

شوینایه‌تی «ئه‌نی سینێ» هه‌یشتا روون نیه، به‌لام مه‌زه‌نده‌ی راولینسن له‌ مه‌ر یه‌که‌بوونی «ئه‌نی سینێ» و «ئه‌زۆنی»^{۳۴} هه‌ندیک سه‌رنج راکیشه‌^{۳۵}. پلینی^{۳۶} به‌رگی ۶ ل ۱۱۸ (له‌چاپی Detlefsen سالی ۱۹۰۴، لاپه‌ره‌ ۱۵۴دا) ده‌لی «گۆردیائیس»^{۳۷} [گۆردوینی]^{۳۸}. هه‌ر چۆنیک بیت، بۆ ناسینه‌وه‌ی «ئه‌نی سینێ»، ده‌بێ به‌ره‌و «ره‌واندن» چاوی بۆ بگێری.

کاتی هه‌والی ئەم هه‌یزه‌سه‌ره‌کیانه‌ گه‌یشته‌ به‌هرام، سوپاکه‌ی خۆی بۆ باکوور و رۆژه‌ه‌لات به‌رپێ کرد تا بزانی هه‌یزی «جۆن» رووی کردۆته‌ له‌شکری نه‌رسیس یان نا؟ له‌ درێژه‌ی ئەم مانۆر کردنه‌دا، گه‌یشته «زه‌ریاچه‌یه‌کی دیاریکراو» (گۆلیکی نزیک)^{۳۹} که‌ ته‌نیا ده‌توانی گۆلی ورمی بیت. ^{۴۰} ئینجا جۆن له‌ سوپای به‌هرام جیا که‌وته‌وه (به‌ هۆی ئەوه‌وه که‌ به‌ره‌و باشووری رۆژئاوا داگه‌ران) و ئەوه‌ش له‌ شوینیکی نزیک سۆلدووز روویدا.

«جۆن» به‌ره‌و باشوور (روو له‌ دۆلی گاده‌ر^{۴۱}) درێژه‌ی به‌ رۆیشتن دا - [دۆلی چۆمی گاده‌ر] هه‌ر ئەو شوینه بوو که‌ نه‌رسیس و خوسره‌و دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ ناوچه‌ی «ئه‌نی سینیه‌ن»^{۴۲} هه‌وه‌ راو‌نرابوون، گه‌یشتبوونه‌ ئەوی. جۆن، گه‌یشته‌ گوندیک که‌ به‌ناوی «سیره‌گه‌نون» هه‌وه‌ ده‌ناسرا (له‌و نزیکه‌ رابرد... خه‌لکێ که‌ له‌وی ده‌ژیان پێیان ده‌گوتری سیره‌گه‌نۆن)^{۴۳}. راولینسن، زیره‌کانه، توانی ئەم شوینه له‌ گه‌ڵ گوندی «قه‌لعه‌سینگان»^{۴۴} ی ئیستادا، به‌یه‌ک دابنێ^{۴۵} که‌ ئەویش که‌وتۆته‌ دۆلی «شنۆ» وه^{۴۶} - به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لاتی جاده‌که‌.

لێره‌دا سوپاکان، یه‌کیان گرته‌وه، ریک و پیکیی دوژمنان، ترسی خسته‌ دلێ به‌هرامه‌وه و له‌ ئاکامدا، ریکه‌ی به‌رزاییه‌کانی گرته‌ به‌ر (به‌ چیا‌دا هه‌لگه‌ران). واهه‌یه‌ رووی کردبیته‌ به‌رزاییه‌کانی باشووری سابلاخ. خوسره‌و ئه‌رکی پاشه‌کشێ پیکردنی به‌هرامی گرته‌ نه‌ستۆ، به‌لام به‌هرام تیکێ شکاندن و کشاندنییه‌وه. هه‌رچۆنیک بیت، به‌هرام له‌ تاو و تینی بیزانسییه‌کان ترساو هوردووی خۆی کیشایه‌وه ئەولاتر (ته‌نیشت) بۆ مه‌له‌به‌ندیکی نه‌سته‌م

که سواره دهستیان پی نه دهگه یشت (واته چیاکانی ناوه ندیی «کورتکه» و چۆمی «که لۆی») له «ته تههو» جیا ده که نه وه.

بیزانسیه کان، به دهشتایی نزیک نهو شوینه دا (کذا) تیپه رپوون که شاری دهوله مهندی «که نزه کۆن» که وتبه نهوئ. به هرامیش لهو شوینه ی وا لیبی گیرسا بوه وه، بۆ ماندوو کردنی بیزانسیه کان، هیزی خۆی هینایه گه ر. بیزانسیه کان به خیرایی که وتنه شوینی و گه یشتنه سه ری. نینجا به ره و چۆمی «به له رهت» (چۆمی فه له را تو، که «قلاراتو» ش گوتراوه) ^{۴۷} چونه پیشی. به یانی روژتیک، پیشه و بیان کرد و گه یشتنه دهشتاییه کی به رفراوان. لیره دا شهر دهستی پیکرد و به هرام شکا. ژماره یه کی ۱۰ هزار که سی بیزانسیه کان ته رخان کران بکه ونه شوینی. ماوه ی سی روژ بیزانسیه کان له گه ل خوسره و له نزیک گۆره پانی شه ردا مانه وه ^{۴۸}. به لام روژی چواره م، به هۆی بۆگه ن و بۆساری زۆره وه، مه جبووور بوون بچن بۆ نزیک «که نزه کۆن» ^{۴۹} و له شکری بیزانس له وئ خوسره وی به جتی هیشت.

طه به ری و فیردهوسی هاوچه شنی روژه لاتی «ئیتو فیلاکت» ن. «نۆلکه» ^{۵۰} و هۆفمان ^{۵۱}، شاهیدیه کانی نه وانیان خستوته بهر نه زمون.

(طه به ری، بهرگی به که م، ل ۱۰۰۰)، ناوی دواییین گۆره پانی شه ری به «دلش» نووسیوه، که به رواله ت له : د. ن. ق. ده جیت. فیردهوسی (شاهنامه)، چاپی Mohl، بهرگی ۷، ل. ۱۴۰، ۱۴۲ و ۱۵۰ باسی گه یشتنی خوسره به م شتیه ی خواره وه ده کات: «شاه، خه میه ی شاهانه ی له دهشتی «دوک» لیدا؛ سوپاکه ی به کجار زۆر بوو و ریباز و شتیوازتیکی راسته قینه شی هه بوو.

سرا پرده زد شاه در دشت دوک

سپاهی چنان گشن و راهی سلوک

فیردهوسی له به شی دواتری [شیعه ره کان] دا، بهرگی ۷، ل. ۱۵۰، تاماژه به چیا یه ک ده کات که هه مان ناوی له سه ره: «که دوک» (کیوی ته شی) که خوسره له سه ره نه وشاخه وه سهیری شه رگه ی ده کرد. وشه ی عه ره بی «سلوک» قافییه یه و بۆ وشه ی دوک (د. و. ک) هاتوه. بۆی هه یه د. ن. ق. (ی طه به ری) بریتی بیت له خوتندنه وه یه کی هه له ی وشه ی دوک (د. و. ک) به بنه مای [زمانی] ئیرانی ناوه راسته وه، که تییدا، نیشانگه لی /ن/ و /و/ جیگه ی به کتر ده گر نه وه.

ئیمه نابی وشه ی «دوک» و هاسان به جتی به یلین به هۆی نهو راستیه که وه که له ئە لف و بیی عه ره بییدا، گه لیک جار پیتی «ک» و «ل» له گه ل یه کدا جیگۆرکی ده که ن. لیره دا

پرسیاریک سه ره هه لده دات: تو بلتی به هه لکه وتیش بو بیت، نوسخه هه لگرانی دواتر [ی شاهنامه] «دوک» یان له جیاتی «دول» نه نووسی بیت؟ «دول» ^{۵۲} یش له تو پۆنیمی قوژنی باشووری روژه لاتنی گو می ورمی دا به باشی ناسراوه.

«راحه الصدور»، ل ۳۲۴۴، تاماژه به «مه نزلی دول» ده کات و ده لئی که وتوته یه ک مه نزلیی «ته وریز» هه (مرحله دول به یک منزلی تبریز)، که سولتان مه سه وودی سه لجووقی له سه ره تای زستانی سالی ۵۴۴ (۱۱۴۹ ز) دا دوومانگ له وئ مایه وه.

به گویره ی نزهت القلوب (که له سالی ۱۳۴۰ ی زایییدا نووسراوه)، ل ۸۷، ناوی یه کی له شه ش مه لبه ندی سه ره به [شاری] مه راغه «گاودول» ^{۵۴} ه. (له لاپه ره ۲۲۳ دا به شتیه ی «کاودان» نووسراوه) و چۆمی «مورد» ^{۵۵} («موردی چای» ئیستا)، به ویدا تیپه ر ده بیت و ده چیتته ناو «جه غه تو» هه وه (کذا) ^{۵۶}.

«عالم نار» ^{۵۷}، ل ۵۷۳ تا ۵۷۵، باسیکی دوور و دریتی له سه ره «دزگاودول مراغه» یا قه لای گاودولی مه راغه کردوه - شوینیک، که شاعه باس له ویتوه چو بۆ چه مه ن (واته ئولانگ) ی «قه ره چبووق» ^{۵۸} بۆ چاوه دیری کردنی یه لخبیه کانی شاهی. قه ره چبووق (کذا) ی تورک، له شه ره فنامه [ی به تلیسی]، ل ۲۸۸ دا تاماژه ی پیکراوه و ته نانه ت نه مرۆش هه ندی خه لک له مه لبه ندی نیوان «بناو» و «مه لکه ندی» ^{۵۹} دا هه ن که ناوی نهو هۆزانه یان له سه ره. نووسرانی وشه که به پیتی /ل/ و دوویات بوونه وه ی به هه مان شتیه، دژ به و بۆچونه ی ئیمه ده وهستی که پیشتر هینامانه گوری و گوتمان له گه ل «ک» دا گۆراوه. به لام ته نیا له ربه گه ی توژینه وه ی راسته و خۆی پاشماوه کانی «تۆپۆنیمی» ^{۶۰} ناوچه که وه، ده توانی وه لامی نه م پرسیا ره بدۆز رینه وه.

ناوه که هه رجه هک بیت، پیوسته ئیمه شوینی مه دیدانی شه ر له «موردی چای» ی دراوسیدا هه لگرین. به پینچه وانه ی [هه والی] مستوفی، نه وی دواتریان [واته «موردی چای»]، چۆمیکی سه ره یه خۆیه، به لام به ره و باکور ده کشی و هاوپه رایه له گه ل «له یلان چای» - که نه مه یان ده چیتته جه غه توه وه. جا به هۆی گه لیک به لگه وه که «گه نزه ک» و «له یلان» به یه ک داده نین، ده گونجی دهشتی نیوان له یلان و موردی چای گۆره پانی نهو شه ره بو بیت که تیو فیلاکت باسی کردوه.

چیا ی دوک (فیردهوسی) ره نگه به چیا ی «مه ندیل سه ره» بناسریتته وه، که چۆمی موردی چای له دۆلتیکی نهو شاخه وه به ره وه دهشتایی دیتته خواری ^{۶۱}.

سه‌رچاوه‌ی سه‌ریه‌خۆی سی‌ههم، میژوونوسی ئهرمه‌نی «سێ بیئۆس»^{۶۲} ه (که هاوچه‌رخ‌ی خوسره‌و بوه و گۆره‌پانی شه‌ر به «وه‌ره‌ت»^{۶۳} داده‌نج (ته‌رجه‌مه‌ی Macler، ل ۱۹).

نه «تییۆفان» و نه «سێ بیئۆس» ئاماژه‌یان به ئاورگه‌ی شکۆداری «شیز» نه‌کردوه، له کاتیکدا نووسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کان گه‌لێکی له سه‌ر رۆیشتوون^{۶۴}. روخساری سه‌ره‌کی له‌شکرکی‌شانه‌که، چۆمی «قه‌له‌راڤو»^{۶۵} یه. ناویک که بیگومان له‌گه‌ل «وه‌ره‌ت» ی ئهرمه‌نیه‌کاندا به یه‌ک ده‌ناسرێته‌وه.

تییۆفیلاکت (چاپی de Boor، ل ۳۲۱)، له باسی له‌شکرکی‌شانی هیراکلیۆس یۆ سه‌ر میژۆیتامیادا ئاماژه به چۆمی «قه‌راس روڤ»^{۶۶} ده‌کات، که له‌گه‌ل «به‌له‌د - روز» ی ئه‌مه‌رۆدا، به‌ک ده‌گریته‌وه. ناوه‌ کۆنه‌که‌ی به‌ ئاشکرا، «به‌راز- رووڤ» ی ئیبرانی به‌ واتای «چۆمی به‌راز» ه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی «روڤ»^{۶۷} ی یۆنانی واتای «رووڤ»^{۶۸} ی ه‌یه، ئیسه ده‌بی چاوه‌پروانی هه‌مان عونسور له‌ ناوی چۆمی «قه‌له‌راس»^{۶۹} ییدا بین. به‌لام بیچمی یۆنانی و ئهرمه‌نیه‌که‌ی، هه‌ردووکیان به «راڤ»^{۷۰} یارات کۆتایی دیت.

شتێکی نه‌گونجاو نیه‌ ناوه‌ ئه‌سه‌لیه‌که‌ له‌ زاری بیگاناندا تووشی هه‌ندی هاسان کردنه‌وه («له‌ قه‌له‌م که‌وتن») هاتبیت و ناوه‌که‌ له‌ بنه‌ره‌ندا «وه‌ره‌ران» بویت. («وه‌ره‌ران» یه‌ بیچمی کۆنتری «به‌هرام» ه. پروانه «ئواران‌یس»^{۷۱} ی بیزانسی، ئاگاتیاس^{۷۲} (که‌ میژووی ۵۸۲ ی زایینی به‌سه‌ره‌وه‌یه)، II، ۲۴) ۷۳.

ئه‌و گریانه، له‌ لایه‌ن مه‌سه‌عوودییه‌وه‌ سه‌لماوه‌ که‌ سێ جار ناوی «الشیز» و «الران» ی به‌یه‌که‌وه‌ په‌یوه‌ندی داوه. مه‌سه‌عوودی ده‌لت: (مروج [الذهب]، ۲، ۱۳۱)، «ئه‌فراسیاب «بیلا‌د السرو والران» کوژا. هۆفمان، سه‌رکه‌وتوانه‌ ئه‌م ناوانه‌ی له‌ بیچمی «الشیز» و «الران» دا ساغ کردۆته‌وه‌ و ده‌لتی: «ئه‌ره‌شکی» یه‌کان^{۷۴} (۲، ۲۳۵) شاه‌ی «الشیزوالران» بوون و هه‌ره‌وه‌ها ده‌لتی: (۴، ۷۴) له‌ هه‌مان ولاتدا (بیلا‌دالشیزوالران) ئاورگه‌یه‌کی ناودار هه‌یه‌ که‌ هه‌ندی بوتی تیدا دانرابوو و نه‌وشیره‌وان له‌وێ رایگۆست، نه‌وشیره‌وان، هاته‌ سه‌ر ئاورگه‌که‌، که‌ ئاگرێکی گه‌وره‌ی تیدا هه‌لکراوو و بردی [واته‌ ئاگره‌که‌ی برده] شویتیک به‌ ناوی «البرکه» (گۆل، به‌ند).

پاشان جیه‌لکانی دواتر [ئه‌م ناوه‌یان] به «الشیزوالران» خوتندۆته‌وه. له‌ راستیدا فیرده‌وسی تاراوگه‌ی «ئه‌فراسیاب» ی له «به‌رده‌ع» ی ئه‌وپه‌ری قه‌وقاز دیاری کردوه (ناوچه‌ی «ئه‌رپان» که‌ به‌ئهرمه‌نی «ئه‌لوانک» (ئه‌لوانخ) و به‌ یۆنانی «ئالوتینیا»^{۷۵} ی پێ

ده‌گوتری. به‌لام ناتوانی شوینی ئاورگه‌که‌، له‌ دووجیگه‌ی جیاواز واته‌ ئه‌رپان و شیز (له‌ قوژینی باشووری رۆژه‌لاتی گۆلی ورمی) دابنریت.

هۆفمان، به‌ دروستی «والران» (په‌واله‌ران) ی به «وه‌ره‌رات» ی ئهرمه‌نیه‌وه‌ په‌یوه‌ندی داوه و به‌م شیه‌یه‌ ریگه‌ی یۆ وه‌لام دانوه‌ی ئه‌و په‌رسیاره‌ خۆش کردوه که‌ باه‌تی باسی ئیستای ئیسه‌ بیت^{۷۶}.

ده‌قیکی ده‌ست تیه‌ره‌درای دیکه‌ش هه‌یه‌ که‌ ده‌توانی وه‌لامی په‌رسیاره‌که‌مان بداته‌وه. له‌ ژیننامه‌ی گرنگی قه‌شه‌ی نه‌ستۆری «یه‌به‌لاها»^{۷۷} (چاپی Bedjan) و ته‌رجه‌مه‌ی فه‌ره‌نسی [قه‌شه‌] ج.ب. شابۆ^{۷۸} له‌ ل ۱۱۹ ی ته‌رجه‌مه‌دا، راگه‌یه‌نراوه‌ که‌ قه‌شه‌ی ناوبراو، له‌ سالی ۱۲۹۷ - ۱۲۹۶ ی زاییندا، چۆته‌ مه‌راغه‌ و له‌وێوه، به «شه‌قه‌توو» (واته‌ چۆمی جه‌غه‌توو) و «سیاه‌کوه» دا گه‌یشتۆته‌ هۆردووی شاه‌ی.

قه‌شه‌ی ناوبراو، له‌ سالی ۱۳۰۴ - ۱۳۰۵ ی زاییندا، له‌ لیواری چۆمیک، که‌ به [زمانی] مغولی پێی ده‌گوترا «جه‌غه‌تویی» و به‌ فارسی پێیان ده‌گوت «وه‌کیه‌روود» گه‌بشته‌ لای «ئیلخان ئولجایتیو». به‌ هۆی «ره‌شیدالدین»^{۷۹} ه‌وه (چاپی Quatremere ل ۱۰۲ - ۱۰۳، ۴۱۱ و ۴۱۷)، ده‌زانین لیواری چۆمی جه‌غه‌توو یۆ مغوله‌کان زستانه‌هه‌وار (قشلاق) یکی خۆش بوه. هه‌روه‌ها به‌ قسه‌ی ره‌شیدالدین، ناوی فارسی چۆمه‌که «زرینه‌رود» به‌ واتای چۆمی ئالتوون بوه، به‌لام وادیاره‌ نووسه‌ریکی نه‌ناسراوی مه‌سیحی، ناوی جوغرافیایی گه‌لێک کۆنتری چۆمه‌که [وه‌کیه‌رود] ی پاراستبیت.

وه‌کیه‌رود (?)^{۸۰} به‌ فارسی هه‌یج واتایه‌کی نیه‌ و ئه‌م ناوه‌ گۆراوه‌ واهه‌یه‌ له‌ بیچمی «په‌له‌ویش هه‌روا»^{۸۱} (وه‌ره‌رود) یا خود «لیره‌ش هه‌روه‌تر»^{۸۲} (وه‌ره‌نرود) یا ته‌نانه‌ت، «لیره‌ش هه‌روا»^{۸۳} (وه‌له‌رود) دا بخوینرێته‌وه. به‌ هۆی ئه‌و راستیه‌وه‌ که‌ من [زمانی] سوریا‌نی نازانم، سه‌باره‌ت به‌ومه‌سه‌له‌یه‌ له‌ گه‌ل قه‌شه «ف.ناو»^{۸۴} دا راویترم کرد، ئه‌ویش (له‌ نامه‌ی ۱۷ ی جوونی ۱۹۲۹دا)، ساغ کردنه‌وه‌کانی منی سه‌لماند. ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌ستکه‌واتانه‌ جێی پروابن ئیسه‌ ده‌بی به‌ ئاکامیکی گه‌لێک قورس و قایم گه‌یشتبیتین:

«قه‌له‌راڤ»^{۸۵} = وه‌ره‌ران روڤ = والران = جه‌غه‌توو.

که‌نزه‌کۆنیش ده‌بی له‌ دراوسییه‌تی ئه‌و هه‌لکه‌وتبیت. پروانه سه‌ره‌ده‌تر، ل ۲۵۴ [ی ئینگلیزی].

لهشکرکیشانی هیراکلیۆس

تهرتیبی میژوویی و شوینی رووداوهکان له ماوهی سێ جار لهشکرکیشانی هیراکلیۆس بۆ سه‌ر ئیبران (که بۆی هه‌یه له سالانی ۲-۶۲۱، ۶-۶۲۴ و ۸-۶۲۷ دابووین)، تا قه‌میک موشکیله‌ی ئه‌سته‌مان بۆ ده‌خولقیین^{۸۶}.

هه‌رچۆنیک بێت، شانۆی یه‌کێ [له‌شه‌ره‌کان] به‌ شه‌رح و باسێکی زۆره‌وه بۆ ئیسه‌م ئاشکرایه، به‌لام هه‌یچ چه‌شنه راپۆرتیکی متمانه پیکراومان له مه‌ر له‌شکرکیشانه‌که‌ی پێشتر (۶-۶۲۴) بۆ سه‌ر ئازده‌ربایجانی باشووری پێ نه‌گه‌یشته‌وه. پێدا هه‌لگوته‌که‌ی «جۆرجیوس پیزیدیس»^{۸۷} ی هاوچه‌رخێ هیراکلیۆس به‌ شیعر و «به‌دیخ» ی یۆنانی به‌سه‌رهیراکلیۆسدا، ته‌نیا چه‌ند ناویکی ئه‌وانه‌ی تێدا هاته‌وه که له‌ده‌ریادا خنکان.

دواتر باشترین شه‌رح و به‌یان، هه‌ی «تیهۆفان» ی «معترف»^{۸۸} ه، (که له‌ ده‌وره‌یه‌ی سالانی ۸۱۰ تا ۸۱۵ ی زایینیدا، کاره‌که‌ی خۆی کۆتایی پێ هینا)، چاپی de Boor، ۱۸۸۵، ل، ۳۰۹ و ۳۱۰.

له‌مه‌ر دواقوناغی شه‌ره‌کان (۸-۶۲۷ ز)، به‌خته‌وه‌رانه به‌لگه‌یه‌که‌ی هیراکلیۆس - خۆیمان به‌ده‌سته‌وه‌یه، که خاوه‌نی گرنگایه‌تی تایبه‌ته و ناوی «که‌نزه‌کۆن» و ریکه‌وتی ۱۵ ی مارچی ۶۲۸ ی به‌سه‌ره‌وه‌یه^{۸۹}. به‌لگه‌نامه‌که، له «کرۆنیکۆن پاساله»^{۹۰} دا دۆزرایه‌وه (کتیبه‌که له‌ ده‌وره‌یه‌ی سالی ۶۲۹ ی زایینیدا نووسراوه).

ئیرانییه‌کان وه‌ک نه‌ربیتیک چاوه‌ گه‌یرانی «گه‌نزه‌ک» ده‌قووچین - و تۆمارکراوه‌کانی طه‌به‌ری و فیرده‌وسیش ئه‌وه راستیه‌ ده‌ر ده‌خه‌ن. «سی بی ئوس»^{۹۱} (ته‌رجه‌مه‌ی Macler، ل ۸۱) ته‌نیا باسی ئه‌وه ده‌کات که «هیراکلیۆس» به‌ رینگای «که‌رین»^{۹۲} (ئه‌رزپۆم) و «دقین»^{۹۳} و «نه‌خجه‌وان» داها‌ت و هه‌لی کواتیه‌ سه‌ر «گه‌نزه‌ک» [ی ئاترۆپاته‌ن] و ئاگردانی «ئاگری گه‌وره» (واته‌ هرات)^{۹۴} ی له‌ناویرد که «قزناسب»^{۹۵} ی پێ ده‌گوترا.

تیهۆفان ئه‌وه رینگایه‌مان بۆ روون ناکاته‌وه که هیراکلیۆس پێش ئه‌وه‌ی بگاته «گه‌نزه‌ک» پێیدا تیه‌یه‌ر بوو؛ ده‌قیکی یۆنانی [کتیبه‌ی تیهۆفان] یش، که راولینسن

که‌لکی لێ وه‌رگرتوه (چاپی Bonn، ۱، ۴۷۱)، بێ هه‌یچ گومانیک ده‌ستی تی وه‌ردراوه.

ئه‌وه‌شه‌ی نووسراوه [که‌ی تیهۆفان]، ته‌نیا له‌ ته‌رجه‌مه‌یه‌که‌ی لاتینی کۆنی ئاماده‌ کراوه له‌ لایه‌ن ئاناستاسیۆسی^{۹۶} کتیبدا‌ری «پۆپ» (ده‌وره‌یه‌ی ۸۷۴ و ۸۷۵ ز) دا ته‌واوه کراوه، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌که‌ی دوور و درێژ گرنگایه‌تیه‌که‌ی نه‌گه‌یرایه به‌رچاوه‌ و ئه‌وه‌ش به‌هۆی ناویکی نااسایی نیو کتیه‌که‌وه بوو.

ئیسه‌م له‌ جیاتیی ئه‌وه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی یۆنانی به‌شی فه‌وتاوی کتیه‌که‌ له‌ لایه‌ن «de Boor» ه‌وه بنووسینه‌وه، پێویسته‌ ده‌قه ئاساییه به‌ زمانی یۆنانی نووسراوه‌که و ده‌قه زیادکراوه‌که‌ی زمانی لاتینی، هه‌ردوکیان وه‌ک خۆیان به‌هیلینه‌وه^{۹۷}: «و شاه هپرش کرده سهر گه‌زه‌کۆن».

ئه‌م ده‌قه ساغ کراوه‌یه، وینه‌یه‌که‌ی هه‌مه‌لایه‌نی رووداوه‌کانمان بۆ ده‌کیشیتسه‌وه: هیراکلیۆس که بیستویه‌تی خوسره‌وه له‌ گه‌نزه‌ک بوه، هپرش کردۆته سه‌ر شار و گرتویه‌تی. ئینجا ئیجازه‌ی داوه سوپا‌که‌ی له‌ ده‌وره‌یه‌ی شار ماندوویی به‌سه‌یننه‌وه. له‌هه‌مان کاتدا، خوسره‌وه چۆته شاری «ئی به‌رمه‌یس»^{۹۸} له‌ به‌ری رۆژه‌لات و به‌خه‌یرایی ئه‌وه شوینه‌ی به‌ جێ هه‌یشته‌وه. «ئی به‌رمه‌یس» (کذا)، ئاورگه و گه‌نجینه‌ی جه‌واهه‌راتی «کرۆسوس» شای لیدیای^{۹۹} و هه‌روه‌ها «ره‌مزی خه‌لوز» ی «به‌هرامی لێ بوه»^{۱۰۰}.

خوسره‌وه ئه‌وه جه‌واهه‌رات و ئاگره‌ی هه‌لگرت و [به‌ره‌وه باشووری رۆژئاوا] رۆیی. رووی کرده «ده‌سته‌گه‌رد» (له‌ نزیك «ئیسکی به‌غدا»^{۱۰۲}). هیراکلیۆس «ئی به‌رمه‌یس» ی گرت، ئاورگه و هه‌روه‌ها شاره‌که‌ی سووتاند. خوسره‌وه‌یشی به‌ره‌وه ناوچه‌ رژد و ئه‌سته‌مه‌کانی میدیا، راونایه‌لام بۆ ئه‌وه‌ی زستانه‌هه‌وار له‌وه پهری قه‌وقاز دامه‌زرتین، گه‌رپاوه‌ دو‌اوه.

راولینسن (ل ۷۸) به‌ هۆی ده‌قیکی ناته‌واوه‌وه، تووشی گیتز و گومی بوه و وای زانیوه گوايه هیراکلیۆس ئاورگه‌ی «گه‌نزه‌ک» ی سووتاندین. ته‌نانه‌ت پسه‌پۆریکی لێزانی وه‌ک هۆفمانیش (ل ۲۵۲)، که به‌ باشی له‌ ده‌قه‌که‌ تیه‌گه‌یشته‌بوو، نه‌یتوانی بزانی له‌ به‌رج هۆیه‌که‌ مه‌سه‌له‌ی سووتانی ئاورگه، نه‌ک له‌ شوینیکی وه‌ک گه‌نزه‌ک به‌لکو له‌ شارێکی بچوکی وه‌ک «ئی به‌رمه‌یس» تۆمار کراوه.

کلیلی سه‌رجه‌می مه‌سه‌له‌که‌ له‌ راپۆرتیکدا ده‌رده‌که‌وتی، که مه‌سه‌وودی^{۱۰۳} له‌ به‌رگی

٤، لاپه‌ره ٧٤ [ی مروج الذهب] دا رایگه‌یاندوه. به گوپه‌ی راپۆرت‌ته‌که، نه‌وشیروان ناگره‌که‌ی له «الشیز» (و) «په‌واله‌ران» هه‌وه برده «البرکه» (گوٺ) ١٠٤، که راولینسن به شپوه‌یه‌کی بێ پێوه‌ند، به ته‌ختی سولیمانی زانیوه ١٠٥.

سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و فارسیه‌کان، ئاماژه‌ به زۆر رووداوی سه‌رده‌می گوپه‌زانه‌وه‌ی ناگره‌که له لایه‌ن شاهانی ئێرانه‌وه ده‌که‌ن هه‌روه‌ها تایبه‌تمه‌ندییه‌ زه‌قه‌کانی «ته‌ختی سوله‌یمان» یش هۆی به‌رچاوی ئه‌و راگویتسته‌مان به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن: قه‌لایه‌کی کۆنی قایم له سه‌رگریدیکی به‌تاقه‌وه که‌وتوو، گوٺیکی قوول له سه‌ر گرده‌که، که هه‌ندێ زنه و کانیاو پاراوی ده‌که‌ن، روانگه‌ی گه‌لیک رازاوه‌ی دۆله‌که و هه‌روه‌ها هه‌لکه‌وتنی له سه‌ر ریگه‌ی په‌یوه‌ندی ئێرانی ناوه‌ندی و نازه‌ریاجانی باشوور و میژوپوتامیا.

ئه‌گه‌ر ئه‌م راگوپه‌زانی ناگره، له سه‌رده‌می نه‌وشیروان (٥٣١ - ٥٧٩ ز) دا رووی دا‌بیت، ئه‌وا ده‌رده‌که‌وێت:

I بۆچی هیراکلیۆس له چاوپێکه‌وتنی یه‌که‌م و دووه‌می

گه‌زنه‌کدا، ئاماژه‌یه‌ک به بوونی ئاورگه‌که ناکا؛

II ناوه‌ندی که‌متر گرینگێ «ئی به‌رمه‌یس» - که که‌وتۆته به‌ری

رۆژه‌لاتی [گه‌زنه‌ک] هه‌وه، ئاورگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی تیدا بوه.

هه‌روه‌ها، له گه‌لیک سه‌رچاوه‌ی دیکه‌دا ئاماژه‌ به «ئی قار مه‌یس» ١٠٦ ده‌کړی. به‌لام ناوه‌که، بیجمی جوړبه‌جوړی هه‌یه. کۆنترین سه‌رنج له به‌شی یازده‌هه‌می «میتاندر پرۆتیکتۆر» ١٠٧، چاپی Dindorf، ١٨٧١، ل ٢٥ دا ده‌رده‌که‌وێ که تیدا گوتراوه، بآلویزی بیزانسی «پیتریاتریسیوس» ١٠٨ گوايه له‌و شوتینه‌دا چاوی به شای ئێران که‌وتوه «که له‌وێ بوو بۆ کپین». به‌هۆی ئه‌و راستیه‌وه که رووداوه‌که له ساڵی ٥٦٢ زایینی و سه‌رده‌می نه‌وشیرواندا رووی داوه، قسه‌کانی مه‌سه‌وودی (سه‌ره‌وتر) چه‌شنه سه‌لمانندیکی ناراسته‌وخۆیان بۆ پێک دیت.

تیئۆفیلاکت، ٥، ١٤، داستانی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گێرتیه‌وه چون خوسره‌وی دووه‌م که «فیرامه‌یس» ١٠٩ بوو، داواي له‌قه‌شه «سیرگیوس» ١١٠ کرد دوعا بکات «شیرین» مندالی بیت. «ئیفاگریوس» له کتیبی «میژووی کلیسه» ١١١، ٦، ٢١، (چاپی، ١٩٨٩، ل ٢٣٦) دا، هه‌مان داستان دووپات ده‌کاته‌وه.

Bidez ئه‌وه‌ش جارێکی دیکه ده‌یسه‌لمێتی که شوتنی ناوبراوه‌ک کاخی نشیمه‌نی

شا، که‌لکی لپوه‌رگیراوه.

کورتی بکه‌ینه‌وه، «جیورجیوس پیزایدیس» ١١٢ (چاپی Boon، ١٨٣٧، ل ٨٥)، له شیعریکی پر له زنده‌رۆییدا باسی گه‌یشتنی هیراکلیۆس به «دارارتاسی» ١١٣ ده‌کات [و ده‌لی] ئه‌و شاره «که‌وتیوه باکووری ئێران و باشوور» (به‌ره‌و باشوور) ی ١١٤ ئیمه‌وه (واته هی ئیمپراتۆریه‌تی بیزانس). «خوسره‌و له‌وێ «مه‌جووس و هه‌روه‌ها کوانوه ناگره‌کانی خۆی» راگرت. شاعیر ناوی شاره‌که به «ئه‌رته‌شیر» ١١٥ هه‌وه پێوه‌ندی ده‌دات، که [شاهپکی] فاتیحی پارثیه‌کان (ئه‌شکانیان) بوو. به‌لام ئاشکرایه بیجمی فیتامه‌یس، فیرامه‌یس، ئی قارمه‌یس و دارارته‌سیس ١١٦ و هه‌موویان نوینه‌رایه‌تی تاقه‌ ناویک ده‌که‌ن که ئیستا ئیمه ناتوانین ساغی بکه‌ینه‌وه.

له شاهنامه، چاپی Mohl، II، ل ٥٤٦ - ٥٥١ (چاپی تاران، III، ٧٦٢ - ٧٥٦) دا که‌یکاوس که ده‌یه‌وه‌ی نازییه‌تی که‌یخوسره‌و تاقی بکاته‌وه، ده‌ینیرتیه‌ قه‌لای «دژی به‌همه‌ن» ١١٧. ریگای شوتینه‌که‌ش به ده‌روازه‌ی «ئه‌رده‌بیل» دا تپه‌ر ده‌بیت. قه‌لاکه، دیوارتیکی به‌رزی هه‌بوو (برشده‌ باره)، که ئه‌هریمه‌ن دروستی کردبوو و دیوی تیدا نیشته‌جێ بوون. که‌یخوسره‌و به‌ناوی خودا (یه‌زدان)، «دژی به‌همه‌ن» ی گرت که پانتایی قه‌لاکه‌ی «ده‌که‌مه‌ند» بوو و گومبه‌زیکێ به‌رزی له سه‌ر وه‌ستابوو. ئه‌و [واته که‌یخوسره‌و]، له ده‌وروپه‌ری قه‌لا و به‌ فاسیله‌یه‌کی ئه‌وتۆ، که نیوه ریگای ئه‌سپێک بیت (مه‌یدانه ئه‌سپیک؟)، ناگری «نازه‌رگوشه‌سب» ی دانا.

واهه‌یه ئه‌م ئه‌فسانه‌یه (به ئال و گوپی دواي نه‌وشیروانه‌وه)، ئاماژه‌ به ته‌ختی سوله‌یمان بکات، به‌لام ئه‌فسانه‌که، په‌یوه‌ندی نیوان ناوی «دژی به‌همه‌ن» له گه‌ل بیجمی جوړ به‌جوړی [وشه‌که له زمانی] بیزانسیه‌کاندا - که پیشتر باسیان کرا، روون ناکاته‌وه. ئه‌گه‌ر ئاورگه‌که، به شانازی «ئامرتا - سپینیا» ١١٨ وه دروست کرابیت، ئه‌وا بیجمی «په‌قیت - ئارمه‌یس» ١١٩ زیاد له‌وه‌ی بگه‌رتیه‌وه بۆ «قوه‌وو - مه‌نوو» ١٢٠ (به‌همه‌ن)، ده‌گه‌رتیه‌وه بۆ «ئارمه‌یتی» ١٢١.

هیراکلیۆس، بۆ جاری دووه‌م، له ١١ مارچی ٦٢٨ دا گه‌یشته‌ گه‌زنه‌ک و له هه‌شته‌می ئاپریلدا به‌جیی هیشت. په‌یوه‌ندی سه‌ره‌تاییه‌کانی [هیراکلیۆس] له‌گه‌ل رووداوه‌کانی نیوان ١٧ ئۆکتۆبه‌ری ٦٢٧ و ١٥ مارچی ٦٢٨ (که گه‌یشته‌ لای «شیرۆیه» - شای نوێ [ی ئێران] یش ده‌گرتیه‌ به‌ر)، نه‌گه‌یشته‌وه ده‌ستمان، به‌لام ده‌قی

دووهم نامهی هیراکلیۆس، که له ۸ی ئاپریل [ی ۶۲۸] دا، له هوردوه‌که‌ی نزیک «گهنزهک» هوه ناردویه و له رۆژی ۵ ی مایس دا له کلیسه‌کانی «قسطنطنیه» دا خۆپنراوتهوه، له سه‌رچاوه‌ی وهک «کرۆنیکۆن پاسکاله‌ی «میگنه»، به‌شی قه‌شه‌کانی یۆنان ۱۲۲، ۴۲، ل ۱۰. ۱۷ تا ۱۰. ۲۲ دا پارێزراوه.

له‌شکرکێشانی هیراکلیۆس بۆ سه‌ر مێزۆپوتامیا، له لایهن «راولینسن» هوه هه‌لسه‌نگێنراوه و ئیمه ته‌نیا پتیبستمان به به‌شی کۆتایی کاره‌که‌یه‌تی - کاتی که له لایهن سوپای ئیترانه‌وه که‌وته به‌ر هه‌ر هه‌ر هه‌ر هه‌ر و له رۆژئاواشه‌وه بانگ کرایه دو‌اوه (پروانه Prince، ۱۶۴)، نه‌ویش نازایانه، کشایه‌وه ناو نازه‌ربایجان و پشت زنجیره‌ی زاگروۆس. هیتلی گشتی ئه‌و رینگه‌یه‌ی وا [هیراکلیۆس] پێیدا تێپه‌ر بوو، به هۆی تیه‌ۆفانه‌وه بۆمان ناسراوه. (چاپی de Boor، ل ۳۲۵).

فیبیره‌وه‌ی سالی ۶۲۸ به وێرانکردنی شاره‌زور («تون سیازوورون»؛ ۱۲۳ کرۆنیکۆن پاسکاله به «توسیا سوورون» ی ۱۲۴ نووسیه) تێپه‌ر بوو؛ له‌مانگی مارچدا، هیراکلیۆس هاته شویتیک که ناوی «قارهن» ۱۲۵ بوو. راولینسن ئه‌م شوینه‌ی به «بانه» ناسیه‌ته‌وه چون ناوی به‌نهره‌تی کوردی بۆ ئه‌م شاره «به‌رۆژه» به (به واتای «له‌به‌ر رۆژ») یا «راکشان به‌ره‌و رۆژه‌لات»). وهک ئاکامیک [ی ئه‌م بۆچونه، راولینسن] لای وایه هیراکلیۆس ده‌بی زاگروۆسی به‌ریگای «بانه» دا تێپه‌ر کردیته‌ (کرۆنیکۆن پاسکاله: «جیای زاره» ۱۲۶). به‌لام ناوی «به‌رۆژه» بۆ جوغرافی نووسانی کۆن، ئاشنا نییه و یۆنانیه‌کان زه‌حمه‌ته /Ö/ (ۆ) به‌کی درێژیان له ناوه‌راستی وشه‌که دانایته.

گه‌لیک گونجاوتره ئه‌گه‌ر «قارهن» نوینه‌رایه‌تی چوارپێیانیک گرنگ بکات، که جوغرافیا نووسه کۆنه‌کانی عه‌ره‌ب «به‌زه» یان پێ گوتوه و به‌کێ بوه له مه‌نزه‌کانی سه‌ر رینگه‌ی دینه‌وه‌ر - مه‌راغه. واته له فاسیله‌یه‌کی به‌رچاوی رۆژه‌لاتی زنجیره‌ی زاگروۆس (پروانه خواره‌وتر). ئه‌وه شتیکی گه‌لیک گونجاوه که له‌گه‌ڵ سه‌قزی ئیستای به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دۆلی جه‌غه‌توودا، به‌یه‌ک بزانی. ئاکامیک ئه‌وتۆ بۆ دیاری کردنی ئه‌و بواری وا هیراکلیۆسی پێدا تێپه‌ر بوو، یارمه‌تیمان نادات.

بواره‌که واهه‌یه رینگه‌یه‌ک له رینگه‌کانی بانه بوویته، به‌لام دووریش نیه ئه‌گه‌ر به رینگه‌ی «نه‌خووشان» ۱۲۷ بزانی، که هۆزی جاف له کۆچ و باری سالانه‌یان له شاره‌زوروه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌کانی جه‌غه‌توو، هات وچۆی پێدا ده‌که‌ن.

به‌گۆیه‌ی قسه‌ی هیراکلیۆس، هه‌ر له ۲۴ی فیبیره‌وه‌یه‌وه که شاره‌زوری به‌جی هیشته

هه‌تا ۳۰ی مارچ، بی وچان به‌فرباری و له عه‌ینی کاتدا، به‌پیتی هه‌والی «تیه‌ۆفان» هه‌وت رۆژ، له «به‌رهن» ۱۲۸ مایه‌وه. ئیحتیمالی زیاتر ئه‌وه‌یه سوپای بیزانسی له جیاتی «بانه» ی زۆر به‌رز، که به‌هۆی «که‌ل» ۱۲۹ له جه‌غه‌توو جیابۆته‌وه، په‌له‌ی گه‌یشته‌ن به شویتیکه‌ی گه‌رمه‌سیری وه‌ک جه‌غه‌تویان بوویته.

هیراکلیۆس، رۆژی ۱۱ی مارچ له «به‌رهن» هوه گه‌یشته گهنزه‌ک. به‌م پێیه ده‌بی له‌شکرکێشانه‌که‌ی هیراکلیۆس، له شاره‌زوروه‌وه ۱۷ رۆژی خایاندیته و له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌وتویه‌ک له «به‌رهن» مابسته‌وه. ده‌رۆژه ری رۆیشته‌ن به‌سوپاوه، واهه‌یه هیراکلیۆسی گه‌یاندیته‌ ته‌ختی سوله‌یمان و به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌غه‌توو. به‌لام له کاتیکدا، دووه‌میان [واته جه‌غه‌توی خواروو]، ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می مغولیشدا، به هاوینه هه‌واریکه گه‌رم ناسرا، به‌که‌میان [= ته‌ختی سوله‌یمان]، به جیاسای ئاوه‌هه‌وا، به‌ته‌واوه‌تی نه‌گونجاو دیته پێش چاو.

هیراکلیۆس، له نامه‌ دوور و درێژه‌که‌ی خۆیدا ۱۳۰، که ناردیه‌وه بۆ «قسطنطنیه»، هه‌ندی شه‌رحی گرینگ له مه‌ر «گهنزه‌ک» ده‌دات که راولینسن، به شیوه‌یه‌کی شایان سه‌رنجی نه‌داوه‌تی. ئیمپراتۆر باسی زۆری خواردن بۆ مرۆف و تفاق بۆ ئه‌سپ له شاره‌که‌دا، ده‌کات (مه‌سه‌رفی زۆر ده‌که‌ن له خه‌لک و له ئه‌سپ) ۱۳۱. شاریک، که نزیکه‌ی سی هه‌زار مالی تێدا، به‌سی گونده‌کانی ده‌وره‌یه‌ری هه‌ر نه‌که‌ین.

هوردوگای قورس و قایمی هیراکلیۆس که‌وتیه‌ نزیک شار، به‌لام چارواکان له مالی خه‌لکدا ئاگاداری ده‌کران، "به‌شیوه‌یه‌ک که بۆ هه‌ر پیاویکی هوردوو، ئه‌سپیک دیاری کرابوو".

چاو خشاندنیک به‌و وینه‌ نوێیه‌ی ته‌ختی سوله‌یمان ۱۳۲ به‌سه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی ته‌ختی سوله‌یمان، ناتوانی جیگه‌ی شاریکه‌ی وای لی بیسته‌وه ۱۳۳. گرده‌که به‌تیژی له‌سه‌ر دۆلیکی باریک قوت بۆته‌وه و چه‌ندین لووتکه‌ی چیا، ده‌وریان داوه. به‌شی ژوره‌وه‌تری، به‌دیواریکی گه‌لیک قایم ده‌وره‌ دراوه. لیره‌دا گۆراییه‌کی ۳۲۰ × ۳۸۰ مه‌تری (۱۰۵۰ × ۱۲۵۰ فوتی) هه‌یه و گۆلیکی ۶۸ × ۱۰۸ مه‌تریش له ده‌ره‌وه‌ی قه‌لاکه‌دایه. بارودۆخی ناخۆشی شوینه‌که له وه‌زی زستاندا، به‌هۆی وینه‌یه‌که‌وه نیشان دراوه که پرۆفیسۆری کۆچ کردوو «د.ف. و. جه‌کسون»، ۱۳۴ هه‌مان، ل ۱۳۳، هه‌لی گرتوه و له ژیریدا نووسیه‌یه: ته‌ختی سوله‌یمان "له ژیر به‌فردا نیژراوه".

ریڤگەیی دینهوهر . مهراغه

٨ب و ٧). ئینجا، له‌ویوه به‌رهو باکووری روژئاوا ده‌روات (بروانه خواره‌وه‌تر، ل ٢٥٣ ی ئینگلیزی). به‌شی یه‌که‌می ئهو ریڤگای هات و چۆیه، هه‌ندێ شەرحی گرینگێ له‌مه‌ری ریڤگای به‌رزه - مه‌راغه تێدایه :

موقه‌ده‌سی	قودامه	ئین خوردا‌دییه
١ مه‌رحه‌له	٦ فرسه‌خ	٦ فرسه‌خ
١ مه‌رحه‌له	٥ فرسه‌خ	٥ فرسه‌خ
١ مه‌رحه‌له	٤ فرسه‌خ	٤ فرسه‌خ
١ مه‌رحه‌له	١ به‌رید	٢ فرسه‌خ
١ مه‌رحه‌له	٦ فرسه‌خ	٨ فرسه‌خ
٢ به‌رید	٤ فرسه‌خ	٤ فرسه‌خ
١ مه‌رحه‌له	١٤ فرسه‌خ	١٤ فرسه‌خ

١٣ ورمی

شی کردنه‌وه‌ی له‌ شکرکی‌شانه‌که‌ی بیزانس له‌سه‌رده‌می «موریس»^{١٣٥} دا، ناماژه‌ی به‌هه‌ل و مه‌رجی گه‌نزه‌ک له‌ دراوسێ‌یایه‌تی «وه‌له‌ره‌ت»^{١٣٦} (جه‌غه‌توو) تێدایه. هه‌له‌سه‌نگاندنی له‌شکرکی‌شانه‌که‌ی هیراکلیوس، بوونی شاری سه‌رنج راکیشی «گه‌نزه‌ک» و جیاوازی‌بوونی له‌ ئاورگه‌ی «ئی به‌رمه‌یس» مان بو‌ ده‌سه‌لمینێ. سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بیه‌کانیش به‌و په‌ری روونی و ئاشکراییه‌وه، شوینایه‌تی «گه‌نزه‌ک» دیاری ده‌که‌ن.

ریڤگای دینه‌وه‌ر- مه‌راغه، که‌ پیشتر، به‌سێ ریوایه‌تی جیاواز باسی لێ‌وه‌کرا، بو‌ مه‌سه‌له‌که‌ی ئیمه، خاوه‌نی گرینگایه‌تی زۆره. «ئین خوردا‌دییه» ل ١٢١٣٧ و «قودامه»^{١٣٨}، ل ٢١٣، فاسیله‌کان به‌ فرسه‌خ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دن، له‌ کاتی‌کدا «موقه‌ده‌سی»^{١٣٩}، ل ٣٨٣ به‌قوناغ (مه‌رحه‌له) ناویان ده‌بات:

ئین خوردا‌دییه	قودامه	موقه‌ده‌سی
١- دینه‌وه‌ر	٧ فرسه‌خ	١ مه‌رحه‌له
٢- الجبار جان ^{١٤٠}	٦ فرسه‌خ	١ مه‌رحه‌له
٣- ته‌لل- شان ^{١٤١}	٧ فرسه‌خ	١ مه‌رحه‌له
٤- سیه‌سر	٤ فرسه‌خ	به‌ زستان ٥ و به‌ هاوین ٤ فرسه‌خ
٥- ئه‌نده‌راب ^{١٤٣}	٥ فرسه‌خ	به‌ زستان ٥ و به‌ هاوین ١٠ فرسه‌خ
٦- ئه‌ل - به‌یله‌قان ^{١٤٤}	٦ فرسه‌خ	به‌ زستان ٦ و به‌ هاوین ٨ فرسه‌خ
٧- به‌رزه ٨	٨ فرسه‌خ	١ مه‌رحه‌له
٨- سابوورخاست ^{١٤٥}	٧ فرسه‌خ	٧ فرسه‌خ
٩. مه‌راغه		١ مه‌رحه‌له

فاسیله‌ی راسته‌قینه‌ی نێوان دینه‌وه‌ر و مه‌راغه - له‌سه‌ر پێوانه‌ی ١:١.٠٠٠.٠٠٠، ده‌ورو به‌ری ٢٢٥ میله [= ٣٦٠ کیلومه‌تر]. به‌هۆی ئهو راستیه‌وه‌ که‌ لیسته‌ی به‌ ورده‌ریشالی قوناغه‌کان ته‌نیا ٥٥-٥٠ فرسه‌خ ده‌گرێته‌به‌ر، پێویسته‌ مه‌زنده‌ی هه‌ر فرسه‌خێک به‌ { ٤.٥ تا ٤.٩ } میل دابنێین.

پیش ئهو‌ی بچینه‌سه‌ر خاله‌کانی تر، کاریکی به‌سووده‌ ئه‌گه‌ر له‌ ناوچایه‌تی دوو شوینی گرینگێ «به‌رزه» و «سیسه‌ر» بکوژینه‌وه‌ که‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی دیکه‌شدا ناسراون. فاسیله‌ی ١٥ فرسه‌خ (٦٧.٥-٦١.٣٦ میل) به‌ره‌و باشووری مه‌راغه، ده‌بی که‌وتبێته‌ ناوچه‌ی «بوکان - سه‌را». وه‌ک ئیمه‌ ده‌زانین، فرسه‌خ له‌ نازه‌ریاجاندا که‌میک درێتر بوو^{١٥٠}.

بو‌شوینی گرینگ و که‌ونا‌رای سه‌قز (٢٠ میل تا بوکان و ١٠ میل تا «سه‌را»). ناسینه‌وه‌که‌ی ئیمه‌ ده‌توانی به‌ هۆی ئه‌ندازه‌گرتنیکیه‌وه‌ به‌سه‌لمی که‌ له‌سه‌ر هه‌مان پێوانه (به‌رانه‌ر له‌ گه‌ل ١٥ فرسه‌خ)، به‌ره‌و باشوور ده‌کشێ و «سیسه‌ر» له‌ شوینی ئیستای سنه، داده‌نی (بروانه خواره‌وه‌تر).

له‌مه‌زنده‌کانی سێ سه‌رچاوه‌ی ناوبراودا، هه‌روه‌ها شەرحی ریڤگایه‌ک له‌مه‌راغه‌وه‌ بو‌ ورمی ده‌دری که‌ یه‌که‌م جار به‌ره‌و باشوور - بو‌لای « به‌رزه» ده‌کشێ، (قوناغی ٩، ٨، ئ،

ئەو پەرى باشووری «سیسەر - دینەوەر» - کە بەرانبەری هیلتیکی راستی ۷۴- ۶۷ میلییه، بۆ فاسیلە ۲۲- ۲۰ فرسەخییە کە «ئین خوردارییە» و «قودامە»، هەندێ کورتی دینی، ئەو دەش وا دەگەییێنێ کە رینگاکە دواى بەجێ هێشتنی دینەوەر و رەنگە بە ئامانجی کەوتنە سەر رینگای سەرەکی کرماشان - سنە، هەندیک لابات. هەر وەها دەگوئێ «فرسەخ» ی ناوچە باشوورییەکان لە فرسەخی ئازەریایجان کورتتر بوویت.

دواى ئەو بۆچوونە سەرتاییانە، دەگەینە ئەزمونکردنی نزیکتری ئەو رینگە و بانە ئەستەمەى من لە سالی ۱۹۱۶ دا - کاتێ لە کرماشانەو دەچوم بۆ سەمەنگان، دینەوەر، سونقور و سنە، بەشیکیم پیتوا. زوربەى ناوەکان، یاجیتی دلنیاى نین، یاخود لەگەڵ ئۆپۆتیمی ناوچە کەدا، یەک ناگرنەو.

۱) ویرانەکانی «دینەوەر» کەوتۆتە نزیک گوندی «قەلای جوو» لە ۱۷ میلی باکووری بیستوون و بە هۆی چاوپۆنکی بەشیک لە خەلکی ناوچە کەو، کە بەدواى گەنج دا دەگەرین، لەناوچوون.

۲) ناوی «ئەلجەبارجان» (قودامە؛ الجورجان. پروانە وتارە کە)، واهەیه پەيوەندی بە هۆزی * «جەبرەکان»، گەورەکان، گەورەگان و دواتر «گۆران» هەهەیت. ۱۵۱

دووگوند بەناوی «جەبارناباد» (؟) لە نەخشە [ی ئیران] دا، دەرە کەون؛ یەکیان ۱۸ میل کەوتۆتە بەری رۆژئاوای دینەوەر (لە «بیلەوار»)، ئەوی دیکەیان لە باکووری دینەوەر، خوارەوای کەلی «ملەماس» ۱۵۲. تەنانەت ئەگەر ئەو دوو شوینەش لەگەڵ «جەبارجان» ی ئەسڵیدا یەک نەگرنەو، رەنگە شوینی ناوی ئەویان هەلگرتبێ و پاراستیبتیان ۱۵۳.

۳) بارودۆخی «تەلل - قان» ۱۵۴ بەتەواوەتی خەیاڵی و فەزاییە. واهەیه کەوتبیتە سەر یەکی لەو رینگایانەى وا لە «گاوەرۆ» وە دەچن بۆ دۆلی سنە (قشلاق). هەر وەها بۆی هەیه لە نزیک «دەرگاھ» یاخود ئەگەر رینگاکە زیاتر بەرەو رۆژھەلات بگەریتەو، لە «کەرگاباد» ۱۵۵ بیت.

۴) هۆی باش بەدەستەوێن بۆ ئەوێ لە نزیک «سنە» ۱۵۶ چاوی بۆ «سیسەر» بگێرین، گەرچی دوا پیتەختی ۱۵۷ والیانى ئەردەلان وادیارە درەنگتر دروست کرايیت، نیشانەى ئەو دەش بەدەستەوێن کە مەرکەزی پێشوو ۱۵۸، زیاتر کە ووتۆتە لای باکوور و نزیک بەسەرچاوەکانی [چۆمی] قزل ئوزەن (سفیدرود).

۵) ئەگەر بەگوێرەى ناوەکەى داوهری بکەین، ئەندەراب کەوتۆتە نیوان دوو سەرچاوەى ئاو، ئەو دوو سەرچاوەیه واهەیه «سفید رود» [سیروان] و یەکی لە لقهکانی بن.

۶) بەیلەقان (کە، ناوی لە شوینی دیکەشدا دەرە کەوێ)، دەبێ لە «خورخوهری سەر و» چاوی بۆ بگێرین.

۷) بە «بەرزە» دا (تیسۆفان؛ «قارزەن»)، دەگەینە زەمینەیهکی بەهێزتر. بەرزە شوینیکی گەرنج بوو کە رینگەى مەراغە و ورمی لەوێ لیتک جیادەبوونەو و لە سەرەتاکانی سەدەى نۆهەمی زایینیدا، زنجیرەیهکی تەمەن کورتی حکوومەتیی خۆی لێ بوە (پروانە: بلا ذری، ۱۵۹ ل ۳۳۱). ئەستەمە بیرلەو بەکریتەو ریبوار و گەرۆک لە مەراغەو ئەو هەموو رینگەیه بین و لەوێو بەدەنەو لای رۆژئاوا [بۆ ئەوێ بچنە ورمی]. ئەم کارە، بۆ ئەوانەى لە باشوورەو دەهاتن، کاریکی ئاسایی بوو. بۆی هەیه، لە سەفەرنامەى ئەسلیی [هیراکلیوس] دا، بەرزە - ورمی، لە درێژەى هیللی دینەوەر - بەرزە دا بوویت و تەنیا بە شیبەیهکی میکانیکی بەهیللی بەرزە - مەراغەو پەيوەندی دراییت (تەرتیبی پێچەوانەى، دەبیتە؛ مەراغە - بەرزە - ورمی) ۱۶۰. رینگایەکی راستەوخۆ لە سەقزەو بەرەو باکووری رۆژئاوا هەیه و من خۆم لەسالی ۱۹۱۱ لە سابلاغەو راستەوخۆ پیتیدا چوومەتە سەقز ۱۶۱.

سەقز، بە شاهییدیکی وەک گەردە بەرزە کەوناراکەیهو ئەو داناییەکی گەلیک کۆنە. رینگاکە، لەدواى بەرزە، دەبوو بە دوو لقهو. ناوی قۆناغی ۸ تووشی ئال و گۆر هاتو و دەبوایه لە نیوان «ب» ی جەنزە و «ا» ی مووساناباد هەلبکەوتایە ۱۶۲. ئیمە، پاشان سەبارەت بەم قۆناغە زیاتر دەوین.

سەرنج راکیشترین ناوی ئەم سەفەرنامەیه، «جەنزە» یە. «de Goeje» لە چاپی موقەدەسەى، ل ۳۸۲ دا، ناویکی هیناوه، کە بە «خرە رود» دەخوینریتەو، بەلام بیچمیکی دیکەى [ئەم وشەیه] واتە «حزە» بیگومان نیشاندەری ئەو راستیەیه کە پتویستە ناوەکە وەک «جەنزە» ساغ بکرتەو و ئەو، لە [کتیبی] ئین خوردا بیه و قودامەشدا هاتو ۱۶۳.

بەشی زیادکراوی ئەم وشەیه - واتە «رود»، وا دەگەییێنێ [کە شارەکە] لە لیواری چۆمیک بوویت. سببەری هیچ گومانیک لەسەر ئەو بۆچوونە نییه کە «جەنزە»، هەمان «گەنزە» ی کۆنە. نزیکەى ۶ فرسەخ دوور بوون [ی گەنزە] لە مەراغەو، شوینە کە

لهسه ر لیواری [چۆمی] لهیلان دادهنی بهشپوهیهک که بکهویتیته بهری راستی ئەو لقهی «جەغەتوو» هوه [که «لهیلان» بیته].

دوو سهراوهی بیزانسی و عه‌ره‌یی، له دیاربکردنی شوینایه‌تی گه‌زنه‌کدا، هاوده‌نگن - شوینیک که بۆ یه‌که‌مجار، «کۆلۆنیل مۆنتییه»^{١٦٤} له‌سالی ١٨٣٢دا ناسییه‌وه^{١٦٥}. ناوبراو، به‌چاوپیتکه‌وتنی وێرانه‌ی پان و به‌رینی سه‌ر ئەو گرده‌ قایمانه - که روخساری تاییه‌تی به‌ هه‌موو شاریکی «ئیران ده‌به‌خشن»، شاگه‌شکه بوو. به‌گوێره‌ی پێوانه‌کانی ئەو، ئالقه‌ی وێرانه‌کان، نزیکه‌ی ١٤ میلیان ده‌گرت‌ه‌وه و زیاترین درێژاییان له‌ رۆژه‌لاته‌وه بۆ رۆژئاوا کشابوو. «مۆنتییه» ئەم ئاکامه‌ به‌ده‌سته‌وه ده‌دات: شاری ته‌وریز، له‌ فاسیل‌یه‌کی گه‌لیک دووری لای باکوور هه‌لکه‌وت‌ه‌وه که بتوانی شوینی «گه‌زنه‌که» بیته، به‌لام ئەم وێرانه‌ ده‌توانن شوینی گه‌زنه‌که بن. هه‌روه‌ها، گه‌زنه‌که که‌وت‌ه‌وه به‌شی زۆر سارد و بێ پیتی نازه‌ربایجان؛ به‌م پێیه‌ وه‌لامیکه‌ی که‌م بۆ ئەو پرسبیاره‌ به‌ده‌سته‌وه یه‌ که‌ ئامانج له‌ زستانه‌هه‌وار بۆ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک سوپای ئمپراتۆر هیراکلیۆس له‌ ماوه‌ی له‌ شکرکێشان بۆ سه‌ر ئیران دا، چ بووه؟ ئەوان [= وێرانه‌کان]، هه‌روه‌ها نزیک به‌ شوینی یه‌ک گرتنه‌وه‌ی سی رێیانیکن که له‌ تیسفون‌ه‌وه به‌ سنه و سابلاخ و «بورپاندیزی» دا^{١٦٦}، ده‌گه‌نه‌ پیتته‌ختی ئیران.

راولینسن، ل ١١٩.٣٩، چاوی به‌ وێرانه‌یه‌کی گه‌وره‌ که‌وت به‌ ٣/٤ میل (= ١٢٠٠مه‌تر) درێژایی و نیوه‌ی ئه‌ویش پاناییه‌وه، که له‌سه‌ر چه‌ند گردی یه‌ک به‌دوای یه‌ک پیتکه‌ هاتبوو و گرده‌کان ٤٠ تا ٥٠ فووت [١٢ تا ١٥ مه‌تر] به‌رز بوون. راولینسن ناسینه‌وه‌کانی «مۆنتییه» له‌م باره‌یه‌وه ده‌داته‌وه، که ده‌لی «گه‌زنه‌١٦٧»، وه‌ک هاوینه‌هه‌واری شای میدیه‌کان گیراوه‌ته‌ پێش چاو، به‌لام «له‌یلان» له‌ده‌شتایی میانداو، بێگومان یه‌کێکه له‌ گه‌رمترین شوینه‌کانی نازه‌ربایجان».

هه‌ر چۆنیک بیته، به‌ره‌رچ دانه‌وه‌ی راولینسن له‌سه‌ر ئەو بناغه‌یه‌ دانه‌وه‌ که پێویسته نووسینه‌ ئالۆزه‌کانی سترابۆن له‌به‌ر رووناکایی زانیارییه‌ روون و بێ گریکانی تیئوفیلاکت هه‌لسه‌نگینرته‌وه. تیئوفیلاکت، گه‌زنه‌کی له‌ ده‌شتایی داناوه (هه‌مان، ل ٢٤٥).

به‌شی چواره‌م:

ئاورگه‌ی شیز

له‌کاتیکدا تیئوفیلاکت هیچ ناماژه‌یه‌ک به‌ بوونی ئاورگه‌ له‌ گه‌زنه‌ک ناکات، تیئوفان به‌ لیبراوییه‌وه ده‌یسه‌لمینی ئاورگه‌که، له «ثیبه‌رمه‌یس» بوه. ئەگه‌ر ره‌قیبیک که‌ دوای پیدایه‌ بو، واته «چ. سیدرینوس»^{١٦٨} (کۆتایی سه‌ده‌ی یازده‌ و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دوازه‌هه‌می زایینی)، چاپی Bonn، ل ١٢١، ئاورگه‌که، له‌ گه‌زنه‌ک داده‌نی (شاری گه‌زنه‌کۆن)^{١٦٩}، ته‌نیا ئەو راستیه‌ ده‌رده‌که‌وی که به‌شی گرنگی نوسراوه‌که، له‌ ته‌رجه‌مه‌ی کۆنی لاتینی [کتیبی] تیئوفاندا^{١٧٠} فه‌وت‌اوه وه‌ک چۆن له‌ چاپه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ئەوروپاییشدا، که‌وت‌بوو.

به‌قسه‌ی فیرده‌وسی، خوسره‌وی په‌رویز، پێش شه‌ری به‌هرام، چوه ئاورگه‌که و دیاریی خۆی پێشکه‌ش کرد. شاهنامه، هیچ ناماژه‌یه‌ک به‌ شوینی «حه‌رمی پیرۆز» ناکات. به‌هۆی ئەو راستییه‌وه که، راونانی به‌هرام بۆ جاری دوایی، له‌به‌ری باکووری رۆژه‌لات بو (مه‌راغه - میانه؟)، بۆ هه‌یه ناوبراو هه‌موو ناوچه‌که‌ی هه‌تا باشووری گۆرپانی شه‌ر به‌جێ هێشتی و به‌م بۆنه‌یه‌وه هیچ کۆسپیک له‌سه‌ر رینگه‌ی خوسره‌و نه‌ماوه بۆته‌وه‌ی خیرا بگاته ناوچه‌ی ته‌ختی سوله‌یمان.

ناسینه‌وه‌ی «شی به‌رمه‌یس» و دانانی له‌ شوینی ئەم‌پۆی ته‌ختی سوله‌یمان، ئاکامی هه‌ندێ نیشانه‌ی «مسعرین مه‌له‌ل»^{١٧١} (نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ده‌هه‌م [ی زایین]) یه‌، که له‌ژێر عینوانی «الشیز» دا، باسی لێوه‌ کرده، هه‌روه‌ها «حمدالله مستوفی» له‌ژێر ناوی مغولی* «سقورلوق» دا ناماژه‌ به‌ هه‌مان شوین ده‌کات. گرنگایه‌تی ئەو دوو ده‌قه به‌شپوهیه‌کی جێگه‌ی برۆا، له‌ لایه‌ن راولینسن‌ه‌وه ده‌ست نیشان کراوه (ل ٦٤، ٧٠).

گه‌رۆکی عه‌ره‌ب [مسعر؟]، پێشینه‌یه‌کی گومان لیکراوی له‌ مه‌سه‌له‌ی راستگۆیی سه‌باره‌ت به‌ رۆژه‌لاتی دوورتر (تورک، هیند) هه‌یه، به‌لام له‌ رۆژئاوای ئیراندا ده‌بێ گه‌لیک شوینی گرنگی چاو پێ که‌وت‌بیته. «مسعر» شه‌رحیکی زۆر له‌مه‌ر «شیز» ده‌دابه ده‌سته‌وه (مه‌عه‌ده‌نی زۆر و گۆلای قوول). باسی ئاورگه‌یه‌کیش ده‌کات که ده‌لی ناگره‌که‌ی ٧٠٠ سال بوو ده‌نایسا بێ ئەوه‌ی خۆله‌میش له‌ خۆی به‌جێ به‌یلتی. ئەو بۆچوونه، له

ناماژه کردنی به رهمز و رازی جیورجیوس و تیئوفان (و ههروهها سیدرتینوس) به «رهمزی زوخال» دا، سه‌ره‌تای هه‌ودایه‌کمان بۆ ده‌دۆزیته‌وه. زۆریش له راستی دوورنیه که بوونی زه‌ریاچه‌یه‌کی قوول له تهنیشت ئاورگه‌که، هۆی ئه‌وه بوویت که خوڵه‌میشی ئاگر پاشماوه‌ی نه‌مايیت.

«مستوفی»، نزهت [القلوب]، ۶۵، هیچ شتییک سه‌بارت به ئاورگه‌که نادرکیتنی به‌لام ته‌ختی سوله‌یمان - به ئه‌فسانه‌ی که‌یخوسره‌و (و ئه‌فراسیاب) هوه په‌یوه‌ندی ده‌دات، که ئه‌ویش به‌ش به‌حالی خوئی گه‌لیک له‌ نزیکه‌وه به‌ ستراوه به‌ ئاورگه‌ی «نازه‌رگوشه‌سب» هوه. ئیستا پیوسته‌ بکه‌وینه‌ شوین ئه‌و ناماژه و ئیشاراته‌ی که به‌دریژی سه‌ده‌کان بۆ «ئه‌لشیز» کراون.

شوینی گرینگ «ته‌ختی سوله‌یمان» ته‌نانه‌ت له‌سه‌رده‌می پیش ئاری و به‌ر له‌ ده‌وری میدیه‌کانیش سه‌رنجی زۆری خه‌لکی به‌ره‌و خوئی راکیشاوه. تاقمیتی ئه‌مریکی له‌و شوینه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری سوآله‌تی نه‌خشاوی پیش میژوویمان دیته‌وه، به‌لام گرده‌که له‌و ناچن به‌شیتوه‌ی هه‌میشه‌یی خه‌لکی تیدا نیشته‌جی بوویت. ئاو و هه‌وای ناسازگاری شوینه‌که - به‌ته‌نیایی ئه‌م بۆچونه‌ زامن ده‌کات. هه‌روه‌ها ئاو گۆله‌که - که پره‌ له «عه‌ناسوری کانی»، نابجی جیگه‌ی ره‌زامه‌ندی ئه‌و خه‌لکانه‌ بوویت و به‌ شیتوه‌ی دایی له‌وئ نیشته‌جی بوون.

«مارکورات» له‌ ریگه‌ی شیچ (شیچیکان) ی ۱۷۲ گریمانی فارسی ناوئجیه‌وه ۱۷۳ - که زۆر جار و هک ناوی گه‌نجینه و خه‌زینه له‌ کتیبه‌ زه‌رده‌شتیه‌کاندا هاتوه، شه‌رحی «شیز» ده‌کات. دیاره‌ هیتستا هه‌ندی بی‌متمانه‌یی سه‌بارت به‌ خویندنه‌وه‌ی فارسی نیونجی هه‌رماوه ۱۷۴. به‌لام «پلینی» له‌ نوسراوه‌ گردو‌کو‌کراوه‌ جو‌غرافیاییه‌که‌ی خویدا، کاتی باسی شاره‌کانی میدیا ده‌کات، ناوی «فیس گه‌نزه‌گه» (و بیجمی دیکه‌ی واته «فیس که‌نزه‌گه») ۱۷۵ ده‌بات، ۱۷۶ که مارکورات له‌ بیجمی «پفیس (له‌جیاتی «شیچ») - که‌نزه‌گه» دا، ۱۷۷ ساغی ده‌کاته‌وه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ «گه‌نجی شیچیکان» ۱۷۸ ی فارسی نیونجی. ئه‌م ساغ کردنه‌وه‌یه، ده‌مانگه‌یتیتته‌ سه‌ره‌تا‌کانی سه‌رده‌می خویمان، به‌لام مارکورات به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ی ده‌لی و اهه‌یه «شیچ» ناویکی «مانایی» بیت، هه‌ندیکی دیکه‌ش به‌ره‌وه‌ پیتشه‌وه ده‌چیت.

هه‌رچۆنیک بیت، ئیمه‌ لیته‌دا ده‌چینه‌ گۆره‌پانی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی بی‌خه‌وشه‌وه. دو‌اتر

له‌ لاپه‌ره ۲۶۴ دا، پیوسته‌ شیتوای وه‌رگیرانیکی جیاوای وشه‌ی «شیز» له «چیچه‌ست» ۱۷۹ بگرینه‌ به‌رچاو. ئه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌می رۆمیه‌کاندا شوینه‌که (واته «ئۆپیدوم» ۱۸۰) ناوی «شیچ» یا «شیز» بوویت، ناوانی قی ئارماییس و ئی قارماییس ۱۸۱ له‌لایه‌ن بیزانسییه‌کان بۆی، به‌هۆی ناویچوو‌ییانه‌وه‌ ده‌بنه‌ هۆی سه‌رلی شیوان ۱۸۲.

گه‌شتی تا‌قمیتی ئه‌مریکی له‌سالی ۱۹۳۷ دا، بوه‌ هۆی ئه‌وه‌ی دیوار و هه‌روه‌ها کۆنترین بنچینه‌ی بینای ته‌ختی سوله‌یمان، بیریته‌وه‌ سه‌ر بناغه‌یه‌کی پارتی [ئه‌شکانی]. به‌تایبه‌ت، گرینگه‌ له‌بیرمان نه‌چیت که مه‌سعودی له «مروج [الذهب]» دا، II، ۲۳۵، پارتیه‌کان به «شاهانی الشیز» (و «هه‌اله‌ران» ناوده‌بات و له «ته‌نییه» دا، له‌سه‌ری ده‌روات و ده‌لی: «ئه‌رشاکه‌کان، ۱۸۳ زستانیان له‌ عیراق و هاوینیان له «الشیز» ی نازه‌ریاجان (من بلاد نازه‌ریاجان) ده‌برده‌ سه‌ر.»

بوونی قه‌لاکه، نیشانده‌ری هه‌ندی ریگای گرنگی په‌یوه‌ندی‌ده‌ری فلاتی مه‌رکه‌زیی ئیران له‌گه‌ل ناوچه‌ی باشووری گۆلی ورمی و له‌ویش دوورتر له‌گه‌ل میژو‌پوتامیایه. ئه‌م قه‌لایه، له‌ کاتی پیوستدا، ده‌یتوانی رۆژه‌لات له‌ مه‌ترسییه‌ک که له‌لای رۆژئاواوه ده‌هات بپاریزی. پیچه‌وانه‌که‌شی - به‌تایبه‌ت له‌کاتی راپه‌رینه‌ ناوچه‌یه‌کاندا، راست بوو. بۆی هه‌یه‌ خه‌لکی وه‌حشی ناوچه‌کانی «کاسپه‌ن» [خه‌زه‌ر]، به‌ریگای زه‌نجان - ته‌ختی سوله‌یماندا، به‌ره‌و رۆژئاوا هاتیتن.

نیشانه‌کانی بنیات نانی ئاورگه‌ی «تی به‌رمه‌یس - الشیز» له‌ لایه‌ن ئه‌رده‌شیری ساسانییه‌وه، زۆر جیگه‌ی دلنایی نین. به‌لگه‌کانی «جیورجیوس پیسیدیس» ۱۸۴ له‌ مه‌ر قه‌لای داراتائیس ۱۸۵ که ئه‌رده‌شیری ساسانی بنیاتی نابیت، بایه‌خیان نییه‌ چون واهه‌یه ناوبراو، شیعه‌کانی خوئی له‌ کاتی شایی لۆغانیکدا هۆندیتته‌وه‌ که به‌ بۆنه‌ی گه‌یشتنی راپۆرتی شه‌ره‌کانی «هیراکلیوس» گیرابوو. ۱۸۶ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هیتستا ناوی بیگانه‌ی ئاورگه‌که، نه‌که‌وتبه‌وه‌ به‌ سه‌رنجی ورد. ناوی بنیات دانه‌ره‌که‌ی واته ئارتائیر ۱۸۷ وئ ده‌جی ئیشتیقاقی دووباره‌ی دار-ئارتائیر ۱۸۸ بیت چون جیورجیوس له‌مه‌ر میژوووی ئه‌رده‌شیر (بروانه‌ خواره‌وتر)، تووشی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ هاتوه.

راسته‌ که «کرۆنۆلۆجیه‌کانی مسعر» که به‌ گویره‌ی ئه‌وان، ئاگره‌که بۆ ماوه‌ی

۷۰۰ سال هەر رۆشن بو، ئاماژەبەک بە بەشی سەرەتایی سەدەدی سێهەمی زایینی و بۆ نمونە بە سەردەمی ئەرەشیر دەکات، بەلام ئیشارەتەکە گەلیک تاریک و نادیارە و هیچ شتیکی لەسەر راگوێزانی ئاورەکە لە گەزەکەو بە شیز نادرکینتی. هەرەها ئاشکرا نییە نیازی لە «بوون» ی ئاورەکە بۆ ماوەی حەوت سەدە، چییە؟ شتیکی چاوەروان نەکراو دەبیت ئەگەر ئاگرەکە لەسەدەدی چوارەمی هیجری و لەو کاتەدا کە مسعر چاوی بە «الشیز» کەوتو، هەر رۆشن بووویت.

مەسعودی (۴ ، ۷۴) و هەرەها «ابن فقیه» ل ۲۴۶۰ راپۆرتی گرنگیان لەسەر راگوێزانی ئاگری «ئازەرگوشەسب» بۆ شوینی تازه هەیه. نوسراوەکە ی مەسعودی لەسەرەتر هەلسەنگینرا و راپۆرتی «ابن فقیه» یش لە خوارەو دا باسی لێ دەکری: «* ئازەرگوشناسپ» - ئاگری کە یخوسرەو، لە ئازەریایجان بوو بەلام نەوشیروان بردی بۆ الشیز».

هەر دوو راپۆرتەکە وەک یەک دەچن بەلام مەسعودی، بە پیتی عادت، الشیز (و «والهران» ی وەک [دوو وشە] «معطوف» چاوی لێکردو، کە یەک ناوچە ی جوغرافیایی (بلاد) دەرگەو. مەسعودی دەبێ گوتبیتی ئاگرەکە لە «*والهران» هە برا بۆ گۆلی الشیز و وشە ی ناساییەکانی «ابن فقیه» یش دەبێ بەهۆی هەلسەنگاندنی شوینی پر رەمز و رازی تەختی سولەیمانەو ئەزمون بکری. تەنانەت لەسەر دەمی مغولەکانیشدا «مستەوفی» لەیلان (گەزەک) ی لەژێر ناوی «تومان» ی ۱۸۹ مەراغەدا (لە ئازەریایجان) هیناوە (نەزت القلوب، ۸۷)؛ لە کاتی کدا «تەختی سولەیمان» ی ئەو دەم لەژێر تومانی «ئیحەرود» (کذا، لە جیاتی «ئەنجەرود» ی دەقە چاپکراوەکە) لە عیراقی عەجەم ناو دەبات (ل ۶۴).

شایەدی دانی مەسعودی و ابن فقیه لەسەر راگوێزانی ئاگرەکە لە لایەن نەوشیروانەو (۵۷۹ - ۵۳۱ ز)، بناغە ی لەسەر هەندێ نەربیتی ئەدەبی زەرەدەشتی دانراو ۱۹۰ و هەندێ سەلمانندی ناراستەو خوۆشی لە «جیۆرجیوس پیسیدیس» وەرگرتو.

ئاماژەکردنی ئەوی دوایی [واتە جیۆرجیوس] بە ئەرەشیر (کە دەلی:] ۶۰ + ۱۶ سال لە مەو پیتش)، گەلیک سەرنج راکیشە چون ۵۵۰ = ۷۶ - ۶۲۶ و ئەو هەش لە گەل تەئریخی نەوشیرواندا بەک دەگرتەو. وا هەیه جیۆرجیوس بێ ئەوی خۆی ئاگادار بیت

میژووی راگوێزانی ئاگرەکە ی بۆ تەختی سولەیمان پێ راگەیاندبیتین.

ناوی «الشیز»، هەرەها لە [نوسینی] «ابن خورداذیب» ، ۱۱۹ - ۱۵۱، رەنگ دەداتەو ئەویش لەو شوینەدا کە بە شیتو هەیک جیاواز باسی «جەزە» - شاری (خوسرەو) ی پەرۆز ۱۹۱ دەکات، ئاورگە ی «ئازەرگوشنەس» ۱۹۲ لەوێ دادەنێ کە شاهانی زەرەدەشتی، دوای گەیشتن بە پادشاهی، لە «المدائن» (تیسفون) هە، بە پیتیان دەهاتنە زیارەتی. مەسعودیش (تنبیه، ۹۵)، بە هەندێ هەلەو لە مەر ناوی ئاورگە ی «ئازەر.خش» ۱۹۳، لە جیاتی «*ئازەرگوشنەس» ۱۹۴، هەمان بۆچوون دووپات دەکاتەو.

لە پیتش وێران کرانی ئاورگە لە لایەن هیراکلیۆسەو، خوسرەو گەنجینە ی جەواهراتەکە ی و بەرۆلەت ئاگرەکەشی لە شیز راگویتست، بەلام بۆی هەیه کاتێ کۆتایی بە شەر هات، ئاگرەکە ی لە شوینی خۆیدا دامەزراندبیتەو.

لە کۆتایی پادشاهی ساسانیەکاندا، بنەمالە ی حاکمانی ئازەریایجان بۆ ماوە یەکی کاتی، دەوری گرینگیان لە رووداو هەکاندا گێرا؛ پروانە: ئیرانشەهر، ۱۱۳ - ۱۱۲، یەکیان «بەهەمنی جادووی» بوو، کە شەر حیک سەبارەت بەو لە [تاریخی] تەبەریدا، ۴/۱، دەرووبەری [لاپەرە] ۲۰۵۳ هاتو و تیبیدا دەلی «ئەو [واتە «بەهەمن»] شاه (مەلیک) یک بوو کە ئەوان لە الشیز ۱۹۵ «ملکه» واتە کردیان بە شاه. ئەو ناوە ی کە بە بێ هیچ گومانیک دەبێ لە شیتو ی «*الشیز» دا بخوینریتەو، نیشان دەری گرنگایەتی لە میژینە ی شوینەکە یە. تاماوە یەک دوای فتووحاتی عەرەبیش، زەرەدەشتیەکانی الشیز تووشی ئازار نەهاتن چون لە ژێر [حوکمی] عومەر دا راگەییترابوو: «نابێ پیتش بە داب و نەربت و هەلپەرکی (زەفین) ی خەلکی شیز لە رۆژانی جەژنیاندا بگیری و هەرەها نابێ بەرەهەستێ راگەیشتن بە کاروباری خۆیان لێ بکری.» (بلاذری، ۳۲۶). ئیمە ناتوانین بلیین ئەو نەربتانە ی گوترا، ئایا ئاورگە کەشیا ن دەگرتەو یان نا؟

لەسەرەو، باسی یادی «الشیز» لە نیتو جوغرافی نووسەرە عەرەبەکان (ابن خورداذیب، مسعودی و مسعر) کرا. جیگە ی سەرئەجە، کە جوغرافیانووسەکانی «نەربیتی بەلخی» ۱۹۶ سەدە ی دەهەم (و هک اصطخری و ابن حوقل)، هیچکام باسی الشیزیان نەکردو و «یاقوت» یش لە مەر شوینایەتی ئاورگە کە بینگومان تووشی گیتز و گومی هاتو.

لە سەردەمی مغول دا، ناویکی تازه، یادی «الشیز» لە بیری خەلک دەباتەو.

بهشی پینجه م:

فره ئاته . قیره (Phraata-Vera)

ئىستا، ئەگەر بگەر پینەوه سەرباسى لە شکرکیشانە کەى «ئانتۆنیوس»، پینوستە لە بیرمان بیت ئەو ئال و گۆرە گرنگانەى لە ماوەى شەش یا حەوت سەدەدا لە نازەربایجان رووی دابوو، سالى ۳۶ ی پيش زاین لە سەردەمى نەوشیروان و خوسەرەوى پەرویز جیادەکەنەوه.

کاتێ ئانتۆنیوس ریبەرایەتى لەشکرى خۆى دژ بە پارتییەکان دەکرد، ئاترۆپاتەن هیشتا هەر لە ژێر حوکمی حاکمی پشتاوپشتى خۆى «ئەرتەقەزد» ۲۰۷ - یارمەتیدەر و باجدەرى شاهى گەورەى پارتییەکان «فره ئاتیس» ی ۲۰۸ چوارەم بوو و دوور نیە بنەچەکی [ئەو حاکمە]، بگاتەوه «ئاترۆپات» (ستراپۆن، ۱۱، فەسلێ ۱۳، ل ۱)، کە بۆ ئەوهى نەکەوێتە ژێر حوکمی ئەسکەندەرەوه، سەربەخۆی نازەربایجانی راگەیاندا.

درەنگتر، «ئەرتەقەزد» لەگەڵ رۆمییهکان کەوت و «ئىوتاپه» ی ۲۰۹ کچى، بوو بە دەزگىرانی «ئەسکەندەر» ی کورى ئانتۆنیوس و کلیۆپاترا. دواىین شاه [ی سلووکى] بریتى بوو لە «گایوس جولیسوس ئەرتەقەزد» ۲۱۰ کە لە بنەمالهى «ئەرتەقەزد» بوو و لە «رۆما» ۲۱۱ مرد.

بارودۆخى سەمەرەى «ئاترۆپاتەن» بۆتە هۆى دامەزرانى حکومەتیکى تاییهت و هیچ پینوست ناکات پینتەختەکەى بەو شوینە بزاین کە زیدی حاکمی ناوچەکە و لە چوارچێوهى ئىمپراتۆریه تیکى گەورەدا بوویت.

لەسەردەمى فتوحاتى عەرەبدا، سنوورداری نازەربایجان لە «ئەردەبیل» دادەنیشت کە دووره لە حەوزەى گۆلى ورمیوه. ئیمه تەنانت بەو مەسەلەیهش نازاین کە ئایا شاهى نازەربایجان چەندەى توانای کۆنترۆل کردنى خەلکى چادرنشینى کادۆسى ۲۱۲، ئەمەردى، ۲۱۳، تەپیری ۲۱۴ و سیرتی ۲۱۵ هەبوو، کە لە لیواری باکوورى رۆژئاواى خاکەکەى دا دەژیان: سترابۆن، ۱۱، فەسلێ ۱۳، ل ۳.

ئیمه تەنیا سەر خەتە گشتییەکانى جوغرافیای لەشکرکیشانى ئانتۆنیوس دەزانین.

خویندەنەوهى ئەزمونگەرانی ناوێکە لەلایەن راولینسنەوه، بریتى بوو لە «سەتوربى» ۱۹۷، بەلام چاپى «لئى سترینج» ۱۹۸ لە [کتیبى] «نزهت القلوب»، ل ۶۴، بیچمگەلى جیاوازی «سفوربى» ۱۹۹، «سقوربى» ۲۰۰ و «ستوربى» ۲۰۱ بەدەستەوه دەدات. ئەو شیوه خویندەنەوهیهى وا لە [کتیبى] «رشیدالدین» دا هاتو. واتە «سقورلوق» ۲۰۲ هەندى باشتەر (بروانه چاپى Jahn، ل ۳۵۰). رەشیدالدین ناوى «سقورلوق» وەک شوینی کاخى پادشاهی مغول دەبات و ئەوهش لەگەڵ قسەى «مستوفى» دا یەک دەگرتەوه کە دەلێ ئەو کاخە لەلایەن «ئاباقا» [خان] هە ۲۰۳ دروست کرایهوه. پاشماوەکانى ئەم بینایه ئیستاش لە تەختى سوله یماندا دەبینریت ۲۰۴. تەنانت «عالم ئارا [ی عەبباسى]» ش، ل ۱۰۶، باسى حوکمی «سوحاس و سیورلوق (سقورلوق)» ۲۰۵ لە سەردەمى شاه تەهماسب دا دەکات زۆر واهیه ناوى ئەمروى چۆمى «ساروق» کە لە تەختى سوله یمانهوه دیتە خوارهوه، هیچ شتیک نەبێ جگەله هاسان کراوهى ناوه «تورک و مغولییە» کە و ئەوهش بوویتە هۆى نەناسینەوهى وشەکە ۲۰۶.

[وشه ی] تەختى سوله یمانى ئەمرو، وئ دەچێ دروستکراویکی تەواونویى (دواى سەفهوى) لە خەیالاتیکى ئەفسانەیی خەلک بیت. بۆچونى راولینسن (ل ۶۸)، کە دەلێ واهیه [تەختى سوله یمان] پەبوەندى بە ناوى حاکمی تورکمانى کوردستان - سوله یمان شاهى «* ئیفا» وە هەبیت، هیچ بناغەیهکی نییه چون حکومەتى ئەو [واتە سوله یمان شاه] ئەوناوچە باکوورییانهى نەدەگرتەوه. بروانه نزهت [القلوب]، لاپەرە ۱۰۷.

نووسه‌ری سه‌ره‌کیی میژووی ئەم سه‌فه‌ره، «کوبینتوس دیللیوس» ه، ۲۱۶ که وئ ده‌چیت له‌باری جوغرافیا نووسییه‌وه گه‌لیک له‌خواره‌تری راده‌ی «کنائوس پۆمپیوس تیئۆفان» ی خه‌لکی «میتی لینه» ۲۱۷ وه‌ستا‌بیت و ئیمه‌ بۆ زانیاریی زۆر و با‌یه‌خدار له‌مه‌ر ئەو ولاتانه‌ی و «پۆمپیوس» دا‌گیری کردن قه‌رزدار‌ی ئەوین ۲۱۸.

ئانتۆنیوس - به‌سویا‌یه‌کی گه‌وره‌ی ۱۰۰ هه‌زار که‌سییه‌وه ده‌بوا‌یه ولاتی ها‌وپه‌یما‌نه‌که‌ی خۆی واته «ئه‌رته‌شه‌زه‌د» ی ئەرمه‌نستان تیپه‌ر بکات. به‌گو‌یره‌ی «پلۆتارخ» (که‌ له‌ ده‌وره‌به‌ری سالی ۱۲۲ ی زاینیدا، مردوه)، له [کتیبه‌ی] Vita Antonii، فه‌سلی ۳۸، د، ئانتۆنیوس ئەرمه‌نستانی به‌ره‌و ده‌سته‌چه‌پی خۆی به‌جێ هێشت. ئەم ده‌ست نیشان کردنه به‌روالته‌ ناما‌ژه به «پیته‌خت» ی ئەرمه‌نستان (ئه‌رته‌خه‌ته ۲۱۹) ده‌کات که‌ که‌وتۆته لیا‌وری با‌کووری چۆمی ئاراسه‌وه.

ئوه‌ نه‌گونجا‌و نییه‌ که‌ هیلتی رۆیشتنی دواجاری ئانتۆنیوس له‌ دوو شو‌ینی [نووسرا‌وه‌کانی] «سترا‌یۆن» دا، ره‌نگی دا‌بیته‌وه. سترابۆن له‌ به‌رگی ۱۱، فه‌سلی ۱۴، ل ۱۴، با‌سی چیا‌کانی ئەرمه‌نستان ده‌کات و ده‌لی «ئاقوس» ۲۲۰ و «نیقه‌رۆس» ۲۲۱، سه‌ربه [چیا‌ی] ئاراراتی گه‌وره‌ن و ۲۲۲ یه‌ک له‌وانه، واته «ئابوس» که‌وتۆته نزیک ریگه‌به‌ک و ارووگه‌ی «باریس» ۲۲۳ (پاراتۆن تیس باریدۆس) ۲۲۴ تیپه‌ر ده‌کات و به‌ره‌و «ئه‌که‌تانه» ۲۲۵ ده‌چیت ۲۲۶.

هه‌رچه‌نده‌ واده‌ده‌که‌وئ نیازی سترابۆن له «ئابوس» لوتکه‌ باشو‌رییه‌کانی چیا‌ی ئارارات بیت، شتیکی گونجا‌وه که‌ ئەم نا‌وه له [ناوی] نا‌وچه‌ی بچو‌وکی «ئا‌واجیق» دا ۲۲۷ ره‌نگی دا‌بیته‌وه - شو‌ینیکی که‌ په‌یوه‌ندی نیوان «ئه‌رزۆم» و شاری «خۆی» له‌ وێه ده‌به‌ستری.

سترابۆن له‌ به‌شیکی دیکه [ی کتیبه‌که‌ی] دا (۱۱، به‌شی ۲.۱۴)، شه‌رحی ده‌دات که‌ ئەو، دوا‌ی «نیفاتس» ۲۲۸، چیا‌ی «ئابوس» ی دیت و «فورات» و «ئاراس» له‌وێه سه‌رچا‌وه ده‌گرن؛ یه‌که‌میان به‌ره‌و رۆژئا‌وا و ئەوی دیکه‌یان به‌ره‌و رۆژه‌لات ده‌رۆن، ئینجا چیا‌ی «نبیه‌روس» ه ۲۲۹، که‌ هه‌تا «میدیا» ده‌کشیت.

له‌ راستیدا، سه‌رچا‌وه‌ی دوو چۆمی «مورا‌د سوو» (فوراتی رۆژه‌لات) و «ساری سوو» که‌وتونه‌ته درا‌وسییه‌تی «ئا‌واجیق» ه‌وه. به‌ هۆی ئەو راستیه‌وه که‌ به‌ قسه‌ی سترابۆن (۱۱، فه‌سلی ۱۳، ل ۴)، «نیفاتس» له‌ زا‌گرو‌سه‌وه سه‌رچا‌وه ده‌گرت، واهه‌یه‌ نیازی له

«نبیه‌روس» بریتی بیت له‌و گردانه‌ی واهه‌ درێژایی ریگای ئا‌واجیق - خۆی، به‌ره‌و باشو‌وری رۆژه‌لات کشا‌ون و پاشان له‌ درێژایی به‌ری با‌کووری گۆلی ورمیدا قوت بو‌ونه‌ته‌وه.

به‌لام هه‌موو ئەم ده‌ست نیشان کردانه، تاریک و نادیا‌رن. پلۆتارخ - به‌بێ هێج چه‌شنه‌ شه‌رحیکی سه‌ره‌تایی، ده‌گاته‌ سه‌ر [باسی] ئابلقه‌ی «شاری گه‌وره‌ی فره‌ته‌ته» له‌ لایه‌ن «ئانتۆنیۆسه‌وه» ۲۳۰ و ده‌لی «ژن و مندالی شاهی میدیا له‌ویدا بو‌ون».

دیوکاسیۆس (دوا‌ی سالی ۲۲۹ ی زاینی ده‌نووسی)، چا‌پی Boissevian، ۱۸۹۸، ۲، ۳۰۹، پیته‌ختی «په‌ئه‌سه‌په» ۲۳۱، به‌ (پادشاهی په‌ئه‌سه‌سپیس، شو‌ینی چا‌ویپیک که‌وتن) ۲۳۲ نا‌و ده‌بات. ئەم هێرشه، ده‌بی له‌ هاوین یا پایزیک زوو دا سه‌ری گرتبیت چون به‌ قسه‌ی پلۆتارخ (فه‌سلی ۸ - ۳۷)، ئانتۆنیوس گه‌لیکی پێخۆش بو‌و زستان له‌ گه‌ل کلۆپاترا دا به‌رپته‌ سه‌ر و گو‌یی نه‌ده‌دا‌یه پلانی سه‌ره‌کی بۆ گرتنی میدیا "پیش ئەوه‌ی پارثیه‌کان له‌ سه‌ره‌تای به‌هاردا زستانه‌ هه‌واری خۆیان به‌ جێ به‌یلتن".

ئوه‌ [واته ئانتۆنیۆس]، ما‌وه‌به‌ک دوا‌ی «اعتدال» ی شه‌و و رۆژ (۲۳ ی سپته‌میر) و پیش هاتنی زستان، له «فه‌ره‌تاته» کشایه‌ دوا‌وه (فه‌سلی ۴۰).

ئهم ته‌فسیلاته، بۆ تیگه‌یشتنی با‌سه‌که‌ی سترابۆن له‌مه‌ر میدیا‌ی ئاترۆپاته‌ن (۱۱، فه‌سلی ۱۳) که‌ ئەویش راسته‌وخۆ له «دیللیوس» ی ۲۳۲ وه‌رگرتوه، بێ که‌لک نیه. دیللیوس "دۆستی ئانتۆنیۆس، ئەو که‌سه‌یه‌ واهه‌ به‌رته‌ به‌ له‌شکر کیشانی ئانتۆنیۆس بۆ سه‌ر پارثیه‌کان با‌به‌تیکی نووسیوه و خۆی له‌ له‌شکره‌که‌دا وه‌ک فه‌رمانده، به‌شداری کردوه".

مخا‌بن، کۆپله‌ی په‌یوه‌ندیدا‌ر به‌ با‌سه‌که‌ عه‌یی هه‌تا‌وه که‌ ده‌لی: "پیته‌ختی هاوینیا‌ن، له‌ ده‌شتاییه‌ک له‌ گه‌زه‌که «و شو‌ینی زستانیا‌ن» له‌ قه‌لای قورس و قایمی «قیرا» (ئوپیرا) ۲۳۳، یه، که‌ له‌ کاتی له‌شکرکیشه‌کانی ئانتۆنیۆس بۆ سه‌ر پارثیه‌کاندا، گیرابوو".

ئوه‌ و‌شانه‌ی له‌نا‌و نیشانه‌ی < > خرا‌ون، له‌ لایه‌ن ئیدیتۆر «گرو‌سکو‌رد» ۲۳۴ ه‌وه زیاد کرا‌ون، به‌لام ئەوه‌ش خۆی مو‌شکیله‌ی وه‌زه‌کا‌مان بۆ زیاتر ده‌کات. وه‌ک ئیمه‌ نیشاما‌ن دا‌وه، ده‌بی له‌ شو‌ینیکی نزیک «له‌یلان» چا‌و بۆ گه‌نزه‌ک بگێرین، به‌لام ئەو شو‌ینه که‌وتۆته ده‌شتاییه‌وه ۲۳۵ و له‌ هاویندا شو‌ینیکی زۆر گه‌رمه (را‌ولینسن)، له‌ کاتی‌کدا هیراکلیوس هه‌وای زستان (فیبه‌ره‌ری و مارچ) ی ئەو‌یی پێ خۆش بو‌و.

له [نووسینه‌کانی] پلوتارخه‌وه ده‌توانین بگه‌ینه ئەو ئاکامه‌ی که بنه‌ماله‌ی شاه له کاتی گیرانی «فره‌ئاته» و به ماوه‌یه‌کی زۆر پیش «اعتدال» ی پایزه‌دا - که بۆی هه‌یه به کۆتایی هاوین دابنری، ده‌ست به‌سه‌ر کران. ده‌کرێ چاوه‌روانی ئەوه‌ش بین ده‌قی سترابۆن، شوپنی ناوه‌ندی هاوینی [پارثیه‌کان] به «فره‌ئاته» و هه‌ی زستانیان به «گه‌زه‌ک» دابنیت. هه‌روه‌ها زانراوه که ۲۳۶ قه‌لای «قیرا»، هه‌مان شاری «گه‌زه‌که» بوو پیت و به‌س، که پیتستر راولینسن (۱۲۳ل) له گه‌ل «قه‌ره» ۲۳۷ ی «قه‌ره‌ته» ۲۳۸ و هه‌روه‌هاله گه‌ل ناوی که‌سایه‌تییه‌کی ره‌سمی واته قه‌ریس مه‌ناس ۲۳۹ دا، به‌راوردی کردوه و گوتویه‌تی ئەو که‌سایه‌تییه به‌نزیك بوونه‌وه‌ی هه‌راکلیۆس له گه‌زه‌ک، هه‌لات.

هه‌ر چۆنیک بیت، وه‌ره‌ته، ناتوانری به‌هاسانی له گه‌ل * وه‌ره - روت دا (بروانه سه‌روه‌تر) به‌یه‌ک دابنری و ته‌فسیری قاریت مه‌ناس هه‌شتا جیتی متمانه نییه. توپێنه‌ره ئیتریه‌کان، هه‌ندێ وشه‌ی هاوپه‌رای وه‌ک «وه‌رسمه - پانه» ۲۴۰ به‌واتای «که‌سپک که چاوه‌دیری مه‌سه‌له‌ی به‌ره‌ره‌کانی ده‌کات» یاخود «وه‌رزه‌نه - پانه» ۲۴۱ به‌واتای «چاوه‌دیری که‌ری شار» یان پیتسناور کردوه، ته‌نانه‌ت ده‌گۆنجی بیجمه یۆنانیه‌که‌ی هه‌یج نه‌بێ جگه‌له ته‌رجه‌مه‌ی «مه‌رزیان» ی فارسی به‌واتای سه‌رۆکی تاقمیتیکی سوپایی. له کتیبه‌که‌ی پرۆکۆپیۆسدا ۲۴۲، قاریت مه‌ناس ۲۴۳ شان به‌شانی پیت یاکسیس ۲۴۴ دا هاتوه که گه‌وره پیاویکه هه‌مان ئه‌رک و کاری له ئەستۆ بوه.

نه پلوتارخ و نه دیوکاسسیۆس، باسی گه‌زه‌کیان نه‌کردوه، به‌لام هه‌ردوو، ناوی پیتته‌خت واته «فره‌ته / فره‌سه‌په» یان وه‌ک شوپنیک هه‌یناوه که ئانتۆنیۆس گرتویه‌تی. ئەوه‌ش ده‌مانگه‌یینیته‌ ساغ کردنه‌وه‌کانی سترابۆن له به‌رگی ۱۳، ل ۱۳ دا که ده‌لی: پادشاهی ئەوان، هه‌ی هاوینیان له («په‌ئاتیس»، هه‌ی زستانیان) له زه‌وییه‌کی ده‌شتایی دا له گه‌زه‌که هه‌لکه‌وتوه، له‌لایه‌ن خوسره‌وه‌وه پارێزگاری له‌ ده‌کرا، که چاوه‌دیری «قیرا» ی ده‌کرد - ئەو شوپنه‌ی و ئانتۆنیۆس هه‌پشی کرده سه‌ری. ۲۴۵

ئوه‌وه مارکوارت بوو، که له ئیرانشه‌هه‌ری ۱۹۰۱، (ل ۱۰۸) دا، ئەم شپوه ساغ کردنه‌وه‌یه‌ی خسته به‌ر چاو و ته‌نیا یه‌ک شوپنی به‌تال هه‌شته‌وه که ده‌بوايه ناوی هاوینه‌هه‌وار [ی پارثیه‌کان] بیت و ئەویش من به «فره‌ته» ی ده‌زانم.

موشکیله‌ی ئەو راستکردنه‌وه سه‌روشتیه له‌وه‌دایه که ئەو «قیرا» یه‌ی و ئانتۆنیۆس

ده‌ستی به سه‌رداگرت، له «فره‌ئاته» ی پلوتارخ وه‌رگیراوه. بیست و هه‌شت ساڵ دواتر، «کاتالۆگ» ی مارکوارت، ل ۱۰۹، شپوه‌یه‌کی تازه‌تری خۆیندنه‌وه‌ی [وشه‌کان] پیتسناور ده‌کات، که بریتیه له «هه‌ی زستان» له ده‌شتایی گه‌زه‌که بنیات نرابوو و هه‌ی هاوینیان له چیاکانی فرا ئەسه‌په، که شوپنیک بوو بۆ چاوه‌دیری کردنی قیرا و هتد... ۲۴۶. ئەم ساغکردنه‌وه‌یه‌ی دووه‌مه‌جار، په‌یوه‌ندی نیوان «قیرا» و گه‌زه‌ک له‌ناو ده‌بات، به‌لام سه‌ره‌ستییه‌کی زیاتر به ده‌قه‌که ده‌به‌خشی.

سه‌باره‌ت به بارودۆخ و شوپنیه‌تی فره‌ته‌ته، به‌تله‌میوس، ۶، ۲، (چاپی Wilberg، ل ۳۹۳)، ئەم ناوانه‌ی خواره‌وه‌ی له ریزی به‌کتردا هه‌یناوه:

پانایی جوغرافیایی	دریژیایی (جوغرافیایی)	
زه‌زه‌که (گه‌زه‌که) ۲۴۷	۴۰ ۸۳ پله	۳۰ ۳۹ پله
فه‌رائه‌ته	۳۰ ۸۵ پله	۳۰ ۴۰ پله
فه‌نائه‌ته	۳۰ ۸۶ پله	۴۰ پله
ئه‌گه‌زه‌نه	۸۹ پله	۳۰ ۳۹ پله

به‌تله‌میوس، سه‌رچاوه‌یه‌کی زۆر دلنیا نییه ۲۴۸ و ته‌نیا ده‌بێ سه‌رنج به‌دینه ئامانجه گشتیه‌کانی بێ ئەوه‌ی متمانه‌ی زۆر به‌و شتانه بکه‌ین که ریکی خستوون و زۆر وا هه‌یه گه‌وره کرابیتنه‌وه. نمونه‌کان هه‌مووی به «مایل» (Mile) نیشان دراون و بریتین له: گه‌زه‌که - فه‌ره‌سه‌په - ۱۱۷، ۳؛ له‌ویوه بۆ فه‌نه‌سه‌په - ۹۰، ۷؛ و له‌ویشه‌وه بۆ ئه‌گه‌زه‌نه - ۲۰۴، ۴ مایل.

هه‌یج گومانیک له‌وه‌دانیه که ئەو فه‌ره‌سه‌په‌یه‌ی وا که‌وتبه‌هه‌ باکووری رۆژه‌لاتی «گه‌زه‌که»، ده‌بێ هه‌مان «زه‌نجان» بیت (ئاندریتاس له «پاولی - ویسسوه» دا). ۲۴۹ «فه‌نه‌سه‌په» - که به‌م شپوه‌یه نه‌بێ ناسرته‌وه، ده‌بێ له سیه‌یه‌کی فاسیله‌ی «فه‌ره‌سه‌په» بۆ «ئه‌گه‌زه‌نه» دا چاوی بۆ بگه‌یڕین (بروانه خواره‌وه‌تر ۲۵۰).

نزیکتترین ناوه‌ندی گه‌وره له باکووری رۆژه‌لاتی "له‌یلان" (واته «گه‌زه‌ک»)، شاری مه‌راغه‌یه و سه‌ره‌رای جیاوازیی زۆر له فاسیله‌کاندا (۶ فرسه‌خ ده‌روبه‌ری ۲۴ مایله [کیلۆمه‌تر]؟). له جیاتی ۱۱۷.۳ مایله‌که‌ی به‌تله‌میوس!)، من ئەم مه‌ترسیه بۆ خۆم ده‌کرم که «فره‌ته» و «مه‌راغه» به‌یه‌ک دابنیم - به‌تایبه‌ت له‌و روانگه‌یه‌وه که ناوی مه‌راغه له

هه‌چۆنیک بێت، ئەگەر نیازی سترابۆن (وەک پلینێ) ، ئاراز بووبێت نەک جولفا، ئەوا دەبێ ۹۰ مایلی دیکە لە فاسیلەکه زیاد بکری و لە ئاکامدا، رێگای بەری رۆژھەلاقی مەراغە، پێداویستیەکانی ئەم باسە دەگریته‌وه (۲۶۰ مایل لە جیاتی ۲۶۴.۵). راولینسن بەوپەڕی لێزانپێوه لەمەر جوگرافیا و کاری سوپایییەوه، شوێنی پاشەکشە پڕکارساتی ئانتۆنیۆس لە سەر ئەو گریمانە دادەنی که هێرشەکه لە تەختی سوله‌یمانەوه دەستی پێکردبیت و پاشان رێگای رۆژھەلاقی سەهەندیان گرتبیتە بەر^{۲۵۸}.

بە گشتی، راولینسن ماوهی رێبێوانی رۆژانه‌ی سپای ئانتۆنیۆس بە ۱۰ مایل دادەنی، بەلام چون پارثییەکان بەردەوام هێرشیان دەکرده سەریان و ۱۴ جار لە گەڵیاندا کەوتنە شەرەوه، ناتوانی هیچ شتیکی بەمتمانە لەمەر قۆناغی جۆریه‌جۆری شەرەکه بگوتی. من لە خوارەوه، شەرەکه‌ی راولینسن بەکورتی دینمەوه:

بە لەبەرچاو گرتنی روانگە‌ی جیاوازی خۆم، پێویستە ئەم ئال و گۆرانە لە بەرنامەکه‌دا بێتک بێنم:

لە بەر ئەوه‌ی رۆمییه‌کان بە باروجانای قورسەوه رێگەیان دەپری و بەتایبەت لە سەرەتاوه دەبوايه‌ خوێان لە گەڵ نەزم و نیزامی پاشەکشێ دا رێک بخەن، سێ رۆژ بۆ تێپەربوونی فاسیلە‌ی نێوان مەراغە یان رووبەری دز تا دۆلی سەرۆوی «قەرە‌نگو» که بۆی هه‌یه‌ وه‌ک شوێنی هێرش کردنی پارثییەکان بگێرتبیتە بەرچاو، زۆر نییه‌.

هێتی دواتری پاشەکشێ، دەبێ داوینەکانی سەهەند - لە «قەرە‌نگوور» هه‌وه تا دۆلی «ئۆجان»^{۲۵۹} بووبیت و پێکدادانی هه‌ره‌گه‌وره‌یان لەگەڵ پارتیه‌کانیش هه‌ر لەم شوێنە‌ی داوایی [واته‌ دۆلی «ئۆجان»] دا رووی داوه. پاشماوه‌ی ئەو رێگایه‌ی ئانتۆنیۆس بپری، لەگەڵ شەرحی راولینسن لەمەر چۆمی سوپراو (ئاجی - چای) دا یه‌ک دەگریته‌وه، که تاقە بەشی متمانه‌ پێکراو لە راپۆرتە رازاوه‌که‌ی «پلۆتارخ» ه.

[بۆچۆنی] جیاوازی راولینسن سەره‌تا هه‌ندی سوودمان لە مەر فاسیلە‌کان پێ دەبه‌خشی. بەلام دەبێ رێگای پێوان بەدەوری لووتکه‌کانی لای باشووری رۆژھەلاقی سەهەند و پەڕینه‌وه لە دۆلی «ئۆجان» کاریکی ئەستەم بووبیت و کاتیکی زۆری بردبیت. لە ئاکامدا ریبایه‌تی سەبارەت بە مەراغە لەم لەشکرکێشانەدا تووشی موشکیله‌ نابیت. بە گشتی، پێویستە پەسندی چەند جیاوازیه‌ک لە نێوان لەشکرکێشانە‌که‌ی

[کتیبی] بلاذری ل ۳۳۰ دا بەم شیوه‌یه‌ هاتوه: "وکانت المراغه‌ تدعی افرارود". واته‌ به‌ رواله‌ت "ئەفراهود" ^{۲۵۱} [بە‌ ذال]، که یاقوت (۴، ۴۷۶)، به‌ شیوه‌ی «ئەفزه‌ه‌رود»^{۲۵۲} ی هێناوه، ناوه‌که‌ی به‌ بێ هیچ گومانیک په‌یوه‌ندی به‌ ناوی رووباری «سوئی چای» هه‌وه هه‌یه‌ که مەراغە که‌وتوته‌ سەر لێواری ئەو. سروشتی مەراغە - که‌ لەلای باکوور به‌ هۆی [چیا] سەهەنده‌وه‌ پارێزراوه‌ و به‌ ئاو و گیا دەور دراوه‌ و لەو پەڕی باشی دایه‌.

هه‌ریۆیه‌ش هه‌م عەرەب (سەده‌ی حەفته‌م و نۆهه‌م) و هه‌م مغول (سەده‌ی سێزده‌هه‌م)، [مەراغە] یان کردوته‌ شوینیکی سەرەکی بۆ مانه‌وه‌ی خوێان. خاکی مەراغە هیچ کاتی به‌ شیوه‌ی سیسته‌ماتیک هه‌لته‌کۆلراوه‌، بەلام شوپنه‌که‌ی گه‌لیک کۆنه‌^{۲۵۳} و بۆ دانیشتوانی ئاترۆپه‌تان شتیکی سروشتی بوه‌ «ئەفراهود» وه‌ک هاوینه‌هه‌واریک بۆ خوێان هه‌لپێژن.

ئیلخانە‌کانی سەر‌تایبیش وه‌ک ئەوان [واته‌ وه‌ک عەرەب و مغول] له‌ مەراغە‌دا نیسته‌جێ بیوون و زستانان به‌ره‌و ده‌شتاییه‌کانی جەغه‌توو - له‌ دراوسێیه‌تی گه‌زه‌کی کۆن ده‌هاتنه‌ خوار. قه‌لای ناسراوی «رووبین دز» له‌ نزیکه‌وه‌ پێوه‌ندی به‌ مەراغە‌وه‌ هه‌بوه‌. قه‌لاکه‌، که‌وتبوه‌ فاسیلە‌یه‌کی ۳ فرسه‌خی و له‌ سەر‌ده‌میکی دره‌نگتردا وه‌ک په‌نا و هه‌شاریک بۆ ژنان و گه‌نجینه‌ی جە‌واهیرات، که‌لکی لێ وه‌رده‌گیرا.

من به‌ شیوه‌یه‌کی ئەزموونی، [قه‌لای] ناوبراوم به‌ هه‌مان شوین ناسیوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌ نه‌خشه‌کانی رووسیدا به‌ «یای شه‌هەر»^{۲۵۴} (به‌تورکی واته‌ «هاوینه‌شار») ناسینراوه‌ و که‌وتوته‌ ۱۶ کیلۆمەتری (ده‌وروبه‌ری ۳ فرسه‌خی) لای سەرۆوی مەراغە له‌ ژووره‌وه‌ی داوینی [چیا] سەهەند.

ئەگەر پێویست بێت «قیرا» به‌ فرائه‌ته‌ (نه‌وه‌ک به‌ «گه‌زه‌ک») هه‌وه په‌یوه‌ندی بدریت، واهه‌یه‌ هه‌مان «بێناهی چاوه‌دێری»^{۲۵۵} بێت، که‌ ئانتۆنیۆس هه‌ولی گرتنی دا‌بوو^{۲۵۶}.

سترابۆن، نووسینه‌ سه‌خه‌ته‌که‌ی خۆی به‌ ئاماژه‌ کردنیکی به‌ فاسلیه‌ی نێوان «قیرا» و ئاراز (له‌ زمان دیلیوسه‌وه‌) کۆتایی پێ دینیت. سترابۆن ئەم فاسیلە‌یه‌ به‌ ۲۴۰ «ستاد»^{۲۵۷} یان ۲۶۴.۵ مایلی ئینگلیزی دادەنی. ئەگەر نیازی سترابۆن له‌ «ئاراز» نزیکترین بواری چۆمه‌که‌ (له‌ نزیک «جولفا») بێت، ئەوا ئەم فاسیلە‌یه‌ی گوتراوه‌ گه‌لیک زۆره‌ و له‌ راستیدا (له‌ رێگه‌ی سەهەندی رۆژھەلاقیه‌وه‌) ناکاته‌ ۱۶۰ مایل تا له‌یلان و ۱۷۰ مایل تا مەراغە و تەنانه‌ت ۲۰۰ مایل تا تەختی سوله‌یمانیش.

گۆلی چیچهست

جیا له و موشکیلانهی وا بههۆی دهقه کانهوه هاتوونه ته پیتیشی، پیتوسته خۆمان لهگه له هندی ئالۆزی له تۆپۆنیمی نازهریایجاندا ریک بخهن. له سهردهمی ساسانیاندا [۶۵۲-۲۲۴ ز] میتۆلۆژی ئیران - که به گشتی رووی له بهشی رۆژههلاتی ئیران بو، ۲۶۲ خراوته نیتو زه مینهی رابردووی نازهریایجانوه.

ناوه راسته قینه جوغرافیاییه کان - وهک «گهنزهک»، شوینی دیاریکراویان هه بو، بهلام ئهفسانهکان دهتوانن له هه موو شوینییک دابنرین یاخود هاوکات لهگه له یه کتردا له چهند شوینی جیاواز دابنرین. گۆلیکی تهواو ئهفسانهیی وهک «وه- ی چیچهست» («چیچهسته» ی ئاقیستا) ۲۶۳ یه کییک له وانیه ۲۶۴، که تیتیدا ئه فراسیاب (فره نرهبهین ۲۶۵) هه ولی داوه له شوینه له دهست که یخوسره هه لیت.

فیردهوسی (۷، ۱۴۰)، له ریوایه تی خۆی له مه ر شه ری نیتوان خوسره وی په رویز و به هرامی چۆینه دا (پروانه سه ره وه تر)، ده لئ خوسره و به ره و گۆلی «* چیچهست» رۆیی (ئه م ناوه نه ربیتیه ی «خه نجهست» ۲۶۶، راولینسن به وریایی، له بیچمی «چیچهست» دا ساغی ده کاته وه).

وهک ده زانین، شه ری میژوویی [که یخوسره و ئه فراسیاب] له شوینییک روویدا، که راست که وتبو ه سه ر گۆلی ورمی و ئه وهش موشکیله ی ئه و مه سه له تاییه ته مان بو چاره سه ر ده کا. ته فسیلی مه سه له که، ده بیته هۆی سه رسورمانی زیاتر له مه ر ئه فسانه ی ئه فراسیاب (شاهنامه، چاپی Mohl، ۴، ۲۲۰ - ۱۹۵).

ئه م قاره مانه ئیرانییه، په نا ده باته بهر ئه شکه وتتیک له نزیک «به رده ع» («په رته و» ۲۶۷ له ئه وه په ری قه وقاز ۲۶۸)، ئینجا خۆی ده خاته زه ریایه که وه، که پیتی ده گوترا «ئاب - ی خه نجهست (چیچهست) و ئه ویش له دراوسیپیه تی ئاورگه ی «نازه رگوشنه سپ» بو.

جیا له و گبژ و گۆمییه ی که له مه ر شپوانی [ناوی] «وله ران» له گه ل «ئه لپان» سه ره له ده دات و پیتشت ۲۶۹ باسمان لپوه کرد، واهه یه به رده ع (یا «به رده عه») هه مان مه راغه بیته، که به هه له خوتنراییتته وه. هه مان هه له له تیگه یشتنی «مسکویه» و له راپۆرتکه ییدا

ئانتۆنیوس و هیراکلیۆسدا بکه یین. ئانتۆنیوس قه تاری جانتاکانی خۆی ون کرد و دوژمنیکی گه لئ چالاکیش له به رانبه ریدا وه ستابوو. هه ره ها وی ناچئ داستانی [له شکرکیشانه که ی] بگاته ئه و دیوی خاکی «ئه رته وه زد» ی ئاترۆپه تان. به ش به حالی خۆی، کاریکی گه لیک هه له ده بوو ئه گه ر به ره و پیتشت و هه تا ته ختی سوله یمان بچوایه ته قولایی خاکی دوژمنه وه ۲۶۰.

له سه ر ریگای چوون [بو ته ختی سوله یمان]، ده بی دهنگ و باسی هاتنی سوپاکه ی ئانتۆنیۆس بو نیتو گهنزهک، [له ناو خه لکی ناوچه که دا] بلاو بوو بیته وه، له کاتیکیدا واهه یه بو گرتنی «فرائه ته» - پیتش ئه وه ی بگاته گهنزهک و مه سه له ی شاریکی گه وه ی نیتو ده ستایی چاره سه ر بکات، ده برایه ئاماده ی «دژی هپرش» ی سوپای سووکی پارتیبیه کان بو بیته و له شوینیکی نزیک «بناو» ۲۶۱ دا له ریگای ئه سللی لای دابیت.

ئیمه به هیچ شتیه که نابئ ئه و راستیه له بی به ربه نه وه که له شکرکیشانی سالی ۵۹۱ ی زاینی بوو به هۆی که شفیاتی زۆری ولاته که و ئه و زانیاریانه ی وا هیراکلیۆس ئه وه په ری ئاگاداری لیتیان هه بوو جیاواز بوو له ئانتۆنیوس که ئه و چه شنه ئیمتیا زانه ی نه بوو و ته نیا به ناشاره زایی ده چوو پیتشی.

ئیتستا، که هه موو ئه و ئه و دیاردانه ی وا لیتیان دلنیا نه بووین هه لسه نگینران، وهک ئاکامیکی کاره که بو جیا کردنه وه ی «فرائه ته» له گهنزهک و شیز و دیاری کردنی شوینی «فرائه ته» له مه راغه ی ئیتستا به پیتوستی ده زانم جهخت له سه ر ویچوویی ناوی «فرائه ته» و «ئه فراه روو» بکه م.

لهمهړه هېرپشی روسه‌کان بوسه‌ر «به‌رده‌عه» ده‌بېنرئ ۲۷۰. ئەم شپوه ساغ‌کردنه‌وانه، ده‌مانگه‌بېننه‌وه سه‌ر گۆلی ورمئ و ته‌نانه‌ت به‌گوټرې ته‌و باسه‌ی وا له‌مه‌ر ئەفراسیاب و به‌ستنه‌وه‌ی له «دورگه‌به‌ک» دا ده‌کرئ، شانسی ئیمه له‌مه‌ر ساغ‌کردنه‌وه‌ی شوټنایه‌تی «مه‌راغه» زیاتر ده‌بیت له‌به‌ر ته‌وه‌ی گۆلی ورمئ چەند دورگه‌به‌کیشی له‌نیو دایه.

له روانینی سه‌ره‌تاییدا، وا ده‌رده‌که‌وه‌ی که ناوی «چېچه‌ست» و «الشیز» دوو بنه‌مای جیاوازیان هه‌بئ. به‌لام هه‌ندی نیشانه‌ بو‌ئه و ئیحتماله به‌ده‌سته‌وه‌ن که یه‌که‌میان [واته چېچه‌ست] ۲۷۱ له دووه‌م [واته شیز] وه‌رگیرابیت ۲۷۲. ئیمه ده‌توانین شوټنی ته‌و ئال و گۆرانه، ته‌نیا له سه‌رده‌می ئیسلامیدا هه‌لبگرین. ده‌نگی /چ/ ی ئیرانی له‌عه‌ره‌بیدا به‌هوی /ج/ و /ش/ ه‌وه نوټنه‌رایه‌تی ده‌کرئ. به‌گوټرې ته‌به‌ری (۶۱۶، ۲/۱)، ئەفراسیاب خوی له‌گۆلاو (غه‌دیر) یکه‌دا به‌ ناوی «بئرجاسف» ۲۷۳ به‌ واتای بیری «جاسف» شارده‌وه.

جو‌رایه‌تی دیکه‌ی وشه‌که، «به‌رجاست» ۲۷۴ ه و «هؤفمان»، ئەلفه‌که‌ی به‌ شپوه‌ی «ئیماله» ده‌خوټینته‌وه و له بیچمی «به‌رچيست» دا ساغی ده‌کاته‌وه، له کاتیکدا له‌جیاتى «وه‌ر» ی ئیرانی «به‌ر» ۲۷۵ داده‌نی و [سه‌رجه‌می] به‌ واتای گۆل یا «ئه‌ستیر» په‌یوه‌ند ده‌داته‌وه.

کوټاکردنه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی له‌م چه‌شنه، وا هه‌یه له‌ ناوی شوټنیکدا به‌رچاو بکه‌وه‌ی که دوایین قوناغی پیش‌ه‌یشتنه مه‌راغه‌یه و له ده‌ستووسه‌کاندا، ته‌واو گۆراوه: «ابن خوردا‌دبیه»، ۱۲۰، له شپوه‌ی سائرچاست یا خواسب ۲۷۶؛ «قودامه»، ۲۱۲، سواکاست ۲۷۷؛ «موقه‌ده‌سی» امیوالحاسب، امیوالحاست ۲۷۸ دا نووسیوانه.

له به‌ر رووناکایی ده‌قی «ته‌به‌ری» دا، واهه‌یه به‌توانرئ بیچمی موقه‌ده‌سی وه‌ک «بئرجاست» ۲۷۹ (بئرالچيست ۲۸۰) ساغ‌بکرته‌وه ۲۸۱. له «فارسنامه‌ی ابن به‌لخی» (لل ۵۰ و ۷۹) دا ئاورگه‌ی نازه‌رایجان که‌وتوته شوټنی «جیس» (> * چیس، چېچ <). هه‌روه‌ها یاقوت (۳، ۳۵۴)، «شین» وه‌ک بیچمی عه‌ره‌بی (?) «جیس» ی کۆن چاو لیده‌کات.

ئه‌م نمونانه، چه‌شنه په‌یوه‌ندییه‌کی گونجاو له مه‌سه‌له‌ی گۆرانکاری ناوه‌که‌دا نیشان ده‌دن، به‌لام وه‌رگیرانی «چېچ» ۲۸۲ له «شین» (* شیز؟ ۲۸۳)، ئامازه به‌ هه‌ندی جیاوازی زاراوه‌یی (پارثی، کوردی؟) ده‌کات.

ئیمه دیتمان که شوټنی زوی «چېچه‌ست»، په‌یوه‌ندی به‌ گۆلی ورمیوه هه‌یه. به‌لام

ناوی ساغ‌کراوه‌ی «* شیز»، به‌ رواه‌ت بو شوټنی ته‌ختی سوله‌یمان پارټیزاوه که ته‌نانه‌ت پیش راگوټزانی ئاوره‌کش واهه‌یه به شوټنی مردنی ئەفراسیاب دابنرئ (پروانه: مه‌سعودی، ۲، ۱۳۱).

بو‌چوونی ته‌به‌ری له‌مه‌ر «غه‌دیری * چيست» ۲۸۴، بیگومان ئامازه‌یه به ئەستیربک و ناتوانئ بو‌ئاویکی به‌ریه‌رین وه‌کوو گۆلی ورمئ به‌کار به‌ینرئ.

ته‌نانه‌ت ته‌وه‌ش ده‌گوټجئ که «گۆلی ئەفراسیاب» کاتی خوی له شوټنیک جیاوازه هه‌مان ناوچه‌دا بو‌وبیت. واهه‌یه ساغ‌کردنه‌وه‌کانی ئیمه له «قوناغ» هکانی موقه‌ده‌سی، به‌دروستی ته‌وه‌مان بو‌سه‌لمینئ که هه‌ندی شوټن له دراوسییه‌تی گه‌نزه‌ک / جه‌نزه په‌یوه‌ندیان به هه‌مان ئەفسانه‌وه بوه. له‌به‌ر ته‌وه‌ی گه‌نزه‌ک که‌وتوته ۶ فرسه‌خی باشووری مه‌راغه‌وه و «بئرجاست» (سابورخاست ۲۸۵) له ۷ فرسه‌خی هه‌مان لایه‌نه‌وه‌یه، ئیمه ده‌توانین له هه‌ندی شوټنی دراوسیئ «میانداو» - که ژماره‌یه‌کی زۆری به‌ند (له سه‌ر چۆمی «ته‌ته‌هو» و «له‌یلان») هه‌لبه‌ستراون به شوټنیدا بگه‌رین و هېچ باسیکیش له گۆرانکاری زوی نه‌که‌ین. ته‌وه‌ش ده‌مانگه‌بېننه‌ته جیاوازیه‌کی زۆر جیددی له [نووسینه‌کانی] یاقوتدا، که به‌راشکاوی، گومان له قسه‌کانی «مسعر» ده‌کات و بو‌چوونی ناو راپۆرته‌که‌ی له‌مه‌ر «الشیز» له گه‌ل بو‌چوونی خوټدا پیکه‌وه‌ دینئ و ده‌لئ «خه‌لکی مه‌راغه و ناوچه‌که، ئەم شوټنه [کذا] به‌ که‌نزه ناو ده‌بن» ۲۸۶. یاقوت له پاراگرافیک کورتی تاییه‌تدا (۴، ۲۷۲)، که‌نزه له ۶ فرسه‌خی مه‌راغه داده‌نی (به‌راوردی بکه له گه‌ل «ابن خوردا‌دبیه» و «قودامه») و ده‌لئ «له‌وه‌ی [کذا] رووگه‌ی مه‌جووسی و ئاورگه‌یه‌کی کۆن و هه‌یوان (ایوان) یکی به‌رز هه‌یه و دواتریش له باسی «جه‌نزه‌ق» ۲۸۷ دا (۲، ۷۲) به‌تاییه‌ت هه‌مان قسه دوویات ده‌بیته‌وه. هېچ گومانیک نیه که یاقوت لیته‌دا بیر له «گه‌نزه‌ک» (له‌یلان) ده‌کاته‌وه.

«مسعر» ته‌نیا گه‌رۆکیک بوه شوټنی پاشماوه‌کانی ته‌ختی سوله‌یمانی بېنیه و چاوی به پاشماوه‌ی رووگه‌که که‌وتوه - ته‌و پاشماوه‌یه‌ی وا ده‌گوټرئ ته‌نانه‌ت ئیستاش له شوټنه‌که‌دا ده‌ناسرته‌وه (د.ن. ویلبر ۲۸۸). به‌لام ئیمه ناتوانین بزاین ئایا یاقوت چاوی به ویرانه‌کانی گه‌نزه‌ک که‌وتوه یان نا؟ گه‌رچی ده‌بئ به‌ نزیکیاندا تیپه‌ر بو‌وبیت ۲۸۹.

وا وئ ده‌چئ راپۆرته‌کانی یاقوت، ته‌و خه‌یاله به‌سه‌لمین که هیشتا [له سه‌رده‌می

پهراویزه کان

۱. ئەم وتاره له سهراچاوهی خوارهوه وهرگیراوه:

- V. Minorsky, Roman and Byzantine Campaigns in Atropatene, B.S.O.A.S
، Vol. XI, 1943 - 46, pp. 243 - 265. (قوتابخانهی تووژینهوه رهژوه لاتی و نه فریقییه کان)
، 1840, X, pp 65 - 158. 2. Major H.C (later Sir Henry) Rawlinson, JRGS)
3. Quatremere, Mémoire sur la ville d'Ecbatane in Mem. de L'Ac. des Inscr. 1851,
XIX/1 , pp 419 - 456
4. Kiepert, Atlas Antiquus:Ganzak Leylan. Noldeke, Geschichte der Sasaniden,
1879, p.100: "Ueberhaupt enthalt diese Abhandlung Rawlinsons bei aller Verdienstlichkeit sehr viel verfehltes". Herzfeld, Arch. Mitt; 2/2, 1930, p.72,
که قه لاکه له ۶ فرسهخی مهراغه دادهنی و نه ویش
"in Richtung Zinjan" [?]. Marqat, A Catalogue of the Provincial capitals, 1931, 109
(Ganzak, Leylan).
5. G. Hoffmann, Auszuge aus d. Syrischen Akten, 1880, p.252; Fabricuis Thephanes
von
Mytilene, Strasburg, 1898, p.228.
(نوسه دهستکه وته کانی ددها به بهریتوه بهرانی «رهژوه لاتناسان» و کوتایی به کاری خوی دههینی):
مارکوارت، ئیرانشههر، ل ۱۰۸ (بهلام پروانه ساغ کردنه وه کانی له کاتالوگی A دا، ل ۱۰۰):
ههروهها پروانه:
A. Perince, L'Imperatore Eraclio, Florence, 1995, p. 125.
که ئیستاش «le raggioni del Rawlinson convincentissime» ی لی دهست دهکه ویت:
ههروهها پروانه:
P. Schwarz, Iran im Mittelalter, viii, 1932, pp. 1099, 1454; Sir A. Stein, old Routes
(بهههندی دوو دلپیهوه)
6. Phraata, Praaspa, Vera, Gaza, and Gazaca

ئهودا]، بیره وهری ئهوه دهمانه ی ئاورگه (به هه موو ئهوه ئه فسانانه وه که له گه لی
که وتیون) ۲۹۰ له دراوسییه تی شاره کۆنه که دا هه مابیت.

ئیمه، ته نیا ده بی دووپاتی ئهوه خالانه بکهینه وه که ئه فسانه ی چچهست خه یالاتیکی
میژوویین و ته نیا به شپوهیه کی دهستکرد به راسته قینه میژووییه کانی گه نزهک و ئاورگه ی
نازه رگوشه سبه وه په یوه ندیی پهیدا دهکن، ئه وهش ده مانگه بیینته کوتایی وتاره که مان که
تییدا به پیچه وانه ی «سیر هه. راولینسن» هه ولمان داوه جیاوازی نیوان «فره ئاته» و
«گه نزهک» و دوا شوینی ئاورگه ی «ئی بهرمه یس = شیز = ته ختی سوله یان»، دیاری
بکه یین و له وهش زیاتر، ریگای جوړیه جوړمان بو ئهوه بوچونه گرتوته بهرچاو که تییدا
ئه فسانه ی کۆنی چچهست دانراوه.

من ئەم وتاره م پیتشکهش به دۆستم «پرۆفیسۆر ئی. هه. دو. مینس» ۲۹۱ - ئەندامی
ئاکادیمیای پادشاهی بریتانیا ۲۹۲ دهکه م که جارتیکی تر، به کیشانی وینه یهک له مه نزهه ی
ته ختی سوله یان، منه تباری خوی کردم.

که مبریح، ۲۲ ی مانگی جون، ۱۹۴۴

٢٧. من ته‌واو دلن‌بام که ئەو هۆزه کورده‌ی وا به عه‌ره‌بی، « حومه‌یدی» ی پێ ده‌گوتری، په‌یوه‌ندی به «حنایا» وه هه‌یه - وه‌ک چۆن کوردی «هه‌زیانی» دوا‌ی «هه‌ذایب» (ئه‌دیبه‌نه)، ئەو ناوه‌یان لێنرا.

28. Rufinus

29. Diabavsis

30. Aniseni

31. The country of

32. Anisinon

33. Van-Mervanen - "Amädia?"

34. Azoni

٣٥. [ئهم بۆچونه] جیگه‌ی گومانه‌. مارکوارت (Südarmerien، ١٩٣٠، ل ٣٣٧) "زیربیس" (Zerbis) به "بۆهتان-سوو" و شوینی "ئه‌زۆنی" له «ئه‌رزوون» (له دراوسیه‌تی سعیرت) داده‌نی. ده‌ستنووسیک هه‌یه، که له‌جیاتیی "ئه‌زۆنی"، "ئه‌لۆنی" (Aloni) ده‌نووسی، که واهه‌یه ناوی له ناوچه‌ی "ئالان" (Alan) له دۆلی "زێی بچووک" ی وه‌رگرتیی. [من هه‌روه‌ها سه‌رنجی خوینهر، به‌ره‌و وشه‌ی «ئالۆنی» له زاراوه‌ی «قه‌یسی ئالۆنی» دا راده‌کیشم. ئەم زاراوه‌یه له موکریان باوه. وه‌رگێر].

36. Pliny

37. Gurdiaeis

38. {Corduene} vero iuncti Azoni, quos Zerbis {zab}fluvius in Tigrim Cadet "Azonis" silices montani.

٣٩. [بۆ نمونه: گوندی سیده‌کان له رۆژه‌لاتی ره‌واندز].

٤٠. [بۆچی «زرتیار» نه‌بیته‌؟ ورگێر].

41. Gädir

42. Anisenian

43. Siraganon

44. Qal'a Singän

٤٥. ئەوه‌ی زیاتر جیگه‌ی گومان بیت، ناسینه‌وه و به‌یه‌ک زانیینی شوینه‌که‌یه له‌گه‌ل سینکار دا که دوا‌ی

Rawlinson, Passim, Hoffmann, index; W. Fabricius, pp.227-231; Weissbach Gazaca in Pauly-Wissowa, Real-Lexicom; A. V. W. Jackson, Persia Past and Present, pp.124-143; Mary Crane in Bull. Amer. Inst. Iran. Art., December, 1937, pp.84-89.

8. Theophylactus Simocatta

9. Emperor Heraclius

١٠. Mauricius ئیمپراتۆری رۆم

١١. [خوسره‌وی په‌رویز، کوری هورموزی چواره‌م، شای ساسانی، خاوه‌نی ژن و مائی زۆر له سالی ٦٢٨ دا کوژرا (فره‌نگ معین)].

١٢. [سه‌رداری سوپای ئیران له سه‌رده‌می ساسانیان. له سالی ٥٩١ ی زایینی خوسره‌و شکستی دا و ئەویش په‌نای برده‌ به‌ر خاقانی تورک (فره‌نگ معین)].

13. Narses

١٤. به‌ گوێره‌ی قسه‌ی Muralt، ئەم رووداوه، له سالی ٥٩١ ی زایینی دا رووی داوه.

15. Bindöe

16. John

17. Hoffmann

18. Dinabadon

19. Nimrod

20. The Great Zab

21. Alexandria

22. Klima Xnethas

23. Hnäitha

24. Xanaitha

٢٥. Saint Theophanes the confessor (قه‌شه‌ی بیزانسی - ئەنسیکلۆپیدیای بریتانیا) له‌ دور و

به‌ری سالانی ٧٥٢ تا ٨١٨ دا ژیاوه.

26. Bastura

٦٠. [Toponymy زانستی توێژینهوه له ناوی شوێن، وجه تسمیه].
٦١. [چیا به کیش به ناوی "مه ندیل به سهر" له باکووری سه قز و باشووری بۆکانه، که ده بێن جیاوازی بیت له وهی مینۆرسکی باسی دهکات].
62. Sebēos
63. Vararat
٦٤. له مه پر فیره وهسی، پروانه خواره وتر، ل ٢٥٥ [ی ئینگلیزی]
65. Valaratho
66. Varasroth
67. Roth
68. Ruz
69. Valarath
70. Rath /- rat
71. Ouararanis
72. Agathais
٧٣. له م پینه نديه دا، ده بێ له بیهرمان نه چیت: ١) چۆمی «سارووق» که له لای باکووری رۆژهه لات ته وه ده رۆژیته جه غه ته وه و اه هیه بتوانی وهک لقی سه ره کی ئاوی جه غه توو دا بنی. ٢) له دراوسیه تی لیواری رۆژهه لاتی سارووق دا، ئه شکه وته ناو دا ره کانی «که ره فتوو» هه لکه وتوون، که پيشک شه نامه یه کیان [به زمانی] یۆنانی بۆ هیراکلیوس، به سه ره وه یه (ئیسستا پروانه سیر. ئه سته یین، لل ٣٢٤ تا ٣٤٦). ٣) هیراکلیوس، به رانه رتیکی یۆنانیه بۆ وه ره تراغنا < وه ره هرا ن > وه راران: (Varatraghna > Varahrän > Varärän).
٧٤. [= پارشی یا ئه شکانیه کان، که له ٢٥٠ ی پيش زایینه وه تا ٢٢٦ ی زایینی له ئیران حکومه تیان کرد].
75. Alvania.
٧٦. نه هه القلوب، دوو ناحیه (توابع) له شه ش ناحیه که ی مه راغه زیاد دهکات، که ئه و انیش بریتین له: ئه نکوران [ئه نگووران؟] و لاوه ران. ئه وی دواییان، و اه هیه ئاماژه یه که به "وه له ران" بیت. به لام بیچمی جۆره جۆری «مول اوران»، «مرال داوران» و... هندی هه یه و هه موو، ده گه رینه وه بۆ [چۆمی] قزل ئۆزه ن.

- یارمه تی وه رگرتن له بۆچوونی "به تله میوس" له شوینتیکی گه لیک دوورتری رۆژهه لات داده نری (٢/ ٢٧ مایل به ره و رۆژهه لاتی داری ئه قسا و ئه ویش «دریاز» (Daryäz) ی سه رچۆمی سا بلاخه).
٤٦. Ushnu [مینۆرسکی بۆ گه لیک وشه، شیوازه غه یه ره کور دیه کانی به کاره یناوه. ئوشنو بۆ شنو، ساو جیلاخ له جیاتی سا بلاخ و...].
47. Balarath
٤٨. "له خاکی دوژمندا" واته (له شوینی شه ره که دا). ده که که، ده ری ده خات که له شگری سه رکه وتوو جه نازه یان کۆ کردۆ ته وه. هه ره ها، [وشه ی] "بۆگه ن"، ئاماژه کردنیکی ته وا وه به نزیک بوونی مه یدانی شه ر.
49. Kanzakon
50. Nöldeke, Geschichte der Sasaniden, 285.
٥١. هه مان، ٢٤٨
٥٢. Dül [نزیکیه تی وشه ی دوک له گه ل «بوک» و «بۆکان» یش نابێ نه گرتیه به رچاو. وه رگتیر]
٥٣. ["راحه الصدور و آیه السرور"، میژووی ئیرانی سه رده می «سه لجووقی و خواره زمشاهی» یه و ابوبکر محمد راوه ندی - خه لکی راوه ندی کاشان له سالی ٥٩٩ ی کۆچیدا نووسیویه تی].
٥٤. Gävdül [له موکریان، وهک «گاوه دۆل» حوئجه ده کری. وه رگتیر].
55. Murd
٥٦. [نه هه القلوب، کتیبیکی گرنه که له زانستی جوغرافیا و هیئت و له باسی شار و ریگاوبانی ئیران دا. کتیبه که «حمدالله مستوفی» له سالی ٧٤٠ ی کۆچیدا نووسیوه. فرهنگ معین].
٥٧. [عالم ئارای عه بیاسی، کتیبیکه به فارسی و باسی ژبان و حکومه تی شاه عه باسی یه که می سه فه وی و باپیرانی دهکات. "ئه سه که نده ره گی موشی" له سالی ١٠٣٨ ی کۆچیدا نووسیویه تی. هه مان سه رچاوه].
٥٨. و اه هیه «میانداو» بیت، که باریکه خاکیکه له نیوان چۆمی جه غه توو و «ته ته هوو» دا و له وه رگه ی باشی هه یه که ئیس تاش هه رچی له وه ری یلخی پادشاهییه.
٥٩. [مه لکه ندی یا "ملک که ندی" شارۆچکه یه که له باشووری بناو و که وتۆ ته سه ر ریگای موکریان بۆ شاری ته وریز].

tem Thebarman.

98. Thebarmais

99. Lydian king Croesus

100. Charcoal trick

۱۰۱. پیوسته نهم شهره سهرنج راکیشه، لهگهل طه بهری، بهرگی ۱ و ۲، ل ۸۶۶ دا بهراورد بکری که تییدا رای دهگه یینین دوی شهری سهرکه وتوانه ی دژ به «خاقان»، بههرامی گۆر، جه واهیراته تالانیه که ی خۆی پیشکه شی ناورگی شیز کرد و ژنی خاقانیشی وهک کاره که ریک خسته سهر تالانییه که.

۱۰۲. [گوندیک به ناوی ئیسکی به غدا (Eski - Baghdad) که وتۆته رۆژه لاتنی بۆکان، به لام به داخوه نه متوانی شوینی "دهسته گهرد" دیاری بکه م. وهرگپرا].

۱۰۳. [ابولحسن علی بن حسین مسعودی، میژوونوسی گهردی سهره تاکانی سده ی چواره م و دانهری «مروج الذهب» و «التنبیه و الاشراف» ه و له سالانی ۳۴۵ یا ۳۴۶ له «فسطاط» ی مصر کۆچی دوابی کردوه. فرهنگ معین].

۱۰۴. [ئاواییهک به ناوی گۆل له سهر ریگهی تهختی سوله یمان - بۆکان هه یه، تۆلینی په یوه ندی به «البرکه» ی مسعودیه وه نه بیت. وهرگپرا].

۱۰۵. پروانه هه مان، ل ۲۲۵. Barber de Meynard. ئیدیتۆری (کتیبی) مه سعودی گوتوویه تی «البرکه» شاریکی فارسه چون له گهل «فورق» دا به رواله ت لینی تیک چوه. ئه وهش گیر و گرفتیکی تازه ی پیک هیناوه.

106. Thivarmais

۱۰۷. Menander Protector (میتاندری پاریزه ر).

108. Peter Patricius

109. Viramais

110. Sergius

111. Evagrius, "Hist. Ecclesiastica"

112. Georgius Pisides

113. Darartasi

77. Yabalähä

78. Mgr. J.B. Chabot

* ۷۹. [رهشیدالدین فضل الله (۶۴۵ - ۷۱۸ ه) وهزیری ئاباقاخان کوری هۆلاکۆی مغول و دانهری کتیبی «جامع التواریخ» ه. فرهنگ معین].

۸۰. وشه که به سوربانی نووسراوه: ه حنه ه پ

۸۱. وشه که به سوربانی نووسراوه: ه ذذ ه پ

۸۲. وشه که به سوربانی نووسراوه: ه ذ حنه ه پ

۸۳. وشه که به سوربانی نووسراوه: ه حنه ه پ

84. Mgr F. Nau.

85. Valarath

86. E. Gerland, Die pers. Feldzüge des Kaisers Heracleios, in Byz. Zeitschrift, iii, 1894, pp. 330-337; A. Pernice, L'Imperatore Eraclio, Florance, 1905 (compilative).

87. Georgius Pisides

88. Theophanes Confessor

89. Dated Kanzakon, 15 th March 628.

۹۰. Chronicon Paschale (له ده وره ی سالی ۶۲۹ ی زایینیدا نووسراوه)

91. Sebeös

92. Karin

93. Dvin

94. Hrat

95. Vsnsap

96. Anastasius

۹۷. [مینۆرسکی، سهرجه می دهقی لاتینیشی له ناو وتاره که ی خۆیدا هیناوه به لام من به باشم زانی بیخه مه وه په راویزه وه]:

Perqse vero, qui configerqnt qd eum, Perhibebqnt, quod

Chosrohes fugiens igne consumpserit omnia sata in locis illis et Pervenerit ad civita-

- شونینی خۆی هه‌لگیراو براهه «ورمی»؛ ئیستاش ده‌گوتری له موزه‌خانه‌ی ورمی پاریزراوه. وه‌رگێر].
130. Kelevthis
۱۳۱. رسته‌که یونانییه و زۆر روون نییه.
132. Bulli. of the American Inst. for Iranian Art, December 1937, pp. 71 - 105.
133. A.F. Stahl, Peterm. Mitt., 1905, p. 32;
134. A.V. W. Jackson
۱۳۵. [پروانه په‌راویزی ژماره ۱۰].
136. Valarath
۱۳۷. [ابولقاسم عبیدالله بن خردادبه، جوغرافیانووسی به‌بنه‌چه‌ک ئیرانی، که کتیبی «المسالک والممالک» ی [به‌عه‌ره‌بی] نووسیوه و له‌سالی ۳۰۰ ک. دا‌مردوه. فرهنگ معین].
۱۳۸. میژوونووسی عه‌ره‌ب
۱۳۹. [شمس‌الدین ابوعبدالله محمد... المقدسی [۳۴۵ - ۳۷۵ ک.]. گه‌رۆک و جوغرافیانووسی خه‌لکی بیت المقدس، کتیبی «التقاسیم فی معرفه‌ الاقالیم» ی نووسیوه. فرهنگ معین].
140. Al-Jabārjān
141. Tell-vān
142. Sisar
143. Andarāb
144. Al-Baylaqān
145. Säburkhast (?)
146. Janza
147. T. Flis
148. Jäbrvān
149. Niriz
۱۵۰. له‌سه‌رده‌می مه‌لیک شاه [ی سه‌لجوقی] دا [سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی]، درێژایی فرسه‌خ (له‌ عێراق، کوردستان و هند) به‌ دلنیا‌یی شه‌ش هه‌زار هه‌نگاو بوه، له‌ کاتیکدا فرسه‌خ له‌ نازه‌ریایجان و ئه‌رمه‌نستان ۱۰ هه‌زار هه‌نگاو بوو. پروانه: نزه‌ه‌ القلوب، ۱۶۴ (ته‌رجه‌مه، ۱۶۱).

114. Pros noton
115. Artashir
116. Vithamais, Veramais, Thivarmais and Darartasis
117. Dizh-i Bahman
118. Amrta - Spenta
119. Vith-Armais
120. Vohu - manö
121. Ärmaiti
۱۲۲. [Chronicon Paschale، رۆژنهمێری ژبانی سن «پۆپ» ی کلیسای کاتۆلیک. Jacques - Paul Migne (۱۸۰۰ - ۱۸۷۵) قه‌شه‌ی کاتۆلیکی کلیسای فه‌رنسه و خاوه‌نی گه‌لێ نووسراویه، که یه‌کێکیان «سه‌رحه‌می شوینه‌واره ئایینییه‌کانی قه‌شه‌کانی یۆنان» ه. (Patrologia Graeca). وه‌رگیراو له‌ ئه‌نسیکلۆپیدیای بریتانیکا. وه‌رگێر].
123. Ton Siazouron
124. Tou Siasouron
125. Varzan
126. Zara Mountain
127. Naukhuvan
128. Barzan
۱۲۹. پتویسته «کتیله‌شین» له‌ کتیله‌شینه‌ ناسراوه‌که‌ی ئه‌و په‌ری باکووری رۆژئاوا و نیوان شنۆ و ره‌واندز به‌جیاواز دابنری (که‌ دوور نییه‌ هه‌یه‌کانی بیزانس له‌ ۵۹۱ زایینیدا ئه‌و شوینه‌یان تپیه‌ر کردبیت). [دیاره ئه‌و که‌له‌ی که‌وتۆته نیوان بانه و ده‌شتاییه‌که‌ی دۆلی جه‌غه‌توه‌وه ده‌بی "که‌ لی خان" بیت. به‌لام روون نییه‌ بۆچی مینۆرسکی له‌ په‌یوه‌ندی ئه‌م شوینه‌دا، راسته‌وخۆ چۆته سه‌ر باسی "کتیله‌شین"؟ بلتی پیتستر، له‌و شوینه‌ش "کتیله‌شین" یکی دیکه‌ نه‌بووبیت؟ هه‌رلێره‌دا با بلیم له‌ سه‌رده‌می مندالی مندا، "کتیله‌شین" یکی دیکه‌ له‌ داوینی رۆژئاوای گردی «قولله» له‌ باکووری رۆژه‌لاتی شاری بۆکان هه‌بوو، به‌لام من هیچ نیشانه‌یه‌کی نووسراوم به‌ سه‌ربه‌وه نه‌دی و له‌ که‌سه‌شیم نه‌بیست به‌لگه‌یه‌کی میژوویی - وه‌ک کتیله‌شینه‌که‌ی نیوان شنۆ و ره‌واندز بیت که‌ له‌ سالانی شه‌ری ئیران و عیراقد، له‌

۱۵۳. ئىبن خورداد بيه، ۱۲۱، ئاماژە بە قوناغى «شیر» (به بىن عینوان) له چوار فرسه‌خى دینه‌وهر له سه‌ر رىگای "سیسه‌ر" ده‌کات. پروانه خواره‌وهر، ل ۲۶۴، ژماره ۲.
۱۵۴. عونسورى "وان" به واتای "شوتین" (و له ئه‌رمه‌نیدا، "ئاران") گه‌لێک جار له باکوورى رۆژئاوى ئیراندا ده‌بیئری: جه‌بروان، باجه‌روان، هتد، هه‌روه‌ها دوور نیه: شیروان، گورزیوان و هتد.

۱۵۷. [ئاماژەى مینۆرسکى به شارى سنه‌یه که دواى حه‌سه‌ن ئاوا (و پلینگان) له سالى ۱۰۴۶ ی کۆچى [۷-۱۶۳۶ز] دا، بوو به پیتته‌ختى خانانى ئه‌رده‌لان. وه‌رگێتێ].
۱۵۸. رهنه‌گه به شوتینیک بناسرتته‌وه که سه‌رچاوه ئاشووریه‌کان به «صیصیرتو (Sisirtu) ناویان برده‌وه. پروانه: "سنه و سیسه‌ر" له ئه‌نسیکلۆپیدایاى ئیسلامیدا [نیازی مینۆرسکى له‌وه‌ی ده‌لتی: «مه‌رکه‌زى پیشووی» ده‌توانی مه‌رکه‌زى پیشووی ئه‌رده‌لان واته حه‌سه‌ن ئاوا بییت. به‌لام به پروای من عیبارته‌که ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ پلینگان. وه‌رگێتێ].

۱۶۰. له راستیدا، موقه‌ده‌سى، ل ۳۸۲، ئاماژە به رىگایه‌کى راسته‌وخۆ ده‌کات له مه‌راغه‌وه بۆ شاره‌زوور، به بىن ئه‌وه‌ی ناوی لاریتیه‌ک به‌ریت که به «به‌رزه» دا تێپه‌ر ده‌بێ (۶ مه‌رحه‌له و ۳۰ فرسه‌خ).

[له پێوه‌ندى بۆچونه‌که‌ى مینۆرسکى دا ده‌مه‌وى بلێم:

I. "به‌رزه" ده‌توانی هه‌مان سه‌قز بییت و بۆ ئه‌وانه‌ی له باشووره‌وه ده‌هاتن، رىگاکه له‌وه‌ شوتینه‌دا بووبییت به دوو به‌شه‌وه: به‌رزه - ورمی و به‌رزه - مه‌راغه. به‌که‌میان ده‌بێ به‌ره‌و باکوورى رۆژئاوا کشاربییت و «مه‌رخوز» و «باغ‌لوجه» ی تێپه‌ر کردبییت و به رىگای سابلاخدا چووبییت بۆ ورمی، دووه‌میشیان به بۆکان و میانداو دا چووبییت بۆ مه‌راغه. بوونی ئه‌م دوو رىگایه واتای ئه‌وه‌یان نابییت که هات و چۆی نیتوان مه‌راغه و ورمیش، هه‌ر به «به‌رزه» دا کرابییت. رىگه‌ی راسته‌وخۆ و هاسانى مه‌راغه به میانداو و سابلاخ دا، سروشتیترین رىگای هات و چۆی نیتوان مه‌راغه و ورمی یه.

II. ئیحتیمالى دووه‌م ئه‌وه‌یه، "به‌رزه" که‌وتیبته شوتینیکى

هه‌ندیک باکوورتر له‌وه‌ی مینۆرسکى ده‌لێت و ئیمه "بۆکان" یا "نسا" ی پیتته‌ختى «مانناپیه‌کان» به

«به‌رزه» ی کۆن بزانی. «نسا» له شوتینی ئیستای «سه‌راو» و «ره‌حیم خان» بوه و له نزیک میانداو هه‌لکه‌وتوه. ئه‌م شوتینه، ده‌شتاییه و بۆ ناوی «به‌رزه» پر به پیتست نیه. به‌لام بۆکان ده‌توانی «به‌رزه» بووبییت: بوونی قه‌لاى به‌رزى ناوه‌راستی شار له لایه‌ک و شوتینایه‌تى جوغرافیایى و هه‌لکه‌وتنى له سه‌ر ناو ریبانى میانداو، سابلاخ، سه‌قز، ئیحتیماله‌که قایمتر ده‌کات. دوور نییه دواى ئه‌وه‌ی رىگای دینه‌وهر - مه‌راغه به‌بانه و سه‌قز دا تێپه‌ر ده‌بوو، له بۆکان بووبییت به دوو لقه‌وه: یه‌که‌م به‌ره‌و باکوور واته مه‌راغه و دووه‌م به‌ره‌و رۆژئاوا (ورمى).

ناشکرایه بۆچوونى من، زیاتر پشتمى به ناسینى ناوچه‌که به‌ستوه تا فاکته‌رى مینۆرووی و هه‌ر به‌م بۆنه‌یه‌وه لاوازه به‌لام بۆ بېر لیکردنه‌وه ده‌بییت. وه‌رگێتێ].

۱۶۱. هه‌روه‌ها پروانه: سی. ئ. سته‌ین، هه‌مان، ل ۳۴۹ - ۳۵۱.

[ئه‌و رىگایه‌ى مینۆرسکى باسى ده‌کات، وا هه‌یه رىگای سابلاخ - بورهان - بۆکان - سه‌قز بییت و له راستیدا ئه‌م‌رۆ رىگه‌ی راسته‌وخۆ له نیتوان سابلاخ و سه‌قزدا نیه. مینۆرسکى له شوتینیکى دیکه‌دا، باسى چوونى خۆی بۆ بۆکان و میوان بوونی له دیوه‌خانى سه‌ردار حه‌مه‌حسین خان ده‌کات، واته راسته‌وخۆ نه‌چوه بۆ سه‌قز. ئه‌وه‌ش بۆچوونى پیشووی من له‌مه‌ر په‌یوه‌ندى نیتوان بۆکان و به‌رزه، پته‌وتر ده‌کات گه‌رچى ناشکرایه فاسیله‌یه‌کى زۆر له‌نیتوان ئه‌و دوو سه‌رده‌مه‌دا هه‌یه. وه‌رگێتێ].

۱۶۲. [من نزیکایه‌تیه‌ک له نیتوان «مووسانا‌باد» و ناوی گوندی «قه‌ره‌مووسالیان» ده‌بینم له سه‌ر رىگای بۆکان - میانداو. ئه‌م گونده له «نسا» ی پیتته‌ختى «مانناپیه‌کان» دوور نییه و ته‌نانه‌ت ئیستاش دواى ئه‌وه‌ی له بۆکانه‌وه ده‌گه‌یه قه‌ره‌مووسالیان و گونده‌که تێپه‌ر ده‌که‌ی، رىگایه‌ک به‌ره‌و میانداو، رىگایه‌کى دیکه‌ش به‌وه‌ر سابلاخ و ورمی ده‌کشى. ئه‌وه‌ی مینۆرسکى ده‌لتی "رىگاکه، دواى به‌رزه، دوو لقی لى ده‌بووه"، ده‌توانی ئاماژه‌یه‌ک بییت به شوتینایه‌تى قه‌ره‌مووسالیان و نسا، دواى تێپه‌رکردنى بۆکان. هه‌رچۆتیک بییت، من ئه‌و ئیحتیماله‌ش وه‌ک ئه‌وانى تر ده‌خه‌مه به‌ر چاوى خۆینه‌ر بىن ئه‌وه‌ی به‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که ئالۆزتر بکه‌م یا دژ به یه‌کبوونى به‌رزه و سه‌قز بوه‌ستم. ئیستاش دواى هه‌موو ئه‌و ئیحتیمالاته، سه‌قز به‌ گرد و قه‌لا کۆنه‌که‌یه‌وه - که من له سه‌رده‌مى مینۆرسکى ده‌توانم. به‌لام شاهیدی تیک چوون و رووخانى بووم، زیاتر له بۆکان بۆ شوتینایه‌تى به‌رزه مونسایب ده‌زانم. به‌لام مه‌سه‌له‌ی رىگاویان و دوو لقی باکوور و رۆژئاوا، منیش وه‌ک هه‌موو خۆینه‌رێکی ناسیایى ناوچه‌که، له‌مه‌ر بۆچوونى مینۆرسکى ده‌خاته دوو‌لایه‌وه. وه‌رگێتێ].

۱۶۳. هه‌روه‌ها، پروانه خواره‌وهر، باسى «که‌زنا» و «جه‌زنه‌ق» له لایه‌ن یاقوته‌وه.

kan بۆ خوتندنه‌وه‌ی [عیبارده‌ته‌که] پیتشینار ده‌کات.
 175. (Fiscanzaga) Phisganzaga
 ۱۷۶. میژووی نه‌ته‌وایه‌تی (National History)، ۶، ۴۳. هر ئه‌و، له شوینیکی دیکه‌دا، ۶، ۴۲،
 باسی پیتته‌ختی ئاترۆپه‌تان ده‌کات:
 "Oppidum ejus Gazae (var. gaze, Gazzea) ab Artaxatis CCCCL passuum, totidem ab
 Ecbatanis Medorum, quorum pars, sunt Atropateni. ed. Detlefsen, 1904, p. 136
 ئه‌و ناماژیه «له‌یلان» ده‌گریته‌وه، به‌لام ته‌ختی سوله‌یمان نا.
 177. * Fis (for Sic)- Canzaga
 178. Ganj-i Sicikan
 179. Cecast
 180. Oppidum
 181. Vitharmais, Thivarmais etc.
 ۱۸۲. ئه‌وپه‌ری ئیحتیمال ئه‌وه‌یه بتوانین شوینی «شین» له دواهشی وشه‌ی «ده‌ر - نار - تا - سیس» دا
 هه‌لبگرین (Dar-arta-sis)، به‌لام گریمانیکی ئه‌وتۆ، موشکیله‌ی به‌شی سه‌ره‌تای ناوه‌که‌مان بۆ
 چاره‌سه‌ر ناکات.
 183. Arshakids
 184. Georgius Pisides
 185. Darartaais
 ۱۸۶. وه‌ک «کویرسیوس» ی نووسه‌ریش (Quercius) وای بۆ چوه (چاپی میگنه، ل ۱۳۲۹).
 187. Arthathir
 188. Dar-Artathir
 ۱۸۹. تومان، زاراویه‌کی عه‌سکه‌ریه له سه‌رده‌می مغوله‌کاندا هاتۆته‌ زمانی ئیداری فارسیه‌وه و به
 واتای ده‌هه‌زار سه‌ریازه. هه‌روه‌ها به ناوچه‌یه‌ک ده‌گوتی که ئه‌و ده هه‌زار سه‌ریازه‌ی لی کۆده‌بیته‌وه.
 ناوچه‌ی جوغرافییه‌کانی ئیرانیش کاتێ توانیبیتیان ئه‌و ژماره‌ی عه‌سکه‌ره‌ کۆیکه‌نه‌وه، بوون به «تومان»
 ێک.
 ۱۹۰. راولینسن، ل ۸۱، ناماژیه‌ی به‌ کتیبی «ته‌به‌کته‌گین» (Tabaktagin) ده‌کات که مه‌سه‌وودی

[له په‌یوه‌ندی ئه‌م ناوه‌دا، به پیتووستی ده‌زانم ناماژیه به واتای فارسی وشه‌ی «خره» بکه‌م، که فه‌ره‌نگی
 معین، به ئوستان (موحافه‌زه) ی واتا کردۆته‌وه. هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندی ئیحتیمالی نیتوان که‌زنا،
 گه‌زده‌ک و ناوی ئاوی «که‌س نه‌زان» له‌سه‌ر هۆیه‌توو ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خوتنه‌ر. وه‌رگێر].

164. Colonel Monteith
 ۱۶۵. گۆفاری ئه‌نجومه‌نی جوغرافیایی پادشاهی (J.R.G.S)، ۱۸۳۲، ل ۵ - ۶.
 ۱۶۶. Burandizi [من نه‌ستوانی بزنام ئه‌و شوینه‌ کوییه؟ چۆمی «باراندوز» ی ورمی نیه؟ بلتی
 «بورهان» ی سه‌ر ریگه‌ی بۆکان - مه‌هاباد نه‌بیت؟].

167. Gaza
 168. G. Cedrenus
 169. Gazacon شاری
 ۱۷۰. "سیدرینوس" کاتێ ده‌یه‌وی باسی ئاورگه‌که و گه‌نجی کراسوس و «فیتلی زوخال» بکات
 وشه‌گه‌لی واکه‌ر ده‌هینێ که وه‌ک وشه‌کانی تیۆفان ده‌چن. به‌لام شه‌رحیکه‌ی به‌ ورده‌ ریشال و
 سه‌رنج راکیش له‌مه‌ر په‌یکه‌ری خوسه‌رو زیاد ده‌کات (به‌راوردی بکه، له‌گه‌ل مه‌سه‌وودی، ۴، ۷۴
 دا)، که دوورنیه له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ دا چاوی پیتیان که‌وتبیت. له هه‌ر حاله‌تیکدا ئه‌و
 راستیه‌ی واکه‌ر شوینی ئاورگه‌که به گه‌زده‌ک ده‌زانێ، گرنگه‌یه‌کی زۆری نیه.
 ۱۷۱. Mis'ar b. Muhalhil مسعر، له ریگه‌ی بۆچونه‌کانی «المعجم البلدان» ی یاقوت و [کتیبی]
 زه‌که‌ریای قه‌زوینبیه‌وه، ناسراوه. «مارکوارت» ئه‌وه‌نده نه‌ژیا بتوانی وه‌فا به شه‌رت و به‌ینه‌تی خۆی
 له‌مه‌ر توێژینه‌وه له‌و بابته‌دا بکات واکه‌ر په‌یوه‌ندیان به‌ دروست بوونی ناوی «مسعر» هه‌وه هه‌یه
 (Festchrift Sachau, p 202). له‌عه‌ینی کاتدا، دوو نامیلکه‌ی سه‌فه‌رنامه‌کانی «مسعر» له‌ناو
 «ده‌ستنووسه‌کانی مه‌شه‌ه‌د» دا دۆزراونه‌ته‌وه که هه‌روه‌ها به‌شیک له [کتیبی] «ابن فقیه» و
 نوسخه‌یه‌کی گرنگ به‌لام ناته‌واوی [کتیبی] «ابن فضلان» یان تیدایه.

172. SIC (SICKAN).
 ۱۷۳. [نیاز له «فارسی نیتوچی»، زمانی «په‌له‌وی ئه‌شکانی» واته‌ ئه‌و زمانه فارسیه‌یه واکه
 سه‌رده‌می پارثیه‌کاندا قسه‌ی پێ کراوه].

۱۷۴. بروه‌نه‌ بۆچوونی ناو کاتالوگی مارکوارت ل ۹-۱۰-۸ به‌لام ه. و. به‌یلی H.W.Bailey]
 له‌کتیبی [Zoroastrian Problems، ل ۲۳۰، شپوه‌ی *«گه‌نجی شه‌سه‌پیکان» Genj-i Sasapi-

212. Cadusii
 213. Amardi
 214. Tapyri
 215. Cyrtii
 216. Quintus Dellius
 217. Cnaeus Pompeius Theophanes of Mytilene
 ۲۱۸. و. فابریکیوس (W. Fabricius)، له تیزه‌کانی خوژی له‌مه‌ر تیسۆفانی میستی لینه‌دا، ستراسبورگ، ۱۸۸۸، چەند بەشپیک له [نوسراوه‌کانی] «دیللیۆس» ده‌خاته به‌ر لیکۆلینه‌وه.
 219. Artaxata
 220. Avos
 221. Nivaros
 222. Taurus
 223. Baris
 224. Pata ton tis Baridos neon
 225. Ecbatana
 ۲۲۶. من مه‌سه‌له‌ی رووگه‌ی «باریس» - که وا هه‌یه سه‌ری زۆری لی بیته‌وه، به‌جی ده‌هیتلم. پروانه: هه‌. ستیفانوس.
 H. Stephanus, Thesaurus, Eng. ed., 1816 - 18, II, 172 - 5: L.C. Valckenaer, Dissertatio de vocabulo Bapis.
 هه‌روه‌ها پروانه:
 Pauly - Wissowa "sub verbo". J. Schrader's restorantion
 به‌ ئه‌رمه‌نی: ئاراراتی پی ده‌گوتری *Maais (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی Baris هیتشتا سه‌رنج راکیش ماوه‌ته‌وه ئه‌ویش به‌ حیسابی قسه‌کانی نیکۆلاسی دیمه‌شقی (Nicolaus Damascenus) له: Josephus, Ant. Jud., I, IV دا که سه‌باره‌ت به‌ چیبای «باریس» دواوه و ده‌لی که که‌وتۆته‌ لای ئه‌رمه‌نستان و خه‌لکیکی زۆر له‌ ماوه‌ی سیلاوه‌که [ی نوح] دا، په‌نایان برده‌ ئه‌و شوینه.

زانباریه‌کانی خوژی له‌مه‌ر ئیبران له‌و وه‌رگرتوه. له‌ ده‌قی چاپی مروج [الذهب] دا، به‌رگی ۲، ۱۱۸ و ۱۲۰، ناوه‌که، له‌ بیجمی «ئهل - س. کیسه‌ران» (Al-S.Kisaran) دا هاتوه، (که به‌ گویره‌ی «کریس تن سن»، له [کتیبی] «که‌یانیه‌کان»، ل ۴۳، واتای سه‌رۆکی «سه‌که‌کان» ی هه‌یه).
 له [میژوی] طه‌به‌ری، ۹۶، د، باسی کتیبیکی جیاواز (؟) کراوه و ئه‌ویش «به‌یکار» ه (Baykar) (که به‌ رواله‌ت، هه‌مان «البنکس» Al-Bnks ی مروج [الذهب] ه، ۲، ۴۴)، مارکوارت، له Strei-fizüge، ۱۶۶، دا، ناوه‌کی وه‌ک «به‌یکار» (به واتای کتیبی «شه‌ر») ساغ کردۆته‌وه. مخاین بۆچوونه‌کانی مه‌سه‌وودی، هیجیان له‌مه‌ر ئاورگه‌که تیدا نیه.

191. Aparviz
 192. Adhar - gushnas
 193. Azar. khsh
 194. Adhar - jushnas
 195. Al-shir
 196. Balkhi tradition
 197. Satriq
 198. Le Strange
 ۱۹۹ تا ۲۰۲. له ده‌قی وتاره‌که‌ی مینۆرسکیدا، ئه‌م سنج وشه‌یه به‌ پیتی عه‌ره‌بی نوسراون.
 203. Abaqa

۲۰۴. پروانه:

- D.N. Wilber in Bull. AM. Inst. Pers. Art. V/2, P. 102
 205. "Sujas and S. yur luq (*Soqurluq).
 ۲۰۶. «سوقور» ی مغولی به‌واتای کوپیر و پیاوی کوپیر و پاشگری تورکی «لوق» وا هه‌یه واتای «کوپیره‌ی و لاری بداته‌وه (؟).
 207. Artavazd
 208. Phraates
 209. Gaius Julius Artavazd
 211. Rome

۲۲۸. Niphates ئېستتا «ئالاداغ» و دیواری باکووری رۆژھەڵاتی ھەوزە «وان» پێک دێنێ.

229. Nibaros

۲۳۰. ئەم بیچمی "فرئاتە" یە ، لە کتیبیک بەناوی

«پارثیکا» Parthica دا دوویات بۆتەو و بە ھەلە بۆ

«ئاپیەن» Appian نووسراوە (چاپی Schweighauser، (۱۷۸۵، ل ۷۷). شتوکانی دیکە ی بریتین

لە: Fararta و Faraortou

پروانە: پلوتارخ ۷/۱ (Teubner، ۱۹۱۵)، ل، ۱۱۳.

231. Praaspa

232. Dellius

233. Vera (Ouera)

234. Groskurd

۲۳۵. لەم مەسەلەیدا، سترابۆن، [قسە] تیئوفیلاکت (ھەمان، ل ۲۴۵، ۲۵۴)، دەسەلمێنێ.

۲۳۶. پروانە:

Fabricius, 227; Gazaca - "die Unterstadt", Vera, "wie schon der Name andeutet", (er soll von pers. var - saepes arx Kommen Kramer) die Burg bezeichnete"

237. Vara

238. Vararat

239. Varismanas

240. Varsma-Pana

241. Varzana - päna

242. Procopius, Bell. Pers., I, 13 - 14

243. Varesmanas

244. Pitiaksis

۲۴۵. [رستەکە بە یۆنانی نووسراوە و بەمەزەندە دەکاتە ئەو تەرجمەییە ئێمە]

۲۴۶. [ئەم رستەییەش ھەر بە یۆنانی نووسراوە. وەرگێڕ]

۲۴۷. راولینسن، ۱۲۰، بە ھەلە بەراوردی گەزەکە لە گەل زەزەکە دا دەکات (Gazaca, Zazaca)

بەلام لە گەل «ئەزەگە» (Azaga) دا، کە دەبێ کەوتیبیتە ناوچە ی ماکو، ئەم بەراوردە بەرپۆتە نابات.

۲۴۸. راولینسن، ھەمان سەرچاوە، ۱۲۱، دەلێ: "لەبەر چەند ھۆیک، بەتلەمیوس لە کاری

ئەندازگرتنی پانایی جوغرافیایی رۆژئاوای ئیران دا زیاد لە ھەموو ولاتیکی تر مەیلی بەوہیە

لەرادە ی ئاسایی بەزیاتریان نیشان بدات.

249. Andreas, in Pauly - Wissowa

۲۵۰. ل ۲۶۲، ژمارە ۱ دەقی ئینگلیزی.

۲۵۱. کە ئیدیتۆری کتیبەکە تییدا بەھەلە، خالکی زیادیی بۆ داناو و کردوویەتە «اقراھود». پروانە:

مینیۆرسکی، مەرغە، ئیسنکلۆپیدیای ئیسلام - کە تییدا بۆ بەکەم جار پیشنیاری بەیەک زانیی

«فرەئەتا» Phraata و مەرغە خراوەتە بەرچاوە.

لەسەر ناوی ھاوچەشنی چۆمیک لە سیستان [رۆژھەڵاتی ئیران] - کە «ئاقیستان فرەدەتا» Avestan

Phradatha بیت و ئیستاش «فرەھرود» ی پێ دەگوترێ، پروانە مارکواریت، Wehrot، ۱۹۳۸، ل

۲۲. مارکواریت چاوە لە بیچمی «فرەئەتە» دەپۆشی و «فرەئەسپە» وەک «بۆفرازەھ ئەسپە» بەواتای

«جوانوئەسپ» وەرەگری. ئیرانشەھر، ۱۰۸، کاتالۆگ، ۱۰۹.

۲۵۲. [مینیۆرسکی ئەو ناوی بە پیتی عەرەبی نووسیوە: افزەرود].

۲۵۳. بەراوردی بکە لەگەل «مەکوینیم» لە «سالنامە جوغرافیاییەکان» دا:

Macquenem in Annales de Geographie, 1908, 128 - 144.

254. Yay - Shahar

255. Guarding Place

۲۵۶. لە ناوچەکەدا، شویتیکی گرینگی کۆنی دیکە ھەبە کە بریتیبە لەو کاخە ی وا بە ناوی «قەلای

زەحاک» ھو دەناسرێ و کەوتۆتە سەر «قەرەنغو». پروانە Monleith، ھەمان، ۴. «قەلای

زەحاک» کەوتۆتە نزیکە ی ۵۲ مایلی رۆژھەڵاتی مەرغە و بەکردووە دەتوانرێ بە «قەنەئەسپە» ی

بەتلەمیوس دا برێ (?). فاسیلە ی شویتەکە لەگەل زەنجاندا، نزیکە ی ۱۰۰ مایلە و بەم پیتیە،

کەوتۆتە سێ یەکی رێگە ی نیوان مەرغە - زەنجان و کشانی جادەکە (لە لای باشوورەو بۆ

رۆژھەلات) تاییەقەندییەکانی بەتلەمیوس دەگریتەو.

۲۵۷. Stades ستادیک بەرانبەر بە ۱۹۴ یاردە.

۲۵۸. پلوتارخ - بۆمۆنە لە لاپەرە ۱دە، دەلێ: "تانتۆنیۆس نیازی وابوو خۆی لە ھەمان رێگاوە

267. Barda' (Partav)

۲۶۸. «نسهوی»، ژیننامه نویسی «جلال الدین خوارزمشاه» (ل ۲۲۵)، باسی شوینی رووداوه که به شیوهیه کی بهرچاو دهکات و به بهرزاییه کانی «به رده» ی داده نی [له «بۆندهیش» دا، ۱۲، ۸، «گۆلی خوسره» له ۵۰ فرسه خی چیچه ست دانراوه. ته نانه ت به مه زنده دانانی ۱ فرسه خ = ۳ مایل، فاسیله که ده مانگه یینیته ئه و پهری زه نجانیس. ئ.و. ویست. E.W. West گۆلی خوسره و به «وان» یا «سون» (گوتیکچه Gökche) داده نی که ئه وی دواتریان زیاتر جیگه ی په سنده له بهر ئه وی «وان» هیچ پیوه ندیه کی به خوسره ووه نیه.

[من ئیحتیمالی «زریبار» یش دوور نازانم. واهه یه نیمه له باشووری گۆلی ورمی و به ریگای مه هاباد و سه قز دا، ئه گهر به ره و مهربوان پرۆین زیاتر له ۵۰ فرسه خ ریگا نه بیته. وهرگپیر].

۲۶۹. له لاپه ره ۲۴۷ ی ئینگلیزیدا

۲۷۰. پروانه: The Eclipse, II, 64

۲۷۱. دوو «شیز» ی دیکه ش - به بی حه رفی ته عریف، ناسراون (شوارز Shwarz، هه مان، ۷۰۳، ۷۱۹)، به لام ناوه که بیان جیگه ی گومانه. یه ک له و دوانه (واهه یه «* بیر Bir بیت) له شاره زوور و ئه وی دیکه بیان (بیچی جیاوازی «سیر» Sir ه) که که و تۆته چوار فرسه خی باکووری دینه و هه وه. پروانه سه ره و هه تر.

۲۷۲. دیاره ئه و که له که له یه شه ده که و یته میشه که وه، که «چیچه ست» و هک «چیچ نه ست» و هه رگین به واتای: چیچه [مینورسکی عیبارته ی «چیچ است» ی فارسی واتا کردۆته وه. وهرگپیر].

۲۷۳. [له ده قی ئینگلیزیدا، ئه م ناوه به پیتی عه ره بی نووسراوه].

274. Bar-Jast

275. Wer/Ber

۲۷۶ تا ۲۷۸. [هه موو ئه و پینج وشه یه له ده قی ئه سلیدا به شیوه ی عه ره بی نووسراون و وشه ی یه که م واته «سار» خالی بۆ دانه تراوه. وهرگپیر]

۲۷۹. [ئه م وشه یه ش هه ر به پیتی عه ره بی نووسراوه. وهرگپیر]

280. Bi'ral-cest

۲۸۱. ساغ کردنه وه ی ئه م ناوه به شیوه ی «- خوست» به واتای «به ند» یا «ریگه ی سه ر به ره خووار» زۆر و یچوو نیه. له مه ر «خوست» پروانه هپه رزیفیلد،

بکشینیته وه دواوه و ریگاکه ش به ولاتیکی ده شتایی بی دار و دره ختدا تیپه ر ده بوو. " به لام «مه ردیی» یکی رینوینیکه ر پیتی گوت به چیاکانی لای راستی خۆیدا پروات و «به ریگایه کی کورت» ی ئه و تۆدا بردی که گوندی ئاوه دانی له سه ره ری بوو. ریگاکه، واهه یه ریگه ی «صوفیان» ی لای رۆژئاوی ته ریز و لیواری به ری رۆژه لاتی گۆلی ورمی یا خود ریگه ی صوفیان بۆ ته ریز و ده وری باکووری رۆژه لاتی [چیای] سه هه ند بووین. پاشه کشی، ده بوایه له ریگایه کی کورتتری رۆژه لاتی سه هه ند و زیاتر به ره و باکووری رۆژه لاتی ریگای پیشه وه به کرایه (بۆ نمونه، به رزیاییه کانی «قه رچه داغ» له رۆژئاوا، که به سه ر ده شتی ته ریز دا ده روانی).

259. Ujan

۲۶۰. ئه م روانگه یه، له گه ل هپه رشی یه ک رۆژه و گه ران به دوا ی ئالف و تفاقدا - که «ئانتونیوس» له «فه رائه ته» وه بۆ که وته ری (پلوتارخ، فه سلی ۴۰ - ۳۹)، دژایه تی نیه.

261. Binab

۲۶۲. [سه باره ت به وه ی مینورسکی ده لئ میتولۆژی ئیران به گشتی رووی له به شی رۆژه لاتی ئیران بوه، ئه م روون کردنه وانه پیوسته: به گویره ی نه ریتی ئیرانیه کان، ده گوتری زه رده شت له باشووری گۆلی چیچه سه ته وه چه بو «باخی» و ئه م «باخی» یه به باکتیریا و «به لئ» له رۆژه لاتی ئیران داده نین. زانای کرماشانی «عمادالدین ده وله تشاهی» به ره ره چی ئه م بۆچوونه ده داده وه و «باخی» به شوینی ژبانی هۆزی گه لباخی له کوردستان ده زانی و ده لئ زه رده شت له باشووری گۆلی چیچه سه ته وه نه چه بو رۆژه لاتی ئیران و چه بو کوردستان. ئه م زانایه، له مه ر پالنه وانانی داستانی «شاهنامه» (رۆسته م، زال، پیرانی و هیسه، ...) یش ده لئ له رۆژئاوی ئیران ژباون نه ک له رۆژه لات. بۆ ئه و روانگه شوپشگیره تازیه، پروانه: عمادالدین دولتشاهی، «جغرافیای غرب ایران یا کوههای ناشناخته اوستا» تهران (?), ۱۳۶۳ [۱۹۹۴] به زمانی فارسی. وهرگپیر].

263. Var-i Cecasta (Avestan Caecasta)

۲۶۴. من گومانم له قسه کانی «هیرزفیلد» Herzfeld دا هه یه، که ده لئ سه ره ده می که یخوسره و «Wirkliche Geographic» بوه پروانه:

Arch. Mitt., 2/2. P. 72.

265. Franrasian

266. Kahnjast

Herzfeld, Arch, Mitt., 2/2, 80-83.

282. Cece

283. Shiz (*Shez)

284. The ghadir of *cest

285. Säbur - khast

286. Kanza

287. Jaznag

288. D.N. Wilber

٢٨٩. پروانه

Wüstenfeld, Jácút's Reisen, in ZDMG, XVIII, 1864, P. 441.

یاقوت به لیبیراوییهوه دهلی چاوی به «بهسوی» Baswé کهوتوه، که کهوتوته باشووری رۆژتاوای گۆلی ورمی. بهلام له رینگای چونیدا بۆ مهراغه، دهبی گهنزهکی گهلینک بهلای باشووری رۆژههلاتدا بهجی هیشتی.

٢٩٠. له «بوندههیشن»، بهشی ٢٢، ل ٤ دا [پییوسته بگوتری که شوتینی ئەم پراوتیه له دهقی وتارهکهدا دیاری نهکراوه و من به مهزنده لهم شوتینهم دانا. وهرگتیر].

291. E.H. Minns

292. F.B.A.

گۆران

ئالۆزی و گیتژوگومی له به کارهیتانی مهفهومی «کورد» دا دهگه پتتهوه بۆ سهردهمه کۆنهکان. به گوتیهی قسهی «حه مزه ی ئیسفه هانی» (دهوروبه ری ۹۶۱/۳۵۰ ز)، چاپی بهرلین، ل ۱۵۱، «ئیرانییه کان، دهیله مییه کانیا ن^۱ به «کوردی ته بهرستان»^۲ ناو ده برد - وهک چۆن به عه ره بیشیان دهگوت «کوردی سوورستان»^۳ واته خه لکی عیراق. نووسه رانی دیکه ی دیکه ی عه ره ب و ئیرانی سه ده ی ده هه می زایینی، کاتی ده یانگوت «کورد» نیازیان هه موو کۆچه ریکی ئیرانی له رۆژئاوا ی ئیران، بۆ نمونه، ده وارنشینه کانی [ئوستانی] فارس بوو.

میژوو نووسی ناو داری گه لی کورد - شه ره فخان، له میژوه که ی خۆیدا (لا په ره ۱۳) ده نووسی: «کورد چوار لقن: کرمانج، لوپ، که لهو پ و گۆران». ئەم ژماره کردنه، ده راویک له مه ر تا قمه سه ره کییه کانی چیا نشینه ئیرانییه کان روون ده کاته وه، به لام ته نیا کرمانج و واهیه که لهو ریش^۴ له ژیر سه ردیری «کورد» دا بگۆنجین، له کاتی کدا، لوپو گۆران به هۆی زمان و بنه چه کی مرۆف ناسانه وه، له وان جیاواز ده وه ستان^۵.

زانیاری ئیمه له مه ر «مرۆف ناسی» ئیرانی، هیشتا ناته وا وه، به لام ته وه ی له میژووی کۆنی به شی رۆژئاوا و باکوور و باشووری رۆژئاوا [ی ئیران] ده یزانین، جیاوازییه کی زۆرمان له پیشینه ی ره گه زناسانه ی ناوچه که بۆ ده ره خات. له عه ینی کاتدا له لایه نی زمانه وانیه وه باش ده زانین زا راهی لوری په یوه ندیه کی نزیکه له گه ل دانیشته وانی [ئوستانی] فارسدا هه به و له تا قمی ئەسلیی کورده کان - به «له کی» یه وه، که بریتی بیته له کوردیی ئەو هۆزانه ی وا له نیو دانیشته وانی باکووری لو رستاندا بلاو بوونه ته وه، گه لیک جیاوازه.

ئیمه له [باسی] ئەو کۆمه له دا که «کورد» یان پێ ده گوتی، له و سه ره تابه وه ده ست پێ ده که ی، که توێژینه وه ی زیاترمان ئەو دانیشته وانه ی وا بۆیان هه به ما وه یه کی زۆر له ژیر حوکمی رتبه ره کورده کاندایا بیته و له عه ینی په یوه ندی نزیکیان له گه ل کوردا، سه ر به جینی جیاواز و شه پۆلی کۆچه ره کان بووبن، [له کورد] جیاواز داده نییته.

په رۆسه ی پیکه اتنی هۆزه کورده کان، گه لیک ئالۆزه. پێشته ر «رێج»^۶ له باسی خه لکی شاره زوو دا ئاماژه ی به جیاوازی نیوان «دلیران» و «وه رزیران»^۷ کرده (بروانه خواره وتر، لا په ره ۸۴ [ی ده قی ئینگلیزی]). ئیمه ده زانین رتبه رانی هۆزه کورده کان، له ره گه زی جو ربه جو رن^۸ و گه لیک شتیکی گونجاوه که هه ندی له دانیشته وانی ژیر ده ست، له سه رده میکی دو اترا، بووبن به کورد.

له ده ره وه ی بازنه ی هه ندی پسیو ری حیره ییدا، ئەو راستیه که متر زانراوه که ناوچه یه کی به رین له لیواری باشوور و باشووری رۆژه لاتی خاکی کوردان هه به که خه لکانیکی وای تیدا نیشته جین بنه چه کیکی جیاوازیان هه به و قسه کردنیان، ئیرانییه واته کوردی نییه. بۆ ئەوه ی [باسه که مان] هاسانتر بکه ینه وه، ده کری ئەو دانیشته وانه هه ر هه موویان به «گۆران» ناو به رین.

به لیبراوییه وه ده بی بلتین «گۆران» ناوی هۆزیکه ی سه ره کییه، که چیاکانی باکووری نیوان به غدا و کرمانشانی له نزیک چۆمی سیروان (دیاله)^۹ له باکوور، کردۆته شوینی خۆی. ئەم ناوچه «ناکوودی» یه به هۆی به رزاییه کانی هه ورامانه وه: هه ورامانی لهو ن^{۱۰}، به ره و رۆژئاوا ی زنجیره به رزه که [ی زاگرو س] و هه ره ها هه ورامانی ته خت^{۱۱}، به ره و رۆژه لاتی [ئهو ناوچه یه]، درێژه په ییدا ده کات.

جیا له و دوو تا قمه سه ره کییه، له دوو ناوچه ی دا پراوی دیکه شدا، به «گۆرانی» قسه ده کری: پاوه - له یه کی له دۆله کانی لقیکی بچووی باشووری چۆمی سیروان و که ندۆله^{۱۲} - له سه ره چاوه کانی رووباری «بانیا ن»^{۱۳} و رووبه رووی ویرانه کانی شاری که وناری «دینه وهر»، ئەو شوینه ی وا له گه ل «گاماسیاب»^{۱۴} دا یه ک ده گره وه.

له باجه لانیش، که که وتۆته باکووری مووسل و حه و ضه ی^{۱۵} [رووباری] «خوسه ر»^{۱۶} به شیوه زمانیکی نزیک قسه ده کری^{۱۷}. هه مان هۆز له زه اب^{۱۸} و لو رستانی باکووریدا ده بیتر. دوورتر له وانه و به ره و رۆژئاوا، ئەوانه ش وا پتیا ن ده گوتی «زازا» (و له شیوه ی راسته قینه ی خۆیدا «دیلی» یه^{۱۹})، ناوچه یه کی گه لیک به رفراوانیا ن داگرتوه که که وتۆته نیوان دیجله و شوینی بادانه وه ی فورات به ره و باشووری رۆژئاوا و هه ره ها مه له بنه ندی نیوان مووش و ئەرزه نجان به هه موو [ناوچه ی] ده رسیمه وه.

ئهو، شیوه ی دابه ش بوونی ئیسته ی دانیشته وانیکی ها وره گه زه^{۲۰}، به لام ه یج

گومانیک له وه دانییه ئه وان ناوچه یه کی گه لیک به رینتر ده گرنه بهر، هوش و بیرى سروشتیان - به لای که مه وه ئیستا، کشت و کالییه [نهک خپله کی].

له بهرزاییه کانی هه ورامان (نزیک ته ویله و بیاره)، کهس ناتوانی له پسیۆرایه تی بی سنووری گوند نشینان بۆ که لک وهرگرتن له تهختاییه بچووکه کانی زهوی و بۆ نامانجی باخه وانی و به رههم هینانی گشتی، سه ری سوور نه مینتی. وهک نه زمون کاراییه کی [خه لکه که]، ده توانم باسی کویتخای [گوندی] «زه رده»^{۲۱} له نزیک «بابا یادگار» بکه م، که هه رگیز چاوی به خه ریطه نه که وتبوو، به لام هه ر ئه وه نده ی شوینی گونده که ی خۆی پی نیشان درا، ده ست به جی واتای هه موو ئه و نیشانانه ی له دراوسییه تی ئه و دانرا بوون تیگه یشت. من هیوادارام له نووسراوه ی پیشووی خۆمدا (ئه هلی هه ق)^{۲۲}، توانیستم په سه ندی ئه وه بکه م که ئایینه که، له دوا یین شیوازی خۆیدا، له ناوچه ی «گۆران» - هه ورامان له دایک بوه.

ده ستکه وتی گۆرانه کان له گۆرپانی ئه ده بیاتیشدا، له وه که متر نییه. ئه ویش به هۆی پیک هینانی زاراوه یه کی سه رکه بییه^{۲۳} وه، که که ره سه یه بۆ ده پرینی شیعیری و ته نانه ت دراوسیکانی گۆرانیش بره ویان پیداهه. ئه م زاراوه سه ره کییه له دیوه خانی والیانی ئه رده لاند، گوئی کردو له م دوا بییه شدا، بۆ پرۆپاگه نده ی مه سیحیه ت که لکی لی وه رگیراوه^{۲۴}.

وهک کللیک بۆ کردنه وه ی ره مز و رازه کانی ئایینی ئه هلی هه ق، هه ر له سه ره تای لی کۆلینه وه رۆژه لانیه کانی خۆمه وه، بیرم له زاراوه ی گۆران کردۆته وه و بۆ سالانیکی زۆر په یوه ندییه کی پر له خۆشه ویستیم له گه ل لایه نگرانی ئایینه که دا هه بوه و ئه و خه لکه متمانه و میهره بانیییه کی زۆریان پی کردووم.

له سالی ۱۹۱۴، چاوم به مه لبه ندی رازاوه ی گۆرانه کان که وت که زیاره تگه ی ئه هلی حه ق له نیو چیا ی پر دارو ده رخت و ئه و رووباره به هاژه و گفانه دا شاراوه ته وه و باه م باله و بالی زاگرۆسی ناوه ندییدا دینه خواره وه.

من، نووسراوه یه کی سه ره تاییم سه باره ت به گۆرانه کان له کۆبوونه وه ی سه ده مین سالرۆژی ئه نجومه نی ئاسیایی سالی ۱۹۲۲^{۲۵}، خۆینده وه و له سالی ۱۹۲۷، دا، پوخته یه ک له ماتریاله کانی به رده ستی خۆم کرده وتاریکی دوور و درێژ - که تا ئیستا چاپ نه کراوه، ئه ویش به هۆی ئه و راستیه وه که «مارکوارت»^{۲۶} هه ندی مه سه له ی

په یوه ندی دار به «زازا» ی چاره سه ره کرد و دکتۆر «هه ده نک» له سالی ۱۹۳۰، دا، ژماره یه ک ده قی [گۆرانی] بلاو کرده وه، که هی دۆسته که ی خۆم - «ئوسکارمان» بوو، سه ره تاییه کیشی لی زیاد کردن، و تییدا ئه و فاکته رانه ی وا له زۆر نووسه ری دیکه ی زۆری وه کۆ کردبوون، خسته ده م یه ک.

له ئاکامی ئه و رووداوانه دا، ئه رکی سه ره شانی من گه لیک هاسانتر بۆته وه و لیتره به دواوه، هه ول ده ده م ته نیا چه ند خالی تازه بخه مه بهر توێژینه وه:

۱- ناوی گۆران،

۲- بنه چه کیان،

۳- ئه ده بیاتی نووسراوه ی سه ره کی گۆرانی - بۆ نمونه ئه و نه قل و حیکایه ته خه لک خوازانیه ی^{۲۷} و له گردو کۆکانی «م.د. بیینی دیکت سین»^{۲۸} و ئوسکارمان دا ده رده که ون،

۴- وهک پاشکۆش، ده قی ئه سلی و ته رجه مه ی [ئینگلیزی] «شینگییری» یه که ی ئه حمه د به گی کۆماسی^{۲۹} ده هینمه وه، که له نیوا کوردا ندا لایه نگریتیکی زۆری هه یه.

۱. شیوه گه لی جۆربه جۆری مه فهومی گۆران/ گورران

گۆرانه کان، له ده وره یه ری ۱۰۰۰ سال پیش ئیستا، له شانۆی میژوودا ده رکه وتوون. بۆ شوین هه لگرتنی یه که مجاری ناوی «گۆران» هه زار سالی دیکه ش ده بی بگه رپینه وه دواوه. له بهر ئه وه ی کاتێ بۆ مه زنده کردنی ناویکی «قه ومیی»^{۳۰} ئه وتۆ، تووشی ئالۆزیی زۆر ده بین باشتروایه پیش چوونه سه ره هه لسه نگانندی میژوویی سه رچاوه کان، بچینه سه ر باسی وشه که - خۆی.

د - خالی گرنگ و سه رنج راکیش، به ده سه ته وه دانی حوئجه ی ئه مرۆیی [وشه که] یه: گۆران یان گورران^{۳۱}؟ ئه و خه لکه عه شیره ته ی وا فیدراسیۆنیکی له چه ند تیره ی ناوچه ی کړند - زه هاب پیک دیتن به خۆیان ده لپن «گورران»، به لام فه وتانی /ۆی کۆن له [شیوازی] گۆرانیدا^{۳۲}، ده توانی دیاره یه ک بیته که دواتر خولقاوه - وهک له فارسیشدا هه ر وایه. ته نانه ت له کوریدا - که گه لیک موخافه زه کارتره، زیاتر چاومان به «گورران» ده که ویت^{۳۳}، به لام بۆ نمونه بیچمی «گۆران» یش هه ر هه یه^{۳۴}.

ئوسكارمان، داستانیکی سەمەرە لە وەرزی تانی ناوچەى مەراغە دەگێریتەوه که دژ به سەرۆکه کوردەکانیان - و دەستدریژی ژنانیان دەکردن، پاپەڕین - پاپەڕینەکه «حەیدەرى گۆران» ریبەرایەتی دەکرد. «مان» دەلێ، لێرەدا گۆران (که کوردی موکریان به «چەتە» دەلێن)، ناوی بنەمالەیی ئەو کەسە [واتە حەیدەر] بوە، بەلام بۆ چوونەکەى له جینگەى خۆیدا نییە^{۳۵}. ئەم داستانە بیگومان دەگەریتەوه بۆ گێروگرفتیکى کۆمەلایەتی و «گۆران» یش بەروالەت، واتای «وهرزیر یا کهسیک دەبەخشێ که بنەرەتی ناخپلەکی» هەیه^{۳۶}.

تیكستیکی زاخۆبی که «سۆسین» چاپی کردوه، دەلێ:

نەجووم ونە موصلمان

نەمەسیتی^{۳۷} و نە گۆران^{۳۸}

ئەم وشەى دواى [گۆران]، به بێ گومان ئاماژە به ئاگرپەرستى و وەرگیرانى تاییه تی [وشەى] «گۆران» له «گەبران» دەکات^{۳۹}. له شۆیتیکى دیکەدا (تیکست، ل ۲۶۵، تەرجمە، ل ۲۶۵) دا، ناوی گۆران له گەل سەربازەکانى محمدعەلى پاشای بەغدا دا هاتوه وا له «سنجار» عەمەلیاتی عەسکەرییان دەکرد و دەتوانێ ئاماژەیهک بێت به هۆزى زەهاب^{۴۰}. لەم دوو نمونەیهدا، ئێمەر و بەر و بێ سەر لێ شیتواوییهک له واتا و «اشتقاق» [ی وشەکه] دەبینەوه.

ب - شتیکی گەلێک گونجاوه که سەر لێشیتواوی له مەسەلەى بیچمی /ۆ/ و /وو/ ^{۴۱} دا، به هۆی بوونی دوو بیتی جیاواز بەلام وێچوو، روون بکریتهوه:

گەبران به واتای خەلکانى زەردەشتى < گەوران > گۆران، هەر وه ها ناوی هۆزایه تی بگاوبارەکان < گاوه رەکان > گورەکان < گۆران > گورانه. له هەردوو قۆناغى ئال و گۆردا، دەبێ ئەم دوو وشەیه، حوئجەى «گۆران» یان بوو بێت (بەلام له کۆتاییدا، دەبن یا خود مەیلی ئەوهیان هەیه بن به گوران).

ئەوهی که ناوی هۆزایه تی «گوران» دەبێ به قۆناغى «گۆران» دا تێپەر بوویت، به هۆی حوئجە تورکییه که یهوه (گۆبران)^{۴۲}، دەسەلمیت^{۴۳} (وهک له تایینى ئەهلێ حەقیشدا، که گۆرانەکان باوهریان پێیه تی، وه هابه). زمانى تورکی له دەرختنى /ۆ/ ی کۆندا^{۴۴}، گەلێک موخافەزەکاره^{۴۵}.

پ - به کار هاتنى بهربلاوى وشەى «گۆران» بۆ گەياندننى مەقولهى کۆمەلناسانهى

«وهرزیر» شتیکی زۆر روونه. پێشتر له «کلۆدیوس ریچ» مان بیستوه گوتویه تی بۆلباسى (واته هۆزى بلباس)، خەلکیکیان له ناودا دهژی که سەریه خو نین واته وەرزی، هیچ مافیکیان بۆ [هەلسووراندى] کاروبارى خو بان نییه و وهک «کاست»^{۴۶} یکی ژیر دەست سەیر دەکری. ئەم خەلکه، لێره له وهی له هەموو کوردستاندا دەبینرین، سەر به هیچ هۆز و تیره یهک نین و عەشیره تهکان، پێیان دهلێن «کلاوسى»^{۴۷} و «گۆران». ئەم نازناوهى دواى، که ناویکی موناسیب بۆ خەلکی سنهیه، به تاییه ت بۆ کەسانى تر سه نۆک به کار دههینرێ. ئایا ئەوانه دانیشتوانى ئەسلى ئەم ناوچانه بوون و هۆزه چیا نشینه وه حشیهکان دهستیان به سەردا گرتوون؟ ئەوانه [ی دواى]، بریتین له هەندى هۆزى کۆچەر، که له ژیر حوکمی حکومه تی سنه دا دهژین بەلام هەموو خەلکه نیشته جێ (ناکۆچەر) هەکان، «گۆران»^{۴۸}.

سێر هینرى راولینسون، له بیره وه ریه کانى سالى ۱۸۴۴ى خویدا، په سندی ئەوه دهکات که که له پور، «دەرنه» و «دەرتهنگ»^{۴۹} یان به جێ هیشته و ناوی «گۆران»^{۵۰} یان به خوێانه وه بهستوه که پێشتر به وەرزی تانی کورد دهگوترا بۆ ئەوهی له عەشیره تهکانیان جیا که نه وه. به کار هینانى ناویکی قەومیى بۆ گەياندننى مەقوله یه کی کۆمەلناسانه شتیکی گونجاوه، وهک پێچه وانە که شی^{۵۱}، هەر ده گونجیت. بەلام گۆرانەکانى سه دهى دهههه، به هۆزى شەرانى ناسراون و گەلێک جینگەى گومانه ئەو خەلکه وەرزی تانی کوردستان، که ناوی گۆران /گوران یان له سەر، هەموویان په یه ونه ی راسته و خو بان له گەل هۆزى گۆراندا هەبیت.

بۆی هەیه میژووی ئەم ناوانه (له بیچمی «گۆران»^{۵۲} دا)، بگەریتەوه بۆ سەر ده می فتوحاتى ئیسلام، که ره گهزه ژێرده سته کان «گەبران» ی زەردەشتى گۆران بوویت^{۵۳}.

۲. ئاماژه کردنى میژووی بۆ «گۆران»

ئێستا پێویسته به تەرتیبیکى میژووی هەموو ئەو سەرچاوانه هەلسەنگێن، که باسى گۆرانیان وهک «هۆز» کردوه و به شۆین ئەوه دا، بگهینه ئاکامیک که له سەر ئەساسى ئەو دهقانه دامهزرایت.

له سەر ده می کلاسیکدا، نووسراوه یه کی سه رنج راکیشى «ستراپۆن»^{۵۴} هەیه که تپیدا

نوسهر، تییژرییهک له سهر بنه‌مای [بۆچوونی] ئهرمه‌نییه‌کان داده‌مه‌زرتینی و به هه‌لکه‌وتیش ئاماژه به «سه‌ره‌په‌رئه» ی «تیراسی»^{۵۵} ده‌کات و ده‌لئی: «خه‌لکیکی سه‌رپرن»، «نیشتته‌جیی [ناوچه‌ی] پشت ئهرمه‌نستان و نزیک «گۆرانی»^{۵۶} و میدییه‌کان^{۵۷}. جا له به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و «سه‌رپران»^{۵۸} ناتوان هۆزیکێ گرنگ بن، ئیتر به‌رواله‌ت گۆرانی و میدییه‌کان، له دراوسێیه‌تی نزیکه‌ی به‌کتردا ده‌ژین.

پیشتر «ک، موللیر»^{۵۹} راست کردنه‌وه‌یه‌کی گرنگی له «ژاکۆن» هه‌و بۆ «سیراکۆن»^{۶۰} داوه‌ به‌ده‌سته‌وه. ئهم راست کردنه‌وه‌یه، ئاسۆیه‌کی تازه‌مان بۆ ده‌کاته‌وه‌ چونکوو «سیره‌کی (* سیره‌ک، شیره‌ک)»^{۶۱}، خه‌لکیکی ناسراوی «سه‌کایی»^{۶۲} بوون^{۶۳} و ولاتی ئه‌سلیان که‌وتۆته‌ دراوسێیه‌تی «مه‌ئوتیس»^{۶۴} هه‌وه و ئه‌و خه‌لکه [سیره‌کییه‌]، زیاتر له‌گه‌ل «ئاورسی»^{۶۵} دا ناویان هاتوه‌^{۶۶}. کۆلۆنییه‌کانی * شیرناک^{۶۷} له زۆر شویندا ناسراون: ئ - خاکی سیره‌کی نی^{۶۸}، که‌وتۆته «هیرکانیه»^{۶۹} له سهر [رووباری] «ئوچوس» (ته‌جه‌ن)^{۷۰} و «کرتیشمیر»^{۷۱} به‌ ناوی ئیستای [شاری] «سه‌ره‌خس» [له‌باکووری رۆژه‌لاتی ئیران] هه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ده‌دات (?).

ب - به‌تله‌میوس، باسی «سیره‌کی نی»یه‌کی دیکه‌ی کردوه (۵، ۱۲، ۴) که‌ هاوجووتی «سه‌که‌ئی نی»یه و گوتوویه‌تی به‌ درێژایی [زنجیره‌کیوی] په‌ریه‌دریس^{۷۲} {پۆنتیک، ئالپ؟}^{۷۳} له‌ نیوان چۆمی «کیروس» (کور)^{۷۴} و ئاراز^{۷۵}، کیشراوه. ئهم نووسینه‌ وای دياره‌ له‌ جیتی خۆیدا نه‌بیت. به‌ هۆی ئه‌و راستییه‌وه، که «سه‌که‌سینی» («سه‌که‌شین» ی عه‌ره‌بی و ئهرمه‌نی)^{۷۶}، که‌وتۆته‌ ناوچه‌ی «گه‌نجه»^{۷۷} ی ئه‌مپۆوه، «سیره‌کینی»^{۷۸} ش ده‌بی له‌ هه‌مان شویندا چاوی بۆ بگپیرئ^{۷۹}. له‌ راستیدا ته‌نانه‌ت ئیستاش «شیره‌ک ستیپ»^{۸۰} له‌ خه‌ریته‌کانی رووسیا، له‌ باکووری «گه‌نجه» (رۆژه‌لاتی «که‌خیتییه»^{۸۱} و باشووری «ئه‌له‌زه‌نه»^{۸۲}) ده‌ست نیشان ده‌کریت.

پ - به‌تله‌میوس، «* سیره‌کینی»یه‌کی دیکه‌ی له‌گه‌ل «سیره‌کینی» ی ژماره‌ ب / لئ شتواوه‌ که‌ ئاماژه به‌ ناوچه‌ی ئهرمه‌نی «شیراک»^{۸۳} (بلازری، ۱۹۳: طیرسراج)^{۸۴} له‌ سهر [رووباری] «ئاخوریان»^{۸۵} ده‌کات. ئیستا «ئاریاچای»^{۸۶} ی پێ ده‌گوتی. دۆخی ئهم خاکه‌ گرنگه‌ به‌ پیتته‌خته‌که‌یه‌وه «ئانی»^{۸۷} له‌ گه‌ل ئاماژه‌ی به‌تله‌میوس بۆ رووباری کۆر و ئاراز دا، یه‌ک ده‌گریته‌وه.

ت - به‌شی باشووری پادشاهییه‌تی ئهرمه‌نستان، «نور-شیره‌کان»^{۸۸} ی پێ ده‌گوترا به‌واتای «شیره‌کان» ی نوێ (پروانه «هویزمان» هه‌مان شوین، ل ۳۱۹). هه‌ندێ شوینی ناوچه‌ی «ئارییلا»^{۸۹} (هه‌ولیر)، له‌ ژیر حوکمی حاکمی ئه‌وی (واته «بدی ئاشخ»^{۹۰}) دابوو و مارکوارت له‌ کتیبیکدا که‌ دواى مردنی خۆی بلاوکرابه‌وه^{۹۱}، به‌ لیبرایویه‌وه، «نور-شیره‌کان» له‌گه‌ل «ئه‌دییه‌ینی»^{۹۲} - واته ده‌شتاییه‌کانی ئاشوور (نه‌بنه‌وا، هه‌ولیر) به‌یه‌ک داده‌نی.

ناوی «ئه‌دییه‌ینی» له‌ سه‌رچاوه‌ ئهرمه‌نییه‌کانی زوو - واته سه‌ده‌ی چواره‌می زایینیدا هاتوه‌ و وشه‌ی «نوی» پیتویست ناکات نیشاندهری ئه‌وه‌ بیت شاره‌که‌ به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م پیش ئه‌و میژوه‌ دروست کرابیت^{۹۳}.

«نۆرشیره‌کان» که‌وتۆته‌ راسته‌ خاکی ئیستای گۆرانه‌وه، زیاتر له‌ هه‌مان ده‌کرئ له‌گه‌ل ئه‌و شوینه‌دا یه‌ک بگریته‌وه‌ که‌ له‌ نووسراوه‌ راستکراوه‌که‌ی به‌تله‌میوسدا هاتوه‌ و گوتراوه: شیراک که‌وتۆته‌ نزیک گۆرانی میدییه‌کانه‌وه.

وا ده‌رده‌که‌وی که‌ دوو ناوی دیکه‌ش، په‌یوه‌ندیان به‌ «گۆرانی» کۆنه‌وه‌ هه‌بیت: یه‌کی له‌ کورانی خوسره‌وی دووه‌م - که «شیرۆیه» ی برای له‌ سالی ۶۲۸ ی زایینیدا کۆژرا، ناوی «کووران (*گوران) شاه» بووه^{۹۴}. ئهم ناوه، له‌سه‌ر هه‌مان شیواز دانراوه، که‌ حاکمان به‌ گۆره‌ی ناوی خاکی ژیرحوکمیان ناو ده‌نرین. وه‌ک: سه‌کان شاه (به‌هرامی سیته‌م، هورموزدی سیته‌م؛ کرمانشاه (به‌هرامی چواره‌م) و... هتد. هه‌مان عونوسوری قه‌ومی، له‌ ناوی ژنانه‌ی «گۆران دوخت»^{۹۵} دا دابینرئ (به‌راوردی بکه‌ له‌ گه‌ل «تووران دوخت») که‌ ته‌نیا له‌ گورجستان (دواى سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م)، شاهیدی بۆ ده‌بینرته‌وه^{۹۶}.

ئاویلی یه‌که‌م له «گورانییه»^{۹۷} و «گۆران دوخت» دا، به‌ رواله‌ت /و/ (واته /U/) ه، گه‌رچی به‌رانبه‌ری یۆنانی بۆ ده‌نگی ئیرانی /و/ (/o/) و /و/ (/U/)، پر به‌ پیتست نییه^{۹۸}. [پروانه پاشکو، لاپه‌ره ۱۰۳ ی ده‌قی ئینگلیزی].

به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و فاکته‌ره‌ نوێیانه، هیشتا هه‌ندێ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ له‌مه‌ر پرد هه‌لبه‌ستن و په‌یوه‌ندیانی نیتوان Guranii کۆن و Gûran ی تازه («*گابه‌ره‌کان) دا هه‌یه.

له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا، هه‌ل و مه‌رج گه‌لیک روونتر ده‌بیتته‌وه. قه‌دیمیترین جوغرافیانوسی عه‌ره‌ب (کۆتایی سه‌ده‌ی نۆهه‌م)، «ابن خورداذبیه»، ل ۱۴، لیسته‌یه‌کی له

«سهواد» واته ناوچه کانی میژۆپۆتامیا داوه به دهستهوه، که بئ هیچ گومانیک دهگه پیتتهوه بۆ سهردهمی ساسانیان. ناوچهی «کورا»^{۹۹}. ئوستانی «شادفه یروز»^{۱۰۰}، که «هلوان»^{۱۰۱} ی ئیستایه: داهاتی [سالانهی] هلوان له گهه «جابارقه»^{۱۰۲} و کوردان پیکهوه دهگاته ۴.۸۰۰.۰۰۰ درهم. شاری کۆنی هلوان، کهوتۆته نزیک شاری ئیستای «سهربولی زههاو» و رووباری هلوان هه مان «ئه لهوند»^{۱۰۳} ه که له «دهرتنگ» هوه دیت و ناوچهی گۆرانهکان ئاودیری دهکات، ئینجا له نزیک خانهقین تیکهه به «دیاله» دهییت^{۱۰۴}.

ئیبینی خوردا دبیه، له شویتیککی دیکه دا (ل ۴) له «کورا» ی جیی باسی ئیمه دهووی و دهلی له پینج لقی بچووکتتر (تهسوج^{۱۰۵}) پیک هاتوه: فه یروز قویاذا^{۱۰۶}، الجبل،^{۱۰۷} تامه پرا^{۱۰۸}، هه ولیتر^{۱۰۹} و خانهقین، ئهوی دواتریان شویتیککی ناسراوه له سه ر ریگهی سه رهکی به غدا کرماشان. هه ولیتر بیگومان هه له یه چون «ئه ربیله»^{۱۱۰} ی کۆن گه لیک له هلوان دووره و کهوتۆته دهروهی «سهواد»^{۱۱۱} ه کهوه^{۱۱۲}.

له نووسراوه یهکی «قودامه»^{۱۱۳} دا، ل ۲۳۵، ئه مان ناوه وهک «ارنک»^{۱۱۴} نووسراوه که دهی به «دهرتنگ»^{۱۱۵} ی بخوینینهوه یا خود وهک «*دهرتنگ»^{۱۱۶} ساغی بکه ینهوه که بتوانی له گهه ناوی ئیستای ده رنه دا یهک بگریتهوه. ده رنه، کهوتۆته بهری رۆژهه لاتی [چپای] «داله هق»^{۱۱۷} و به شیککی سه رهکی زههاو پیک دینتی.

«تامه پرا» ناوی کۆنی «دیاله» یه و «تهسوج» و اهه یه ته نیا لیواری رۆژهه لاتی چۆمه که بگریتهوه چون ناوچهی نیوان دیجله و تامه پرا ده که ویتته ئوستانه کانی دیکه وه. ناوی سیهه م له تیکسته که دا، وهک «الجبل» نووسراوه به لام بیچمی «البل» [واته ب/ ی بئ خال] یشی هه یه. من دلنیام ده توانین له شیوهی «الجبل»^{۱۱۸} دا بیخوینینهوه، که ئامازه به ناوچهی گیلان [ی غه رب] له دۆلی یه کیک له سه رچاوه کانی ئه له وند دهکات^{۱۱۹}. «فه یروز قویاذا» زۆر وا هه یه به شی سه ره وهی رۆژهه لاتی هلوان له نزیک «سهربولی زههاو» بیته. ئه گه ر لئی ورد بینهوه ئوستانی هلوان ئه وه به شهی زههاویش دهگریتهر بهر که دواتر باسی لیوه کرا.

له دوو چینی تایبه تی دانیشتوانی ناوچه که - واته کورد و جابارقه دا (که بیچمی «کابارکا» و «گابارکا»^{۱۲۰} شی هه یه)، من زیاتر پیم وایه دهی دهی ئه وهی دوا ییان [واته جابارقه] به پابیرانی گۆرانهکان بزانی.

هه مان ناو له کتیبی «ابن فقیه» لاپه ره ۲۴۵ یشدا ده رده که وی که له ناو شتی سه بر و سه مه ره ی هه مه دان دا باسی گۆلی خوئی (مهمله حبیبه) ی «فهرهان» دهکات، که ئیستاش له باکووری «سولتان ئاباد» [عیراقی عه جم یا «ئه راک» ی ئیستا] ماوه. ههروهها، لئی زیاد دهکات و دهلی: «کورد» و «جابارقه»^{۱۲۱} له ویوه خوئی ده بهن بۆ هه موو شویتیککی «میدیا» (الی جمیع البلدان الجبال). ئه و ئامازه یه وا ده گه یینتی که له ئیرانی ناوه ندی و له فاسیله یه کی دوورتری ناوچهی زاگرو س دا، کۆمه لگای هاوشانی [کورد و جابارقه] هه بوه.

«دیگۆجی»^{۱۲۲} ئه م وشه یه ی به رۆشنی له په یوه ندی «کاو باره» < «کاباره»^{۱۲۳} ی فارسیدا بینهوه و به «گارن»^{۱۲۴} ی واتا کۆ کردۆته وه، واته به شیوه یه کی نازاد واتای شوان و چۆداری پیداره، له کاتی کدا ته رجه مه ی راسته قینه ی «گاوباره»^{۱۲۵} دهی «گاسوار» یا «کهه سوار» بیته.

بمانه وی ئه مان ناوه واتای وشه یی بکه ینه وه چ به ناوی که سایه تبیه که وه په یوه ندی بدهین، دهی ئه وه بزانی که په یوه ندیبه کانی له گهه لیواری باشووری زه ربای خه زه ر [قه زوتین] گه لیک گونجاوه.

ناوه که ، ههروهها له لیسته ی مه سعودی له مه ر هۆزه کورده کانی «میدیا» (الجبال) دا ده رده که وی مروج [الذهب]، ۳، ۵۳:

۱. شاده نجان^{۱۲۶}

۲. له زبه (لوری؟)^{۱۲۷}

۳. مه ده نجان^{۱۲۸}

۴. مه زده نه کان^{۱۲۹}

۵. باريسان^{۱۳۰}

۶. خالی (* جه لالی > گه لالی)^{۱۳۱}

۷. جابارقی^{۱۳۲}

۸. جوانی^{۱۳۳}

۹. مه سته کان^{۱۳۴}

ئه م لیسته یه له «ته نبیه» ی مه سعودیدا (ل ۹۱ - ۸۸) هه ندیک ته واوتر نووسراوه:

۱. بازنجان^{۱۳۵}

۲. شووهجان ۱۳۶

۳. شادنجان ۱۳۷

۴. نساوره ۱۳۸

۵. بووژیکان (* بهرزیکان؟) ۱۳۹

۶. لوری

۷. جورقان ۱۴۰

۸. جاوانی

۹. باریسی ۱۴۱

۱۰. جه لالی

۱۱. مهشتهکان ۱۴۲

۱۲. جابارقه

۱۳. جوووغان ۱۴۳

۱۴. کیکان ۱۴۴

۱۵. مهجوردان ۱۴۵

۱۶. ههذبانی ۱۴۶ ... هتد.

بهروونی دیاره به دواى ههردوو ناوی «جابارقى» (لیستهی یهکهه) و «جورقان» (لیستهی دووههه) دا «جاوانی» هاتوه که ههر دوو نامازه به یهک هۆز دهکهه. ته نیا جیاوازییهک که «جورقان» له گهه «جهوهرهقان» ی هه بیته، کورت بوونه وهی درێژیایی [قاوتلهکان] و حوئجهی تیبی بزوتنی /ب/یه . مهستهکان و مهشتهکان له کوتایی لیستهی سه رهکی [یهکهه] دا هاتوون و زۆر واههیه جابارقهی «تهنبیه» ته نیا شه رحیکی روون کهروهه بیته که دهقی تازهتر [واته لیستهی دووههه] تووماری کردوه. هه مان شت و اههیه له مهی «جوووغان» (بۆ * جوووهغان، * جهوهرهغان) یش راست بیته. شایانی باسه تهه ناوهی که جیگهی باسی ئیمهیه، تاوال جووتی «جاوانی» یه و به روالهت نامازه به «جاف» دهکات که ته نانهت ئیستاش له پیوهندی نزیکى گۆران دایه. بیجمی سه رهتایی ناوهکانیان له ناوی ناوچهی ژبانیان واته «جهوانروود» (<جاوان - رود) وهرگیراوه که شوینی وشه «جهوان» ی فارسی به واتای «لاوی» له سه ره [جوانرۆ]. ههروهها

* جه لالی دهگه پتتهوه بۆ هۆزی گه لالی که ئیستاش له و دراوسیه تیه دا، ده ژین ۱۴۷.

بهه پتیه، گرمانی سه رهتای باسه که ی ئیمه له مهی بیجمی کۆنتری ناوی گۆران له بهر رووناکیی نووسراوه که ی مه سهوودی دا سه لماوتر ده بیته.

ناوه راستی سه دهی دههههه، سه رهدهی ریتسانسی ئیرانه. له ژیر سیبهی زنجیره ی ئیرانی (دهیله می) «تالی بوویه» ۱۴۸ دا، حاکمانی بچوکی ئیرانی له نازه ربایجان و کوردستان و هتد، سه ربان هه لدا. له سالانی ۹۵۹/۳۴۸ دا، «حه سه نۆیه» ۱۴۹ ی کوری هه سه ن سه رۆکی کوردانی بهزیکان «پاشایه تی» یه کی گرنگی له ناوچه ی زاگرووس دامه زراند. له وهش سه رنج راکیشتر، حکومه تی درێخایه نی کور و جیگیره که ی، واته «به در» ه (۴۰۵ - ۳۶۰ / ۱۰۱۴ - ۹۷۹ ز)، که میژوونوسان گه لیک به باشی ناویان برده ه. ۱۵۰

ناوبراو هۆزه که ی خۆی ریه رایه تی ده کرد، پشتی وه رزیرانی ده گرت، باجی له رووی ئینسافه وه دادنا و ناوچه ی ژیر ده سه لاتی نه و له باکووری لوپستان (سابوور - خواست) و ته نانهت له نزیک «خوزستان» ۱۵۱ هه هتا «شاره زوور» ۱۵۲ ی ده گرت بهر. گه لیک جار [له سه رچاوه کاندای] باسی جورقان (* جه وه ره قان) ی ژیر ده سه لاتی به در کراوه.

له سالی ۴۰۵ (۱۰۱۴) دا، «به در» له شکری هینایه سه ره مه زنی هۆزیکى کورد - حوسه بینی کوری مه سهوود و قه لای «کوسحد» ۱۵۳ ی لی گرت. به لام نه سه ته م بوونی کاری له شکرکیشان له زستاندا، بوه هۆی ناره زایی له شکره که و به در به ده سته ی یه کی له نه دمانی له شکر به ناوی «جووره قان» کوژرا. حوسه بین، جه نازه که ی نارد بۆ «مه شه ده ی عه لی» (کوفه) تا له وی بینیتن. نه وهش نیشانده ری هه ندی مه یلی شیعا یه تی له لایه ن به دره وهیه. «جووره قان» هه لات و چوو بۆ لای «شمس الدوله» ی دیله می، به لام واهه یه [به م ناوه] ته نیا باسی تا قمیکی تاوانبار له هۆزه که کرایته.

له سالی ۴۱۷ (۱۰۲۶) دا «علاء الدوله کاکویه» ۱۵۴ نامۆزیه کی خۆی کرده حاکمی «سابورخواست» و «جووره قان» یشی خسته سه ری. له وهش زیاتر نه وی دیکه [واته جووره قان] خرایه ژیر حوکی سه رهک هۆزیک به ناوی «عبدالفرج بابوونی» که نه ویش خزمی [کاکویه] بوو و نهه کاره بوه هۆی ئالۆزی و پیکدادانی زیاتر ۱۵۵. سابوورخواست (واته شوینی ئیستای خویره م ئاباد)، نه وهنده له زنجیره ی زاگروسه وه دووره که ده بی وای دابنیتین جووره قانی «بابوونی» ۱۵۶ له شوینیکی نزیک لوپستان بوه.

له راستیدا ابن الاظهر (٩، ٢٥١) ناماژه به هاوکاربیهکی نیوان علاءالدوله کاکوبه و بهشیک له جورهقان له شهزادگان دهکات که له سالی ٤١٨ (١٠٢٧) له نزیک «نههاوند» رووی داو له باسی سالی ٤٢٣ (١٠٣٢) دا (هممان، ٩، ٢٨٩)، له نامادهبی جورقان له نزیک سابور خواست ددهوی.

کاتی له سالی ٤٣٧ (١٠٤٦) دا ئیبراهیم بیننال^{١٥٧} له لایهن «طغرل» هوه نیررایه هممهدان بوئ هوهی شاره سهرهکیبیهکهی ئهوی بگری، علاءالدوله ههلاته جورقان و «بیننال» بهرهو «السیره» چو - که کهوتبوه باکووری رۆژئاوای لورستان و بهشی سهرووی «کهرخه» وه و لهوی هیرشی کرده سهر ئه کوردانهی وا له دراوسیبیهتی شوینهکه دامهزرا بوون و سهر به جورقان (من جورقان) بوون. علاءالدوله ئه مجار ههلاته لای «شهاب الدوله عبدالقوارس منصور» کوری هسهن - که بهروالته حاکمی «حهلوان» بوو له خوزستان (نک «ئه لجهزیره») ^{١٥٨}. شهزاده که دهبی له خوار دۆلی کهرخه دا رووی دابیت.

هممو ئه ئیشاراته، رادهگه بیتن که له نیوهی یه کهمی سدهی یازدهه ممد، لای کهم بهشیک جورهقان کهوتبوه دهر وازهی باکووری لورستانه وه، ئه ویش وا ههیه په یوه ندیی له گه لئو «جابارهق» هه دابیت وا (پیشتر) «ابن فقیه» باسی لیه کرده یا خود بوی ههیه په یوه ندی به بهشیک ئه ههزه وه بیت که تاوانی کوشتنی «بهدر» له سهر شانی ئهوان بو (پیشتر).

ئه و رووداوانه له «الظاهر» دا تۆمار کران و له «المجمل التواریخ» یشدا ٥٢٠ (١١٢٦) باسیان لیه کهراوه که نووسهره نه ناسراوه کهی، خه لکی «ئه سه دئاباد» (ی رۆژئاوای هممه دان) بوه و ناوچهی جی باسی ئیمه ی به باشی ناسیه ^{١٥٩}. نووسهری «مجمل» که لک له هممان سهراوهی «ابن الظاهر» ^{١٦٠} و هه ده گری به لام هه ندی به رانه بری سه رنج راکیش [بوئ ناوه کان] داده نیت:

ناوبراو بو «جورقان» ^{١٦١} «جهره و ره قان» (ی «ابن الظاهر» جیگریکی وه ک «گورانان» ^{١٦٣} گورانان) ی داناه و بهم شیهویه، گرمیانی سه ره تایی ئیمه [له مه ر په کبونی جورقان و گوران] ده سه لمیتنی.

خالی دووه هم ئه وهیه «مجمل»، هه ندی شهرح و بوچوونی وای پاراستوه که ئیمه له

«ابن الظاهر» دا نابین بوئ نمونه: له مه سه له ی شهر کردنی به در و کوره که ی واته هیلیل (هیلال) دا، باسی شهر ی به در له گه ل ههزه که ی خوی به رزیکانیان (به رزیکان) دهکات [و ده لئ:] ئینجا به در گۆرانه کانی به رز کرده وه، به شیهویه که که هه چکه س له وان به به در وه نزیکتر نه بوو. هه ر چۆنیک بیت، ئه وان [واته گۆرانه کان]، له کاتیکدا به در دهستی کرد بوو به ئابلوقه دانی «خوشین» (کذا) ی کوری مسعود له قه لای «کوش خد» ^{١٦٤}، له لیواری چۆمی «سفید روود»، خه یانه تیان پی کردو کوشتیان (سالی ٤٠٥ / ١٠١٤).

زۆر نه گونجاو دیته پیش چاو «بهدر» بیتوانیایه عه مه لیاته که ی به ره و حه و ضه ی «سفید روود» (ده رزیتته زه ربای قه زوینه وه)، په ره پی بدایه. هه ره ها گومانی به هیزم هه یه ئه و ناوه هممان «سیروان» ی «مجمل [التواریخ]» (به هه لئ خوتندراوه که ی، سپید روود) ^{١٦٥} بیت که ناوه راستی دیاله یه و «زه هاب» (ی باشووری) له هه ورامان (ی باکوور) جیا دهکاته وه.

شوتنی «کوش خد» «کوسجد» ^{١٦٦} ی ابن الظاهر و «کوسجد» ^{١٦٧} ی شه ره فنا مه نانسریته وه، به لام ئه گه ر سفید روود هممان سیروان بیت، وا هه یه قه لای بهر باسی ئیمه «* کوسج» ^{١٦٨} بیت و له شوتنی ئه مرۆی «کۆسه ی هه جیح» ^{١٦٩} وه ستابیت. له م حالته دا، ئه و گۆرانه ی وا هاویتی به در بوون، له و بهری چۆمه که وه له دراوسیبیه تیبه کی گه لیک نزیک خاکی ئیستایاندا، جم و جۆلیان هه بوه.

روون کردنه وه یه کی «مجمل» سه رنجی ئیمه به ره و خوی راده کیشی. گوتراوه گۆرانه کان «بهدر» یان به نیتزه (زووپین) ^{١٧٠} کوشتیت. ئه م چه که په یوه ندیکی تابه تی له گه ل ناوچه ی «خه زه ربیه کان» ی ده یله می دا هه یه.

له قاموسی جوغرافیایی «یاقوت» دا (١٢٢٣ / ١٢٢٥)، بی گومان جه و ره قانییه کان (که زۆر جار له کتیبی «ابن الظاهر» دا به هه لئ جووزه قان Jūzaqān نووسراون)، به «حهلوان» هوه په یوه ندی ده درین (٢، ١٥٢).

«حمدالله [مستوفی] قه زوتینی» له «نزه القلوب» (٧٤٠ / ١٣٤٠)، ل ١٦٥ دا باسی ریگی سهره کی کرماشان بو حهلوان (به ریگی کرد و که لی به ناویانگی «طاقی گیرا» ^{١٧١} دا) دهکات و ده لئ: «گه رچی ئه م ریگیه، به * گیل و گیلان» ^{١٧٢} دا، یه ک فرسه خ دوورتره، به لام له وی دیکه یان باشته ر». له شوتنیکی دیکه دا، ل ٢٢٠، باسی

چۆمى «نەھرەوان» دەكات كە ھەمان «ديالە» بېت و دەلى: "لە دوو لق پىنك ھاتوھ. يەكبان (واتە سىروان يا ديالەى ئەسلى)، «لە شانى سىروانەو» دېت، لە كاتىكدا ئەوى دىكەيان (واتە ھەلوان، ئەلواند) لە ناوچەى (حدودى) گىل و گىلانەو ھەلدەكشى و بە «طاقى گىررا» دا تىپەر دەبى. ئەو [رووبارە]، لە كانىاوتىكى گەرەوھ دەست پى دەكات كە دەئاشى ئاوى پى دەگەرئى. ئىنجا بە ھەلوان و قەسرى شىرىن و خانەقېندا تىپەر دەبىت».

گومانىك نىيە كە نىيازى قەزوينى لەوھى گوتوويە، ھەمان ئەو چۆمە بېت كە لە دۆلى سەرۆوى «رېژا» ھوھ ۱۷۳ دېت (واتە دەرەتەنگ). لە راستىشدا رىگە سەرەكىيە ناسراوھەكش ھەر بەویدا تى دەپەرىت ۱۷۴.

بەم پىيە، ناوى كاراكتىستىكى «* گىل و گىلان» لە دەقى «حمدالله» دا، ئامازە بە ناو جەرگى خاكى كوردان دەكات نەك بە دۆلى «گىلان» كە لە شوپىنىكى زۆر خواروھەتردا، دەرژىتە ئەلواندەوھ. كاتى ئەم خالە دەگرىنە پىش چاو، وشەيەك كە قەزوينى ھىتاويەتى [واتە «گىل و گىلان»]، نرخی زۆر پەيدا دەكات.

لە دەرووبەرى سالى ۷۴۴ (۱۳۴۳)، زاناي مىسرى «شەھاب الدىن العمرى» ۱۷۵ خىشتەيەكى بە نرخی ھۆزەكوردەكانى - بە گۆرەى سەرچاوەكان پىك ھىتا. ناوبراو شەرھەكەى خۆى بە «گۆران» دەست پى دەكات و دەلى:

"لەكىتوھەكانى ھەمەدان و شارەزور، نەتەوھەكى كورد كۆبۆتەوھ كە بە كوورانى (الكورانىيە) ئامازەيان بۆ دەكرىت، خەلكىكى دلېر و جەنگاوەرن و لە سەرباز و وەرژىر پىك ھاتوون (جند و رعىيە)، لە شوپىنىك دەژىن كە ناوى «راوست الامىر محمد» ە و شوپىنىكى دىكەش بەناوى «دەرەتەنگ». سەرۆكىكىيان ھەيە ناوى ئەمىر محمدە، پىنچ ھەزار كەسن و لەناوياندا كىشە و جىاوازى نىيە ۱۷۶.

«دەرەتەنگ» ۱۷۷ بەشى يەكگرتووى زەھاوھ لە پەيمانى سالى ۱۶۳۹ى ئىران و عوسمانىشدا، بە ھەمان شىبە باسى كراوھ. بەم پىيە ئىمە پەسندىك لەمەر بوونى گۆرانەكان لە خاكى ئىستاياندا لە ناوھراستى سەدەى چارەدەم [ى زاپىنى] و دەدەست دىتىن. بەلام بە دلنبايەوھ دەبى بە چەندىن سەدە پىش ئەو تارىخەش، ھەر لەویدا ژىابن. ناوھندىكى دىكەى گۆران - كە بە شىوھى ئاسايى دوانەى دەرەتەنگە، برىتەيە لە

«دەرنە» (* دەرنەك) ۱۷۸، كە كەوتۆتە لای رۆژھەلاتى «دالەھو» ۱۷۹ لە دۆلى «زىكان» ۱۸۰. ناتوانى شوپىنى ئەم ناوھ، لە «راوست» ۱۸۱ دا ھەلبىگىرى و راست وەك پىسارىتىكى بى وەلام دەمىنىتەوھ بەلام دوور نىە ئامازەيەك بېت بە دانىشتوانى لقى رۆژھەلاتى تى گۆران ۱۸۲.

بە گۆرەى «شەھاب الدىن [العمرى]»، گۆرانەكان لە [خەلكى] دلېر و وەرژىر پىكھاتوون. ھۆى ئاسايى ئەم دابەش كوردنە، ئەو راستىيەيە كە ژمارەيەك لە ھۆزەكان، ھۆزى دىكەى خۆيانىان كوردۆتە ژىر دەستەو ئەگەر ئەم گرمانە راست بېت، دەبى گۆرانەكان لە ناوچەكەدا رووبەرووى ھەندى ھۆزى كۆن بوو بىتەنەوھ، گەرچى دەتوانىن بىر لە ھەندى «چىن بەندى» كۆمەلايەتەش بکەينەوھ.

لە سەدەى سىزدەھەمدا، ئال و گۆرپىكى گرنگ بە سەر كوردستاندا ھات: ھىرشكارە مغولەكان، ئىرانىيە شاخاويەكانىان بى بەزەيانە لە ناو برد. بە گۆرەى «شەھاب الدىن [العمرى]»، دواى تالان كوردنى بەغدا (۱۲۵۸ز)، تىپى شارەزور، كە سەر بە ھۆزى «اللوسە» (بۆكۆسە) ۱۸۳ و «الناسرىە (?)» ۱۸۴ بوون، كۆچيان كورد و چوون بۆ سوورىا و مىسرى ئىنجا شوپىنى ئەوان نەتەوھى «حوسە» ۱۸۵ گرتىەوھ كە ئەندامانى ئەو نەتەوھەي، كوردى راستەقېنە نەبوون.

كاترىمىر، ئەم ناوھى دوايى [واتە «حوسە»] ى وەك «حسنىوھ» ۱۸۶ ھوھ ساغ كوردۆتەوھ و بەم شىوھە دەيەوھى پەيوەندى بە ناوى زنجىرەى «حسەنوبە» ۱۸۷ بدات. بەھۆى ئەو راستىيەوھ كە گۆرانەكان لە نىو لايەنگرانى «بەدر» دا بوون، دەگونجى بىر لەوھ بکەينەوھ كە ئەوان دواى دامەزرىنەرى زنجىرەكە، لەو شوپىنە نىشتەجى بوون ۱۸۸.

ھەرچۆنىك بېت، باس و خواسى بلاوونوھەى دانىشتوانى غەيرە كورد لەوھ وردترە كە ساختەيى بېت و جىاواز لە تاقىمى ھۆزەكانى گۆران، ئىمە ناتوانىن ھىچ جىگرىك كە ناوچەكەدا بىينىن.

سەرەراى گرنگايەتەيەك كە شەرەفخان لە سەرەتاي «مىژووى كوردان» [شەرەفنامە] دا (۱۰۰۵ (۱۵۹۶)) بە «گۆران» ى دەدات، لە دەقى كىتەبەكەدا جارو بار نەبېت ئامازەيان پى ناكات ئەویش بە گىژ و گومىيەوھ. لە سەرەمى ئەودا، زۆرەيى گۆرانەكان لە ژىر رىبەرايەتى كەلھور و ئەردەلانىەكاندا دەژيان و ئەوھ خۆى رووبەرووى مەسەلەى

بوومه لپتلی «زنجیره» و هۆزه کاتمان ده کاتهوه: نیازی شهرفخان به روالهت ئهوه بوه هه موو کورده (غهیره کرمانجییه کان) ی کرماشان (و بۆی هه یه «سنه» یش) له ژیر ناوی که له پوردا بگۆنجینی^{۱۸۹}. به لام له لاپه ره ۳۱۷ دا ده لئ: «عه شیره تی که له پور، و اگۆرانیان پی ده گوتی» و له لاپه ره ۸۳ دا ده یسه لمینی که باپیره گه وری ئه رده لانیه کان - پیش کوتایی هاتن به حکومه تی چه نگیزییه کان له ئیران، بوو به حاکمی شاره زوور و هه ر ئه ویش بۆ ماوه یه کی زۆر له نیو گۆرانه کاندایابوو. له لاپه ره ۲۹۶ دا په سندی ئه وه ده کات حاکمانی برادۆست له هۆزی گۆران بوون و دوور نیه له کورانی «هیلال» ی کوری به در بوو بیتن.

شهرفخان، له باسی کوردانی ئیراندا (سیاه مهنسوور، چگینی و زهنگه نه) وای داده نئ که خۆیان (یا خود سه ره ک هۆزه کانیان) له لورستانه وه هاتن، به لام لپی زیاد ده کات و ده لئ: «هه والیکیش هه یه که له گۆران و ئه رده لانیه وه هاتن». هه روه ها ده کری هه والیک ی پرسوود له و راستیی هه ربگیری ت که «شاهوێردی خان» - حاکمی لورستانی باکووری (که له ۱۰۰۶ - ۱۵۹۷) دا مردوه، له هه ولئ ئاوه دان کردنه وه ی «خویره م ئاباد» دا «تاقمیک له هۆزی گۆران» ی له وئ دامه زران و ئه وه ده ری ده خات که گۆرانه کان وه ک سه رده می «بدری کوری حه سه ن»، له باکووری لورستاندا ژیاون^{۱۹۰}.

به گوێره ی نووسینی سیر هانری راولینسن^{۱۹۱}، سولتان مرادی چواره م که له پوری له زه هاب دوورخسته وه و خا که که یانی دا به «باجه لان» - که له مووسله وه هینابوونی^{۱۹۲}.

سپاس بۆ ئوسکارمان که ئیستا [به هۆی نووسینه کانی ئه وه وه] ده زانین، باجه لانی موسل به زاراو یه کی گه لیک نزیک به گۆرانی قسه یان ده کرد. به رنامه ی «زال بوه کان» ئه وه بوو گۆرانه کان له ریگه ی ژیرده سته کانی خۆیا نه وه بیننه ژیر کۆنترۆل، که ئه و ژیرده ستانه ده بی کۆلۆنییه ک له هه مان تاقمه عه شیره ت بوو بیتن.

به قسه ی راولینسن، که له پور، پاشان ناوی «گۆران» ی له خۆی نا - که «پیشتر به کوردی وهرزیر ده گوترا» و به سه ر سئ تاقمی سه ره کییدا دابه ش ده کران: «قه لعه زنجیر»^{۱۹۳}، «کرند» و «بیوه نیژ»^{۱۹۴}. ئه م بۆچوونه، ته نیا «که له پور» ی زه هاب ده گرتته وه.

به رانه بری «گۆران = وهرزیر»، له گه ل قسه کانی شهرفخان (ل ۳۱۷) دا که پیشتر باسمان لپوه کرد، یه ک ناگریته وه، ته نیا شتییک که ده توانین سه باره ت به ئال و گوێ

دوای سالی ۱۶۳۹ ی زابینی [سالی مۆر کردنی په یمانی ئیران و عوسمانی] بلتین، ئه وه یه که له پوره کان له شوینی تاییه تی خۆیان هه لکه نران وله نیو حه شیمه تی گۆرانه کاندایا توانه وه و باجه لان ریبه رایه تی هه موو هۆزه یه کگرتووه کانی به ده ست خۆیه وه گرت.

هه ر چۆنیک بیته، ئه وه شتییک کاراکتریستیکه، که پاشاکانی باجه لان نشیمه نگه یه کی تازه یان له ده شتایی (و له شوینی ویرانه کانی شاری زه هاو) دا بۆخۆیان بنیات ناو به م شیوه یه، له داوینی ولاتی گۆراندایا مانه وه. زۆریش شتییک گونجاوه که به شتییک له جافه کان و ئیرانییه کانیان به «جافی مرادی» ناویان ده بن، واته ئه وانیه په یوه ندیان به سولتان مرادی چواره مه وه هه یه، بۆ ئه وه ی پشتگیری حاکمانی باجه لان بکه ن له زه هاب دامه زران.

کاتی ئیرانییه کان ده سته بالایان هه بوو، هه ولئ تیکدانی ده سه لاتداریه تی باجه لانه کانیان دا. نادر شاه [ی ئه فشار]، که ئه حمه د پاشای باجه لان دژایه تی ده کرد، به شتییک له هۆزه که ی راگۆست و بردنیه دراوسیه تی «خویره م ئاباد»^{۱۹۵}.

دوایین پاشای زه هاب له بنه ماله ی باجه لان - شازاده محمه د عه لی میرزا (حاکمی کرماشان له ۱۸۰۶/۸/۲۲ هه تا ۱۸۲۱/۱۱/۲۲) له سه رکاری لابر، ناوبراو ریبه رایه تی گۆرانه ئه سلیه کانی قه لعه زنجیری دانیشته ووی گه هواره ی سه ر له نوئ دامه زرانده وه^{۱۹۶}.

۳- ئاکام

ئیستا ئیمه له ئه نجامی توێژینه وه و هه لسه نگانندی سه رچاوه کانی به رده ستماندایا گه یشتوونه ته ئه م ئاکامانه:

۱. ناوی هۆزه که [گۆران]، له سه رچاوه سه ره تاییه کانی ئیسلامدا، وه ک جاباره ق < * جه و ره قان > * گۆرانان هاتوه. ئه م گۆرانکارییه، واده رده که وئ باسی «اشتقاق» ی [وشه ی] گوان له «گه بران» ی نه کرد بیته، به پێچه وانه، په سندی ئه وه ده کات که له مه ر شتیوازی «گا (و) باره (ک) به واتای «که ل سوار» گوتویه تی. ئیستا من هه ست به دنیایی ده کم که «گه هواره» ی شوینی کۆنی خانه کانی گۆران، هیچ نییه جگه له وشه یه کی خه لکخووانه ی فارسی [گه هواره] به واتای لانکه ی گاواره ره سه نه کان.

گۆرانه‌كان خۆيان پټيان گوتم كه شپوه نووسيني فارسي ئهم وشه‌يه نا راسته و من له [كتيبي] «چيريكوڤ» (ل ۳۰۲) دا، ناوه‌كه‌م چاو پي‌كه‌وت كه به پيتي روسي «گاواره‌ك» نووسراوه و زۆر وا هه‌يه «* گاواره‌ك» بپت.

۲. ناوه‌كۆنه‌كه، زۆر وا هه‌يه په‌يوه‌ندی به ناوچه‌كاني خه‌زه‌روه هه‌بپت. بناغه‌دانه‌ري زنجيره‌ي ئه‌و حاكمانه‌ي وا ناوي خۆيان به‌شوينه‌كان به‌خشيوه و له‌ژير حوكمي ئه‌واندا گيلان له‌گه‌ل رۆژئاواي ته‌به‌رستاندا په‌كيان گرتبوو^{۱۹۷}، «گيل گاباره»^{۱۹۸} يان پي ده‌گوترا و ئهم ناوه، به‌ روژني دياره له‌ سه‌ر نه‌ربيتيكي ئه‌فسانه‌يي ده‌روات. ئه‌گه‌ر «گيل» ئاماژه به‌ بنه‌چه‌كي شاه بكات، ئه‌وا «گاواره» ده‌بپ به‌ رواله‌ت نيشانه‌ي خاكيتي بپت كه تازه داگيري كردوه و له‌گه‌ل يادي «فه‌ريدون» يشدا په‌يوه‌ندی ده‌بپت. «ابن اسفنديار» (ل ۱۵) و «ظهيراالدين» (ل ۱۳) ناوي ئهم قاره‌مانه، به‌ «گاوسه‌وار»^{۱۹۹} ده‌به‌ن به‌ واتاي كه‌سيك كه سوازي گا ده‌بپت هه‌ر به‌و بيچمه‌شه‌وه له‌ وینه ميني‌اتۆره ئيرانيه‌كاندا نيشان دراوه^{۲۰۰}.

خالي سه‌رنج راكيش ئه‌وه‌يه «نزهه‌القلوب» ناوي «*گيلي گيلان» بۆ «ده‌رتنه‌گ» به‌ كار ده‌هينتي كه ئه‌ويش له‌نيو جه‌رگي خاكي گۆران دايه. ته‌نانه‌ت ئيستاش، په‌كي له‌ سه‌رچاوه‌كاني لاي چه‌پي [رووباري] ئه‌لوه‌ند، پتي ده‌گوتري «گيلان»^{۲۰۱}، ئه‌و شتانه‌ش ناتوان هه‌ر به‌ هه‌لكه‌وت روويان دا‌بپت. له‌به‌ر رووناكايي ئه‌وانه‌دا، «مي‌جهرسون» ئه‌فسانه‌يه‌كي له‌ هه‌ورامان تو‌مار كردوه كه هه‌ندي سوودي به‌رچاوي [بۆ ئهم باسه] هه‌يه. به‌ گوته‌ي ئه‌فسانه‌كه، «ده‌ريوس» (Darius) ي مي‌دي، «ئه‌ورام» (Aorām) ي ئه‌سليي له‌ زيدي خو‌ي له‌ نزيك ده‌ماوه‌ند شاربه‌ده‌ر كرد... ئينجا ناوبراو له‌گه‌ل براكه‌ي خو‌ي واته «كه‌ندۆل» Kandul، كه ناوي «كه‌ندۆله» ده‌بپ له‌وه‌وه هاتبپت، هه‌لات و چوو بۆ مي‌ديا^{۲۰۲}.

۳. له‌ سه‌رده‌مي گه‌لتيك كۆنه‌وه، ناوچه‌كاني خه‌زه‌ر، سه‌رچاوه‌ي هيتزيكي ئينساني بوون كه له‌وي هه‌لقولاون و به‌ره‌و لاي رۆژئاوا كشان. «بونده هيشن» [ي ئافتيستا]^{۲۰۳}، ۳۱، لاپه‌ره ۳۸، به‌رزاويه دارستانيه‌كاني «ته‌به‌رستان» [مازه‌نده‌ران] ي رۆژئاوا (واته «په‌ده‌ريس خوارگه‌ر»^{۲۰۴})، وه‌ك ولايتيک ناوده‌بات كه «دانيشتواني ئيگاپيو و شوان، به‌هيز و ئيشكه‌رن^{۲۰۵} و به‌سه‌ر دوژمنانيدا زالن».

ده‌وري ئهم ناوچه‌يه له‌ ده‌وري «سكاندينوايا» ي سه‌رده‌مي «فايكنگ»^{۲۰۶} هه‌كان ده‌چپت. زۆر شويني سه‌ر سنووري رۆژئاواي ئيران، شاهيدي ئه‌و نفوزهن؛ شوينيكي به‌ ناوي «ده‌يله‌مستان» له‌ شاره‌زور هه‌يه (ياقوت، ۲، ۷۱۱) و «ديلمان» («ديلمه‌قان» ي كۆنتر)، هيتشتا ناوچه‌ي سه‌ره‌كي «سه‌لماس» ه. ناوچه‌يه‌كي به‌رني باشووري رۆژئاواي گۆلي ورميش، وه‌ك شاريك له‌ گيلان، ناوي «لاهيجان»^{۲۰۷} له‌سه‌ره. جا ده‌كرئ به‌ هه‌مان شپوه، له‌ «گاواره» ش (كه زۆر جار له‌ گه‌ل «گيل» دادپت)، شويني كۆچي ناوچه‌كاني باشووريتري زاگرو‌س هه‌لبگيري.

۴. پيشتر «ئين خوردايه» (كۆتايي سه‌ده‌ي نۆزه‌هه‌م)، باسي گۆران (*گاواره‌ك) ي له‌ دراوسپيه‌تي مله‌ي ئه‌سليي زاگرو‌س كردوه، به‌لام وه‌ك پيشتر گوتومه‌مانه ليسته‌ي ئوستانه‌كاني ئين خوردايه، بيگومان بنه‌مايه‌كي «ساساني» هه‌يه. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ي ئوستاني هه‌لوان دواي «پيروز»^{۲۰۸} ناو نراوه (۴۸۴ - ۴۵۹ ز)، شتيكي ويچوو هه‌گه‌ر شاه به‌رپرسی نيشته‌جئ يي و دامه‌زران له‌ هه‌موو ناوچه‌كه بوويپت. به‌تايبه‌ت «كه‌قات»^{۲۰۹} ي كوري «پيروز» (واته «فه‌يرووز قوياذ») واهه‌يه په‌كيك له‌ شاروچه‌كاني ئهم ئوستانه‌ي بنيات نا‌بپت. ئاشكرايه ده‌بپ شاهاني ساساني گرنگايه‌تي زۆريان دا‌بپت به‌ ناسايشي ئه‌و ريگا سه‌ره‌كويه‌ي وا په‌يوه‌ندی پسته‌خته‌كه‌يان «تيسفون» ي نيو مي‌زۆپۆتامباي به‌ خاكي ئيرانه‌وه ده‌دا.

هۆزه ئه‌سليه غه‌يره ئيرانيه‌كاني زاگرو‌س^{۲۱۰}، ده‌بپ به‌ هاساني توانيبپتيان تا سه‌رده‌مي ئه‌شكاني^{۲۱۱} و ساساني^{۲۱۲} ما‌بپتنه‌وه. پيوسته راگويستن و به‌ ئيراني كردني ئه‌وانه به‌شپك له‌ سياسي ساسانيان بوويپت. شتيكي به‌كه‌لكه ئه‌گه‌ر ده‌رتنه‌نجامي باسه‌كه‌ي ماركوارت (ئيرانشه‌هر، ۱۲۶) وه‌بهر بيئينه‌وه، كه ده‌يله‌م و «په‌ده‌يشك وارگه‌ر» ي ته‌نيا له‌ سه‌رده‌مي كه‌قات [قوياد] ي په‌كه‌م (۵۳۱-۴۸۵) يا خوسره‌وي په‌كه‌م (۵۷۹-۵۳۱) دا به‌خاوه‌ني په‌يوه‌نديكي نزيك له‌گه‌ل ئيمپراتوريه‌ت [ي ئيراني] زانبوه. هاوكات له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا، ده‌بپ زۆريه‌ي دانيشتوان به‌ره‌و زاگرو‌س راوئرين.

۵. سه‌باره‌ت به‌ كۆلۆنيه‌كاني ديكه‌ي گۆران^{۲۱۳}، راپۆرتي «ابن الفقيه» له‌ سه‌ر جاباره‌قي نزيك فه‌راهان وا هه‌يه به‌ هۆي ناوي گوندي «گه‌وره» (گه‌واره)^{۲۱۴} وه‌ كه «چيريكوڤ»، (ل ۱۸۰)، له‌ پينج فرسه‌خي باشووري رۆژه‌لاتي «سولتان ئاباد» ي

داده نیت، په سه‌سند بکری. پتیرستی چیریکوڅ (ل ۶۸۵) ده‌لئی ته‌نانه‌ت رووباری گرنگی «گاو‌هرو» (لقی لای چه‌پی سیروان) ده‌بئ وهک «گاو‌ه روود» یا «* گاو‌اروود» بخوئیریتته‌وه. ئیدغامیکی ئه‌وتو گه‌لیک گونجاوه به تاییه‌ت ئه‌گه‌ر گریمان‌ه‌ی خو‌مان سه‌باره‌ت به په‌یوه‌ندی نیوان گۆران و خه‌زه‌ر [قه‌زوین] وه‌بیر بیئینه‌وه و هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که ناوچه‌یه‌کی بچووک‌ی باج‌ده‌ره وهک «گاو‌ه‌رۆ»، ناوی «کانی گیلان»^{۲۱۵} ی له‌سه‌ر بوو.

ته‌نیا ۲۰ مایل به‌ره‌و باشووری گاو‌ه‌رۆ، له سه‌ر سه‌رچاو‌ه‌ی رووباری بانیان، هیشتا کۆلۆنی «که‌ندۆله» هه‌یه که به گۆرانی قسه ده‌که‌ن و دوا‌ده مایل خواره‌تری چۆمه‌که، - دوا‌ی که‌ندۆله، گوندی «گیلان»^{۲۱۶} هه‌لکه‌وتوه. گه‌لیک سه‌رچاو‌ه‌ی ئاما‌ژ‌ه‌یان به بوونی هه‌ندئ گۆران له راستی باکووری لو‌رستان و حه‌وضه‌ی [رووباری] که‌رخه (سه‌مه‌ره) کرده‌^{۲۱۷}.

گوندی «گه‌هواره»، که که‌وتۆته ۵ مایلی باشووری بیستوونه‌وه، زۆر واهه‌یه کۆلۆنییه‌کی «گه‌هواره» (* گافاره) بو‌ییت که له‌سه‌ر «زیمکان» (پیشوو) هه‌لکه‌وتییت. سه‌رنج راکیشتر له‌وه‌ش ناوی ئه‌و که‌له‌یه^{۲۱۸} وا که‌وتۆته سه‌ر ریگای دۆلی «سه‌مه‌ره» بۆ ناوچه‌ی «هه‌راسه‌م»^{۲۱۹} له سه‌ر چپای «وه‌ده‌لان»^{۲۲۰}: «مله‌گه‌هواره»^{۲۲۱} (مل، میل^{۲۲۲}، [مله] له کوردیدا به «که‌ل» ده‌گوترئ).

ناوچه‌که زۆر که‌م ناسراوه و هه‌ر له به‌ر ئه‌و هۆیه‌ش ئیمه مه‌زنده و گومانی خو‌مان سه‌باره‌ت به نوینه‌رانی «جه‌وره‌قان = گۆران» له رۆژگاری ئه‌م‌رۆدا، گه‌لیک که‌م کردۆته‌وه. ئیمه له عه‌ینی کاتدا که شوئینه‌گۆرکی «گۆران» به گوێره‌ی تیزه‌ گومان لیکراوه‌کان له بیر ناکه‌ین^{۲۲۳}. پیوسته‌ بایه‌خ بده‌ین به‌و راستیه‌ی که یه‌کی له ناوه‌نده گرنه‌گه‌کانی ئه‌و فیرقه‌یه [ئه‌هلی حه‌ق] واته شوئینی بنه‌ماله‌ی «خان ئاته‌ش» له «گه‌رهبان»^{۲۲۴}، و ئه‌ویش که‌وتۆته ۵ مایل خواره‌وه‌ی ئه‌و شوئینه‌ی وا چۆمی گاماساب و قه‌ره‌سوو له ده‌روازه‌ی خاکی لو‌رستاندا ده‌گه‌نوه‌ه یه‌ک.

ده‌گوترئ «خان ئاته‌ش» له هۆزی «دلفان»^{۲۲۵} بیته که ئه‌ویش گرنه‌گه‌ترین هۆزی ئه‌هلی حه‌ق له لو‌رستانی باکوورییه^{۲۲۶}. ده‌گوترئ «دلفان»-که‌کان به‌زاراوه‌ی کوردی باشووری واته به «له‌کی» ده‌دوین^{۲۲۷}. به‌لام تیره‌کانیان زۆر وا هه‌یه ژماره‌یه‌ک له‌و دانیش‌توانه‌یان

له‌ناو خو‌بایندا تواند‌بیتته‌وه که به گۆرانی ده‌ئاخفن. شه‌رح و باسیکی زیاتر، بۆی هه‌یه په‌یوه‌ندی نیوان دلفان و ناوچه خه‌زه‌رییه‌کان [ده‌ور و پشتی زه‌ریاچه‌ی قه‌زوین] ده‌ریخات: له سالی ۱۸۹۱ دا براده‌ره خوالیخۆش بووه‌که‌ی من - «ئاغاسام»، که خۆی له بنه‌چه‌کی «دلفانی» بوو راپه‌ربینیکی تایینی له «که‌لارده‌شت» له به‌ری رۆژئاوا‌ی ده‌یله‌مانی کۆن، ریه‌رایه‌تی کرد^{۲۲۸}.

۶. دوا قۆناغی باسه‌که‌ی ئیمه، ده‌بئ به‌راوردیک بیته له نیوان زاراوه‌ی تا‌قمی گۆرانی (واته گۆرانی ئه‌سلی، هه‌ورامی، باجه‌لانی، زازایی) و هه‌ندئ تا‌قمی دیاریکراوی زاراوه‌کانی وشکارۆی ناوه‌ندی. ئۆسکارمان له سالی ۱۹۰۶دا، ئاماده‌ی ئه‌وه بوه له زاراوه‌ی گۆرانیدا «پاشماوه‌کانی زمانی کۆنی مادی» بیئینئ. ("Abkömmlinge der alten medischen Sprache")^{۲۲۹} به‌لام سئ س‌ال دواتر، به به‌رزه‌فریه‌کی که‌متره‌وه، گۆرانی و زازایی وه‌ک زاراوه‌یه‌کی مه‌رکه‌زی چاو لیکردوه^{۲۳۰}.

ئه‌وه‌ی گۆرانی گه‌لیک له کوردی جیاوازه، ناتوانرئ هیچ گومانیک‌ی تیدا هه‌بیته، به‌لام زاراوه مه‌رکه‌زییه‌کانی ئیران^{۲۳۱} به ئامیتته‌یه‌کی زۆری عونسوری وشه و ریزمانیانه‌وه کاریکی ئه‌وتو ده‌که‌ن که هه‌ر چه‌شنه به‌راورد کارییه‌کیان ژماره‌یه‌ک وئچوویی و هه‌روه‌ها جیاوازی زۆریان له‌نیواندا ده‌ده‌خات.

زاراوه خه‌زه‌ریه‌کان - وه‌ک تا‌قمیکی تاییه‌ت، هیشتا به شیوه‌یه‌کی ره‌زامه‌ندانه نه‌که‌وتۆته به‌ر لیکۆلینه‌وه و ئیمه ده‌بئ ئیستاش له ناو دۆله دوورکه‌وتوه‌کاندا هه‌ر به مه‌زنده و گۆتره کار بکه‌ین وه‌ک له سه‌ره‌ه‌تریش ئه‌و گریمانه‌ کراوه، ناوچه خه‌زه‌رییه‌کان سه‌رچاو‌ه‌ی سه‌ره‌کی بوون و کۆچه‌ره‌کان له‌وتیوه به‌زۆر راوناون. [به‌م پئ به] شتیکی گونجاوه ئه‌گه‌ر هه‌موو هۆزه‌کان مالی خزیان به‌جئ هیشتی بۆ ئه‌وه‌ی تا‌قمی دیکه‌ی تیدا نیشته‌جئ بن.

ئیمه به‌تاییه‌ت له‌مه‌ر ئه‌و زاراوه‌یه‌ی وا له زیدی ئه‌سلی ده‌یله‌مییه‌کاندا قسه‌ی پئ کراوه هیچ شتیکی تاییه‌ت نازانین^{۲۳۲} - ئه‌و ده‌یله‌میانه‌ی که له‌سه‌ده‌ی ده‌هه‌مدا بوون به ئاغای ئیران و میزوپۆتامیا و واهه‌یه لقی ئه‌و زاراوانه‌یان که ئیستاش هه‌ن له‌ماوه‌ی دوور و درێژی لیک دابرا‌نیاندا، پیک هات‌بیته.

له بارودۆخیک‌ی ئه‌وتۆدا، وا باشتره ئیمه بۆچوونه میژوویییه‌کان بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه به‌جئ

بیلین که سه بارهت به زارواهکان دهسکهوتی تازه ترمان ده بیت، واته له لای خو مانه وه ناسنامه یه کی به په له بیان بو دروست نه که بین.

۴. ئەدەبیاتی نووسراوی گۆران

له ههه و مه رجی ئیستا دا ده کړی ته نیا پیرستیکی به مه زنده، له ئەدەبی «گۆرانی» بدری به دهسته وه چونکه ئەگه ر ته نانهت ناوی دانهری [شيعرهکان] يش ئاشکرا بیت، هیستا زانیاری ئیمه له مه سه له ی چوونیه تی ژیان و تاریخه کانیاندا کورتی دیتیت. ناسینه وه ی زارواهکانیش - به هه مان راده نه گونجاوه ئەویش به هوی ئەو راستیه وه که گۆرانی نووسراو، زارواه سهره کی ئەدەبی له کاتی کدا له روانگی دانیشتوانی ناوچه که وه ئەدەبی گۆرانی بریتیه له تا قمیکی هاوچه شنی شوینه واری هونه ری. له زارواه هه وراماندا به ستران گوتن ده لێن «گورانی چرین»^{۲۳۳}.

له په خشاندا، ئیمه ته نیا به هه وائی نامیلکه ئایینه کانی ئەهلی هه ق ده زانین. نوسخه ی کتیه ئایینه که بیان - «سه رئه نجام»، که له سالی ۱۹۱۱دا، ته رجه مه رووسییه که یم بلا وکرده وه، به فارسی نووسراوه به لام جیاواز له و شيعره گۆرانیانیه تییدا نووسراون، هه ندی شوینه واری عیباره تی گۆرانی له په خشانه که یدا پارێزراوه^{۲۳۴}.

«حاجی نعمت الله» نووسه ری «فرقان الاخبار»^{۲۳۵} ده لێ: «ریساله ی «ته حقیق» ی به کوردی نووسیوه و نیازی له کوردیش زۆر واهه یه «گۆرانی» بیت چون له شویتیکی دیکه شدا (ل ۳)، دنووسی «کوردی» زمان (زبان ظه ری) ی سولتان سوهاک بوه که ئیمه ده زانین ناوبراو، به گۆرانی قسه ی کرده. عیباره ته «کوردی» یه کانی نیو «فیرقان» ئەو راستیه ده سه لمینین که به «گۆرانی» نووسراویتن^{۲۳۶}.

ئەدەبیاتی شیعری له «گۆرانی» بریتین له سێ تا قم: چیرۆک، لیریک و ئایینی. له به شه کانی دواتری ئەم وتاره دا، ئەغلب باسی سێ ده ستنووس ده که م که له ئەسه لدا، کلۆدیوس ریچ و ر. تالیۆر^{۲۳۷} په یدا یان کردوون و ئیستا هی مۆزه خانه ی به ریتانیان. ریۆ به بێ یارمه تییه کی لاوه کی، له دیاری کردنی واتای ده قه کان و ئاماده کردنیان و ههروه ها نووسینه وه ی سه ره له نوێ ریزمانی گۆرانیاندا، سه رکه توو بوو. پروانه «کاتالۆگی ده ستنووسه فارسیه کان [ی بریتیش میوزیوم]، به رگی دووهه م، له په ره ۷۳۴ - ۷۲۸». ههروه ها ریۆ

گه یشته ئەو ئاکامه ی که «ئه گه رچی له کوردستان قسه ی پێ ده کړی، به لام زارواه که [واته گۆرانی] له بنه رته دا، فارسییه.»

بو به شی [شيعری] لیریک، من باسی ده ستنووسی ژماره Or. 6444 ی مۆزه خانه ی به ریتانیا له په ره ۸ تا ۵۴ م کرده، که هه ندی به شی له لایه ن «ئی. بی. سۆن» هه وه بلا وکرده ته وه (گۆفاری ئەنجومه نی پادشاهی ئاسیایی، جانیوه ری ۱۹۲۱، ل ۵۷ تا ۸۱). [ئەو ده ستنووسه، ئیستا چاپ کراوه. پروانه: که شکۆله شیعریکی کوردی گۆرانی، گرده کوپی شیخ عبدالمومن مه ردۆخی، ساغ کردنه وه ی ئەنوه ری سولتانی، چاپه مه نی تراستی سۆن بو کوردستان، ۱۹۹۸، له نده ن. زیاد کراوی وه رگێر]. لیسته یه ک له ناوه رۆکی ده ستنووسه که له سالی ۱۹۲۷ دا له لایه ن مسته ر «س. توپالیان»^{۲۳۸} هه وه بۆم پیک هاتوه به لام به شی زۆر به که لکی [باسه که ی من]، بریتین له و [زانیاریانیه ی] واکتۆر سه عید خانی کوردستانی له رۆژی پینجه می مانگی جولای ۱۹۱۷ دا له تاران پیتی داوم.

له مانگی مایسی ۱۹۱۴دا، له زه هاب و له سالی ۱۹۱۸دا له سنه، ژماره یه ک ده ستنووسی گۆرانیم وه چنگ که وت به لام دوا ی ئەوه ی ئیرانم که سالی ۱۹۱۹دا به جی هیشته، به شی زۆری ده ست نووسه کان دزان. به خته وه رانه من هه ندی به شی نووسراوه کان [ی ئەوه ده ستنووسانه] م به شیوه یه ک که براده ره که م واته سالاری گۆران پیتی دیکته کردبووم، پاراستبوو. سالار بو ماوه یه ک له سالی ۱۹۱۷دا وه ک په نا به ریک له تاران ده ژیا.

ن. چیرۆکهکان

۱. کتیبی خورشیدی خاوه ر، باسی ئەوینی خورشید - شازاده ی ولاتی خاوه ر و خه رامان - کچی ئیمپراتۆری چین ده کات، دانهری نه ناسراوه^{۲۳۹} (له سه ره تا کانی سه ده ی نۆزده هه مدا نووسراوه ته وه، [ژماره ی کتیبخانه که]، Add. 7829 و ژماره ی په ره کانی ۶۸ [۱۳۶ لا په ره] ن، هه ر لا په ره یه ک، ۱۵ دیری جی بوته وه). ریۆ، سه وت فه ردی [له کاتالۆگی کتیبخانه ی به ریتانیا دا] هینا وه ته وه که به «دمای حمدا ذات جیهان ئافه رین» ده ست پێ ده کات. ئەوه ش سه ره تای نامه ی خورشید بو خاوه ره به گویره ی ئەوه ی له به ر نوسخه وون بوه که ی خو م پیم دیکته کراوه:

قهله گرت وه دهس بیهرروز سهوهر
نویسا جواو نازدار کیشوهر
سه‌نامه وه‌ئاو ته‌لا ئینشا که‌رد
ئه‌وه‌ن ئیسم زات موشکیل گوشا به‌رد

۲. له ییل و مه‌جنون، ژماره Add. 7829^{۲۴۰} په‌ری ۶۸ تا ۱۳۴ [ی هه‌مان نوسخه]
۱۵ دیر له لاپه‌ریه‌کدا. به‌م شیوه‌یه ده‌ست پین ده‌کات: «واحید بیچوون، حی بی هه‌متا». ده‌ست‌نووسه‌که‌ی من، به‌شیک له‌و شیعره‌ی تیدایه که «له‌یلی بۆ چاو پیکه‌وتنی مه‌جنون، ده‌چیته‌ کتوی نه‌جد» (۱۸۶ فهرده شیعره). پیتیان گوتووم، که دانه‌ره‌که‌ی «مه‌لا مه‌له‌و»^{۲۴۱} ه (هه‌له‌و = هه‌له‌و یاخود «وه‌له‌و = مندال، له وشه‌ی عه‌ره‌بی «وه‌له‌د» هوه) [نیازی مینۆرسکی ده‌بێ میرزا وه‌له‌دخانی که‌نوله‌یی بیت. وه‌رگتیر] که گۆزانیکی گه‌هوارییه و تا سالی ۱۸۸۵ - ۱۸۷۵ زیندوو بوه. ئه‌وه‌ش سه‌ره‌تای ئه‌و چیرۆکه‌ خه‌لک خوازانیه:

کووچی شوو مه‌یل که‌رد یه‌ک شوو ئه‌میر شاه
مه‌یل له‌یلی داشت دۆستخواهی له‌یل که‌رد
شوو کوچ - ی ساری ده‌شت دوجه‌یل که‌رد
چارچیان جار دان وه‌ حوکم شاهه
به‌و ئیل [و] ئه‌حشام به‌نی شیپاوه (به‌ نووشه‌ی بیان) [شیعره‌که هه‌ندیک شیپاوه.
وه‌رگتیر].

۳. خوسره‌و و شیرین، Add. 7826 تاریخی ۱۲۳۱ (۱۸۱۶)، ۱۵۱ په‌ری (ده‌ورو به‌ری ۱۸۱۲ دیر، لاپه‌ره‌کانی سه‌ره‌تای فه‌وتاون و به‌م شیعره‌ ده‌ست پین ده‌کات:
«گشت به‌ په‌شپو حال، به‌ دل گرانی»

نوسخه‌یه‌کی ته‌واو له‌و شیعره‌ هی Preussische Staatsbibliothek, Pertsch لاپه‌ره
۹۶۳، ژماره ۹۹۵ه و ۱۴۲ په‌ریه، له سالی ۱۲۴۱ (۱۸۲۵) دا نوسراوه‌ته‌وه و
«هۆرنل» له سالی ۱۸۳۷دا، له شاری ته‌وریز کربویه‌تی. نوسخه‌یه‌کی سیه‌ه‌میش به
شیوه‌ی ره‌سمی هی من بوو و ئیستا ته‌نیا سه‌ره‌تای ئه‌و به‌شهم بۆ ماوه‌ته‌وه که باسی له

دایک بوونی خوسره‌وی په‌رویز ده‌کات:
مه‌ولوود مه‌وجود، به‌ کام و وایه
سپه‌ردش وه‌ ده‌س دایه‌ن و تایه
پیتچانش وه‌ به‌رگ واتای [کالای. وه‌رگتیر] بۆ عه‌مه‌ر
په‌روه‌رشش دان به‌ شه‌هد و شه‌که‌ر

۴. فه‌ره‌اد و شیرین

ده‌ست‌نووسی «هۆرنل»، هه‌مان لاپه‌ره ۹۶۳، ژماره ۹۹۴، په‌ری ۷۰ ب تا ۹۳، به‌م
شیعره‌ ده‌ست پین ده‌کات:

با په‌رده‌یی غه‌یب، بی عه‌یب په‌روه‌رده
کی، رووخه‌ت [؟] صیفات، ته‌مام نه‌که‌رده
نوسخه‌که‌ی من له‌و [چیرۆکه] شیعره، ناته‌واوه، ۵۴ په‌ری، ده‌روویه‌ری ۱۶۸۰ فهد
وه‌ی کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه، به‌م شیعرانه‌ش ده‌ست پین ده‌کات:
کی دنیاش وه‌کام، تا به‌سه‌ر به‌رده
له په‌ری ۳۰ چه‌پدا، باسی چوونی شیرین بۆ بیستوون کراوه:
بشنه‌و جه‌شیرن، دلدار دیرین
هه‌وای فه‌ره‌اد که‌رد، نه‌قه‌س‌شیرین
جه‌فا کیشاویش ئاوه‌ردش وه‌یاد
به‌نا که‌رد بۆبوو، بوینۆ فه‌ره‌اد

۵. به‌ه‌رام و گوله‌ندام

رووداوی ئه‌وینداری به‌ه‌رام کوری شای کیشوهر له‌گه‌ل گوله‌ندام - شازاده‌ی چین،
موزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا Add. 23554، ژماره‌ی په‌ره‌کانی ۵۳، هه‌ر لاپه‌ره‌ی ۱۲ دیر،
سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، به‌م شیوه‌یه‌ی ده‌ست پین ده‌کات:
جه‌ عیشق یاوه‌ر، مه‌ جۆشا چون به‌رق
جه‌دل مه‌کیشا نه‌عه‌ر وینه‌ی به‌رق

٦. هفت خوانی رۆسته

دهستنووسی «هۆرنل» Pertsch، لاپه‌ره ٩٦٣، ژماره ٩٩٤، په‌ره‌ی ١ تا ٢٦ ی چه‌پ ٢٤٢. شیعره‌که باسی گه‌رانی رۆسته‌م له مازهنده‌ران ده‌کات. پروانه شاهنامه چاپی Vullers، به‌رگی ١، ل ٣٣٥ تا ٣٥٧. دهستنوسه‌که به‌م شیوه‌یه ده‌ست پیده‌کات:

به نام بیچوون، بینای بیهته‌رین

پادشای بچ باک، جیهان ئافه‌رین

من گویم له شیعی رۆسته‌م و دیوی سپی بوه و سه‌رنجم داوه‌تی (Vullers, i, 351) که ده‌بی به‌شیک له هفت خوان بیت.

٧. سوهراب و رۆسته‌م

په‌ره‌ی ٢٦ ی راست هه‌تا ٥٥ ی راست له هه‌مان ده‌ستنووسی «هۆرنل».

٨. جه‌هانگیر و رۆسته‌م

جه‌هانگیر کوری رۆسته‌مه و کاره‌ساته‌کانی، وه‌بیر هینه‌ره‌وه‌ی به‌ سه‌ره‌اتی براکه‌ی واته سوهرابن. ٢٤٣ ده‌ستنووسی که به‌ شیوه‌ی ره‌سمی له به‌رده‌ستی من دایه (و له‌زه‌هاب کراوه)، به‌م شیوه‌یه ده‌ست پی ده‌کات:

ئیبته‌دای ئه‌وه‌ل به‌ نام یه‌زدان

ئافه‌رینه‌نده [ی] ئینس و جینن و جان

ئه‌ریده‌ی ته‌وفیق، حی لاینام!

شه‌مه‌ی ٢٤٤ بواجم ژ ده‌ستان سام

ژ به‌عد سوهراب، شه‌هید خه‌نجه‌ر

رۆسته‌م ژ هیجران، ویش که‌رد ده‌ره‌ده‌ر

٩. کتاب خاوه‌ران

رووداوه توند و تیژه‌کانی ژیانی عه‌لی کوری «ابی طالب» ن. [ده‌ستنوسه‌که] به شیوه‌ی ره‌سمی ملکی منه. به‌شی کوژرانی «سه‌لصالی دیو» به‌ده‌ستی عه‌لی ده‌کات و سه‌ره‌تاکه‌ی به‌م شیوه‌یه یه:

شای مه‌ردان، ژ خاوه‌ردشان بیدار
هاله‌ت سه‌لصال پیش که‌ردن ئیزهار
نه‌که‌رد مه‌دارا، ئه‌میر گوزین
شی نه‌په‌ی سه‌لصال مه‌لعوون بیدین

١٠. کتاب محمد حنیفه

داستانی محمد کوری عه‌لی کوری ئه‌بی طالب و ژنه‌که‌ی واته «خه‌وله الحنیفه» ٢٤٥ یه، ده‌ستنوس، پاریس، کتیب‌خانه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی، کاتالوگی تکمله‌ی فارسی ٢٤٦، ژماره ٧٧٧، ٣٥ په‌ره.

«کو‌تایی هات کتیبی محمد حنیفه (کذا) به‌ زمانی گۆرانی که‌ تییدا ستایشی ئیمام (کذا) علی مرتضی و کوره‌که‌ی محمد حنیفه و باسی شه‌ر و غه‌زاکانیان کراوه. شه‌عبانی سالی ١٢٢٨ دوا‌ی هیجره‌تی پیغه‌مه‌ر - سلاوی لی بیت (ئوگۆستی ١٨١٣).

سه‌ره‌تاکه‌ی: دی‌ری دوا‌یی دوا‌ی «بسم الله» به‌م شیوه‌یه یه:

یا خودای ره‌حمان، یا خودای غه‌فور

یا خودای سیر پۆش سه‌تتار و سه‌بوور

١١. نادر و تو‌پال

من ته‌نیا گویم لی بوه باسی ئه‌م شیعه‌ریان کردبیت [واته خو‌م چاوم به‌ ده‌قه‌که نه‌که‌وتوه]، بینگومان ئامازه‌یه به‌ شه‌ری نادرشاه [ی ئه‌فشار] له گه‌ل تو‌پال عوسمان پاشای دلاوه‌ر له سالی ١٧٣٣ ی زایینیدا له دراوسیه‌یه‌کیه‌کی نزیک واته له زه‌هاب. پروانه: لوکه‌ه‌ارت ٢٤٧، «ناردشاه» ١٩٣٨، ل ٦٨.

١٢. جه‌نگنامه‌ی شاهزاده محمد ٢٤٨ * عه‌لی میرزا، باکه‌هیا پاشا

ئه‌م شیعه‌ره، لاپه‌ره ٥٥ تا ٧٠ ی ده‌ستنوسه‌که‌ی «هۆرنل» ی گرتۆته به‌ر. پروانه Pertsch، ژماره ٩٩٤. دانه‌ری [چیرۆکه‌که]، «میرزای که‌ره‌ندی» باسی زال بوونی شاهزاده «علی میرزا» حاکی کرماشان، به‌ سه‌ر «که‌هیا داود پاشا» ی به‌غدا دا ده‌کات له

مانگی جوونی ۱۸۲۱: پروانه ریچ، داستانی مانوه . . . [گهشتنامه]، بهرگی ۲، ل ۱۸۴، ئەم رووداوهش لە دراوسیتی زه‌هاودا، روی داوه.

۱۳. جهنگی مه‌له‌خ با تاته‌ش - مه‌لوچ

شیعریکی حماسی - گالته‌جاره^{۲۴۹}، سه‌بارته به شه‌ری کولله له‌گه‌ل بالنده‌ی ئاینه‌مه‌ل (به‌فارس‌ی تاته‌ش مه‌لوچ) و به کوردی ئاهیر مه‌لوچ. له عه‌ره‌بیدا «سه‌مه‌رمه‌ر» و به لاتینی «پاستور رۆزیوس»^{۲۵۰} ناوی دانهری روون نییه^{۲۵۱}. تاریخی هێرشی کولله له ده‌قی شیعه‌که‌دا ئاماژه‌ی پێ کراوه - که له سالی ۱۳۰۰ (۱۸۸۲ز) دا بوه و به‌م پێیه ده‌بی شیعه‌که‌ ده‌وی ئه‌و تاریخه نووسرا‌بیت. ئه‌و نوسخه‌یه‌ی وا له به‌رده‌ستی مندایه، سه‌وت په‌ریه و هه‌ر په‌ری ۱۵ دیری تیدا نووسراوه‌ته‌وه^{۲۵۲}. سه‌ره‌تای شیعه‌که بریتیه له‌م فه‌ردانه:

ئه‌وه‌ل ئیبتدا، به‌نام که‌رم

فضل بسم الله الرحمن و الرحيم

جه‌نگ ئاینه مه‌ل چه‌نی شای جه‌رپاد

بوا چوون، یاران خه‌م بده‌ین وه باد

ژ سه‌نه‌ی هه‌زار سێسه‌د یا که‌مه‌ته‌ر

په‌یابی مه‌له‌خ، گروی به‌دنه‌زه‌ر

مولکا گه‌رمه‌سیر تاشه‌هر به‌غداد

وه‌سه‌وزی خوریا، گه‌ردش دان وه باد.

ب. لیریکی

باشترین ریبه‌ریکی که پۆ لیریکی گۆرانی به ده‌سته‌وه بیت، که‌شکو‌له‌که‌ی موزه‌خانه‌ی بریتانیا Or. 6444 یه، که شیعی ۲۷ شاعیری گرتۆته به‌ر^{۲۵۳} و هه‌موویان پێش سالی ۱۷۸۸ واته تاریخی [نووسرانی] ده‌ستنوسه‌که ژیاون:

۱. مه‌حزوونی، په‌ری ۱۰، ۳۲، ۳۳، ده‌گوتری نووسه‌ری دیوه‌خانه‌ی والی ئه‌رده‌لان

خوسه‌ره‌و خانی به‌که‌م بوه، که له سالانی ۱۲۰۴ - ۱۱۶۸ (۱۷۸۹ - ۱۷۵۴) دا حکومه‌تی کردوه. (میجه‌رسۆن دوو شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه).

۲. شیخ ئەحمه‌دی ته‌ختی، په‌ری ۱۱؛ خه‌لکی هه‌ورامانی ته‌خت، تا سالی ۱۶۴۰ زایینی له ژیاودا بوه. (سۆن دوو شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه).

۳. محمد قولی سلیمان، په‌ری ۱۲، ۱۳ (سۆن یه‌ک پارچه‌ی لێ بلاو کردۆته‌وه).

۴. میرزا ابراهیم، پ ۲۶.

۵. مه‌ولانا قاسم، ۲۸.

۶. یوسف یاسکه، پ ۳۲، به قسه‌ی دکتۆر سه‌عید خان، خزمه‌تکاری خان ئەحمه‌دخانی ئه‌رده‌لان بوه. ئاگاهه‌ی گومانی لیکردوه که خه‌ریکی رابواردنه له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا واته کلاوزیر خانم کچی [خوشکی] شا عه‌بیاس و زینده به‌گۆری کردوه.

۷. شیخ لطف الله، پ ۳۲.

۸. مه‌لاطاهیر ئه‌ورامانی، پ ۳۲، ۳۸ (سۆن: پارچه شیعیکی).

۹. ئەلیاس به‌گ، پ ۳۳.

۱۰. مه‌لا فضل الله، پ ۳۳.

۱۱. حاجی عه‌لی محمد به‌گی تیله‌کو، په‌ری ۳۴ (تیله‌کو، یه‌کیکه له ناوچه رۆژه‌لاتیه‌کانی ئه‌رده‌لان، پروانه «سنه» Senna له ئەنسیکلۆپیدیای ئیسلام دا).

۱۲. مه‌ولانا فه‌ریخ په‌له‌نگانی (سۆن پارچه‌یه‌ک شیعی لێ بلاو کردۆته‌وه). پ ۳۴.

۱۳. مه‌لا حافظ فه‌ره‌اد، پ ۳۴.

۱۴. ره‌زا به‌گ، پ ۳۹.

۱۵. محمد ئەمین به‌گی ئه‌ورامی، پ ۳۹.

۱۶. شیخ یه‌عقوب خان [جان، وه‌رگێر]، پ ۴۰.

۱۷. ئه‌ویس به‌گ، پ ۴۰.

۱۸. مه‌ولانا یوسف برای حه‌بیبی که‌لان، پ ۴۱.

۱۹. شیخ حه‌سه‌نی ده‌ره‌ه‌ردی، پ ۴۵.

۲۰. عه‌بدی، پ ۴۶.

۲۱. عومه‌ر نه‌زازی، پ ۴۶.

۲۲. شیخ مسته‌فای تهختی، خه‌لکی هه‌ورامانی تهخت، پ ۴۸.

۲۳. صوفی‌علی کیوانی (?)، ش ۴۹.

۲۴. شیخ نه‌حمه‌دی موونی، پ ۴۹.

۲۵. لالۆ خوسره‌و، پ ۵۰.

۲۶. شیخ شه‌مس الدینی دهره‌ردی، پ ۵۱.

۲۷. ئوستاد میکائیل، پ ۵۱.

۲۸. خانای قوبادی، پ ۵۱؛ له عه‌شیره‌تی جاف که (ئییستا؟) به کوردی ده‌دوین و نه‌گه‌ر دهرکه‌وی شیعی خانای به شپوهی گۆزانی کوتراوه «هممه‌گیری» زاراوه‌ی گۆزانی له کاری نه‌ده‌بی دا ده‌سه‌لمتی یا خود ته‌وه ده‌گه‌یه‌نی که جافه‌کان زمانیان گۆریی.

له درێژه‌ی ته‌و ناوانه‌ی وا له که‌شکۆله‌که‌دا ده‌بینرین، ته‌م ناوانه‌شم له لایه‌ن دکتۆر سه‌عید خانه‌وه پی‌گوتراوه:

۲۹. مه‌لا مسته‌فا بیساران‌ی^{۲۵۴}، خه‌لکی گوندی بیساران‌ه له ناوچه‌ی ژاوه‌رۆ، له ده‌ورو به‌ری سالی ۱۷۶۰ دا، کۆچی دوایی کردوه و له «دووره‌»ی هه‌ورامانی تهخت نیتراره‌و. وا هه‌یه هه‌مان [شیخ مسته‌فای] ژماره ۲۲ بیت^{۲۵۵}. بیساران‌ی دیوان (واته کلیات) یکی له‌خۆی به‌جی هیشته‌وه.

۳۰. سه‌یدی، هه‌تا سالی ۱۵۲۰ی زایینی پیاویکی ناوبه‌ده‌روه بوه و به زاراوه‌یه‌کی تایبه‌تی نووسیوه که ئیستا له ناوچه‌وه. ته‌و نمونانه‌ی وا دکتۆر سه‌عید خان بو‌ی ناردبووم گۆزانی بوونی شینوازه‌که نیشان ده‌ده‌ن، به‌لام له جیاتی «ویم»ی گۆزانی که‌لک له «خوهم» وهرده‌گری^{۲۵۸}. دیوانیکی (کلیات)ی له «رێژاو» (هه‌ورامانی تهخت) هه‌بوه به‌لام خاوه‌نه‌که‌ی ئیجازه‌ی نه‌داوه کۆپی له‌به‌ر هه‌لبگی^{۲۵۹}.

۳۱. نه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی، به‌و «شین‌گیری»یه‌وه ناسراوه، که ئیمه له خواره‌وته‌ر، به‌ دوور و درێژی باسی لێوه ده‌که‌ین [گلکۆی تازه‌ی له‌یل]. دکتۆر سه‌عیدخان له‌ گه‌ل نووسینه‌وه‌ی شیعه‌که‌دا، پارچه‌ شیعیکی دیکه‌ی ته‌ویشی نووسیوه.

پ. شیعی ئایینی:

سه‌له‌وات نامه‌ی خانه‌فای قوبادی (سه‌ره‌وته‌ر، ژماره‌ی ۲۸ به‌شی لیبریک)، نمونه‌ی شیعی ئۆرتۆدۆکسی شیعه بو‌رێزگرتن له محمد و عه‌لی یه. ده‌ستنووسه‌که‌ی من (تاریخی ۱۳۱۰ (۱۸۹۲ز) هه‌یه) و چل و نۆفهرده‌ شیعه‌ره، پره‌ له باس و خواسی عاده‌تی و که‌متر تام و بو‌نی عه‌ناسوری زاراوه‌یی پیوه‌ دیاره. شیعه‌که‌ به‌م شپوهیه‌ ده‌ست پی‌ده‌کات:

یاره‌ب به‌ حاجه‌ت زات بی‌ عه‌یبت
به‌ سیرر ته‌قدیر ژ عه‌لم غه‌یبت
ئانه‌ن فه‌ئانه‌ن، سه‌عات به‌ سه‌عات
هه‌ر ژ رۆی ته‌زله‌ تا رۆی قیامه‌ت
هه‌ر له‌حه‌زه هه‌رده‌م، هه‌ر رۆ زیاته‌ر
سه‌لوات بوو به‌ نوور پاک پی‌غه‌مبه‌ر

«عه‌قیده نامه»ی مه‌لا ره‌حیمی تایجۆزیش ده‌بی له هه‌مان مه‌قوله‌دا بوو بی‌ت (سه‌ره‌وته‌ر به‌شی لیبریک، ژماره ۳۱). «کیتابی خاوه‌ران»یش (سه‌ره‌وته‌ر به‌شی چیرۆک، ژماره ۹) به‌ هه‌مان شپوه له کتیبی «کاذه»ی شیعه به‌ولاوته‌ر ناچیت.

سه‌رنج راکیشتر له‌وه، ته‌نگیزه‌ی هۆندنه‌وه‌ی ته‌و شیعه‌یه‌ وا له به‌ر خۆشه‌ویستی و رێزگرتن له محمدی کوری حه‌نیفه (سه‌ره‌وته‌ر، به‌شی چیرۆک، ژماره ۱۰) گوتراون. ته‌و محمده‌ی که‌ فیرقه‌ی غالی «که‌یسانییه» به‌ ئیمامی خویان و هه‌ندی له لایه‌نگره‌کانی به‌و که‌سه‌ی ده‌زانن وا چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه و دهرکه‌وتنی دووباره‌ی ده‌که‌ن [واته «ئیمامی زه‌مان»]^{۲۶۱}.

له سالانی ۶۶ و ۶۷ی کۆچی (۷ - ۶۸۵ی زایینی) دا «موختار»ی ناودار، دروشمی خه‌باتی بو‌پشتگیری کردنی داواکاره‌یه‌کانی محمد کوری حه‌نیفه هه‌لگرت^{۲۶۲}. ناوبراو له سالی ۶۶ ک/۶۸۵ دا، کرایه‌ حاکمی «حولوان» بو‌ته‌وه‌ی بچیتته شه‌ره‌ جه‌نگی کوردان (بروانه: IA, 4, 187) و وا هه‌یه کورده سوونیه‌کان.

به‌ پی‌چه‌وانه، دوور نییه ته‌م رووداوانه بو‌گۆزانه ته‌هلی هه‌قه‌کان نیشانه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی «غالی»یه شیعه‌کان له زاگرو‌س و ته‌نانه‌ت قاره‌مانیه‌تیا له‌پیناوه‌ مافی چینی چه‌وساوه (واته مه‌والی) دا‌بیت.

هەر چۆنێک بێت، کاتێ باسی ئەدەبیاتی ئایینی لە نێو گۆرانەکاندا دەکەین، لە ژوور هەموانەو دەبێ نووسراوەکانی ئەهلی حەق بگرین بەر چاو. ئێمە گۆتمان بناغەدانەری فیرقەکە - واتە سولتان سوهاک لە «بەرزنج» لە دایک بوو و ئەو شوێنەش کەوتۆتە ١٦ مایلی رۆژھەلاتی سوله‌یمانیه‌و و زۆر لە نزیکەو پەيوەندی بە گۆرانەکانەو هەیه. یەکنێ لە سرودە ئایینیەکان [ی ئەهلی حەق]، بەراشکاوی دەلی سولتان سوهاک بە «گۆرانی» دواوە. تەنانەت سەردەمیکی درەنگتر، کاتێ ئایینیەکە لە ئازەریایجان «بە تورکی کرا»، یەکنێ لە فربشته‌کان - خان ئەلماس، بە هەردوو زمانی تورکی و گۆرانی سرودی هۆندەو (بۆ نمونە: «چار گۆشە ماتەن»). ژمارەیه‌ک لە سرودەکان بە بیجمی گۆرانی کۆنیانەو، لە دەرکەوی «سەرەنجام» دا دەبینرێن و ئێستا لە بەردەستی من دان (نوسخەکی من لە سالی ١٢٥٩ (١٨٤٣) دا نووسراوەتەو). وا هەیه «شێخ ئەمیر» لە سەرەتای سەدەی نۆژده‌مه‌دا ژیا بێت (چونکو تێیدا ناماژیه‌ک بە «گۆبێنو»^{٢٦٣} کراوە) و من لە شیعری ئەو شێخ (ئەمیر)، «هەفتاد و دوو کەلیمە» م هەیه.

ژمارەیه‌ک کەلام هەن، کە هی سەیدەکانی خامۆشین و ئەوانیش بنکەیان لە «توشامی»^{٢٦٤} یە لە نزیک گەهواره. سەید رۆستەمی کوری سەید عەزیز، کوری سەید براکە ی ناودار، کە هەتا سالی ١٩٢٠ لە ژباندا بوو شاعیریکی بنەمالە ی ئەو - واتە «دەرویش نەورۆز»، زۆر جار خۆی بە «دوایین سەگی مائی خامۆشی» ناو دەبرد و ئەویش تا سالی ١٨٧٥ لە ژباندا بوو^{٢٦٥}.

شاعیریکی گەلیک ناسراو، «تەیموور قولی» کوری «رەزاعەلی» - لاوتیکی گۆرانی لە [گوندی] «بان - یاران» (نزیك باوہ یادگار) بوو. تەیموور، کاری خۆی بە پشتیوانی «سەید براکە» دەست پێ کرد بەلام زۆر زوو خۆی وەک تەجەسسومی «خوداوەندی» راگەیانند و مەسەلەکە ی بوو هۆی ئالۆژی لە ناوچە ی کرماشاندا، ئینجا حاکم لە سالی ١٢٦٨ (١٨٢٢) دا، کوشتی^{٢٦٦}. ئەو مرۆڤە خەیاڵپەرورە دیوانیکی تەواوی شیعری هەیه^{٢٦٧}.

زوو، دوا ی مردنی تەیموور، لاوتیکی دیکە - واتە سەیفوور (یا «فەتاح») ، دەعا ی تەجەسسومی کرد. ئەم تەیمووری دوو هەمەش دەگوتری دیوانیکی هەبێت^{٢٦٨}.

دارشتنی «کەلام» ه ئایینیەکان لە شێو ی دارشتنی چیرۆکە شیعری یا شیعری لیریک

جیاواز نییه^{٢٦٩}. هەولدانیک کە بۆ لاسایی کردنەو ی غەزەل و قافیە لە هەموو شیعەرەکاندا، خۆ دەنوین و بە گشتی شیعەرەکان لە کۆتایییدا دەشکێن بەلام زۆر جار کەلامەکان بە گوتری بەند ریک و پیک کراون کە دوا ی هەرکامیان سەر بەندیک دووپات دەبێتەو. کەلام دەبێ بە ئاواز بگوتری و «ساز» یا «تار» (تەمورە) یە ک هاو پێ ی بکات. پروانە یادداشتەکان [ی مینۆرسکی] ، ل ١١٤ - ١١٣. پێوستە بگوتری ئەهلی حەق، بابا طاهیر [ی هەمه‌دانی] بە پیاوچاکی گەلیک ناواری خۆیان دەزانن^{٢٧٠}.

سێزده چوارینە ی بابا طاهیر (یا بە هی ئەو زانراو) ، کەوتۆتە دەقی دەستنووسی سەرەنجامەکە ی منەو و ٣١ چوارینە ی لە سەرەتای کۆمەلە ی ئەو کەلامانە دا نووسراون و دا دۆستانی ئەهلی حەقم بۆیان ناروووم. هیچ گومانیک لەو دا نییه زمانی عاده‌تی بابا طاهیر، روخساری «گۆرانی» تێدا نییه^{٢٧١} و «بەحر» ه‌کەشی (واتە «هەزەج») لە سوننەتی شیعری عامیانە ی فارسی (نەک گۆرانی) دا دەگونجێت.

و‌ه‌ک بەره‌مه‌مێکی تازه‌ی سەرنج راکیش ، دەبێ شاکارەکی دکتۆر سەعید خانیش بخەمە پیش چاو. ناوبراو کتیبیکی گرنگی چاپ کرده و تێیدا بە شیعری گۆرانی، بیروپروای مەسیحیەتی شی کردۆتەو^{٢٧٢}. جینگە ی سەرنج کە لک وەرگرتن لە شێو ی گۆرانی [بۆ نووسینی کتیبە کە] یە ، کە بۆ نزیک بوونەو یه‌کی متمانە پێ کراو لە دلی هاوولاتیبانی نووسەر - واتە کورداندا، هەلی بژاردووە. دکتۆر سەعیدخان دەلی: «هەولم داو بە زمانی سولتان و پیرو و شێوازی «دەفتەر» ه تازه‌کان یا خود یاساکان پە یامم رابگه‌یینم» (کذا)^{٢٧٣}.

٥. شین گێری ئەحمەدبەگی کۆماسی

لە سالی ١٩١٧ دا دکتۆر سەعید خانی کوردستانی برادەرم، دەقی «شین گێری» یەکی بۆ ناردم کە «ئەحمەدبەگی کۆماسی»^{٢٧٤} بە بۆنە ی مردنی ژنە کە یه‌و گوتوویەتی. دەقه ئەسلیه‌کە ، بە پستی عەرەبی نووسرا بوو ، بەلام دکتۆر سەعیدخان [بە شێو ی لاتینی] بۆی نووسیوو مەو و شوێنە رەق و ئەستەمەکانی بۆ واتا کردیو مەو.

دکتۆر سەعیدخان، لە بنەمالە یه‌کی کوردی موسلمان ی مەلادا لە دایک بوو، لە سالانی سەرەتای ژیا نیدا بروای بە ئایینی مەسیحیەت هیناوه و لە گەلیک رووداو و گۆرانکاری

ژیانی دا، به قورس و قایی له سهر بریوای خوئی وهستاوه، هه میسه شهش به وپه پری بهینه تداریبیه وه له گه ل خه لکه کهیدا ماوه ته وه و به ته وای له گه ل ژبان و زمان و نه ریته کوردییه کاندای تیکه لاوه. ئیمه بو پارێزرانی نووسراوه یونانییه کهی سهر پیستی ئاسک له هه ورامان، قهرزدارای شوق و زوقی روشنبیرانهی ئه وین^{۲۷۵}.

زمانی ناوچهیی دکتور سه عید خان، کوردیی سنه (ئه رده لان) ۲۷۶ به لام به شاره زاییه کی ئه وتوه گورانی ئه سللی (کوینه) ده زانیته که ئه و نامیلکه شیعهی وا باسی لیه کرا به هه مان شیوه هوندوته وه. گورانی ئه سللی وه ک زمانی ئه ده بی، له دیوه خانی والیانی پشتاوپشتی ئه رده لاندا په ره ی سه ند. ئیمه ده بی وای دابنینه که ئه حمده به گی کوماسی، خوئی ویستویه تی شیعه کهی به گورانی ئه سللی (کوینه) بخوینرته وه، هه ریه هه ش ئه سته مه کاری خویندنه وه و ته رجه مه ی له و راده یی وا دکتور سه عید خان کردویه تی زیاتر به ره و پیش به ریت. ئه گه ر پیوست بیت، ده بی رۆژیک رینوو سیکی فونیتیکی له نیو کوماسییه کاندای پیک بیت.

وا ئیمه وه ک ده سکه و تیکی ئه ده بی، سه رنج ده ده یه شین گیرییه که و بو ئه و ئامانجه ش ورده کاری حوئجه کردنی یه ک به یه ک [ی وشه کان] ده که ویتنه قوناعی دووه مه وه. هیه زانیاریه کی ورد له مه ر دانهری «شین گیری» یه که به ده سته وه نییه ئه وه نده نه بیت له هۆزی کوماسییه^{۲۷۷}. ناوچهی «کوره و ز»^{۲۷۸} که کوماسییه کانی لی دامه زراون، ۲۰ گوند و ۲۵۰۰ که س دانیشتووی هه یه^{۲۷۹}.

شونینی ژبانی کوماسییه کان، که وتوته ناوچهی سنه (له زاراهوی ره سمیدا، پیی ده لینه «کوردستان») له سهر ریگه ی سنه بو مه ربوان و لای چه پی سه رچاوه ی چۆمی هه ورامانی ته خت. مه لبه نده که گه لیک ؟ ه ۲۸۰ و ناتوانین وای دابنینه که ئیستا له و شونینه دا به زاراهوی گورانی قسه ده کری^{۲۸۱}. ویچووتر ئه وه یه بلتین ئه حمده به گ بو راگه یانندی خه م و خه فه تی خوئی، ریبازی عاده تی شاعیرانی ئه رده لانی گرتوته به ر.

شین گیرییه که، له گه ل تازه بوون و دوور که وتنه له نه ریته ش، هه ندی یاسای چیگرتووی شیعهی تیدا به رچاوه ده که وئ. له فۆرمی رواله تیدا، شونینی یاسا کانی شیعهی گورانی هه لگرتوه، هه ر فه رده ی دوو میسراعی هاو قافییه ی هه ن، هه رکام له ۱۰ برگه کانی به هۆی وه ستانیکه وه ده بن به دووبه شی پینج برگه یی ییه وه. شیعه که بی ئه وه ی درێژیی [ژماره ی فه رده کانی] بگیریته پیش چاوه، به ئاشکرا برگه ییه^{۲۸۲}.

میسراعی یه که می شیعه رکه کان ناته واره و ته نیا به شی دووه می میسراعه که ی تیدا ده نووسری ئه ویش بو ئه وه ی قافییه یا خود بابه ته که رابگه یه نیته. ئه م شیوازه له هه موو شیعه ریکی گورانییدا (چیروکه شیعه، لیریک و ئایینی)، دیارده یه کی گشتیه.

شیوه ی دارشتنی شیعه رکه روونه: ئه حمده به گ، سه ری گلکۆی هاوسه رکه ی ده دات (فه ردی ۱ تا ۳) و له وی خه م و په ژاره ی خوئی ده رده پری (۴ تا ۱۹). شاعیر گه لیک نیگه رانی دلداره که یه تی که له ناو تاریکی و سه رما دا، خه وی لی که وتوه (۲۰ تا ۴۰) و قژ و چاوه ئاسکه کانی وه بی ر دینیتته وه.

بوچی به جیبی هیشته (۲۵ تا ۳۲)؟ بیته ده نگی. بوچی وه لام ناداته وه؟ وا هه یه خو شه ویستی ئه وی له دلدا نه مابیت (۳۳ تا ۳۹). ئینجا ده نگیک دیتته گوئی: قه بر ئیجازه به به ندییه که ی خوئی نادات وه لام بداته وه، گریانی عاشق هیه سوو دیک بو ئه و چاره نووسه نابه خشیت (۴۰ تا ۴۹). هه لاتن له کار دا نییه، عاشق شونینی خوئی له لای دلدار دا ده گرتته وه (۵۰ تا ۵۲)، ئه وه ده گوئجیت، به لام ئه حمده هه تا کاتی مردن تازییه ژیکه لانه که ی خوئی ده گرت (۵۳).

زۆر ئیمازی ئه م «شین گیری» یه له زه خیره ی [ئه ده بی] عه ره بی وه رگی راوه. ناوی هاوسه ره کۆچ کردوه که ی - له یلا، کرده ی «مه جنون» له لایه ن شاعیری تازییه تباره وه وه بی ر دینیتته وه. [شاعیر] له گه ل ئاگری جو دایی دا - وه ک قه قنه س (* قه قنوس) ده سووتی^{۲۸۳}. شاعیر، دلداره که ی خوئی به داره «سه رو» یک ده شو به یتنی که به ریگادا ده روات و هتد...^{۲۸۴} به لام شاعیر جیا له رازانده وه ی رواله تی شیعه رکه، له چوار چپوه ی شیعهی گورانییدا به سه ره سته ی ده جو لیتته وه.

روانییه مه رگ، ته نانه ت له ناو شاعیرانی کلاسیکی ئیرانییدا، زنجیری نه ریت شل ده کاته وه. بابه ته که، بایه خی توژیته وه یه کی تایبه تی هه یه به لام هه ر ئه وه نده به سه که هه ندی نمونه ی ناسراو به خه یه به رچاوه بو ئه وه ی ئه سللییه تی شاعیری مام ناوئجی واته کوماسی دیاری بکه ین:

فیرده وسی^{۲۸۵} له و شیعه رانه دا وا پیشکه ش به کوره که ی کراوه، به بی ریکی قوولتروه بی ر له کوره که ی ده کاته وه و وای داده نی که گه یشتنیتته روونکی و له وی شونینیک بو باوکی ئاماده بکات. فیرده وسی له چیروکه شیعه رکه مه ند و به وبقاره کهیدا، له خودا

ده پارێتیهوه له تاوانی لاوان ببووریت و کهوای عهقلیان له بهر بکات.

خاقانی^{۲۸۶}، کوری دایکیکی مهسیحی، سنج شیعری خۆی پیشکەش به ژنه کوچ کردوووه که دهکات. یهکیان دوور و درێژ و سارده بهلام دوانه که تر، ساکار و شوپن دانهرن. شاعیر بۆ نهوهی روژانی سه ره مه رگی ژنه کهی درێژ بکاتهوه، ده لێ: "روژانی عومری من، با قورسایبی یا دی تو یان له سه ره بیته. لیم گه ری با به توندی بیر له نیگه رانی و خه مه نه که مه وه". له شیعریکی دیکه دا، تازییهی "یاره وه فاداره کهی (وه فا په روه رد یار) ده گریته، که پارێزه ری بیره نه پێنیه کانی نه وه. ژین نامه نووسی شاعیر راست ده کات کاتی که ده لێ: ۲۸۷ نازار، کاریکی وا ده کات که هوشیاری له بر بچیتته وه. "پێمه ناتوانین ئه مه شاننه سه بارته به شیعریکی دیکه ی خاقانی له مه ر مردنی کوره کهی بلێین. [لێره دا] هیچ شتییک خه فه تبارتر له ناتهبایی نیوان بێ هیوایی راسته قینه که له ده رووندا ده خولقی و زه حمه تی خو به زل زانی نییه که نه وه هه سته ده پیا لێوی.

نازیه تباریی «ئه مه میر خوسره وی دیه له وی»^{۲۸۸} بۆ دایکی، به هۆی سروشتی بوونی مه سه له که وه هیمن و له سه ره خۆتره. خه فه تی [شاعیر] به هۆی «ته سلیم و ره زا» وه که مه ده بیته وه، سه رکۆته کردنی چاره نووس شتیکی ناسیا وه و [شیعه ره که] گه لیک فه صیح و ره وانه^{۲۸۹}.

چوارینه یه کی حافظ^{۲۹۰}، که شیعری «به هارییه» و «شین و گپری» یه نمونه یه کی بێ هاوتایه له ئامیته کردنی هه سته قوول و هونه ری به رز. زۆر سروشتیه که مامۆستای پیشووی من ف. ی. کۆرش^{۲۹۱} (۱۹۱۵ - ۱۸۴۳) هه ولی دابته شیعره که وه ربگپرتیه سه ره شیعری یۆنانی^{۲۹۲}.

دوای ئه مه نمونانه هاسانتر ده بیته ئه گه ر «شین گپری» یه ساکاره کهی زاگرۆس هه لسه نگینین. هه سته شاعیر، ساکار به لام به هیتن و هیچ دیارده یه کی ده ستردی صۆفیا یه تی و نایینی، لیلیان ناکات. ئه حمه د به گ - له گوین کافرێک که له په یه وندی راسته وه خۆی سروشتدا بژی، هه ست به سه رما و سۆلی «کۆچی بێ گه رانه وهی» له یلا ده کات.

بیهووده یه پال به ده روازه ی ناچاریه وه بنیین، به لام نازاری ون کردن و له ده ست دان، که شاعیر به ریئالیسمی پیاویکی نازا وه وه ک برینییک باسی لێوه ده کات، ده یسووتینی و

شیعه ره که به هاواری مل دانه نه واندن و ده ست هه لنه گرتنه وه کۆتایی پێ دیت.

شیعه ره که له هه موو کوردستاندا خۆشه ویسته. «بینی دیکت سین»^{۲۹۳} سنج فه ردی سه ره تای [شیعه ره کهی] له هه وارا مان نووسی وه ته وه. ربوایه تیکی سه رو گوێ شکاوی شیعه ره که، له که شکۆله شیعریکی کوردی - چاپی ئه سته مۆل دا بلا و پۆته وه^{۲۹۴}.

سه رجه می ده قی شیعه ره که، له تاران و له لایه ن «دکتۆر سه عبیدخان» وه وه، چاپی به ردین کرا وه و نیشانه گه لیتیکی تایبه ت بۆ /ل/ و /ی/ ی تایبه تی پشته وه ی زمانی دانرا وه (لام به قولا پیکه وه)؛ هه ره هایه بۆ /ر/ ی به هیتن (واته /ر/ ی به ته شه دیده وه). نمونه کهی پاشکۆی ئه مه وتاره [ده قی ئینگلیزی]، له بهر نووسخه ی ده ستنووسی نه وه، ره سمی لێ هه لگه را وه:

گلکۆی تازه ی له یل^{۲۹۵}

ئارۆ، شیم وه سه یر گلکۆی تازه ی له یل

نه پایه ی مه زار نه وه له یل پر مه یل

جه^۱ دیده م وارا ئه سرینان چون سه یل

شیم وه سه ربنش وه دلّه ی پر جۆش

سه نگ مه زارش گرتم وه با وه ش^۲

واتم نه ی دلّسۆز قه یس لونگ وه کۆل!

مباره کت بۆ یانه ی به یدی^۳ چۆل

۵ سه ره هوردار نه خاک، سه ولّ خه راما ن!

من مه جنوون توّم، وه ی ته ورپیم ئاما ن

کۆچ بێ واده ت کاری پیم که رده ن

بیتزارم جه گیان، رازیم وه مه رده ن

گره ی نار عه شق دووری بالای تو

کاری پیم که رده ن نه ونه مام نو!

وه خته ن چون قه قنه س ببوون^۴ وه زوخا ل

شاد بۆ به گه رده م، زه لان یا^۵ شه ما ل

یا هو به وینه ی قه یس لونگ وه کۆل^۶

تەن بوو^۷ وەخۆراک وەحشیان چۆل
 ۱۰ سەوگەند بەو خالان فەبیرووزەى خۆشەنگ^۸
 بەو دەستەى زولفان پەشیتویای پای سەنگ
 جەوساوە گەردش ۹۱ چەرخ پەستەم
 مەن و تۆ وەجەور^۹، جیا کەرد جەهەم،
 تۆ بەردەن وەخاک سیای تەنگ تار^{۱۰}
 مەن مام پەى نازار^{۱۱} جەفای رۆزگار
 هەر رۆ چۆن مەجنوون، خاتر جەغەم کەیل
 هەر لەیل لەیلەن جەهەردەى دوجەیل
 خەمان، پەژاران، رەفیق رامەن
 چەنیو^{۱۲} جەفاو جەوردایم سەودامەن
 ۱۵ سپای خەم بەى تەور هەجووم ناوەردەن
 قافلەى فامم بە^{۱۳} تاراج بەردەن
 زامەتان سەخت، ئەى دلەى پەشیش^{۱۴}
 چون جای ماران گاز، زووخا مەیو^{۱۵} لیش
 شەو کەیلەن زووخا^{۱۶} وەلای جەمدا^{۱۷} [جەمەدا]
 کافر بەزەبیش مەیو پەمدا^{۱۸} [پەمەدا]
 یانەم وێرانەن، دەردم دیوبان^{۱۹}
 چون ناھۆى تەنیا^{۲۰}، سەر لیم شیتویان^{۲۱}
 شەوان زاری و شین، روان رۆرۆمەن
 یەکجار وەسواسەى تەنیایی تۆمەن
 ۲۰ حال تۆ چیشەن^{۲۲} شای وەفاداران!
 کیهن هامرازت^{۲۳} سەباو ئیواران
 نەو سەرای تاریک پە خەوف و خەتەر
 مەدارات چوونەن لەیل ناز پەرور^{۲۴}!
 چ تەور مەویاری، چوونەن قەرارت

کییەن هاوردەفیق لەیل و نەھارت؟^{۲۵}
 نەسەردى هەوای سەرد سیاسەنگ
 چ تەورەن خالان فیرووزەى وەشرەنگ^{۲۶}؟
 جەباتى با هەوى قەیس خەمینت^{۲۷}
 کام سەنگ سیا هان جە بالینت^{۲۸}؟
 ۲۵ داخم تۆو^{۲۹} داخەن لەیلی خاتر تەنگ
 تۆو^{۳۰} دەسسەى زلفان پەشیتویای پای سەنگ^{۳۱}
 وەچەنگ^{۳۲} چل چەنگ تۆ تاتات^{۳۳} مەکەرد
 ئیسە پەشیوان^{۳۴} چون^{۳۵} رەیحان هەرد
 تۆو دیدەى مەخمور ناھو بیتز تۆ
 تۆو قەیس [گیس؟] قەتران شەر ئەنگیز تۆ^{۳۶}
 ئیسە نەگەردش چەرخ نیلی رەنگ
 بى رەونەق بییەن چون نەقش رووی سەنگ
 ساپەى چیش سۆمای دیدەم تارمەبو؟
 زەندەگى جەلام^{۳۸} ژار مار نەبو
 ۳۰ تۆ خەریک قەبر سیای سەردەنى
 تەمام حەسەرتان نەدل^{۳۹} بەردەنى^{۴۰}
 مەن تەنیا چون قەیس، لیوہى خەم خەلات
 زەندە مەگیتلوون نەرووی سەربیسات.
 وەلحاسل هەر چەند شین و زاریم کەرد
 نەپای قەبر لەیل، بى قەراریم کەرد،
 نە جوا^{۴۱} داپیم، نەزەررەى دەنگ کەرد
 یەکجار بلتیسەم نەگەردوون و یەرد
 دیسان هەم جەنۆ، واتم: «ئەى دلسۆز
 حەکیم دەرمان دەرد مەجنوون دۆز^{۴۲}
 یە پەى چیش مەیلەم جەلات سەردبەن؟

مه‌عه‌هد وهرین^{٤٣} جه‌یادت شیه‌ن؟
 من وه‌ی دلّه‌ی خار^{٤٤}، بی‌ قه‌راره‌وه
 وه‌ی جامه‌ی سیای یه‌خه‌پاره‌وه
 هام نه‌سه‌رینت، زارزارمه‌ نالوو^{٤٥}
 خاک یانه‌ی نوّت وه‌ چه‌م مه‌مالوو
 تو‌هیج نیت وه‌ قه‌ید بی‌ قه‌راری من
 جه‌ ئه‌لوه‌دای سه‌خت^{٤٦}، شین و زاری من
 نه‌ده‌ی جو‌او، نوخته‌ی خالّ بی‌گه‌رد!
 مه‌علوومه‌ن جه‌لات مه‌یلیم بیه‌ن سه‌رد
 ٤٠ دیم سه‌دایین نه‌رم جه‌ توّی خاکه‌وه
 جه‌ویانه‌ی تازه‌ی هه‌سه‌رتناکه‌وه^{٤٧}
 ئاماو^{٤٨} گوّشم چون هه‌رده‌جاران
 واتش^{٤٩} : «هه‌ی مه‌جنوون، ویلّ کوّساران!
 سوّوگه‌ند^{٥٠} به‌واحید^{٥١}، فه‌رد بی‌ هه‌متا
 بی‌ واده‌ که‌رده‌ن^{٥٢} من جه‌ توّ جیا
 رای جو‌او نیبه‌ن، دلّ بی‌ قه‌راره‌ن
 فره‌یک^{٥٣} سه‌نگ و خاک وه‌ جه‌سته‌م باره‌ن
 جه‌ ته‌ئسییر خاک هه‌وای سه‌رد سه‌نگ
 رای جو‌او نیبه‌ن، چه‌نیت که‌روو ده‌نگ^{٥٤}
 ٤٥ خان خاک بوّو ته‌ره‌ مه‌هه‌بووسم که‌رده‌ن
 نازاران وی‌م جه‌یادم به‌رده‌ن
 به‌لّی هه‌رچه‌ند شین زاری مه‌که‌ری
 هه‌رچه‌ند سه‌ر وه‌سه‌نگ سیامه‌ده‌ری^{٥٥}
 فایئده‌ش نیه‌ن سوود نه‌دارو پیت
 بشو زاری که‌ر په‌ری به‌خت ویت^{٥٦}
 په‌ی چیش ئه‌ی دنیا خه‌یللی بی‌ وه‌فان

جه‌ته‌نخوای وه‌فاش دايم هه‌ر جه‌فان^{٥٧}
 که‌س جه‌قه‌یی دام مه‌کرش نه‌ره‌سته‌ن
 یه‌ک یه‌ک وه‌زه‌نجیر عه‌بیاران به‌سته‌ن^{٥٨}
 جه‌ ئه‌ووئل دنیا تاوه‌رۆی مه‌حشه‌ر
 هه‌یچه‌که‌س جه‌دامش به‌رنه‌شین وه‌به‌ر^{٥٩}
 هه‌ر که‌س دیت شاد^{٦٠} بو‌وه‌ی^{٦١} دنیای بی‌ پو
 ئاخیر سه‌ره‌نجام ره‌نجه‌رۆ مه‌بو^{٦٢}
 هه‌رچه‌ند په‌رتیومن توّ ئه‌لوه‌داته‌ن،
 ئاخیر سه‌ره‌نجام ئه‌ی جاگه‌، جاته‌ن^{٦٣}
 «ئه‌حمه‌د» په‌ریو^{٦٤} کوّچ شای جه‌مین جامان
 ره‌ستاخیز که‌رۆ تامه‌رگ سامان^{٦٥}

ئه‌وه‌ش ته‌رجه‌مه‌ی [شيعه‌ره‌که‌] به‌ ئامانجی ئه‌وه‌ی هه‌موو وشه‌یه‌کی ده‌قه‌که‌ [بو
 خوینه‌ر] هاسان بکاته‌وه‌.

[لیره‌دا، مینۆرسکی ته‌رجه‌مه‌ی ئینگلیزی هه‌موو شيعه‌ره‌که‌ی - فه‌رد به‌فه‌رد، خسته‌وته
 به‌رده‌ست، به‌لام پیوست نه‌بوو سه‌رله‌نوێ بیکه‌مه‌وه‌ کوردی! وه‌رگپرا].

پاشکۆ

سه‌باره‌ت به‌ لاپه‌ره‌ ٧٩ (خالّی ت) [ده‌قی ئینگلیزی]، دکتۆر و. هینینگ (W. Hen-ning)، سه‌رنجی به‌ره‌و مارکوارت راکیشام:

A Catalogue of the Provincial Capitals of Earnshahr, 1931, p. 31

ئه‌و شویننه‌ی وا «نۆرشیره‌کان» وه‌ک «ده‌غم» ی * نات ئه‌رته‌شیره‌کان ناسینراوه‌ و
 گه‌راوه‌ته‌وه‌ بو [قسه‌ی] طه‌به‌ری له‌ به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره‌ ٨٢٠ و «ئین خوردا‌دیه‌» له
 لاپه‌ره‌ ١٧٧ دا. ئه‌وش بو‌چوونه‌که‌ی من لاواز ده‌کات: به‌لام ئایا بی‌چه‌ ساسانییه‌که‌ی ته‌نیا
 شیوازیک له «اشتقاق» ی خه‌لک خوازانه‌ی عیباره‌تیکی کوّن نیبه‌؟

پهراویزه‌مکانی وتاری گۆران

* [ئهم وتاره له «گۆفاری قوتابخانهی توێژینه‌وه رۆژه‌لاتی و ئه‌فریقییه‌کان» وه‌رگیراوه و وه‌رگه‌راوده‌ته‌ سه‌ر کوردی:

V. Minorsky, The Gûran, B.S.O.A.S, Vol.XI, 1943-46, pp. 75-103

به‌دریژی هه‌موو وتاره‌که، مینۆرسکی، ناوی گۆرانی وه‌ک «گوران» (Gûran) واته به شییوازه فارسیه‌که‌ی نووسیوه به‌لام من هیناومه‌ته سه‌ر بیجی ئاسایی کوردیی (Goran) و ئه‌گه‌ر له شییوه‌یه‌کی دیکه‌مدا نووسیبیت، ئاماژه‌م پێ کردوه.

1. Daylamites

2. Tabaristan

3. Suristan

4. به‌رواله‌ت شه‌ره‌فخان له ژێر ناوی «که‌له‌ور» دا، هه‌موو کوردانی باشووری رۆژه‌لاتی کرماشان (و سنه‌؟) ده‌بینیت. هه‌رچۆنیک بیت، پیتوسته جیاوازی نیوان هۆز و سه‌ره‌ک هۆزه‌کان له به‌رچاو دوور نه‌خه‌ینه‌وه.

5. پروانه: مینۆرسکی، «لور»، له ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا.

6. J.CI. Rich

7. Warriors

8. پروانه: مینۆرسکی «کورد»، له ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا.

9. Sirwân (Diyâla)

10. Awarâman-i luhûn

11. Takht

12. Kandûla [مینۆرسکی له بیجی «که‌ندووله» یدا نووسیوه].

13. Baniyân

14. Gâmâsiâb

15. basin

16. Khosar

17. [باجه‌لان] له ناچه‌که‌دا به «باجووران» (Bâjûrân) ده‌ناسرین و به‌رواله‌ت ئه‌هلی حه‌قن. قه‌شه‌ه‌ ناناستاز (Father Anastase)، به «ئه‌للاه‌ی» Allahi ناویان ده‌بات و باسی هه‌ندێ داب و

سه‌باره‌ت به لاپه‌ره 80، دێری 6، عینوانی «گۆران‌شاه» له‌لیسته‌ی سه‌رنج راکیشی یارانی یارمه‌تیده‌ری که‌یخوسره‌و و دژ به ئه‌فراسیاب‌دا، هه‌یه. پروانه: شاهنامه، چاپی Mohl، 4، 16، چاپی تاران 1314 (1935)، به‌رگی 5، 1279:

وز و دورتر آرش رزم زن
چو گوران شه، آن گرد لشکر شکن

سه‌باره‌ت به لاپه‌ره 81، دێری 25 [ی ئینگلیزی]، شییوازی راستی خوێندنه‌وه‌ی، ده‌بی مه‌سته‌کان بیت. گوندیک به‌و ناوه له برادۆست (باشووری رۆژئاوای ورمی) هه‌یه.

سه‌باره‌ت به لاپه‌ره 84، «راوست» وا هه‌یه له شییوه‌ی * روستا به واتای «گوند» دا ساغ بکرتیه‌وه. [دوو بیجی «رۆست» و «حه‌سار رۆست» یش باش وایه بگیرینه به‌رچاو. وه‌رگێر].

(Jaba, Récits Kurdes, 1860, p.3),

سه‌د بنه‌ماله‌ی گۆران له «بایه‌زید» و ده‌وروبه‌ری ده‌ژیان. هه‌روه‌ها بڕوانه نه‌خشه‌کانی Houss- knecht [که به گوێره‌ی ئەوان]، «قه‌لای گۆران» له هه‌ورامانی له‌هۆن، هه‌روه‌ها «گۆران قه‌لا» له باکووری جوانرۆ، «گۆرانگا (ه)» له خاکی «مامه‌ش» که لقێک له‌بلباسن و «گۆران ئاوا» ش له «برادۆست» ی رۆژئاوای ورمی، به‌رچاو ده‌که‌ون. چریکۆف (Chiricov, IXIX)، ناماژه به «گۆران ده‌شت» له بۆتان ده‌کات.

۳۴. به‌رانبه‌ره ئاساییه‌که‌ی /ۆ/، له کوردیی موکریاندا، /یو/ یه، بۆ نمونه:

کۆه > کینو، گۆز > گوێز = Kôh > k'üe, gôz > g'üez

35. O. Mann, "Die Mundart der Mukri Kurden", text, p. 253, Translation, p. 396.

من له سالی ۱۹۳۴دا، له سلیمانی چاوم به مامۆستا یه‌کی قوتابخانه کهوت که پیتی ده‌گوترا «گۆران» و خه‌لکی مه‌له‌ندیکی دراوسی - واته قه‌رده‌اغ بوو و به شیبه‌ زاری کوردیی موکریانیش دده‌وا [ده‌بی مامۆستا گۆرانی شاعیر بووبیت]. ناوبراو پیتی گوتم ته‌نیا له نزیک هه‌له‌بچه (Alabche)، (له شاره‌زووری به‌شی رۆژئاوای هه‌ورامان) هه‌ندی [خه‌لک] هه‌ن، که به گۆرانی دده‌وین.

۳۶. هه‌ر چۆنیک بیت، «ریچ» له‌م گۆره‌پانه‌شدا، کاتی باسی کوردی سلیمانی ده‌کات، ناوی «گۆران» دینیتته‌ گۆرێ (به‌رگی به‌که‌م، ل ۱۵۲). هه‌روه‌ها بڕوانه:

ژابا-یوستی، قاموسی کوردی، ل ۳۶۸ [که له‌ویدا ده‌لێن]: کوردانی وهرزێر خه‌لکیکی نیشته‌جین.

۳۷. فه‌له

۳۸. بڕوانه:

Socin, "Kurd. Sammlungen", text, p. 174, translation p. 197

داستانی عیسا و کاسه‌سه‌ر [جمجمه‌ سوڵتان] له بنه‌مایه‌کی ئه‌ده‌بیه‌وه‌ دیت و «فریدالدین عطار» ریوایه‌تیکی ئه‌م داسته‌نه‌مان دده‌ا به‌ده‌سته‌وه‌. بڕوانه:

Zhukovsky, "Jumjuma - Nama", in Zap. VII, 1892, 63 - 72.

39. Gôran < Gabrân

۴۰. له لایه‌کی دیکه‌وه، «نیبور» له «سه‌فه‌ری عه‌ره‌بستان، سالی ۱۷۸۰، به‌رگی ۲، ل ۳۱۵» دا ده‌لێ: له‌ناو هۆزه‌کانی سنجار «الکابارییه» دا (Al-kâbâriya) پاشماوه‌یه‌کی به‌هێز له بیجمه‌کۆنه‌کانی ناوی «گۆران» (< گاباره - کان) هه‌رماوه.

۴۱. /u/and/o/.

نهریتیان ده‌کات (المشرق، ۱۹۰۲، ل ۵۷۷ تا ۵۸۲). دۆلی خوسه‌ر، مه‌رکه‌زی ئایینی جی‌اوازه. بڕوانه مینۆرسکی، «شه‌به‌ک» (Shabak)، له ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا. ۱۸. [مینۆرسکی له شیبه‌ی «زوه‌اب» Zuhab ی‌دا نووسیه‌وه].

91. Zaza [Dimli]

۲۰. ئیستا بڕوانه:

Mann - Hadank, "Mundarten der Guran", 1930, pp. 17-43 and " Mundarten der Zaza, 1932, pp. 6-7

ئه‌و نه‌قشه‌یه‌ی «هه‌ده‌نک» و له‌گه‌ڵ کتێبه‌که‌ ی‌دايه.

21. Zarda

۲۲. کورت کراوه‌که‌ی له «تکمله» ی ئه‌نسیکلۆپیدیای ئیسلامدا هاتوه [وه‌رگێراوی هه‌مرو ده‌قه‌که‌ش له‌م کتێبه‌دا ده‌بینرێ. وه‌رگێر].

۲۳. Koine [بریتیه له زمانیکی یه‌کگرتوو، که له چهند زاراوه‌ی هه‌مان زمان پێک هاتیی، به‌لام واهه‌یه به ته‌واوه‌تی له ژێر ده‌سته‌لاتی زاراوه‌ی سه‌ره‌کی دا‌بیت: ئه‌نسیکلۆپیدیای بریتانیکا: Koine. وه‌رگێر].

۲۴. [نیازی مینۆرسکی، کتیبی «زانی؟ مزگانی!» دکتۆر سه‌عه‌دخانێ کوردستانییه‌].

25. Société Asiatique

26. Marquart

۲۷. [من «خه‌لک خوازانه» م به‌رانبه‌ر به Popular داناوه‌].

28. M. A. Benedictsen

۲۹. [مینۆرسکی به «ئه‌حمه‌د خانی کۆماسی» ناو برده‌وه‌].

30. Ethnical name

31. Gôran or Gûran

۳۲. له‌و ده‌قانه‌دا و «سالار» ی گۆران بۆ ده‌خویندمه‌وه، ئه‌م وشانه‌م دۆزیه‌وه: کۆه > رۆز > رۆز، دووسخاهی > دۆست - خواهی. دیفتانگی / ئو / دهنگی / ئو / دهدات و ژماره‌ی ئه‌و حاله‌تانه، به‌هۆی حوڤه‌کردنی /ب/ وه زیاتریش ده‌بیت: سه‌وز > سه‌بز، ئه‌یۆ > ئه‌ده‌ب [Adab]، به‌لام دهنگی دیفتانگه که له /و/ ی درێژ گه‌لێک جی‌اوازه. له‌لایه‌کی دیکه‌وه، شین گێرپی ئه‌حمه‌د به‌گی کۆماسی - به‌و شیبه‌یه‌ی دکتۆر سه‌عه‌دخان گوته‌ی و من نووسیمه‌وه، /ئ/ و /ۆ/ ی مه‌جه‌وولی پاراسته‌وه.

۳۳. به‌گوێره‌ی قسه‌ی ژابا:

بابا خوشین فارسیسی دیدی، سولتان سوهاک گویرانینی [واته: باباخوشین فارسییه‌که‌ی گوت و سولتان سوهاک گۆرانیه‌که‌ی]. تاقمیک شوین له نزیک «گه‌نج» هه‌ن که به دوای وشه‌ی «گویران» (G'ôran) داهاتوون. هه‌روه‌ها پروانه عینوانی و تاریکی ه. نه‌جه‌ریان به ناوی «گیتوران‌کان (کذا) و تومهریه‌کان:

H. Adjarian, "Gyorans (sic) and Tumaris", See Rev. Hist, Rel. January, 1928.

44. old /ô/

٤٥ . کۆز [ی کوردی] < کوور (له فارسی نویدا). به‌لام له تورکیدا: کۆیر

Kör > kûr, Kôr = Blind

46. Cast

47. Keläw - Spee

48. Gooran

پروانه:

CL. J. Rich, 'Narrative of a Residence in Koordistan, i, 152, cf. 88 - 90

49. Darna, Dartang

٥٠ . [«راولینسن» یش وه‌ک ریج وشه‌که‌ی له شیوه‌ی Gooran دا نووسیوه و به گویره‌ی ئه‌وه‌ی ریج کوردستانیش وه‌ک Koordistan دنووسی، واهیه وشه‌که بتوانین له بیجمی «گۆران» دا بخوتیننه‌وه. وه‌رگتیر].

٥١ . بۆ نمونه: (= کۆچهر، a nomad) یا له زمانی خه‌لکی گورجستان دا، گورجی (= دز). به

بیچه‌وانه، له کوردیدا به ئهرمه‌نی ده‌لین «فه‌له» (fala).

Jaba - Justi, 294 (< fallah, prym - Socin, p. 64).

٥٢ [واته Gôran]

٥٣ . ریشه ناسین و «اشتقاق» ی «گه‌بر» (Gebr)، هیشتا جیگه‌ی گومانه.

54. Strabo

[بیجمی وشه‌که زۆر له «سه‌ره‌پین» ی کوردیی ئیستا ده‌چیت Theracian Saraparae] Thera] که «سانتۆرین» یشی پین ده‌گوتری، باشووری ترین دورگه‌ی تاقمی دورگه‌کانی «سیکلاد»

له زه‌ریای «ئییژ» دایه: ئه‌نسکلۆپیدیای بریتانیکا].

56. Guranii (Gouranii)

٥٧ . مینۆرسکی ئه‌م رسته‌یه‌ی سترایۆنی به یۆنانیش نووسیوه‌ته‌وه.

٥٨ . سه‌باره‌ت به‌وان [واته گۆرانیی «سترایۆن»؟] پروانه راگه‌یاندنیکی کورتی:

Weissbach, in Pauli - Wissowa, vii, col. 1945

59. K. Müller

٦٠ . پروانه:

Marquart, "Woher stammt der Name Kaukasus"

[واته: به‌چه‌کی ناوی قه‌وقاز،

in Caucasia, Fasc, i, 1 Theil, 1930, 62,

که تییدا زۆر به‌شی ئه‌و نووسراوه‌یه هاتوه:

Diod. xx, 22, 4; Strabo, xi, 2, i; 5, 4; 5, 7- 8; 14, 14; Pliny, iv, 83

هتد... وله‌ویدا ناوی Siraci, Seraci په‌سند کراوه یاخود ده‌یی ساغ بکرتیه‌وه. من نه‌متوانی له

راست کراوه‌که‌ی بۆ چوونی مارکوارت (ل ٩١٧ئ) له چاپی موللیتردا هه‌له‌یه‌ک بدۆزمه‌وه.

60. Thrakon (Serakon)

61. Siraci (* Sirak, Shirak)

62. Scythian

٦٣ . راستکرنه‌وه‌که‌ی موللیتر جیگه‌ی متمانه‌ی زیاتره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سترایۆن ناوی «سه‌ره‌په‌رته»

به‌واتای چه‌رچی ده‌بات و ئه‌وه‌ش نه‌ریتتیکی سه‌کایی بوه.

64. Maeotis

65. Aorsi

٦٦ . پروانه: Kretschmer, in Pauly - Wissowa, ii, 5, 1927

پیتویسته «سیره‌کی» له سیلیک (سیدیکه‌کان) Silices (Sidices) جیاواز دابنرتین، که په‌یه‌وندیان

به «سیده‌کان» Sidakan ی نیوان شنۆ ره‌واندزه‌وه هه‌بوه. پروانه:

Marquart, Südarmanien, index.

67. * Shirnak

68. Sirakini

69. Hyrcania

Justi, Iran, Namenbuch p. 121

(دوای همزه، ل ٦١، چاپی بهرلین، ل ٤٢)؛ له مجمل التواریخ، چاپی تاران، ١٩٣٩، ل ٣٧ ییشدا، دوویات کراوه تهوه.

٩٥. [دوخت، دۆت = که نیشک، کچ]

٩٦. پروانه: Justi, op.cit., 121

یوستی ئەم وشە بەی بەی هێج هۆبەک له شتیوهی «بەهرام دوخت» دا نووسیبوه.

97. Gouranie

98. <Raoxsni (Ctesias);

Péröz < Gosithris < Gocithra

یۆنانیەکان، زۆرجار، دەنگی رهقی /و/ (/o/) دهگۆزین بۆ نمونه:

<Savor, Sâpûr

99. Kûra

100. Ostan "Shad Fayrüz"

101. Hulwân

102. Jqbqr.qa

103. Alvand

١٠٤. هێج گومانیک له وهدا نییه که [ناوی] ته له وهند، «اشتقاق» یکی خه لک خوازانەیی [وشەیی] «حولوان» ی کۆنه. کورد ئەم چۆمه به «حه له وان» ناوده بهن.

105. Tassuj

106. Fayrüz - Qubâdh

107. Al-Tabal

108. Tamarrâ

109. Irbil

110. Arbela

111. Sawâd

١١٢. له هه مان کتیب لاپه ره ٤١ دا، ته نانه ت شاره زووریش جیسا له حه لوان دانراوه و له لاپه ره ٩١ دا، «الترهان» (Al-Tirhan) و «دهقوقا» (Daqûqâ) به دورو بهری موسل له قه له م دراوان که ئەویش خۆی له دهره وهی «سهواد» [ی حه لوان] دهویه.

70. Ochus (Tajan)

71. Kretschmer

72. Paryadres

73. Paryadres {Pontic, AIPS?}

74. Cyrus (kur)

75. Arex

76. Shakaséné (Shakashén)

77. Ganja

78. Sirakéné

٧٩. پروانه:

Hübschmann, Die altarm. Ortsnamen, p. 352.

80. Shirak Steppe

81. Kakhetia

82. Alazan

83. Shirak

84. Tair - Siraj

85. Akhurian

86. Arpa - chay

87. Ani

88. Nor - Shirakän

89. Arbela

90. bdeasx

91. Marquart, Südarmanien, 1930, p. *59

92. Adiabéné

٩٣. راولینسن، سه ری «سیراگانون» ی به تله میوس، به سیرگان (Sirgan) ی رۆژئاوای «شنق» داده نییت، به لام ته گهر ته نانه ت شوینه که ناوی خۆی له «*شیراک» وهرگرتبیت، پیتوست ناکات به نورشیرکانه وه بیه ستریت.

٩٤. پروانه:

138. N. sâw. ra
 139. Budhikân (*Barzikan?)
 140. Jwr. qan
 141. Bârisi
 142. Mashtakan
 143. Jurughan
 144. Kikan
 145. Majurdan
 146. Hadhbâni
۱۴۷. [هۆزی جهلالی دانیشتوی ناوچهی «خۆی» و «ماکو» ن و بهشیکیان له کوردستانی باکوور دهژین واته بۆچونی مینۆرسکی له مههه تیکه لاوکردنی جهلالی و گهلالی له راست ناچیت].
148. Büyids
 149. Hasanôya
۱۵۰. تجارب الامم : [ئه بوشوجاع]، ۲۸۷، ۲۹۹، ۳۲۷، [ابن محاسن]، ۴۲۹، ۴۴۹ تا ۴۵۴، عتبی، چاپی لاهور، ۲۸۵ (تهرجمهه ی فارسی، ل ۳۸۴).
151. IA., Ix, 172
 152. IA., Ix, 173
۱۵۳. [ئه م ناوه له دهقی ئینگلیزیدا به پیتی عه ره بی و به بی خال نو سراوه: کوسحد].
154. Käköyid Ala Al-daula
 155. IA.IX, 247
 156. Bâbuni
 157. Ibrâhim Yinnâl
۱۵۸. پروانه: IA.Ix, 448
۱۵۹. «مجله» به وردبونه وهیه کی زۆره وه، «ملک الشعرا» به هار، چاپی کردوه، تاران، ۶۲۱ / (۱۹۳۹) [سالی ۱۹۳۹ ی زاینی به رانبه ره له گه ل ۱۳۵۸ ی کۆچی مانگی و ۱۳۱۸ ی هه تاوی. مینۆرسکی له حیساب کردنی ئه م سالانه دا ده بی هه له ی کردییت].
۱۶۰. کتاب تاجی خه لکی صابی.
۱۶۱. [مینۆرسکی ئه م وشه یه ی به عه ره بی نو سیوه].

113. Qudâma
۱۱۴. [مینۆرسکی ئه م وشه یه ی به پیتی عه ره بی نو سیوه].
۱۱۵. ئه م وشه یه ش هه ر به پیتی عه ره بی و له شپوه ی «درتنک» دا نو سراوه].
116. *Darnak
 117. Dâlahû
 118. Al-Jil
۱۱۹. هه ره ها بگه رتیه پیشتر، ئه و شوینه ی وا له زمان «نزهه القلوب» هه وه باسی کراوه.
120. Jâbâr. qa (var. Kâbâr.kâ, * Gâbâr. ka)
 121. Jâbâraq
 122. Degoeje
۱۲۳. [مینۆرسکی ئه م دوو وشه یه شی به پیتی عه ره بی نو سیوه و اهه یه پیوست بیت هه ردووکیان به «گ» بخوئینه وه].
۱۲۴. a herd [واتای ئه م وشه یه، بۆچونی سه ره وه ی من ده سه لیتی].
125. Gaubara
 126. Shadanjan
 127. Lazba (luri?)
 128. Madanjan
 129. Mazdanakan
 130. Barisan
۱۳۰. Khali (*Jalali < Galali) [گومان کردنی مینۆرسکی له ناوی هۆزی «خالی» له جیتی خویدا نییه. پاشماوه ی ئه و هۆزه له ناوچه ی موکریان ماون و چه ند بنه ماله به ناوی «حه سه ن خالی» له بۆکان و مه هاباد ده ناسرینه وه. وه رگپه ر].
132. Jabar. qi
۱۳۳. [هۆزی «گاون»] Jawani
134. Mastakan
 135. Baz. njan
 136. Shuhjan
 137. Shad. njan

۱۶۲. «کۆی (ن - هکان» ئیستاش له زاراوهی گۆرانیدا که لکی لی وهردهگیری. پروانه:

Mann - Hadank, Mundarten der Gûran, 105, 378

۱۶۳ تا ۱۶۷. [مینیۆرسیکی ئەم چەند وشەییە بە پیتی عەرەبی نووسیوه].

168. Kûsaj

۱۶۹. Kûsaj - i hajj. زیارەتگەیهکی کۆنی بەناویانگە. لەهه‌ورامان پێیان گۆتم کۆسە بهواتای

«بێ ریش» ی فارسی نییە (که بریتی بیت له کووسه‌ج و کووسه) من لام وایه ناوه‌که په‌یوه‌ندی به «هۆزی کۆسە» وه هه‌یه که پینشتر دانیششتوی شاره‌زور بوون و پاشماوه‌یان ئیستا له نێو «زازا» کاندایه‌دی ده‌کری.

170. Zûpin

171. Taq-i Girra

172. * Gil - u Gailan

173. Rijab

۱۷۴. پروانه:

Evliya-chalebi, iv, 377; -

- A. Pinçon, in Sir D. Rose, "Sir Anthony Sherley", p. 148; Sir H. Rawlinson, JRGS, 1839, p.33; Chirikov, "Putervoy Zhurnal", 1849 - 1852, St. Petersburg, 1875, 301 - 5:

کرد - بیوه‌نیز - ریژاو: شهرجی سه‌رچاوه‌کانی ئەلوه‌ند، واکه‌تۆته‌ دۆلی «ریژاو» وه به‌لام نزیک به باکووری «طاقی گبیرا» (له «ناوچه» ی ئەودا).

175. Shihab al-Din al-Omari

۱۷۶. [مینیۆرسیکی ده‌قی ئەو چەند دێره‌ی «شهاب الدین العمری» به‌ زمانی فه‌ره‌نسی و له‌ به‌ر ته‌رجه‌مه‌ی «کاتریمیر» نووسیوه‌ته‌وه].

پروانه: ته‌رجه‌مه‌ی کاتریمیر، یادداشت و هه‌لیژارده‌کان، ۱۸۳۸، ۱۳، ل ۷ - ۵۰۶.

له‌ ده‌روه‌ری سالی ۱۲۵۸ ی زایینی دا، «حسام الدین عکه» به‌ نۆینه‌رایه‌تی له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌کانه‌وه «ده‌رتنگ» ی به‌ریوه‌ ده‌برد. هه‌ر ئەم حسام الدینه‌ی وا «هولاکۆ» [خان]، قه‌لای «مۆح» (؟) و «رۆده» (* ده‌ودان؟) ی سه‌رله‌نۆی بۆ دروست کرده‌وه. پروانه: رشیدالدین، چاپی کاتریمیر، ل ۲۵۵.

Qual'a Mwh (?) and Rwda (*Daudân?)

۱۷۷. مه‌رکه‌زی ده‌رتنگ واته ریجاب < ریژاو، که‌وتۆته‌ کۆتایی به‌ری رۆژئاوای ئەو دۆله‌وه‌ که

ئەلوه‌ند به‌ویدا ده‌گاته ده‌ستی زه‌هاو.

۱۷۸. Darna (* Darnak). پروانه‌ته‌فسیری من له‌ سه‌ر «ابن خورداذبیه» ۱۴، هه‌مان، ل ۸۰.

179. Dālahū

۱۸۰. Zimkan، وا هه‌یه سه‌مغان (Samghân) ی بلاذری بیت.

181. Râws

۱۸۲. وا هه‌یه «*ده‌ودان» بیت که‌ گوندیکه‌ له‌ پشت دالاهو.

۱۸۳ تا ۱۸۶. [ئەم وشانه‌ به‌ پیتی عەرەبی نووسراون و هیچ خالێک بۆ دووه‌میان دانه‌نراوه].

187. Hasanoya

۱۸۸. گه‌لیک گونجاوله‌ که‌ هۆزی سه‌سه‌نویه‌ی «به‌ریکان» له‌ بنه‌چه‌کێکی هاوچه‌شنی گۆرانه‌کان بن.

۱۸۹. هیچ شتیکی به‌ لیبرایی سه‌بارته‌ به‌ بنه‌رته‌ و ناوی که‌له‌ور نازانری. سه‌رۆکه‌که‌یان ده‌یه‌وی

بنه‌چه‌کیان بگه‌رینیه‌ته‌وه‌ بۆ «گۆده‌ری» ی کوری «گیو» - ساتراپی ئه‌رده‌شیر [ی ئەشکانی] (شه‌ره‌فنامه،

۳۱۷). تۆ بلیتی «که‌له‌ور» له‌ وشه‌ی «* که‌ل خۆر» Kal-xwar به‌واتای «که‌سێک که‌ که‌ل ده‌خوات»

وه‌رنه‌گیراییته‌؟ گوندیکی گرنه‌گ به‌ ناوی «که‌لخۆزان» له‌ باکووری ئه‌رده‌بیل [نازه‌ریایجان] هه‌یه. پروانه:

«سلسله‌النسب صفویه»، ل ۱۲.

۱۹۰. جیگه‌ی سه‌رسورمانه‌ که‌ نووسراوه‌کانی ئەه‌لی حقه‌ چەندە به‌ ریکویتیکی له‌ گه‌ل جوغرافیای

باکووری لوړستاندا به‌ک ده‌گرته‌وه. پروانه: یادداشته‌کانی من:

Sur les Ahl-i hagg, pp. 22, 42

به‌شیک له‌ ئیماندارانی ئایینه‌که، له‌و ناوچه‌یه (و به‌ تاییه‌ته‌ له‌ «دیلان») به‌رچاو ده‌که‌ون.

گه‌لیک شتیکی گونجاوله‌ ژماره‌یه‌ک له‌ هۆزه‌ گۆرانه‌ ئەسلییه‌کان، زاراوه‌ی خۆیان گۆریب و کردبیتیانه

زاراوه‌یه‌کی لوری ناوچه‌ی خۆیان.

۱۹۱. سی‌هانی راولینسن، کاتێ له‌ سالی ۱۸۳۶ دا فه‌رمانه‌دی تیپی گۆرانه‌کان بوو،

ده‌رتانیکی بی وینه‌ی بۆ دیراسه‌کردنی گۆرانه‌کان ده‌ست که‌وت. پروانه:

Notes on a march from Zohâb, in JRGS., 1839, ix, 26 - 116

هه‌روه‌ها من که‌لکم له‌ یادداشتیکی ره‌سمی هه‌مان نووسه‌ر [راولینسن] له‌ سه‌ر سنووری تورک و

ئیران وه‌رگرت (۱۸۴۴)

۱۹۲. «نه‌عیما»، ۱، ۴۷۴، ده‌لی له‌ سالی ۱۶۳۰ دا، سه‌ره‌ک هۆزی باجه‌لان به‌ ۴۰.۰۰۰

کوردوه‌ گه‌یشته‌ مووسل بۆ ئەوه‌ی له‌ گه‌ل خوسره‌و پاشادا به‌یعه‌ته‌ بکات. هۆزه‌که‌ له‌ ده‌شتیکدا ده‌ژیان

که کهوتبوه سهر ریگای به‌غدا و شوتینی ژبانی (هاوبه‌شی) کورد و عه‌رب بوو (؟).

193. Oal' - Zanjir

194. Bevanij

۱۹۵. پروانه: تاریخ نادری، چاپی ۱۲۸۶ی کۆچی. نادر به باشووریتترین ریگای «گاو - ره‌وان» (Gav-ravan) و به‌پشت «تاقی‌گیرا» دا هات که خورشید ئه‌فه‌ندی (ته‌رجه‌مه‌ی روسی، ل ۱۳۵)، ئه‌و «گاو - ره‌وان»‌ه‌ی به «قلعه - شاهین» داناوه.

۱۹۶. بیره‌وه‌ریبه‌کانی سالی ۱۸۴۴ی راولینسن.

۱۹۷. ده‌گوتری ئه‌م رووداوه، پیتش سال ۶۶۰ - ۶۴۵ روویدا بیت. پروانه: ظهیرالدین چاپی Dorn، ل ۳۹، ۴۰، هه‌روه‌ها پروانه:

Justi, Iranisches Namenbuch, 117, 430, 433;

[کتیبی ناوه ئیرانییه‌کان]

- Rabino, "Les dynasties du Mâzandaran", in J.As., Juillet 1936, p. 438.

198. Gil

199. Gâv - savâr

۲۰۰. ئه‌وه‌ش، گپرانه‌وه‌یه‌کی دیکه‌ی داستانه‌که‌یه بو سهرده‌می زوو. شاهنامه، چاپی Vullers، به‌رگی ۱، ل ۴۱، ده‌لئی فه‌ره‌یدوون [ئو شایه‌ی له جیگه‌ی ئه‌ژده‌هاک دانیشت]، به شیری گای «به‌رمایه» (Barmaye) گه‌وره‌کرا. له راستیدا فه‌ره‌ده‌وسی داستانه سهره‌کیبه‌که ده‌سووریتین که تینیدا «به‌رمایون» (Barmâyon) هه‌یوانیتیکی نیره، و «ئاسی - شه‌نوهی» (Asi-Vanuhi) په‌نا ده‌باته به‌ر پیتی ئه‌و. [ئاقیستا، یه‌شت، ۱۵، ۱۷] و فه‌ره‌یدوون (فه‌ره‌توون) [ی ئاقیستا]، تۆز و گه‌رد وه‌کو ده‌کات تا دوژمنه‌کانی خو‌ی پی له ناو به‌ریت: [ئاقیستا]، دینکرت، ۸۱۴، ۱۷ - ۱۰. (من بو ئاماژه‌کردن به‌و دووسه‌رچاوه‌یه، فه‌رزداری «ه.و. به‌یلی» م H.W. Baily).

۲۰۱. له خواره‌وتری ئه‌م به‌شه‌ی وتاره‌که (ژماره ۵) دا پروانه نزیکایه‌تی جوغرافیایی هه‌ندی شوتین که په‌یوه‌ندیان به «گاو‌باره» وه هه‌یه له گه‌ل ئه‌وانه‌ی وا به‌ دوی «گیلان» دا هاتوون. بو دیاری کردنی شوتینی «گاو‌باره» ش له نزیک زه‌ریای خه‌زه‌ر [قه‌زوین]، ده‌توانین به‌شیکه‌ی دیکه له «نزهه القلوب» به شاهید بینینه‌وه، که ده‌لئی: «محمود ئاباد» که‌وتۆته ده‌شتی «گاو باره» له لیواری رۆژه‌لاتی زه‌ریای خه‌زه‌ر. ئه‌م محمود ئاباده، «غازان خان» له باشووری زارکی [چۆمی] کور دروستی کرد. له‌وه‌ش سهرنج راکیشتر، ئاماژه‌ کردنیه‌تی به‌ کووران («گاوران» ده‌شت - *Gûrân - Kûrân dasht) له‌و راپۆرتی و له‌مه‌ر شه‌ری ئولجاتیو له‌ گیلان ده‌یدات (به‌هاری سالی ۷۰۷، ۱۳۰۸ ز،)

ده‌لئی: ئیلخان له «سولتانییه» [نزیک زه‌نجان] هوه، به‌ریگای «کووران ده‌شت» دا گه‌یشته لووشان Laushan (له شاهرود). لووشان، ناو‌رییانیکی ناسراوی شاهروده له سهره‌وه‌تری «مه‌نجیل» Manjil و کووران ده‌شت ده‌بی که‌وتیبته رۆژئاوا یا خود باشووری ئه‌و شوتینه: پروانه:

Ta'rikh- i Uljaytu, Bib., Nat., Sup.pers., 1419, fol. 42

202. [Major E.B. Soane], "To Mesopotamia and Kurdistan in Disguise ", p. 377

203. Bundahishn

204. Padhishkwargar

205. Huzahishnih

206. Viking

۲۰۷. [لاجان، له نیتوان مه‌هاباد و شو].

من له «حدودالعالم» دا گریمانیکم سه‌بارته به بنه‌رته‌ی دانیشتوانی ئیرانی «شیروان» و «داغستان» له ناوچه خه‌زه‌ریبه‌کاندا خسته به‌رچاو. هه‌روه‌ها، ویستم چه‌شنه بنه‌مایه‌کی خه‌زه‌ریی بو ناوی «کو‌ه‌گیلو» - ناوچه‌یه‌ک له «ئوستانی فارس» بدۆزمه‌وه: * گیلۆیه، گیل + ئۆیه + Gêlôya, Gel + (ôya)

208. Pêroz

209. Kavât

۲۱۰. پروانه:

Hüsing, der Zagros und seine Völker, 1908

۲۱۱. [ئه‌شکانی یا پارثیه‌کان ماوه‌ی نزیک به ۵۰۰ سال ۲۵۰ پ.ز تا ۲۲۶ ز] له ئیران حکومه‌تبیان کرد.

۲۱۲. [ساسانیان له سالانی ۲۲۶ تا ۶۵۲ی زایینی دا شاهی ئیران بوون].

۲۱۳. ئیمه، له لاپه‌ره ۷۷، یادداشتی دووه‌م [ی ده‌قی ئینگلیزیدا]، باسی هه‌ندی ناوی شوتینی ته‌ریکمان کرد که وا هه‌یه په‌یوه‌ندیی ئه‌وشوتینانه له‌گه‌ل یه‌کتر و بلا‌بوونه‌وه‌ی زیاتری گۆرانه‌کان به‌ره‌و رۆژئاوا بسه‌لمیتن.

214. Gavare (Gaväre)

215. Kani - Gilan

216. Gilana

۲۱۷. من نازانم ئایا رووباری «گاور» (Gûâur) که‌وه‌رژیتته سیمه‌ره‌وه، له هه‌مان ئه‌سله‌وه‌دیت

یان نا؟ چریکۆڤ، ۲۸۰ - ۲۷۸، ئەم ناوەی لە شێوەی «گەڤەرە» دا نووسیوه (Gavara) ؟
۲۱۸. ناوی ملەوی چیاکان، روخساریکی گرنگی تۆپۆنیمی پینک دێنن.

219. Harasam
220. Wardalan
221. Milleh Gahwareh

222. Mel, Mil

۲۲۳. پێش ئەوەی باوەری ئالۆزی «ئەهلی هەق» پینک بێت، دەبێ پێشبینە بەکی لەباری بۆ بلاو بوونەوه هەبووبێت کە ئەویش گەراپیتتەوه بۆ رابردوویەکی دوور.

224. Garrabân

225. Dilfân

۲۲۶. مالیان لە دەشتی «خاوە» یە (Khava) کە کەوتۆتە بەری رۆژئاوای «ئەلشتەر» (Alishtar). تیرەکانیشیان بریتین لە: کاکەوهەند، ئیتی وەند (Itivand)، موومی وەند (Mümvand) و

227. O. Mann, "Die Mundarten der Lur-stamme, p. 23

بەلام بە بێ هیچ دەقیکی روونکەرەوه [لەمەڕ مەسەلەکە].

۲۲۸. ناوی هەندێ ناسایی «دلفان» واهەبە پەبوەندی بە لووتکە ی گرنگی گیلان. واتە «دولفەک» (دەلفەک، دەرڤەک) هەهەبێت. وەک Tomaschek ییش ئاماژە ی بۆ کردووە، واهەبە «دۆلفەک»، رەنگدانەوهی ناوی کێس در ی بێ کە بە گۆڕیدی قسە ی بە تەلمەمیوس (۶، ۲۵)، لە دراوسێتییە تی «کەدۆسیۆی» (Kadusioi) و «گەلە ی» (Gelai) بە روالەت لە بەری رۆژھەلاتی زارکی «ئەمەردۆس» (سفیدرود) [= سیروان] دا، ژیاو.

لە لایەکی دیکەوه، هۆزی سەرەکی «کەلاردەشت» واتە «خۆجەوهەند»، تیرەبەک لە کوردانی گەرووسە، کە «ئاغا محمد شاھ» [ئاغا محمد خانی قاجار، لە نیوان سالانی ۱۷۷۹ و ۱۷۹۷ دا، حکومەتی ئێرانی بە دەست بوە]، رایگۆتستونەتە ئەو شویتە. گومانی ئەو دەکرێ کە ئایینی ئەهلی هەق لە نیو گەرووسییەکاندا بلاووبووبیتتەوه و ئاغا سام خۆی وا هەبە کەلکی لەو باروودخە وەرگرتبیت.

229. Mann, Mundarten, d. Güran, 52, Mundarten der zaza, 24

230. Die Tajik Mundarten der Provinz Fars, 1909, p. 23:

«زاراوهی تاجیکی ئوستانی فارس». ئەو دوانە ی دوایی لەگەڵ کوردیدا بە هەلە وەرگیراون.

ناوەرۆکی زاراوکه له په‌یوه‌ندی ناوچه‌که دایه و خه‌سله‌تی ناوه‌ندی هه‌یه.

۲۳۱. بروانه تازه‌ترین توێژینه‌وه ی ه.و به‌یلی (H.W. Baily) له ئەنسیکۆپیدیای ئیسلام، باسی Persia دا.

۲۳۲. تەنیا ژمارەبەک ناوی ئاسایی کەسان نەبێت، هەروەرەها دوو وشە ی «لەوک» (lauk) بە واتای «باش، خاس» و «ئوشتولوم» (Ushtulum) بەواتای نەعرەتە ی کاتی شەرۆگە ی. بروانه:

Minorsky, La domiantion des dailamites, p. 22

233. Gürani Carrin, Benedkicten - Christensen, p. 122

234. Minorsky, Materiaux, 12, 51.

تەنیا ماوہبەک دوا ی ئەوہبوو کە توانیم بە یارمەتی وەرگرتن لە کەسێکی «گۆران»، بە سەر شیعەرەکاندا بچمەوه.

۲۳۵. لاپەرە ۲۳ ی ئەو دەستنوسە ی وا من خاوەنیم. بروانه:

Minorsky, "Toumari" in Rev. de l'Histoire des Religions, January 1928, pp. 90 - 105

۲۳۶. لە چوونی سلیمانیمدا لە سالی ۱۹۳۴، دەستنوسێکم وەک دیاری پێ درا، کە شەجەرەنامە ی شێخانی بەرزەنجە ی تیدا بوو و ئەوانیش پەبوەندیان بە سولتان سوحاکەوه هەبە. پێیان گوتم کە تەرجمەبەکی (کذا) کوردی دەستنوسەکەش، پینک هێنراو.

237. Cl. Rich, R. Taylor

238. Mr. S. Topalian

۲۳۹. [من سەبارەت بەو نوسخە یە، پروام وایە «ئەحمەدی کەوکەب» هۆندبیتتەوه، بۆ زانیاری لەسەر ئەم نوسخە یە و زۆر دەستنوسێکی دیکە ی گۆرانی لە کتیبخانەکانی بریتانیا، بروانه:

ئەنوەری سولتانی، ۲۱ دەستونوی کوردی یا سەبارەت بە کورد لە کتیبخانەکانی بەریتانیا کتیبفرۆشی ئەرزان، سوید (ستۆکھۆلم)، ۱۹۹۷. وەرگێڕا.

۲۴۰. [ئەم چیرۆکە، لە گەڵ چیرۆکی پیشترواتە خورشیدی خاوەردا، پینکەوه لە بەرگیکی گیراون لە کتیبخانە ی بریتانیاش یەک ژمارەیان پێ دراو. بە پروای من لەیلی و مەجنونەکەش هەر هۆنراوہ ی ئەحمەدی کەوکەبە. وەرگێڕا.]

۲۴۱. [بۆ باسی ئەو کەسانە کە چیرۆکی لەیلی و مەجنونیان هۆندۆتتەوه، بروانه هەمان سەرچاوہ ی پەراویزی ژمارە ۲۳۹. وەرگێڕا.]

242. Kurd, MSO, Peterm, ii, No. 14

۲۴۳. بروانه:

ژیر چاپ. بۆ زانیاری زیاتر له سهر شیعره‌کان و شاعیرانیان - به تاییهت مهسه‌له‌ی مه‌حزونی و بیسارانی پروانه:

٢٥٤. [وهک ده‌بیرنی مینۆرسکی جارێک ناوی مه‌حزونی (ژماره ١) و جارێک ناوی بیسارانی (ژماره ٢٩) دینیت. به پروای من ئەو دوو ناوه، هی یهک که‌سن و بیسارانی لای که‌م له سه‌رده‌میکی تاییه‌تی ژبانیدا نازناوی «مه‌حزونی» بۆ خۆی هه‌لبژاردوه و له شیعرێکدا (نالێی ده‌رده‌دار بێ ناخ نه‌ بۆ)، که‌لکی له‌و نازناوه‌وه‌رگرتوه. بۆ زانیاری زیاتر له‌ سه‌ر ئەو مه‌سه‌له‌یه، پروانه سه‌رچاوه‌ی پیشوو (په‌راویزی ژماره ٢٥٣).]

٢٥٥. [بۆچوونی مینۆرسکی راست نییه. شیخ مسته‌فای ته‌ختی له‌ مه‌ردۆخییه‌کانه و ته‌واو جیاوازه له‌ مه‌لا مسته‌فای بیسارانی].

٢٥٦. [ئهو شیعرانه‌ی به‌ ناوی «سه‌یدی» یه‌وه‌ گه‌یشتوونه‌ته‌ ده‌ستی ئیسه، به‌ دوشیوه‌ی هه‌ورامی کۆن و تازهن، هه‌ر ئه‌وه‌ش بۆته‌ هۆی باوره‌پێنان به‌ بوونی دووسه‌یدی: یه‌که‌م و دووه‌م. پروانه: بابا مردوخ روحانی، تاریخ مشاهیر کرد، ١، ١٤٧، ٣٧٤].

٢٥٩. [دیوانی سه‌یدی دواتر چاپ و بلاوکراوه‌ته‌وه، به‌ گۆیه‌ی «تاریخ مشاهیرکرد» (پیشتر، ١٤٧)، ئەم دیوانه، له‌ لایهن «محمد امین کاردۆخی» یه‌وه‌ له‌ سلێمانی و له‌ سالی ١٩٧١دا چاپ کراوه. وه‌رگێتر].

٢٦٠. [Opocrypha به‌و کتیبانه‌ ده‌گوتری سه‌بارته‌ به‌ ژبانی عیسا نووسراون و پشتیان به‌ راستییه‌کی میتوویی نه‌به‌ستوه].

261. Friedlander, "The heterodoxies of the shi'ites" in JAOS, 1909, vl. 29, pp.

133-8

262. Wellhausen, Die ... Oppositionsparteien in altem Islam, 1901, pp. 74 - 87

263. Gobineau

264. Tü-Shami

٢٦٥. من که‌لامه‌کانی ئەوم به‌ده‌سته‌وه‌ن که‌ به‌م شیه‌یه‌ ده‌ست پێ ده‌که‌ن:

i. یاران! کێ وانان؟

ii. یاران! چهن چهنان!

iii. گرد (؟) گه‌ویزان

iv. یاران چیش بییه‌ن؟

Ehé, Grund, der., Iran, phil., ii. 234

٢٤٤. به‌شیک، هه‌ندیک.

٢٤٥. پیشتر، ل ٩٤ی ئینگلیزی.

246. Paris, Bib., Nat., sup. Persan, No. 777.

247. Lockhart

٢٤٨. [شاهزاده محمد علی میرزا - کوری فه‌تعلی شاه (والی عراقین)، له‌ سالی ١٢٣٦دا مردوه (= ١٨٢١ ز)]

٢٤٩. داستانی «گورگ و ریبوی» ش له‌ هه‌مان بابه‌تدایه و «بێنی دیکت سین» له‌ پاوه‌ نووسیبوه‌ته‌وه.

٢٥٠. Pastor Roseus پروانه:

J. Deny, "La Légende de l'eau des sauterelles", in J.A, April 1933, 323 - 340.

٢٥١. [جه‌نگنامه‌ی کولله و ناینه‌ مه‌ل، هۆنراوه‌ی میرزا ئولقادر (عبدالقادر پاوه‌یی) یه‌ که‌ به‌ گۆیه‌ی سه‌رچاوه‌یه‌ک، له‌ سالی ١٢٦٦ک (٥٠ - ١٨٤٩ ز)دا، له‌ پاوه‌ له‌ دایک بوه و له‌ سالی ١٣٢٨ (١٩١٠ ز) له‌ هه‌مان شوێن کوچی دوابی کردوه. دیوانی شیعره‌کانی میرزا ئولقادر چاپ بوه و شیعره‌ی کولله و ناینه‌ مه‌ل، لاپه‌ره ١٠٦ تا ١٤٦ی دیوانه‌که‌ی داگرتوه. پروانه:

محمد امین هه‌ورامانی، «میرزا ئولقادر»، کۆری زانیاری عیراق - ده‌سته‌ی کورد، به‌غدا، ١٩٨٤. هه‌ورامانی بۆ چاپی شیعره‌که‌ که‌لکی له‌ رۆژنامه‌ی «رۆژی کوردستان» ژماره ١٤٨، ١٤٩ وه‌رگرتوه و نووسیبوه: شیعره‌که‌ "وه‌ختی خۆی له‌ لایهن د. محمد صدیق مفتی زاده وه‌رێک و پێک کراوه". هیوادارم که‌س و کاری خوالێخۆشبوو د. مفتی زاده به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌بی و میتوویییه‌کانی بخه‌نه‌ به‌ر ده‌ستی خویته‌ری کورد. هه‌روه‌ها چاپیکی دیکه‌ی دیوانی میرزا ئولقادر له‌ رۆژه‌لاتی کوردستان بلاوکراوه‌ته‌وه. وه‌رگێتر]

٢٥٢. هه‌مان ده‌ستنوس، ئەلف و بێ یه‌کی کوردی (واته‌ گۆرانی) تێدایه و بریتییه له ٢٠ فه‌رد شیعر.

[ده‌ستنوسه‌که‌ی مینۆرسکی هه‌وت په‌ره‌ واته ١٤ لاپه‌ریه و سه‌ره‌م ٢١٠ فه‌رده (٢١٠ = ١٥ x ١٤)، له‌ کاتیکیدا نوسخه‌ی چاپکراوی «م هه‌ورامانی» ٢٧٥ فه‌رده].

٢٥٣. [که‌شکۆلی کتیبخانه‌ی به‌ریتانیا واته 6444 Or, ٣٨١ پارچه شیعره ٤١ شاعیری گرتوته به‌ر. مینۆرسکی لێرده‌ا، ته‌نیا قسه‌ی میجه‌رسۆنی دووبات کردوته‌وه که‌ گوتویه‌تی ژماره‌ی شاعیره‌کان ٢٧ که‌سن، له‌ کاتیکیدا هه‌ر خۆی له‌م لیسته‌یه‌دا ناوی ٢٨ که‌سی هیناوه، من ده‌قی که‌شکۆله‌که‌م بردوته

v. یاران! یادگار

vi. یاران! ناسمان

vii. یاران! چ کاره؟

viii. یاران! بارپرام دی

۲۶۶. پروانه: Minorsky, Notes, p. 155

Minorsky, Firqan, ii, 157

۲۶۷. نامه‌یک له «سهید نورالله» وه بۆ دکتۆر سه‌عیدخان، ۶ی ذی القعدةی ۱۳۴۲ [دهه‌می مانگی جونی ۱۹۲۴]. یه‌کتی له شیعره‌کانی [ته‌میور قولی] له ده‌ست‌نووسی‌کی ئۆسکارمان دابینراوه و من له «یادداشته‌کان» م دا، ل، ۳ - ۱۷۱ ئاماژه‌م پێ کردوه.

۲۶۸. که‌لامیک له «سه‌ره‌نجام» ده‌ی مندایه، که به‌م شیوه‌یه ده‌ست پێ ده‌کات: "ته‌میور - ذات نه‌سته‌م = «من که‌سایه‌تی ته‌میورم»". واهه‌یه، شیعره‌که، «سه‌یفور» داینا بیت. پروانه یادداشته‌کانی من:

The Notes, p. 157

۲۶۹. پروانه: خواره‌وتر.

۲۷۰. پروانه: مینۆرسکی، «باباطاهیر» له‌ئه‌نسکلۆپیدیای ئیسلامدا.

۲۷۱. [«زمان» ی شیعره‌کانی باباطاهیر تووشی ئال و گۆرێکی زۆر هاتوه و ده‌قی زۆر کۆنی شیعره‌کانی که‌ گوايه له تورکیا دۆزراوه‌ته‌وه، که‌ لێک له‌و شیعراوه‌ی وا ئیستا به‌ ناوی بابا طاهیره‌وه ده‌ناسینێن جیاوازه. بۆ ئه‌م باسه، پروانه: دکتۆر ذبیح الله صفا، [تاریخ ادبیات ایران. وه‌رگێڕ].

۲۷۲. کتاب «زانی؟ مزگانی» واته‌ کتیبی مزگینی و به‌شاره‌ت، ۵۱۵ لاپه‌ره، زیاد له ۱۵ دێر له هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌که‌دا نووسراوه، له‌ سالی ۱۳۴۲ (۱۹۲۴) دا، چاپ کراوه و تاریخی سه‌ره‌تا‌که‌ی مانگی گه‌لاوێژی ۱۳۰۹ (۱۹۳۰) ه و پێشه‌که‌یه‌کی له‌ لایه‌ن سید حسن تقی زاده‌وه بۆ نووسراوه.

273. [Saeed Khan, "Ahli Hagg"] Moslem World, January 1927, p. 40.

[ئه‌وه‌ی مینۆرسکی ئاماژه‌ی پێ کردوه، و تاریکه‌ به‌ ناوی «ئه‌هلی حه‌ق» که‌ دکتۆر سه‌عیدخان نووسیویه و تیبیدا پروپاگه‌نده‌ی بۆ تایینی مه‌سیح له‌ نێو لایه‌نگران و ئیماندارانی ئه‌هلی حه‌قدا کرده (۱۹۲۷). من وتاره‌که‌م وه‌رگێڕاوه‌ته‌ سه‌ر کوردی و له ژماره ۲۷، به‌هاری ۲۰۰۰ی گۆڤاری گزینگ چاپی سوید دا بلۆا بۆته‌وه. وه‌رگێڕ].

۲۷۴. [مینۆرسکی به «ئه‌حمه‌دخانی کۆماسی» نووسیوه]

۲۷۵. پروانه:

E.H. Minns, "Parchments of the Parthian period from Awraman in Kurdistan", in Journal of Hellenic Studies, Vol. 35, 1915, pp. 22 - 65

۲۷۶. پروانه و تاره‌که‌ی من: Sisar, Senne له ئه‌نسکلۆپیدیای ئیسلامدا.

۲۷۷. [ئه‌مرۆ، ئیمه‌ زانیباریه‌کی زیاترمان له سه‌ر ژبانی «خالۆی کۆماسی» هه‌یه. دانای هه‌ورامی له «پیرشالیار» و بابا مردوخ‌ی رۆحانی له تاریخ مشاهیر کرد دا، نووسیویانه خالۆ له سالی ۱۲۱۰دا له دایک بوه و له ۱۲۹۴دا کۆچی دوا‌یی کردوه (= ۶ - ۱۷۹۵ و ۱۸۷۷ز).]

278. Kurrävaz

۲۷۹. پروانه: علی اکبر وقایع نگار، حدیقه ناصری - میژووی ئه‌رده‌لان، که ئیستا [نوسخه‌یه‌کی ده‌ست‌نووسی] له‌لای منه. [نوسخه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌م ده‌ست‌نووسه، له کتیبخانه‌ی به‌رتانیا پارێزراوه؛ بۆ زانیاری له سه‌ر نوسخه‌که‌ پروانه:

ئه‌وه‌ری سوئانی، ۲۱ ده‌ست‌نووسی کوردی یا فارسی سه‌باره‌ت به‌ کورد له کتیبخانه‌کانی به‌رتانیا، پێشوو. هه‌روه‌ها دوو نوسخه‌ی دیکه‌ش له کتیبخانه‌کانی تاران (ملی و ملک) پارێزراون و کاک محمد رثوف توکلی له سه‌ر بنه‌مای ئه‌و دوو نوسخه‌یه، کتیبه‌که‌ی چاپ کرده. پروانه: علی اکبر وقایع نگار کردستانی، حدیقه ناصریه در جغرافیا و تاریخ کردستان، به‌ تصحیح محمد رثوف توکلی، چاپ اول، تاران، ۱۳۶۴ (۱۹۸۵)

من سه‌رنجی نوسخه‌که‌ی «توکلی» م دا و هه‌یج ئاماژه‌یه‌کم بۆ هۆزی کۆماسی تیدا به‌رچاو نه‌که‌وت. تۆ بلایی نوسخه‌ی مینۆرسکی ته‌واتر بووبیت یاخود به‌ گشتی ئه‌و کتیبه‌ جیاوازه له کتیبیکی دیکه‌ی میرزا علی اکبر به‌ ناوی «شرح نسب اردلان» که نوسخه‌ی ئه‌ویش له کتیبخانه‌ی که‌میریج پارێزراوه؟ وه‌رگێڕ].

۲۸۰. ته‌نیا «لیکله‌ مه‌ئه‌ نیجی هۆلت» ئه‌ویش به‌ هه‌لکه‌وت به‌و شوینه‌دا تیبه‌ری، ناوبراو ستایشی شوینه‌ پرده‌ر و دره‌خته‌که‌ی ده‌کات:

Lycklama a Nijeholt, Voyage en Russie, etc. 1875, IV, 60.

۲۸۱. سه‌رای ئه‌وه‌ی مه‌ریوان گه‌لێک نزیک به‌ هه‌ورامانه، زمانی مه‌ریوانی له په‌ناده‌ستی باکووری هه‌وراماندا کرمانجیه.

۲۸۲. جیا له شیعری ئاقیستایی و فارسی مام ناوئجی (Middle Persian)، که له سه‌ر شیوازی برگه‌یی دارێژاون، ئیمه ئیستا نمونه‌ی شیعری ۱۰ برگه‌یی تاجیکیمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه؛ به‌لام [شیعره‌تاجیکیه‌کان]، له سه‌ر شیوازیکی ده‌نگی (tonic pattern) دامه‌زاون. پروانه:

A.N. Boldirev, in Trudi Tajik bazi, iii, 1939, 59 - 73.

{من زانیومه دکتۆر هینینگ (Dr. Henning) گه‌یشتۆته‌ئو ئاکامه‌ی که شیعری کۆنی ئیرانی، «ده‌نگی»یه، نه‌ک ههر برگه‌یی بیت. دوا‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ش، پتیوسته‌ ئه‌م راستیه‌ به‌سه‌لمتیم که له شیعری گۆرانیدا «پالپشت» [واته «تکیه»] ای ده‌نگی - وه‌ک ژماره‌ی بره‌که‌کان خاوه‌نی گرینگایه‌تی تایبه‌ته‌}.

۲۸۳. نازانم ئایا [بالنده‌ی] ئه‌فسانه‌یی «قه‌قنه‌س»، حو‌ججه‌ی هه‌له‌ی* «فینیکس»؟ (فۆنیکس) (Phoenix)؟ *Finiqs نییه؟ گهرچی ناوی باوکی ئه‌سکه‌نده‌ له عه‌ره‌بیدا «فه‌یله‌قوس» ه‌که‌ئه‌ویش ئاماژه‌یه بۆ ناوی فیلیفوس، فیلیپوس Filifus, Philippos*.

۲۸۴. خورشیدی ئه‌فه‌ندی - وه‌رگه‌تێری روسی، ل. ۱۴۸، له باسی زه‌هاو دا ده‌نووسێ: "له سه‌حرای عه‌ره‌بدا، خه‌لکێکی که‌م خۆتنده‌وار بیان هه‌یه؛ به‌لام کوردان، زۆریان ناسیای پیت [ی ئه‌لف و بی] ن و داستانی فه‌ره‌اد و شیرین و به‌هرامی گۆر ده‌زانن." سه‌باره‌ت به‌له‌یلی و مه‌جنوون، پروه‌انه سه‌ره‌وه‌تر، به‌شی چیرۆکه‌ شیعری، ژماره ۲.

۲۸۵. [ابوالقاسم فیرده‌وسی شاعیری ئیرانی، ۱۴۶ تا ۳۳۰ ک/ ۲-۹۴۱ تا ۶-۱۰۲۵ ز].

۲۸۶. [خاقانی (افضل الدین بدیل)، شاعیری ئیرانی، ۵۲۰ تا ۵۹۵ / ۱۱۲۶ تا ۱۱۹۸ ز].
287. N. Khanikof, "Memoire sur Khäcäni", in Jour. As., August 1864, pp. 185 - 190, cf. Khäqäni, kulliyat, ed. Tehran, 1316/1937, pp. 808 and 311 - 12, cf. also Salemann, Chetverostishiya Khäqäni, 1875, pp. 18 - 19.

۲۸۸. [ئهمیر خوسروه‌ی دیهله‌وی، شاعیری فارسی وێژی هیندی، ۶۵۱ تا ۷۰۵ / ۱۲۵۳ تا ۶- ۱۳۰۵ ز].

289. E. G. Browne, LHP., iii, 109

۲۹۰. هه‌یشتا گومانی ئه‌وه هه‌یه ه‌ی ئه‌و بیت.

291. F.E. Korsh

۲۹۲. شیعره‌که

293. Published by A. Christensen, Les Dialects d'Awroman et de Päwa, Det Kgl. Danske Videnskabernes selskab, Hist. - filol. Medd., VI/2, 1921, p. 112.

۲۹۴. ئه‌نجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد، چاپی کۆلۆنێل ئه‌مین فه‌یضی خه‌لکی سلیمانی، ئه‌سته‌مۆل، ۱۳۳۹ (۱۹۲۰ ز)، لاپه‌ره ۹ - ۱۰۵: "بیست و شه‌ش شیعری شین گه‌تێری". ئه‌دیته‌ور، سه‌باره‌ت به‌ زمانه‌که‌ی ده‌لی: "[شیتوازی] کوردیی ئیرانه". خۆتنده‌وه‌ی ئه‌سته‌مه (ناخوهندوار) ه [مینۆرسکی وشه‌که‌ی به‌ کوردی نووسیوه: Nâkhwandvar به‌لام واتا کوردنه‌وه‌که‌ی ته‌واو نییه‌]، گهرچی دانه‌ره‌که‌ی

له‌وه‌یدا «ژبان» بنوێتی، توانای زۆری هه‌بوه‌.

۲۹۵. [من ده‌قی شیعره‌که‌م له‌ فه‌ردی یه‌که‌مه‌وه تا ۲۲ له‌ به‌ر ده‌سته‌ته‌که‌ی «دکتۆر سه‌عید خان» نووسیوه‌ته‌وه که وینه‌ی ده‌قی کوردیه‌که‌ی که‌وتۆته لاپه‌ره ۹۹ ی ده‌قی ئینگلیزییه‌وه، پاشماوه‌ی شیعره‌که‌م له‌ به‌ر ده‌قی مینۆرسکی نووسیوه‌ته‌وه، که به‌ پیتی لاتینی له‌ لاپه‌ره ۱۰۰ دا نووسیوه و هه‌ردوو به‌شه‌که‌م له‌ گه‌ل ده‌قیکی تر، واته ده‌قی «تاریخ مشاهیر کرد» (بابا مردوخ روحانی) لاپه‌ره ۵ - ۴۴ دا، به‌راورد کردوه، به‌ داخه‌وه سه‌ره‌رای هه‌ولتی زۆر، ده‌ستم به‌و ده‌قه نه‌گه‌یشت که دکتۆر محم‌دی موکری کرماشانی له‌ بلاوه‌ی «ماد» دا چاپی کردوه و من کاتێ له‌ کوردستان بووم نوسخه‌یه‌که‌م هه‌بوو، چه‌شنه به‌راوردکاریه‌که‌شم کردوه له‌ نێوان ده‌قی مینۆرسکی (له‌ راستیدا ده‌قی دکتۆر سه‌عیدخانی کوردستانی) و ده‌قی بابامه‌ردوخ روحانی. یه‌که‌مه‌یانم به‌ ئه‌سل داناوه و ئه‌گه‌ر جیاوازییه‌کی له‌ گه‌ل دووه‌مدا هه‌بیت به‌ نوسخه‌ی «ب» ناوم برده‌وه و له‌ درێژه‌ی ئه‌م به‌شه‌دا، دیارده‌م پێ کردوه. مخابن نه‌توانی نیشانه‌یه‌ک بۆ «دال غیر ملفوظ» دا بنه‌یم. وه‌رگه‌تێر:

ده‌قی ب:

۱. نه
۲. نه‌ ئاغۆش
۳. ته‌نیای
۴. بیۆن
۵. زه‌لان و
۶. یا خۆ وینه‌ی قه‌یس لیبه‌ی پۆس نه‌کۆل
۷. بۆ
۸. شه‌وره‌نگ
۹. من و تۆش وه‌ی طه‌ور
۱۰. ته‌نگ و تار
۱۱. سزاو
۱۲. چه‌نی
۱۳. وه
۱۴. زامانت سه‌خته‌ن ئه‌و ده‌لی په‌ریش
۱۵. مه‌شو
۱۶. شه‌و که‌یله‌ن هه‌وناو

٤٦. بهرز
 ٤٧. حسره تئاكه وه
 ٤٨. نه
 ٤٩. واتش
 ٥٠. سه وگه ند
 ٥١. واحد
 ٥٢. وه بئواده كهرد
 ٥٣. خه يلئ
 ٥٤. ئهم فهرده له دهقئ «ب» دا نئبه .
 ٥٥. ههچهند پهرئ من زارئ مه كهري
 ههچهند سهنگ سهرد سئامه وهري
 ٥٦ تا ٥٩. له دهقئ «ب» دا نئبن
 ٦٠. دلشاد
 ٦١. پهي
 ٦٢. ئاخر په شئمان مه بؤ، ره ئجه رؤ
 ٦٣. له دهقئ «ب» دا، ئهم فهرده نئبه
 ٦٤. دماي
 ٦٥. بئ سامان

١٧. جئگه مدا
 ١٨. پبه مدا
 ١٩. دئويان
 ٢٠. وه حشئ
 ٢١. شئويان
 ٢٢. چؤنه
 ٢٣. هامرازت كئبهن
 ٢٤. له دهقئ «ب» دا فهردي بيست و دووهه مه .
 ٢٥. له دهقئ «ب» دا فهردي بيست و به كه مه .
 ٢٦. ئهم فهرده له دهقئ «ب» دا نئبه .
 ٢٧. غه مگئنت
 ٢٨. هانه سه بنت
 ٢٩. ئهو
 ٣٠. ئهو
 ٣١. دهستئ زولئغان سه ودايي سئوه نئگ
 ٣٢. به وشانه ئي
 ٣٣. تاتاي
 ٣٤. په شئويان
 ٣٥. ههردوو نوسخه، له بيجمئ «چوون» ياندا نووسئوه
 ٣٦ و ٣٧. له دهقئ «ب» دا نه هاتوون.
 ٣٨. وه لام
 ٣٩. وه خاك
 ٤٠. ئهم فهرده له دهقئ «ب» دا، فهردي بيست و شه شه مه .
 ٤١. جوابئ
 ٤٢. ئهم فهرده له دهقئ «ب» دا نئبه .
 ٤٣. دئيرئبن
 ٤٤. زار
 ٤٥. مه نالؤ

فیر قه‌ی ئەهلی حه‌ق*

زاراوه‌ی ئەهلی حه‌ق هه‌ندیک تاریک و نادیار دهنوتی، چون له‌گه‌نجینه‌ی وشه و زاراوه‌ی صوفیانه‌دا، به‌وه‌سه‌سه‌ده‌گوتری که یه‌که‌م قوناغه‌کانی ناسین («شهریعت» = یاسا، «تهریقه‌ت» = ریگا و «مه‌عرفه‌ت» = ناسین) یان تیپه‌ر کردی و گه‌یشتبهنه به‌رزترین پله‌ی حه‌قیقه‌ت (راسته‌قینه‌ی خودایی).

زاراوه‌که، له‌لایهن سیسته‌می جو‌ربه‌جو‌ری خوداناسییه‌وه، وه‌رگیراوه. پروانه: س. هورات، «تیکستی حروفیه‌کان»، ۱۹۰۹، ل ۱۶۰، له‌باری تیکنیکه‌وه، زاراوه‌ی «خۆه‌لبژارده»^۲ ی پسیپۆرانی ئابنیکه‌ی نه‌ینی (ره‌مزی) یه، که ده‌گوتری له‌لایهن پیاو چاکیک به‌ناوی «سولتان ئیسحعق» (صوحاک) وه‌ بنیات نراوه. لانکه‌ی ئایینه‌که، ناوچه‌ی شاره‌زووره له‌ده‌وروبه‌ری چۆمی سیروان (دیاله) - که ئەمرۆ که‌وتۆته خاکی عیراقه‌وه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئایینه‌که به‌شپوه‌یه‌کی به‌ربلاو له‌ناوچه‌کانی نزیک به‌سنووری رۆژئاوای ئیراندا (لورستان، کوردستان، تازه‌ریایجان و... هتد، پروانه خواره‌وتر)، بلاو بوته‌وه.

له‌عیراقدا، ئەم ئایینه به‌تایبه‌ت تا‌ق‌می ریه‌رایه‌تییه‌که‌ی، په‌یوه‌ندیان به‌ [ناوچه‌ی] به‌رزه‌نجه وه‌هه‌یه له‌رۆژه‌لاتی سلیمانی و به‌گشتی «کاکه‌یی» یان پی ده‌گوتری، که له‌ وشه‌ی «کاکه‌» ی کوردی به‌واتای برا، وه‌رگیراوه. واهه‌یه ئایینه‌که، به‌ناوه‌ فهرعییه‌کانیه‌وه (ئیبراهیمی، خاموشی و...) ش بناسری.

ناوی «ئەهلی حه‌ق» (یا «علی‌اللهی») که خه‌لکی لاوه‌کی پتیبان دده‌ن) ده‌بیتته هۆی سه‌ر لی شپوای چونکه «عه‌لی» مه‌رکه‌زی ئایینه‌که نیبه و ئەم شپوه ناو لپنانه ئایینه‌که‌مان له‌گه‌ل ئایینی «غلاه» ی دیکه‌ی عه‌له‌وی لی ده‌شپوتینی^۳. ته‌نیا شپوه‌ی پروا پیکراو ئەوه‌یه که له‌ سه‌ر بناغه‌یه‌کی به‌متمان، بخه‌رتته به‌ر باس و به‌ هۆی ئەواماتریالانه‌وه که گه‌رۆکان بۆیان گپراوینه‌ته‌وه، ته‌واو بکرتین. موشکیله‌ی ئەم کاره له

هه‌ندی راستییه‌وه سه‌ر هه‌لده‌ده‌ن: یه‌که‌م ژماره‌ی ده‌قی به‌رده‌ستمان هه‌یشتا که من (و ئەغله‌ب به‌ شپوه‌ زمانی تاییه‌ت نووسراون و به‌ هۆی عیباره‌ت و مه‌فهومی ئالۆزه‌وه، زۆر ره‌ق و ته‌قن)، دووه‌م، لق و پۆپی ئایینه‌که یه‌کجار زۆرن.

ریکخراوه‌ی «ئەهلی حه‌ق»، هه‌یچ یه‌کگرتووپییه‌کی ستانداردی نیبه و ته‌نیا یه‌ک فیدراسیۆن له‌ ژماره‌یه‌ک بزوتنه‌وه‌ی هاویه‌ش پیک دپن (پروانه لیسته‌ی سه‌ره‌تایی ئەو لق و پۆیه، له‌ یادداشته‌کانی مینۆرسکی ژماره ۶ [۳۳] دا). دوازه «خانه‌دان»^۴ ی سه‌ره‌کی یا خود «سیلسیله» هه‌ن (پروانه خواره‌وتر)، به‌لام لقی واشیان هه‌یه ناوی له‌و لیسته‌یه‌دا نه‌هاتبیت، بۆ نمونه: «سه‌بیید جه‌لالی» (پروانه مینۆرسکی یادداشته‌کانی ژماره ۸ [۳۵]) و «تووماری»^۵ («تا‌ق‌می لاری»). پروانه مینۆرسکی، لی‌کۆلپینه‌وه‌کان، (۱).

بۆجوونی «گۆبینۆ»^۶، هه‌روه‌ها «فیرقان»^۷ و ژماره‌یه‌ک تیکستی چاپکراو (و. ئیثانۆف)^۸ هه‌موو پیکه‌وه، سسیسته‌میکی ئایینی ده‌خه‌نه‌ روو، که زیاتر فه‌لسه‌فین تا ئەفسانه‌یه‌یکی کچ و کالی «سه‌ره‌نجام»^۹ (له‌ ریوایه‌تی «ئاته‌ش به‌گی» دا). هه‌رچۆنیک بیت له‌ به‌ر ئەوه‌ی ئیستا لقی ناوبراو [ئاته‌ش به‌گی] بۆ ئیمه‌ باشتر ناسراوه، ئەم راپۆرتیه‌ی خواره‌وه سه‌ره‌تا له‌ سه‌ر بناغه‌ی به‌لگه‌نامه‌کانی ئاتاه‌ش به‌گی داده‌م‌زری ئینجا به‌و ماتریاله‌ی وا له‌ «فیرقان» هه‌وه ده‌ستمان ده‌که‌وی، ته‌واو ده‌کریت. دانه‌ری «فیرقان» خاموشی بوه.

ئوسولتی باوه‌رکه

خالی مه‌رکه‌زی له‌ باوه‌ری ده‌مارگیرانه‌ی ئەهلی حه‌قدا، باوه‌ره‌تیبان به‌ ده‌رکه‌وتنی^{۱۰} یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی «ئیلاهییه‌ت»^{۱۱} ه. ژماره‌ی ئەم ده‌رکه‌وتنانه، حه‌وتن. «ته‌جه‌سسوم»^{۱۲} ه‌کان به‌جل و به‌رگیک داده‌نرتین که «ئیلاهییه‌ت» له‌به‌ریان ده‌کات. «ته‌جه‌سسوم» په‌یدا کردن بریتی یه له‌هاتن (نیشته‌جی بوون) له‌یه‌کین له‌و جل و به‌رگانه‌دا (لیباس، جامه، دوون > تورکی «دۆن»). ئیلاهییه‌ت، هه‌موو جاریک له‌ گه‌ل چوار (یا پینج) فریشته (یارانی چارمه‌له‌ک) ده‌رده‌که‌وی که ته‌جه‌سسوم له‌واندا تا‌ق‌میکی داخراو پیک دپن.

«سه‌ییدی که لار دهشتی» (که له‌سالی ۱۳۳۵ ک (۱۹۱۶ ز) دا، کۆچی دوایی کرد)، به‌پررسی پیک هینانی لیستیه‌ک له جیلوه‌کانی خودایه^{۱۳}، که له خواره‌وه‌تردا باسی لیتوه ده‌کری. سه‌ره‌چاوه‌کانی تر (سه‌ره‌نجام، فیرقان) ژماره‌یه‌کی زیاترمان [لهو جیلوانه] پی‌ده‌ناسینن.

خودا، له ئەزەل^{۱۴} دا، دانیشتووی نیو مروارییه‌کی ژێر ده‌ریا بوو و خۆی له بیچمی «خوندکار»^{۱۵} ی دانهری جیهاندا، ده‌رخست. دووه‌م ته‌جه‌سسومی [خودا] له که‌سایه‌تی «عه‌لی» دا ده‌رکه‌وت. له سه‌ره‌تای ده‌وره‌ی^{۱۶} سی‌هه‌مه‌وه ئەم لیستیه‌یه به شیوه‌یه‌کی به‌رچاوه^{۱۷}، ده‌بی به «ئه‌هلی حه‌ق».

چوار ده‌وره‌ی یه‌که‌م، ده‌گه‌رتنه‌وه بو قۆناغه‌کای زانیاری ئایینی واته: شه‌ریعه‌ت، ته‌ریقه‌ت (مه‌عریفه‌ت) و حه‌قیقه‌ت و به‌گوێره‌ی هه‌موو لق و فه‌رعه‌کانی ئەم ئایینه، سولتان ئیسحەق (صوهاک)، نوینه‌رایه‌تی به‌رزترین پله‌ی [ئه‌م قۆناغانه] ده‌کات. به‌لام له لایه‌کی دیکه‌وه سه‌باره‌ت به جیگرانی سولتان صوهاک جیاوازییه‌کی زۆری بو چون [له بیرورای لایه‌نگراندان] تۆمار کراوه.

V

IV

III

II

I

؟

عه‌زرائیل

ئیسرافیل

میکائیل

جیبره‌ئیل

۱. خاوه‌ندگار

فاطمه

نصیر
قه‌مه‌بر
سه‌لمان
محمد مصطفی

۲. عه‌لی

؟

باباطاهیر

بابا حه‌سه‌ن

بابافه‌قی

بابا بوزورگ

۳. خوشین

ره‌زیار

؟

پیرموسا

داوود

بنیامین

۴. صوحاک

زه‌ریانوو

؟

کاکاره‌حمان

کاکا عه‌ره‌ب

کاکامیره

۵. قه‌رمزی

؟

شاهسه‌وار

قه‌ره‌پووست

کاکا مه‌له‌ک دین

کا - مه‌ریجان

٦. محمد بهگ

پهري خانم

؟

شاه نه بدال

شاه نه لئماس

شاه جه مشيد

٧. شاه تاتهش

١. «ههفت تهن» (ههفت كهس) كه بریتین له «چوار فریشته» ی سولتان صوحاک ههروهها مستهفا دهودان، ئیبراهیم (کورهزای سولتان صوحاک) و بابایادگار.

٢. «ههفت - تهوانه» یا «ههفتهوانه» (حهوت دهسهلات). وهک موعجیزهیهک (دوای نهوهی سولتان صوحاک و ژنهکهی حهوت رۆژان له پشت پهرده مانهوه)، له لایهن سولتانوه خولقاون و عهین و بیللا له خوئی دهچن. له نوسخه ی «سهرهنجام» ی مینۆرسکی دا (پروانه یادداشتهکانی لاپهره ١٩ [ی ئینگلیزی]) ٢٣، ههفتهوانه بریتین له: حهیب شاه، بولهفا، شاهی دین، میرمستهفا، موحهمدی گهورهسوار، بابا حوسهین و خاموش - ی پورچین (بو چهشنایهتی، ناوهکان پروانه «ئیشانۆف» ل ١٦٣، و ئیدمۆندز، ل ١٨٦). نهو كهسانه، بناغهدانهری حهوت لقی سهرهکی (ئوچاق، بهواتای «دل» [؟] ی) فیرقهکن كه ژمارهیان دواتر زیادی کردوه و گهیشتهوته یازده - دوازده و ههموو «ئههلی حهق» یک پتویسته سهری خوئی به یهکیان بسپیرئ.

به گویره ی فیرقان، ههفتهوانه كه بوته جیگری «بیر بنیامین» ی دهوره ی سولتان صوحاک، له کۆتایی جیهاندا له گهله «ههفت تهن» یهک دهگرنهوه، چون له ئهسلدا یهک بوون.

٣. چهل تهن (به واتای چل كهس)، كه لیستهیان له نیوی دهویشه پایه بهرزهکان دروست بوه، بهلام له نه ریتی جزیره جوړدا گهلیک له یهکتر جیاوازن. چل تهن به روالهت زیاد کراویکی سهردهمی دواتره و بو نهوه دانراوه نه م فیرقهیه به خه لکانی جیگه ی ریزی دهرهوه [ی ئایینه که] وه په یوه ندیی بدات.

٤. تا قمیکی ٧٢ کهسی که چاوه دیری ئیلاهییهت دهکن و له «سهرهنجام» (نوسخه ی مینۆرسکی ل ٤١) دا ناماژه یان پی کراوه (ههروهها پروانه پیرسته که ی ئیشانۆف، ل ٢٩).

به گشتی ئههلی حهق زۆریان پیخۆشه دهست نیشانی ژمارهیهک کاره کهر و میواندار بکهن وا له خزمهت هیلاهییهتدان. له «کهلامی حهسن ئاغا» به ناوی «بهغیشه» (بهخشایهنده [بیسوره؟]) دا، شیعهرکه بو پارێزرانی ٧٢ سهردار، ٣٦٦ دلیر، ٤٤٤ چرابه دهست، ٩٩٠٠ خزمهتکار و هتند... دهپاریتهوه.

کاتی جهوههری ١٨ ئیلاهییهت له یهکی لهو بهرگانه دا دهکوهت، نینجافریشتهکان (بو نمونه نهو ستوونه عه موودیانه ی ناوخشته ی سهروهوه)، نوینه رایه تی یهکتر دهکن، بهم بوته به شهوه، ناویان له گهله یهکتر دا دهگوژی ١٩ و نهغله ب له دهوری سولتان صوحاکدا ناوی سهلمان دهبری یا له دهوری خاوه نگاردا ناوی بنیامین دیت.

فریشتهکان «تجلی» ٢٠ ئیلاهییهتن (سهرهنجام). به گویره ی ربوایه تیک، بنیامین له عارهق دروست کراوه که نمونه یه بو حهیا و شهرم. داوود له هه ناسه (توره یی)، موسا له سمیل (به زهیی) و «ره زیار» له لیدانی رهگی لهش (سه دهقه) خولقاون.

فریشتهکان، دهوری «وهزیر» ی ئیلاهییهت دهگیتن: بنیامین «جیگر» (وهکیل) و «پیر» ه؛ داوود «چاوه دیر» (ناظر) و داوود (؟) ه؛ پیرموسا وهزیره و چاکه و خراپه تو مار دهکات. مستهفا دهودان (نصیر) یش فریشته ی مه رکه.

به گشتی دهگوترئ فریشتهکان چوارن (له هه ندئ لیسته و له هه ندئ دهوره ی دیاریکراودا، نه م ژماره یه ده بی به سی). به لام له راستیدا فریشته ی پینجه م بهر پرسی راگه یشتن به سه ر نیش و کاری عیباده ته و ناوی سیمبۆلیکی فریشته کهش «ره زیار» ٢١ یا «ره مزیار» (به واتای «خاوه ن ره مز و راز» ه). هه رچه ند له سه ر جنسیه تی نهو فریشته یه قسه یه کی زۆر ناکرئ، به لام کاراکته ری ژنانه که ی هیچ قسه ی تیدا نیه. تهنانه ت یه کییک لهوانه ی وا زانیاریان ددها به من، رهزهری به «نه نیر نه من» (خنشی) ناوده برد. پروانه پاشکو.

جیا له و چواره فریشته به، نههلی حهق ریز له گهلیک تا قمی «پیاو چاک» ٢٢ دهگرن:

پروا هیتان به «تجسم» ی سهر له نویی «تجلی» ی خودا، هاوشانی خوئی له باوهری گشتی به «حللول» دا ده دوزیتته وه. «ئه ی خه لکینه! له مردن وهک «ته مئ کرانیک» مه ترسن، مردنی مرؤف وهک سهر به تاودا کردنی مروارییه.»

مرؤف ده بی به ۱۰۰۱ قوناغدا تیبه ر بکات و له درتزه ی کاردا، پاداشی کرده وهکانی بیینی (پروانه یادداشتته کان [ی مینورسکی]، لاپه ره ۱۳۱ [۲۵۱]). له لایه کی دیکه وه، به گویره ی «فیرقان» (به رگی ۱، لاپه ره ۳۲، ۳۵، ۵۷، ۶۸)، به هوی سروشتی وجوده وه (پروانه خواره وه تر)، که به سه ر چاک و خراپدا دابه ش کراوه، له بنه ره تدا ئیمکانی بی خهوش بوون [ی مرؤف] زور که مه.

«هه رچه نده زیاتر (زووتر) له جیهانی قالب دهرچن و هه رچی ره نجی زیاتر بکیشن پتر له خودا نزیک ده بنه وه و رووناکبتان زیاتر ده بیت»، له کاتیکدا «تاریکه کان» نابج هیچ کاتج روخساری رۆژ بیین.

وهک ته و او که ری ئه م باوه رانه، ئه هلی حه ق به زه وقیکی زوره وه چاوه پروانی دهرکه وتنی «وله ی عصر» ن، که ده بی بیت و «خواستی دوستان به رتیه به ریت، ئینجا هه موو گوئی زهوی دابگری». هه روه ها ژماره یه ک «که لام» ی پیغه مبه رانه ش هه ن، که هاتنی مه سیح راده گه بیین. شوینی «دواین داوه ری» ۲۶ (سان) ۲۷ = پیداچوونه وه» (قیامه ت)، دهشتی «شاره زوور» یا دهشتی «سولتانییه» ده بیت واته ئه و شوینه ی که تییدا سولتانه کان له ناو دهرین (یادداشتته کان، ۴۴ [۳۱]).

به گویره ی فیرقان (۱، ل ۵۷)، ده بی چاکان بچه به هه شت (که بیرکردنه وه یه له) جوانی خودا وهندی دلوقان، له کاتیکدا خراپ ده بی له ناو ببری (مه عدووم بگری).

داب و نه ریت:

ئه هلی حه ق، ژماره یه ک چالاکیان هه یه که به ته و اوته ری ره سه نن.

۱. ئیمه نیشانه یه کی که مان له عیباده تی تاقه که سییان به دهسته وه یه؛ له لایه کی دیکه وه گرنه گایه تیسه کی گه لیک زور به کۆبوونه ه (جه م > جه مع) ده دن، که تییدا «چاره سه ری هه موو موشکیله یه ک ده دوزریتته وه». ژیانی ناو کۆمه لگایان تا راده یه کی زور هاویه شه ۲۸ و گه لیک کۆبوونه وه ی وا ده به ستری که په یه ونه دییان به رووداوی گرنه گه وه هه یه.

له کۆبوونه وه کاند، «که لام» به مۆسیقاوه بو خه لکه که ده خوینریتته وه. [ئه م کۆبوونه وه نهینیانه که به به شداریی ژنان (؟) ده به سترین، بوونه ته هوی گومان کردنی نه زانانه و نانه جیبانه ی دراوسج [موسولمانه] ئورتو دۆکسه کانیان، که ناتوره ی وهک «چراغ سویندور» - به واتای چرا کوژانه وه و شتی ئه وتو ده دنه پال فیرقه که یان].

۲. هه ندی جار ئالقه ی ذیکر ده به ستری و به تاییه ت دهر ویشانی پایه به رز به دنه گی مۆسیقا (ساز) وه، جه زم ده بن و له هوش ده چن. [ئه م کاره]، توانای ئه وه یان پی ده دات به سه رپۆلووی ئاگردا برۆن یا به ده ست هه لیان بگرن ... هتد.

۳. روخساری واجبی ئه م کۆبوونه وانه، نه زر کردن و قوربانیه یه، که بریتین له «نه زر و نیاز» (خیراتی شتی نه کولیو، وهک حه یوانی نیر (گا، به ران، که له باب)، که ده کرین به قوربانی؛ یا «خیرو خزمه ت» (تۆشه ی ناماده وهک شه کر و نان و ... هتد).

فیرقان (۱، ل ۷۴)، چارده جوړ قوربانی کردنی بی خوین یان خویناوی ناو ده بات. قوربانی ریگه و شوینی تاییه تی بۆ دانراوه: گوشته که ی له ئیسک جیاده کرتیه وه و ئه وی دواییان ده خریتته ژیر خاکه وه. گوشتی کولا و نه زری دیکه به سه ر ناماده بواندا، دابه ش ده کریت و خوتبه یا دو عایه کی دیاریکراو ده خوینریتته وه، که چه ند جارن دوویات ده بیته وه. له و مه راسیمه دا، عیباره تی «سه بز نموده ن» ۲۹ دپته گوئن، که واتای «چاندنی گیا» - به نیشانه ی ژیان و هیزی هه یه. (یادداشتته کان، ل ۲۱۰ [۹۰]).

۴. به هوی ئه و راستیه وه، که هه موو دهر ویشیک پیوسته رتیه ریکی رۆحی (واته مورشید) یکی هه بیت، هه موو «ئه هلی حه ق» یک ده بی سه ری به «پیر» یک سپارد بی.

له کاتی به رتیه بردنی مه راسمیکی وادا (سه رسپاردن)، ئه و که سانه ی وا نوینه رایه تی «پینج فریشته (کذا)»، ده که ن به ده ری منداله ساواکه وه راده وه ستن، گوینریتک (جه وزی بوبکا) [؟] ۳۰ وهک جینشینریتک بۆ «سه ر» له لایه ن به شداران وه ده شکیت و ئینجا گوینریتکه هاوری

له گه ل سکه به کی زیو - که «هه ویزه» ۳۱ ی پی ده گوتری و شیوازیکی شیعانه ی دهر پرینی ئیمانی پی ده درری، وهک دو عایه کی چاوه زار ۳۲، به خۆه هه لده واسری (هه ویزه، ناوه که ی) له شاری شیعه نشینی هه ویزه ی خوستان وهر گیراوه. پروانه یادداشتته کان، ل ۲۲۷ [۱۰۷]

و هه روه ها پروانه: "W. Caskel, "Ein Mahdi des 15. Jahrhunderts" له [گۆفاری] Islamica، ژماره ی سالی ۱۹۳۱، له په ره ۴۸ تا ۹۳ دا. هه روه ها پروانه وتاری «موشه عشه ق» ۳۳ له «مکمله» ی ئه نسیکلوپیدیای ئیسلام (۱۹۳۷) دا.

ئینجا له نیوان ئەو کەسەدا کە سەری خۆی ئەسپاردووە و ئەو «شێخ»ە ی سەری پێ سپێراوە، پەيوەندییەك - کە پەيوەندی خۆنیمان وەبیر دینیتەو، دادەمەزیت و هەر ئەو پێوەندییە رووحیە، مارهیی له نیوان ئەو کەسە و ئەندامانی بنەمالە ی پیردا یاساخ دەکات.

۵. لە گەڵ رەت کردنەوێ دەست گەیشتن بە «کەمال»ی ئەخلاقیدا، هەندێ هاوپیانی یەکیەتی (نوجلە ی) ^{۳۴} تاییەت (واتە شەرتی ئیقرار) له نیوان پیایۆیک (یا چەند پیایۆ) و ژنیکدا دەبەستری - کە [ئەم پەیمانە] له قیامەتدا بەستراو: یادداشتەکان، ل ۲۳۰ [۲۱۰]. پروانە: «اخو و اخت الاخره» له نیوان ئیزەدیاندان.

۶. روژوو گرتیان وەك روژووی ئیزەدیان تەنیا سێ روژە، کە له زستاندا دەگیریت و جەژنیکی بەشوتندا دیت: له نیولق و پۆپی نایینەکەدا، تەنیا «ئاتەش بەگی» روژوو ناگرن - ئەویش له بەر ئەوێ دەلین " (دوایین) روژانی رووداو ^{۳۵} نزیک پۆتەو" و له جیاتی روژوو دەبی جەژن بگیرێ.

نیشانە یەکی جیاوازی پیایوانیان، سمیلی زۆر گەورەیانە کە هەرگیز نابێ کورت بکریتەو و بۆ داب و نەریتی دیکەیان پروانە مینۆرسکی، یادداشتەکان.

فرقان الاخبار

دانەری ئەم نامیلکە یە، حاجی نعمت الله خەلکی جەیحون ئاباد - ی نزیک دینەوەرە (۱۹۲۰ - ۱۸۷۱)، کە سەر بە لقی «خامۆشی» بوە و وای زانیو کاتی ئاشکرا کردنی «حەقیقەت» گەیشتو ^{۳۶}.

کوری حاجی نعمت الله، واتە نوور عەلی شاھ ئیلاھی (کە له سالی ۱۳۱۳ ۱۸۹۵ ز) دا له دایک بوە، ژین نامە ی باوکی له گەڵ سەرەتایەك بۆ «فیرقان» نووسی و ناوی «کشف الحقائق» ی له سەر دانا.

فیرقان له عەینی ئەو دەدا پەسندی زۆریە ی ئەوشتانە دەکات کە پیشتر دەزانران، نوینەرایەتی نەریتیکی جیاواز له ئاتەش بەگیش دەکات و دەگاتە ئەو رادە یە ی باسی حەوت دەورە ناکات و بە نیسبەت خاوەندگەر و سولتان صوحاکەو هەلویتستی تاییەت ناگریت، له کاتی کدا ژمارە ی دەرکەوتنە کە مەرگەکان (وەك بابا نعوت و...) زیاتر نیشان دەدات.

فیرقان له چواربەش پێک هاتو:

یە کەم بەش، باسی ئوسوولی بنەرەتی حەقیقەت دەکات کە روژی ئەزەل و کاتی ئیلاهیەت هیشتا له «شاراوە یی» ^{۳۷} دا بو (جامە یی «یا» یی غەبیەت ^{۳۸}) واتە پیش دەرکەوتنی له شیوێ «خاوەندگار» دا، بنیات نراو. ئەم یاسایە، تاکاتی دەرکەوتنی سولتان ئیسحەق (صوحاک)، شاراوە مایەو. ئینجا «دەفتەردار» هکان ئەو ئوسوولە یان هەرکام بە شیوێ تاییەت بە خۆ و بە گوێرە ی ئەو سەرچاوانە ی وا دەکەوتنە بەر دەستیان تۆمار کرد.

وەك ئاکامیکی کارەکە، کۆمەلگای ئەهلی حەق خاوەنی کتییی پیروزی {تاقانە؟} نین و لفقەکانیان بە هۆی روانگە ی جیاوازیانەو، لیک دەناسرینەو. ئەهلی حەق، داواکاری «قۇب کل» یکن، کە دیار دە یەکی جیاوازه.

بەم پێیە، دوا ی سالی ۱۳۲۴ (۱۹۰۶) کە نعمت الله بە ئەمری خودا دونیای بە جی هیشتا، بو بە «بێغەمبەری خودای زەمان» ^{۳۹} واتە هی پیرنیامن (کە بە شیوێ بن + یا + ئەمین بە یان دەکری و واتای کوری وەفاداری «یا» ^{۴۰} دەبەخشێ).

ئینجا شەرح و بە یانی «حلول» دیت. (گەردشی «دوون» بە «دوون» ^{۴۱} واتە چوون له بەرگی کەو بە بریکی دیکە):

مەخلووقات ی زەوی بە گوێرە ی عونسوری سەرەکی خۆیان («زەردە گل» یا «خاکی سیاھ») له دوو مەقولە ی جیاوازن: یە کە میان، ئەو مەوجوداتە رزگار بوە رووناکانە کە «سەرداران» ی پەيوەندیاریان بریتین له بنیامین و سەید موحەمەد (له تەجەسسومی «بوزورگ سەوار» دا). مەقولە ی دوو هەم ئەو مەوجوداتەن وا له ناگر و تاریکین و سەردارانی یەك له دوا ی یەکیان «ئیبلیس» و «خەنناس» ن کە سێ خەلیفە ی یە کەم و موعاویە و عایشە و... پەيوەندیان بە وانەو هە یە.

تیکە لاو بوونی ئەو دوو مەقولە یە ی مەوجودات، ئامیتە یە ک پێک دین کە وا هە یە تەنانەت له دەروون (و بیروون) ی شەوە بناسرینەو.

بەشی دوو هەمی نامیلکە [ی فیرقان]، له پەيوەندی و پێچوویی ^{۴۲} تەجەسسومە کان له دیرتژی زەماندا یە: بنیامین، له روخساری عیسا و بە شیوێ یەکی مەشروط، له رۆستە می ئەفسانە یی ئیراندا دەر دەکوێ. رەزبار له بیچی «بلیقیس» - شازنی «سەبا» و مریەم و... هتد دا ئاشکرا دەبیت. دەرکەوتنی سەید موحەمەد له شیوێ زەردەشت،

«محمد» ی پښغه مېبه و... هتد دا ده بیت. نیمه دواتر، میژووی سولتان ئیسحاق (صوحاک) و جیگیره کانی ده خه ینه بهرچاو.

به شی سیه م، په یوه ندیی به نه زمونی شه خسی «نعمت الله» و نه و فه رمانانه وه هه په که له ماوه ی سه فه ری «عقی» دا له لایه ن خوداوه پی پی گه بشته و گرن گتینیان نه و مه تمورییه ته بوه که بۆ یه ک خسته وه ی «خانه دان» ه کان - به نامنجی خاوین کردنه و هیان له گونا ه (از خیانت پاک نمودن) و تکا کاری (شفاعت) له لای خودای زه مان پی پی دراوه [پروانه: پاشکۆ].

به شی چواره م باس و خواسیکی زوری فه رمان و نه ریته کان واته «نهر و نه هی» هاوړی له گه ل ده قی دوعا بۆ مونسه به ته جیا وازه کان به [شیوه زمانی] گۆرانییه.

عونسوره کانی سیستم

تایینی ته هلی حق به شیوه یه کی نمونه یی، تایینیکی تامیته یه و له ئوسولیدا «غلو» ی شیعه ده بینری. پیویسته نه و خاله بگیریته بهرچاو که ته هلی حق هه میسه باسی دوازه ئیمام ده کهن و وه ک ئاکامیک نابی (لای که م راسته وخۆ) پیوه ندیی یان به ئیسماعیلیه وه بدریت.

به گوپره ی فیرقان، «دینی حقیقه ت»، ناوه روکی نه و ده «جزء» ه به شیوه یه کی ساکار دینیتته گوړی، که دوا ی هاتی ده قی قورئان، که وتنه ژیر زه خته وه. به لام ته هلی حق، له راستیدا ریگای خویان له شیعه ییکی ئورتود و کسه وه به ره و پیک هینانی سیسته میکی جیاوازی تایینی ده گوړن.

تایینی ته هلی حق - به شیوه یه کی گشتی، هاوړی له گه ل تایینی «ده ووزی» و «نوصه بری»، ناوه روکی «عه لی په رستی» هه به به لام [لیتره دا]، عه لی سیبه ریکی ته واوی سولتان صوحاکی به سه ردا کشاوه.

عونسوریکی بهرچاوی دیکه له پیکه یتانی ته هلی حقد، دابی ده رویتسه سو فییه کانه و له وانن: هه لبار دنی پییر، یه کگرتنی برایانه، جه زم بوون به هو ی زیکره وه و هه روه ها دابه شکردنی خواره مهنی.

له روانگه ی کومه لایه تییه وه، چینی خواره وه [ی کومه لگا]، خه لکی کوچه ر و گوندنشین، دانیشتوانی گه ره که هه ژاره کان، ده رویش و... هتد، باوه ریان به تایینی ته هلی

حق هیناوه، نه و هس وا هه یه به هو ی نه و ئیحه تاله وه بیت که هیوادارن له روژی قیامه تدا «سولتانه کان» توله یان لی بستینریته وه (یادداشته کان، ل ۴۴ [۳۱]). له سه ریکی دیکه وه، کاراکته ری خه لک خوازانه ^{۴۳} ی تایینه که که ته واو شتیکی بهرچاوه، له زوربوونی که رامات و هه روه ها بوونی عونسوری فولکلوری له داب و نه ریتی ته هلی حقد، ده رده که وی. له نیوخه لکی گوندنشین ناوچه دوره کاندایا - که هه میسه له ده ره وه ی کونترولی حکومه تی ناوه ندیدا بوون، شتیکی سروشتییه نه گه ر چاوه پروانی دوزینه وه ی پاشماوه ی شیوازی سه رده میکی کون بین.

«ئیلاهییه تی ناو مرواری»، بیروکه یه کی تایینی «مانه وی» ^{۴۴} یه (وت و ویتژیکی دووکه سی [مینورسکی] له گه ل «ث. نولدکه» ^{۴۵} دا)، وه ک باوه ره یتان به بی خه وش بوونی نور و مه سه له ی «تناسخ» و پرواهیتان به «حلول» که ناتوانی دیارده یه کی راسته وخوی هیندی بیت. چون پیشتر له [تایینی] ئیسماعیلیه شدا هه ر هه بوه. دابه شکردنی مه وجودات به سه ر دوو مه قوله ی جیاوازا واهه به ئال و گوړیکی دره نگتری بیرواری زه رده شتیان بیت سه ر برینی که له بابیش گه لیک جار په یوه ندی به نه ریتیکی هاوچه شنی موساییه کانه وه په یدا ده کات ^{۴۶} له کاتیکدا ناوی نیو ته ورات (داود و موسا)، ره نگه له ریگه ی قورئانه وه هاتبته نیو [تایینه که وه].

ته وه ی وا پی پی ده گوړی نفووزی مه سیحیه ت، نابی به زیاده وه نیشان بدریت. نه گه ر ته هلی حق له وت و ویتیان له گه ل موژده ده ره کاندایا باسی عیسا و مریم ده کهن ده بی له بیرمان نه چیت که جیا له وه ی که ده گونجی له قورئانه وه وه رگیرابن، ته هلی حق ته نیا وه ک «تجسم» یکی خودایانی خویان چاویان لی ده کهن. سه باره ت به جه زم بوونه که شیان پیویست ناکات له ئاکاریکی ده رویشان (بۆ نمونه ده رویشی به کتاش) به ولاره تر به شوینیدا بگه رین.

بۆ مه سه له ی ده رکه وتنی هه ندی ناوی چاوه پروان نه کراو له میتولوزی ته هلی حقه شدا، ده بی توانای ئالوگوړ ^{۴۷} ی سیسته می «حلول» به بهرپرس بزاین. له ده ستنوسیکی ناته واوی ته هلی حقد که له «شیراز» دوزراوه ته وه، «ث. ئیوانوف» ئاماره یه کی بۆ «مه له ک طائوس» تیدا بینیه، که ته ویش ئیماژیکی تاییه ت به ئیزه دیبانه.

په یوه ندی گرتنی ته هلی حق له گه ل فیرقه یه کگرتوه کانی [ناوچه ی] «هیلالی خضیب» (قرلباش، سارلی، شه به ک و... هتد) هیشتا روون نه بوته وه، هه رچونیک بیت،

شوینی نفووزی راسته و خۆی «واعظ» انی ئەهلی حەق لە «زەهاب» هەو تا ناوچەبەکی دووری لای رۆژئاوا - وەک شوینی عەلەوویبەکان (واتە قزلباش) ی «عەینتاب» رویشتووە^{٤٨}.

ئەهلی حەق و میژوو

هەلگرتنی شوینی زەمینە میژووویبەکانی ئەهلی حەق لە سەر ئەساسی ئەو ئیشاراتە ی و لە نووسراوە تاییبەکاندا دەرەدەکان، کاریکی هاسان نیە.

دەورە یا سەرەدەمی «خاوەندگەر»، هی پیش ئەزەلیبەتە. دەست نیشان کردنی «عەلی» ناماژە سەرەکیبە بۆ پەڕەندیبەکانی لەگەڵ «نوصەیر» دا. تەنیا خالی سوود بەخش [لە دیاریکردنی میژووی] ساڵ و مانگ و بۆ تاییبەتە، ئەوێبە کە دەگوتی «شاھ خوشین»^{٤٨}، ٣٦٠ (٣٠٠) ساڵ دوا ی عەلی دەرکەوتووە (کە ئەویش لە سالانی ٣٥ تا ٤٠ (٦٦١ تا ٦٦٥) داخەلیفە بوە). ئەوێبە خۆی، دەمانگەرینیتەو بۆ سەرەتای سەدە ی یازدەهەمی زاییبە و لەگەڵ دەورە ی بەکیک لە فیرشەکانی خوشین واتە بابا تاهیری هەمەداندا بەک دەگریتەو کە ئەویش بە گوتی راپۆرتیک (راحە الصدور، چاپی م. ئیقبال، ل ٩ - ٩٨) لە سالێ ٤٤٧ (١٠٥٥) دا، لە شاری هەمەدان چاوی بە «طغرل سەلجوقی» کەوتووە.

شایانی سەرنج ئەوێبە تاقە کەسیکی دیکە، کە ناوی نا ئاسایی «خوشین» ی لە سەر بووبیت، لە رووداوەکانی سالێ ٤٠٨ (١٠١٤) و لە باسی «چالاکبەکانی شاھ خوشین» دا ناوی هاتووە (کە ئەویش ئەمیریکی «کورد» بوە). پروانە: مجمل التواریخ، چاپی «بەهار»، ل ٤٠٠. شاھ خوشین بە شیوێبەکی ئیعیجازی، لە تیشکی هەتاو هاتووتە دنیاو کە ئەو تیشکە، لە «جەلالە» ی کچی بەکیک لە سەرۆکانی (؟) جافەکان لە «شیر بانک»^{٤٩} «دیھ - اعلا»^{٥٠} کەوت (سەرەنجام، دەستنووسی لای مینۆرسکی). ئەوێبە ویدەچی ناماژەبەک بیت بە «شیروان»^{٥١} لە لیواری لای راستی سیروان (دیالە) لە نزیک گردیکی کەونارا (پروانە: ئیدمۆنز، ١، دەوروبەری ١٦٣). شیروان، تەنانەت ئیستاش هەر هی جافە کوردەکانە.

گەلیک ئیشارە ی جوغرافیایی لە ناو دەقەکاندا هەن کە وا دەگەیین «خوشین» لە پیش سولتان ئیسخاق لە ناوچە ی هۆزی گۆراندا ژیا بیت. لە لایەکی دیکەو، ژمارەبەکی زۆری

«کەلام» ی سەرەدەمی «خوشین» بە فارسی یا زاروویکی ئەوتۆ نووسراون کە لاسایی چوارینەکانی بابا تاهیر دەکەنەو.

هەرچۆنیک بیت، وا دەرەدەکەوێ کە ئەو پەڕەندیبە ی ئیستا لە نیوان ئەهلی حەقی ناوچە ی سیروان و لورستاندا هەبە، شاھ خوشین دامەزراند بیت. دانەری فیرقان تەنانەت ئەوێبە دوور دەروا کە شوینی لە دایکبوونی خوشین لە سەر «سیمیەر» (کەرخە) دیاری دەکات کە مەلبەندیکی بەناوی «شیروان» کەتۆتە شانی راستیەو.

بناغەدانەری تاییبە ئەهلی حەق، زیاتر بە سولتان ئیسخاق (صوحاک، صەحاک) زانراوە. دەگوتی باپیری [صوحاک] - سەییکی هەمەدانی بوە و لەوێبە هاتووتە ناوچە ی گۆران - ناوچەبەک کە شارەزوو (لە باکووری سیروان) و زەهاب (لە باشووری چۆمەکە)، پیکیان هیناوە.

ناوی باوکی صوحاک، سەیی عیسی^{٥٢} (کذا) بوە. ناوبراوە لە بەرزەنجە [٢٠ کیلۆمەتریکی لای رۆژھەلاتی سلیمانێ لە عێراق] ژیاوە. سەرۆکانی سەییکی لقی ئیبراھیمی ئەهلی حەق، ئیستاش هەر لە دراوسێبەتی ئەو شۆینەدا ماون.

سەیی عیسی لە پیریدا، «دایرە» (داییراق)^{٥٣} ی کچی حەسەن بەگی جەلا^{٥٤} (واھەبە «جاف» بیت. پروانە: ئیدمۆنز، ١، دەوروبەری، ل ١٨٤) ی مارە کرد و مندالیکی لای بو، بەناوی سەیی (سولتان) ئیسخاق. بەگوتی تەزکەرەبەک - کە رۆشنبیریکی ئەهلی حەق ریکی خستوو (ئیدمۆنز، هەمان سەرچاوە) ئەو رووداوە لە سالێ ٦٧١ (١٢٧٢ز) دا روویدا و تاییبە نوێ لە دەوروبەری سالێ ٧١٦ (١٣١٦ز) دا دامەزرا.

گوتی مام ناوچی سولتان ئیسخاق (کە مینۆرسکی لە سالێ ١٩١٤ دا، چاوی پیتی کەوت)، کەوتووتە سەر کەلیکی لای راستی لیواری سیروان و ئەگەر لەوێبە بەرەو ژووور هەلگشینی، دەبینی ماوێبەکی کەم لە پردی «پەردیوەر» (پەردیوەر)^{٥٥} هەو، دوورە.

{دەگوتی سەید عیسا ی باوکی سولتان ئیسخاق سێ کوری لە ژنی بەکەمی بوە، کە ئەو مەسەلەبە دەبی بووبیتە هۆی لیک دابرانی زیاتری بنەمالەیان - مەسەلەبەک کە بەگوتی دەقی فارسی ئیفتانۆف ٧٩، سولتان ئیسخاقیش ناماژە ی پێ کردووە. جیلی نۆھمی دوا ی سەیی عیسا - باباڕەسولێ گەورە، وەک باپیرەگەورە ی بنەمالە ی خاوەن نفووز و ئۆرتۆدۆکسی نەقشەندی سەییەکانی بەرزەنجە چاوی لێ دەکری و ئەوانیش بە زۆری لە هەموو عێراقدا بلاو بوونەتەو. پروانە: ئیدمۆنز، ١، دەوروبەری، ل ٦٩، ١٨٤}.

دوای سه‌بیید ئیسحەق، گەلێ گێژو گۆمی لە زنجیره‌ی «تجلی» یه‌کانی ئەو لیسته‌یه‌دا ده‌بینه‌ری که‌ په‌یوه‌ندی به‌ لقی سه‌ره‌کی تایینه‌که‌وه‌ هه‌یه‌. هه‌شتا نازانی تیا له‌ ده‌رکه‌وتنی «مه‌زن خودا» («شاه‌ میهمان»^{۵۶} ی فه‌ره‌نگی فیرقان)، کامیان ده‌که‌ونه‌ مه‌قوله‌ی ناته‌وا تر یا کاتییه‌وه‌.

به‌گشتی، مه‌یلی سه‌یده‌کانی ئیبراهمی به‌وه‌یه‌ هه‌ندی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌ نیوان ئەو «تجلی» یانه‌ و سولتان ئیسحەقدا بدۆزنه‌وه‌ (ئه‌ویش زیاتر له‌ رێگه‌ی حه‌وته‌وانه‌وه‌). لقی «ئاته‌شبه‌گی» باوه‌ریان به‌ زنجیره‌یه‌کی جیددیتری «تجلی» - جگه‌ له‌ سێ تجلییه‌کان (ژماره‌ ۵: قه‌رمزی، ژماره‌ ۶: محمد به‌گ و ژماره‌ ۷: ئاته‌ش به‌گ) هه‌یه‌.

پیاوچاک [قیددیس] ی هه‌ره‌گرینگ له‌ ئالفه‌ی گۆرانه‌کاندا، «ئیبراهم» ه‌ - که‌ (له‌ رێگای یه‌کێ له‌ حه‌وته‌وانه‌کانه‌وه‌)، وه‌ک نه‌وه‌ی سولتان ئیسحەق چاوی لیده‌کری. ئیبراهیم له‌ به‌غدا (و واهه‌یه‌ له‌ که‌رکووک) نێژابیت و له‌ «که‌لام» یکه‌دا وه‌ک که‌سێک باسی لیکراوه‌ که‌ به‌غدا ی به‌ تالان (تاراج) برد.

ئهو ئیشاره‌یه‌ واهه‌یه‌ له‌ خشته‌ی ناوی مندال و نه‌وه‌ و نه‌تیجه‌ی سولتان ئیسحەقدا، جیگه‌ی بیه‌ته‌وه‌ (پروانه‌ سه‌ره‌وه‌تر)، ئه‌ویش به‌ هۆی ئەو راستیه‌یه‌وه‌ که‌ سه‌رده‌می ئیبراهیم ده‌که‌وێته‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مه‌وه‌ و به‌غدا ی ئەو ده‌م له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی جه‌لابیری و تورکمانانی قه‌ره‌قۆبونلودا ئه‌غله‌ب ده‌ست به‌ ده‌ست ده‌گه‌را.

ئێستا ئه‌گه‌ر بگه‌رێینه‌وه‌ سه‌ر «تجلی» ئاته‌شبه‌گییه‌کان، ده‌توانین بلێین ناوچه‌ی هه‌لسوورانی قه‌رمزییه‌کان ئیستاش هه‌ر له‌ حه‌وضه‌ی سیروان - له‌ خاکی گۆرانه‌کاندا هه‌لکه‌وتوه‌. واهه‌یه‌ هه‌ندی که‌س و بزانی ناوی خه‌لک خوازانیه‌ی قه‌رمزی (به‌ واتای سووره‌به‌رگ) به‌ ئه‌حمه‌دی سوور - به‌کێ له‌ حه‌وته‌وانان بناسه‌رته‌وه‌ که‌ له‌ نزیک خورمال - له‌ شاره‌زور، نێژراوه‌ (پروانه‌: ئیدمۆندز، ۱۸۶، ۲۰۰).

خاڵیکی تاییه‌مه‌ند به‌ قه‌رمزی ئه‌وه‌یه‌ «که‌لام» ی هاوڕیکه‌ی - واته‌ «قۆشه‌ی ئوغلی» به‌ [زمانی] تورکی نازه‌ربایجانی نووسراوه‌ و ده‌توانی ناوه‌راستی سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌م و ئەو کاته‌ بگرێته‌وه‌ که‌ زنجیره‌ حکومه‌تییه‌کانی پیش مغول (پروانه‌ سه‌ره‌وه‌تر)، هه‌ولیان ده‌دا به‌غدا به‌ ته‌ورێزه‌وه‌ بیه‌ستن.

محمد به‌گ کاری خۆی له‌ «دلفان» ی باکووری لوړستانه‌وه‌ ده‌ست پێ کرد و دواتر چو بۆ «ئاجه‌ری»^{۵۷} - ئەو شوینه‌ی پیش بینییه‌کانی له‌وتوه‌ سه‌ریان هه‌لدا. «ئاجه‌ری»

مه‌لبه‌ندیکه‌ له‌ لیواری رۆژه‌لاتی [چۆمی] «جه‌غه‌تو» که‌ له‌ لای باشووری رۆژه‌لاته‌وه‌ ده‌رژێته‌ ناو گۆلی ورمیوه‌.

«سه‌ره‌نجام» ئاماژه‌ به‌ پیکدانی محمد به‌گ له‌ گه‌ل بلباسه‌کان ده‌کات (که‌ هۆزێکی ناسراوی کوردی موکری لای رۆژئاوای جه‌غه‌توون).

دوای مردنی محمد به‌گ، کوره‌که‌ی واته‌ «خان ئاته‌ش» به‌ فه‌رمانی ته‌جه‌سسومیکه‌ که‌ به‌ به‌رگی سوور رازا بووه‌، وه‌ک جیگری باوکی هه‌لبێتیا و ئه‌وه‌ش له‌ کاتی ده‌رکه‌وتنیکه‌دا بوو که‌ حلوولی شه‌شه‌م و حه‌وته‌م به‌ حلوولی پینجه‌می قه‌رمزییه‌وه‌ په‌یوه‌ند ده‌دات. ئیشانوڤ (۱۹۵۳، لیل ۷ - ۱۷۲)، ده‌قیکی سه‌مه‌ره‌ دینیته‌وه‌ و به‌ شاهیدیکی شاکاری خان ئاته‌شی داده‌نیت.

ده‌قی ناوبراو، له‌ باسی سالانی ۲ - ۱۰۸۰ (۷۱ - ۱۶۶۹ زاییندا)، ئاماژه‌ی به‌ موعجیزاتی خان ئاته‌ش کرده‌ و خواستی ئەوی بۆ به‌جێ هه‌شتینی جیهان له‌ سالی ۱۱۱۴ (۱۷۰۴) دا راگه‌یانده‌. هه‌روه‌ها گواتراوه‌ خان ئاته‌ش ویستویه‌تی خۆی له‌ شیبه‌ی «باز»^{۵۸} یکه‌دا بنوێنێ و له‌ چیا ی «سه‌هه‌ند» (له‌ باشووری ته‌وریز) وه‌ به‌ره‌و ئاسمان بفری. به‌لام گۆره‌که‌ی - که‌ ناوی خۆی به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌، که‌وتۆته‌ گوندیک له‌ باکووری رۆژه‌لاتی هه‌مان چیا، له‌ لیواری یه‌کێ له‌ لقه‌کانی چۆمی قزل ئوزن (سفید رود) که‌ ئیستا ناوه‌ندیکی بچوکی ئیدارییه‌^{۵۹}.

برایه‌کی خان ئاته‌ش (و یه‌کێک له‌ فیه‌شته‌کان) له‌ گه‌ل خاو و خیزانه‌که‌یدا چون بۆ کرماشان. ئیمه‌ لیسته‌ی هه‌موو ئەو حه‌وت کور و کوره‌زایه‌ی خان ئاته‌شمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌، که‌ «ئاغابه‌خش» یه‌کێکه‌ له‌ وان و له‌ سالی ۱۹۷۱ دا له‌ گوندی «گه‌رهبان» مردوه‌. ئەم گونده‌، که‌وتۆته‌ باشووری کرماشان، راست له‌ ژێر ئەو شوینه‌ی که‌ [رووباری] گاماسیاب و «قه‌ره‌سوور» یه‌ک ده‌گرنه‌وه‌ و «سه‌مه‌ره» (که‌رخه‌) پیک دین.

تاریخه‌کانی خان ئاته‌ش ده‌ره‌تانی ئه‌وه‌مان پێ ده‌ده‌ن ماوه‌یه‌ک له‌ نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی هه‌فده‌هه‌م (هه‌ندی دوای حکومه‌تی شاه‌ عه‌باسی یه‌که‌م [ی سه‌فه‌وی])، به‌ ناوی ده‌وره‌ی باوک - واته‌ محمدبه‌گه‌وه‌ له‌ قه‌لم‌ بده‌ین. په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌هلی حه‌ق له‌ گه‌ل سه‌فه‌وییه‌کان له‌ «قوتب‌نامه» دا ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌. ئەو شیعه‌ به‌رزه‌، به‌ تورکی نازه‌ربایجانی گوتراوه‌ و هه‌موو ده‌رکه‌وتنیکی خودایه‌تی به‌ وردی ده‌بژێری^{۶۰}. شیعیری ژماره‌ ۴۶ ده‌لی له‌ سه‌رده‌می خه‌تانی دا «خودا» به‌تورکی قسه‌ی کرد و بوو به‌ «پیر» ی

تورکستان. " ئیمه ئیستا ده زانین خه تایی نازناوی شیعیی شاه ئیسماعیلی یه کهم بوه که به شیعیی تورکی روهی قسهی ده کرده لایه نگره تورکه کانی خۆی. لهم حاله ته دا، تورکستان ئاماژه به بۆ ناز به رایجان و ئه و ولاتانهی وا له لایه ن هۆزه تورکه مانه کانه وه داگیر کرابووون^{۶۱}. بهم پێ یه شاه ئیسماعیلی شیعهی توند و تیژ (۹۳۰ - ۹۰۷ / ۲۴ - ۱۵۰۲)، به ناوی بێ فییز و ههواى «پیر» وه بوو به جیگه ی پهره ستنی ئه هلی حق دیارده یه که له نیتوان سولتان ئیسحەق و قمرزی دا که ده کری وه ک نیشانه یه کی به که لک بۆ دیاری کردنی سه رده می ئه و ی دواییان [واته قمرزی] یش که لکی لی وه ربگیری.

شوتنایه تی ئایینه که

بیشکه ی ئه م ئایینه به بێ هیچ گومانیک، ئه و شوینه یه واگۆرانه کانی تیدا ده ژین و ئیستا له نیتوان عیراق و ئیراندا دابه ش کراوه. گۆران ره گه زیکه وه زرین و به زمانیک قسه ده که ن که هاو ریشه ی زاروا ه کانی ئیرانی ناوه ندییه. پروانه مینۆرسکی، «گۆران»^{۶۲}، بولته نی قوتابخانه ی توژینه وه کانی رۆژه لانی و ئه فریقی، سالی ۱۹۴۳، به رگی ۱۱ به شی یه که م، ل ۱۳۰ - ۷۵ [ته رجه مه ی وتاره که، هه ر له م کتیبه دا بخوینه وه].

سه رۆکه کانی کاکه بی تائوق^{۶۳} دیعایه ی ئه وه ده که ن که له توره مه ی راسته وخۆی سولتان ئیسحەقن (پروانه: العزای، الکاکیه). گه لیک شوتنی پیروزی ئه هلی حق له خاکی شاره زووردا بلاو بوونه ته وه. پروانه: ئیدمۆندز، ۱، ده روه به ری ۲۰۰.

شوینه به ریز و پیروژه کانی «په ردیوه» (له هه ورامانی له وێن)، بابا یادگار (له زه اب) و بنیامن (له کوند)، که وتونه ته خاکی ئیرانه وه. هۆز و کۆمه لگاکانی ئه هلی حق له زۆر شوتنی لای باکووری ریگای پیشووی قه سری شیرین بۆ کرمانشان به رچاو ده که وه ن (هۆزی سه نجابی، به هه ندی لق و پۆپی سوننه شیانه وه، ژبانیکه ی پر ئاشتی له گه ل ئه هلی حه قه کاندایه نه سه ر).

ژماره یه که هۆزی باکووری لورستان (دلفان، ... هتد) ئه هلی حه قن. تا قمیکی زۆری ئایینه که ش له هه مه دان، تاران، وه رامین، مازهنده ران (که لارده شت) و ته نانه ت له خوراسان ده ژین، که ده گوتری براهه کی خان ئاته ش باره گای خسته تۆته ئه وێ. له نازه رایجان، که خه لکه که به تورکی ده وین، ئه هلی حق له ناوچه ی ته وریز، مه راعه (له ده روه به ری چیا ی سه هه ند) و هه روه ها له ماکو (مه لبه ندی قه ره قۆبولوو) ش هه ن.

لایه نگرانی ئایینه که، ته نانه ت له باکووری [رووباری] ئاراز (له قه ره باغ) دا بلاو بوونه ته وه.

به هۆی به رایلاوی و نه پنی بوونی فیرقه بی و ئه و راستیه ی که [ئه هلی حه ق] له شاره کاندا چینی مام ناو نچی دانیشه توان پیک دین، شتیکی نه گونجاوه ئه گه ر مه زنده یه کی گشتی له ژماره یان بدری به ده سه وه (بۆ زانیاری زیاتر، پروانه: مینۆرسکی، «یادداشته کان، ل، ۵۹ - ۴۱»).

ئه ده بیات

یه که م ئاماژه به ئه هلی حه قی راسته قینه، له سه ره تای سه ده ی نۆزده هه م و له [نوسراوه ی] گه رۆکه ئه ورووییه کاندایه دی ده کری، [له وانن] «مه کدۆنالد کینه ی»^{۶۴} و «ج. کیتیل»^{۶۵}.

راولینسون که فه رمانده ری هیتیکه گه وریه ی پیک هاتوو له هۆزی گۆران (ئه هلی حه ق) بوو، یه که م که سه که زانیاری باوه رپیکراوی له سه ر ئایینه که، داوه به ده سه ته وه: «یادداشت له مه ر ری پیتوانیک له زه هابه وه»^{۶۶}. «باروون دی بوود»^{۶۷} یش چاوی به گۆری بابا یادگار که وت. هه روه ها پروانه: «سه فه ره کانی لورستان» ی هه مان که س^{۶۸}.

یه که م ته رحی گشتی بیروپروای ئه هلی حه ق، له کتیبی «گوبینو» دا ده بینری^{۶۹}. که په یه ندی راسته وخۆی له گه ل نوینه رانی ئایینه که له تاراندا هه بوو^{۷۰}.

وتاریکی سه رنج راکیشی بێ ناو (به ئیمزای: ش)، له مه ر ئه هلی حه قی ته وریز، له گۆقاری «قه وقان» ی تفلیس، سالی ۱۸۷۶ له ژماره ۲۷، ۲۹، ۳۰ دا بلاو کرایه وه.

یه که م به لگه نامه ی باوه رپیکراوی ئه هلی حه ق (که لامیکی ۳۴ فه ردی^{۷۱}، «عه قیده») هاوړی له گه ل یادداشته تیکه گرنگی «ف.ئ. زۆکوئسکی»^{۷۲} دا چاپ کرا. موژده ده ریکه ئه مریکی «س.ج. ویلسن» ژماره یه کی به رچاوی زانیاری نوێی [له سه ر ئه هلی حه ق] کۆ کردۆته وه^{۷۳}.

له سالی ۱۹۰۲، مینۆرسکی ده ستنوسیکی پرواپیکراوی ئه هلی حه قی که وته ده ست، که تاریخی ۱۲۹۵ (۱۸۴۳) ی به سه ره وه بوو و هه ندی ئه فسانه ی ئایینی تیدا کۆ کرابه وه که به زمانی فارسی و به گوێره ی «ده وره» (پروانه سه ره وه تر) لیسته کرابوو (کتیبی سه ره نه نجام) و هه روه ها ژماره یه که که لامی به تورکی که وته ده ست که دوای

پاشکۆ

لاپه‌ره ٣٠٧ [ی ئینگلیزی]:

* رهنه‌به‌ر (Ranzbar) به واتای «پارتیزه‌ری راز»، نازناوی «دایه‌راک» دایکی سولتان ئیسه‌حه‌قه.

لاپه‌ره ٣١٠ (دیری کۆتایی):

«سه‌فه‌ر بۆ پشته‌سه‌ر» له سه‌ره‌مه‌رگی نعمت الله و له ته‌مه‌نی ٣٠ سالی دا، روویدا. خودا (ده‌ستنه‌وس، لاپه‌ره ٢٨، ١، ٨) وه‌ک نوینه‌ری خۆی (وه‌لی، نایب) له چاوه‌روانی بۆ ده‌رکه‌وتنی «صاحب الزمان» دا رایگرت و ئه‌مری پێ کرد [به‌خه‌لکی] رابگه‌یه‌تیت که ئه‌م رووداوه، به دلنیاوی روو ده‌دات (ده‌ستنه‌وس، ل ٢٥، ١، ٨).

لاپه‌ره ٣١٣ (دیری ١٤):

دانه‌ری «بورهان [الحق]، له فه‌سلی «خانه‌دانه‌کان» دا باسی مه‌سه‌له‌ی «ده‌رکه‌وتنی کاتبی» به دوور و درێژی کردوه.

ته‌رجه‌مه‌کران به زمانی رووسی چاپ و بلاو کرانه‌وه، کورته‌یه‌کی فه‌ره‌نسیسی له گه‌ل خرا^{٧٤}. هه‌روه‌ها پێداچوونه‌وه‌یه‌ک له لایه‌ن «ف. کومۆنت»^{٧٥} هوه، نووسراوه‌یه‌کی دیکه‌ی مینۆرسکی^{٧٦}، و تاریکی دوکتۆر سه‌عیدخان^{٧٧}، [وتاری] «گوردلیتسکی»^{٧٨}، [وتاری] «ناجه‌ریان»^{٧٩} ته‌رجه‌مه‌ فه‌ره‌نسیبه‌که‌ی له لایه‌ن «ف. مه‌کلیر»^{٨٠} هوه، و تاریکی دیکه‌ی مینۆرسکی^{٨١}، و تاری «ف.م. ستید»^{٨٢} و «ی.ن. مار»^{٨٣}، «چ.پ. پیتمه‌ن»^{٨٤}، «و. ئیشانوژ»^{٨٥}، «عباس العزاوی»^{٨٦}، که مینۆرسکی پێیدا چۆته‌وه^{٨٧}، هه‌روه‌ها و تاریکی دیکه‌ی مینۆرسکی^{٨٨} و [وتاری] م. موکری^{٨٩}. له و تاریکی دیکه‌دا^{٩٠} (لاپه‌ره ٨ - ٤٧٦)، باسی گه‌لیتک ده‌ستنه‌وسی ئه‌هلی حه‌قی کردوه که ئیستا له‌به‌ر ده‌ستی ئه‌ودان وه‌ک «شاهنامه‌ی حه‌قیقه‌ت»، «عالمی حه‌قیقه‌ت» و... هتد. کتیبی «کورد، تورک و عه‌ره‌ب» ی.س.ج. ئیدمۆندز فه‌سلتیک له سه‌ر «کاکه‌یه‌کانی عیراق» تێدایه^{٩١}. که دارمائی زانیاری وردده.

{دواییه‌ن ده‌ست گه‌یه‌شتی ئیتمه‌ به ئه‌ده‌بیات [ی ئه‌هلی حه‌ق]، نامیلکه‌ی «برهان الحق» نووسراوی «نووری عه‌لی ئیلاهی» (کوری نووسه‌ری فیرقان)^{٩٢}. ئه‌م نامیلکه‌یه‌یه‌که‌ مین چاپه‌ له لایه‌ن نوینه‌ریکی راسته‌قینه‌ی فیرقه‌که‌وه، گه‌رچی سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌وانه، نوور عه‌لی ئیلاهی هه‌ول ده‌دات فیرقه‌که‌ی خۆی له گه‌ل روانگه‌ی گه‌شتی شیعه‌دا ئاشت بکاته‌وه به‌لام قسه‌کانی له مه‌ر پیاوچاکان و لقه‌کانی ئایینه‌که، شه‌رحی داب و نه‌ریتیان و ته‌رجه‌مه‌ و ته‌فسیره‌کانی له مه‌ر بۆچوونی «گۆرانی»یه‌کان، شایانی هه‌موو چه‌شنه سه‌رنجدانیکه. هه‌روه‌ها بروانه‌ کارتیک دیکه‌ی م. موکری^{٩٣}، که هه‌ندێ ماتریالی دیکه‌ی به‌رده‌ستی خۆی پێشکه‌ش ده‌کات.

پهراویزه‌کانی وتاری نه‌هلی حه‌ق

* سه‌چاوه‌ی ته‌رجه‌مه‌ی ئه‌م وتاره:

V. Minorsky, "The Sect of the Ahl-i Hakk", Iranica - Twenty Articles by V. Minorsky, Tehran University Publications, No. 775, 1964.

بیست مقاله مینورسکی (شامل مقالات تحقیقی مربوط به مطالعات ایرانی) به قلم پروفیسور ولادیمیر مینورسکی، انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۷۷۵ [متن انگلیسی].

له پهراویزی ده‌قی ئینگلیزیدا نووسراوه:

"ئه‌م وتاره به ئی‌جازه‌ی میه‌ره‌بانانه‌ی به‌رتیوه‌به‌رایه‌تی ئه‌نسیکلۆپیدیای ئی‌سلام (چاپی دووه‌م، ۱۹۵۶)، سه‌ر له‌نووی چاپ کرایه‌وه. یه‌که‌م ده‌ق له «مکلمه»‌ی چاپی یه‌که‌می ئه‌نسیکلۆپیدیای ئی‌سلام (۱۹۳۴) دا بلاوتیوه‌وه و له چاپی ئی‌ستادا جارێکی دیکه‌ چاوی لیکراوه‌ته‌وه و ناته‌واوییه‌کانی ته‌واو کراون».

10. C. Hurat, Textes Houroufis, 1909, p. 140.

2. Self- designation

۳. [وی‌چوویی و جیاوازییه‌کانی نه‌هلی حه‌ق و ئی‌زدییه‌کان جی‌گه‌ی سه‌رنجی تایبه‌ته و هیوایه‌ پ‌سپۆره‌ خۆمالییه‌کان ئاوری لی‌ بده‌نه‌وه. وه‌رگێتر].

۴. [مینۆرسکی ئه‌م وشه‌یه‌ی له‌ بی‌جمی کوردی - فارسی خۆیدا نووسیه‌وه: Khānadāns وه‌رگێتر].

5. Tumari

6. Gobineau

7. Firkan

8. W. Ivanow

9. Saranjam

10. Manifestation

11. Divinity

12. Incarnation

13. Theophanis

14. Pre-eternity

15. Khuāwandagar

16. Epoch

17. Typical

18. Essence

19. Avatars

20. Encarnation

21. Razbār

۲۲. Saints, قیددیس، پیاوچاکان

۲۳. [ده‌بی‌ نیازی له‌ کتیبی ۲۰ وتاری مینۆرسکی بیت که ئه‌م بابه‌ته‌ش له‌ و کتیبه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌. وه‌رگێتر]

24. Metempsychosis

۲۵. Eschatology, زیندوو بوونه‌وه

26. The last Judgement

27. Sän

28. Collective

۲۹. [عبیاره‌تی فارسی، به‌ واتای چاندن و شین کردن. وه‌رگێتر].

30. Djawz-i buica

31. Hawiza

۳۲. [جادوو]

33. Musha'sha'

34. nuclei

35. advent

۳۶. سالی ۱۹۱۶، کاتی له‌ کرماشانه‌وه‌ ده‌چووم بۆ دینه‌وه‌ر، له‌ جه‌یحوون ئاباد چاوم به‌ بی‌نایه‌ک که‌وت که‌ به‌ ئالای ره‌شی بچووک رازابۆوه‌. رینموونه‌که‌م گوتی ئه‌وه‌ مالی «شێخیک» بوه‌. من به‌ حیسابی ئه‌وه‌ی نیازی کابرا یه‌کتی له‌ پیاوچاکانی سونه‌ی کوردستانه‌، ئه‌وه‌ له‌ ره‌خساوه‌م بۆ چاوپێکه‌وتنی نیعمت الله، له‌ ده‌ست دا. ف. مینۆرسکی.

37. Concealment

38. Jama-yi ya-yi ghaybat

39. The Lord of the Hour

53. Däyira (Däyriäk)
54. Djala
55. Perdiwar (pirdiwar)
56. Shah-Mihmän
57. Adjari
58. Falcon
59. [دوور نییه، نیازی مینۆرسکی، «تیکان ته پهی ههوشار» بیته که ئیستا به ناوی «تیکاب» هوه ده ناسری].
60. پروانه:
- Minorsky, Materiaux, pp. 72 - 82
61. پروانه:
- Rieu, Supplement, p. 26a
62. [تەرجه مەدی و تارەکهی «گۆزان»، هەر لەم کتیبەدا هاتووە. وەرگێڕ].
63. Tä'ük
64. Macdonald Kinneir, "A Geographical memoir of the Persian Empire" 1813, 141.
65. G. Keppel, "Personal narrative of a journal from India to England", 1817, II, 61ff.
66. H. Rawlinson, Notes on a march from Zohab, JRGS
(گۆفاری ئەنجومهنی پادشاهی جوغرافیا)
سالی ۱۸۳۹ ژماره ۳۶، ۳۹، ۵۳، ۵۷، ۹۵، ۹۹، ۱۰۵، ۱۰۹
67. Baron de Bode, "Biblioteka dl'a Cleniya", St. Petersburg, 1854, t. cxxiii, p.45.
- Baron de Bode, Travels in Luristan, 1845, I, 371 - 8; II, 180.
69. Trois ans en Asie, by Gobineau, Paris, 1859, 338 - 70
70. Schemann, Gobineau, cine Biographie, Strasburg, 1913, I, 506 - 7.
ههروهها پروانه:
- Minorsky, "Gobineau et la perse", in Europe, Paris, Oct. 1923, 116 - 27.

40. Yä
41. gardish-i dün bi-dün
42. Correspondence
43. Popular
44. [ئایینه که به ناوی دانهره کهی (مانی کوری فاتهک) هوه ده ناسری، که له سالی ۲۱۵ی زایینیدا له شاری «ماردین» له دایک بوه و له سالی ۲۷۶دا کوژراوه. ئەم ئایینه نامیتته یه که له ئایینی زهردهشت، عیسا و بوودایی. به گوێرهی مانه و بیته جیهان له دوو عونوسوری رووناکی و تاریکی پێک هاتوه و له کۆتایی جیهاندا رووناکی و ناشتی به سهر هه موو شوێنیکدا زال ده بیته. مانی بۆ تیگه یاندنی خه لک کتیبه کهی خۆی «ئه رژه نگ» ی به ره سمی جوان رازاند بووه و له ئه ده بی کوردی و ئیترانیدا ئه رژه نگ و مانی بوونه ته نیشانهی رازاوه بی و چه له نگه له کاری هونه ریدا. نالی ده لتی:
- «مانی» نیه تی قوه تهی ته سویری برۆی تو
ئەم ره سمه به ده ستهی متنفس نه کشاوه
حاجی قادری کۆبی ده لتی:
ئه گه ر سوودت نییه بۆ مو لک و میلله ت
به من چی نه قشبه ندی یا کو «مانی»
به شیک له م زانیاریانه له «فرهنگ فارسی معین» وەرگێراون. وەرگێڕ].
45. Th. Noldeke
46. پروانه:
- I. Scheftelowitz, Das, Stellvertretende Huhnopfer, Giessen, 1914.
47. Elasticity، انعطاف
48. پروانه:
- Towbridge, "The Alawis", in Harvard. Theol, Review, 1909, pp. 346 - 55, (re-printed in Moslem World, 1921, pp. 255 - 66).
48. Shah khoshin
49. Shir-bank
50. Dih-i A'lä
51. Shirwäna
52. Isi

85. W. Ivanow, "An Ali-Ilahi fragment, Collectanea", (The Isma'ili Society), I, 1948, 147 - 84.

ههروهه

W. Ivanow, "The Truth Worshippers of Kurdistan, Ahl-i Haqq", Texts, Bombay, 1953.

دهق و ههروهه توێژینهوهی «تذکره اعلا» که له راستیدا نوسخه یهکی «سه ره نجام» ی ئاتهش بهگی تهرجه مهی مینۆرسکی و پستمه نه و هه ندی شاخ و بالی لێ زیاد کراوه. ئیشانۆف له پاشکۆی وتاره که دا، ژماره یهک دهق و بهشی جیای دیکه له مهی «خان ئاتهش» ی لێ زیاد دهکات.

86. Abbas al-Azzawi, "Al-kakaiya fil-ta'rikh", Baghdad, 1368 (1949).

([له م کتێبه دا] نه هلی حهقی که رکوک وهک «علی اللهی» جیاوازه گێراونه تهوه بهر چا).

۸۷. مینۆرسکی به کتێبه که دا چۆ تهوه:

V. Minorsky, "Oriens", 1953, pp. 408-12; V. Minorsky, "Un poème de Ahl-i Hakk en turk", in Westöstliche Abhandlungen R. Tschudi, 1954, pp. 258 - 62.

89. M. Morki, "Cinquante-deux versets de Cheikh Amir", JA, 1956, No. 4, pp. 391 - 422.

(شاعیر، که سه ره به لقی «خاموشی» یه، به کورتی سه بارهت به چوار «تجلی» قسه دهکات به لام له مهی جیگرانی سولتان ئیسه حق بیده نگه).

90. M. Mokri, "Le symbole de la Perle dans le folklore persan et chez les Kurdes fidèles de Vérité", JA, 1960, No. 4, on pp. 476 - 8.

91. C.J. Edmonds, Kurds, Turks and Arabs, 1957, pp. 182-201.

92. Nuri Ali Ilahi, "Burhan al-Hakk", Theran, 1312 (1963), 176 pp.

93. M. Mokri, "La Pierre Noire", in J.A., 1962, fase 3, pp. 369 - 433.

72. "The Credo" V. A. Zukowsky, zap., 1887, 1-25.

73. S.G. Wilson, Persia, Life and Customs", 1896.

۷۴. پروانه:

V. Minorsky, Materiali dl'e izuceniya persidskoy Sekti, 'L'udi Istini ili "Ali-Ilahi", Moscow, 1911, Published as Fase. XXXIII of "Trudi po costokoreneniyu izda-", "Notes sur la secte des Ahlé-haqq", ههروهه cayemiye Hazarevskin Institutom, in Revue du Monde Musulman, 1920, 20 - 97

(pp. 61-84.) به شه رحی تهواوی بېبلیۆگرافیه که یه وه که ۵۴ پارچه دهگرتیه وه ههروهه (pp. 205 - 302, 1921, pp.)

که هه ندی شتی لێ زیاد کراوه وهک کتیبیش بلاو کراوه تهوه.

75. F. Cumont, in "Syria", 1922, p. 262

76. V. Minorsky, "Un traité de polémique Behai - Ahli-Haqq, in J.A., 1921, 165-7

77. Dr. Saeed-Kahn, "The sect of Ahli-haqq", in Moslem World, 1927, 31 - 42.

78. Gordlevsky, "Karakoyunlu", in Izv. Obscestra Izuceniya Azerbaydjana, Baku, 1927.

79. Ajarian, "Gyorans and Toumaris, a newly found religion in Persia", in Bull. de l'Université de Erivan.

80. French translation by F. Macler, in "Revue de l'Histoire des religions", 1926, 294 - 307.

81. V. Minorsky, "Etudes sur les Ahli-Haqq": "Toumari" = Ahl-i Haqq" in RHR, 1928, 90 - 105.

82. F.M. Stead, "The Ali-Ilahi sect. in Persia", MW, 1932, 184 - 9.

83. Y.N. Marr, "Radeniye Sekti L'udi istini". (in Y. Marr, Statyi i soobseniya, II, 1939, 248 - 54).

84. Ch. P. Pitman, "The final word of the Ahl-i Haqq", MW, 1937, 147 - 63

(نووسهر، لیره دا که لکی له دهقیکی «سه ره نجام» وهگرتوه که گه لیک له تهرجه مه که ی مینۆرسکی

دهچیت).

ئەم سیستەمە، بۆ زمانیک که له سیستەمی زارەکیدا پیش کەوتو و دەنگدار نەبۆتە کەرەسەری چوارچێوە کۆنستانتی یەکە، بەلکۆ هەردوکیان ئەندامی یەکگرتووی ریشەکن، شتییکی نابەجێ یە. دوو وشە «دار» و «دوور» ی کوردی سەرەرای چوارچێوەی کۆنستانتی لە یەکچوو، هیچکارێکیان بە یەکتر نەداوە. لێرەدا ئاویلهکان جیاوازییەکی زۆر لە واتا سەرەکییەکاندا پێک دێن لە کاتی کۆنستانتی سیستەمە دەنگی یەکە خۆی بەهۆی بوونی /o/ و /é/ (üie/ <) ەو کە عەرەب لە گەنجینە ی وشەکانیاندا، «مەجهوول» (= نەناسراو) ی پێ دەلێن، تارا دەیهکی بەرچاو تووشی ئالۆژی هاتووە. ئەلف و بیی عەرەبی بۆ نووسینی ژمارەیهکی زۆری زمانەکان بەکارهێنراوە (ئالبانی، تورکی، مالایی و ژمارە ۲ قەوقازی، ئەفریقایی و زاراوە ۳ هیندی و کەمبیک ئیسپانیایی و سیربی). بەلام ئەگەر بە هۆی رەنگدانەوی نیزیسی سیاسی یا ئاینی یەو، روانیمان لە مەسەلە ی راحەتی راستەوخۆی نووسین بەشەواوە نەکەوێ، ئەوا ئەلف و بیی فۆنیتیکی لە ریبازی خۆیدا سەر دەکەوێ.

سەبارەت بە ئەلف و بیی یەکی فۆنیتیکی تایبەت کە بۆ ماوەیهکی دوور و درێژ سەقامگیر بووین ناتوانی هێچ بگوتری؛ بۆ نمونە، یۆنانی و روسی و ئەرمەنی و گورجی بەباشی بۆ بابەتەکی خۆیان داڕژاون بەلام بەهۆی ئەو راستیەو کە ئەلف و بیی لاتینی زیاتر لە هەموو ئەلف و بییەکی جیهان بۆبۆتووە و لە شیوەی چاپی ی خۆیدا گەشتۆتە بەرزترین پلە ی تەکنیکی (وەک سەقامگیر بوونی روالەتی دەرەوی هەموو نیشانەکان لە باری هونەرەو، گێژ و گومی کەمتر لە پیتەکاندا، بەدەستەو بوونی چەشنی جۆرەجۆر و...) کاتی کە زمانیک دەیهوێ گرنگایەتی ئەدەبی خۆی و دەست بێنی و بێر لە شیوەیهکی فۆنیتیکی تازه بکاتووە، تەنیا تیپی لاتینی یە کە رووی تێدەکری.

بۆ سەرکەوتنی ریفۆرم لە زمانی کوردیدا، ئەرکی گرنگ و سەرەکی ئەو یە ئەلف و بیی لاتینی لە ساکارترین شیوەی خۆیدا بەهێنرتە کایەو و تا ئەو رادەیهی کە دەگونجی نیشانە ی داتاشراوی بۆ دانەری. لەم روانگەیهو، هەولێ جەنابی ئیدمۆندز بۆ ئەو ی لە

بۆچوون سەبارەت بە ئەلف و بیی لاتینی کوردی *

«تیپینی: ئەم وتارە تەواو سەر بەخۆ نییە و لە راستیدا پیشکەش کردنی هەندێ پیشنیارە لە مەزگەر دوو وتاری ئیدمۆندز کە سەبارەت بە ئەلف و بیی لاتینی بۆ زمانی کوردی نووسیوە. من هەر سێ وتارە کەم کاتی خۆی وەرگێراوە تە سەر کوردی و بلاوم کردوونەتووە. بڕوانە دوا لاپەرە ی ئەم کتیبە، بەرەمە چاپکراوەکانی وەرگێر. ئەنوەر»

پیشنیاری جەنابی «س.ج. ئیدمۆند» لە مەزگەر «کەلک وەرگرتن لە تیپی لاتینی بۆ نووسینی کوردی» شایانی سەرەنجی تایبەتی ئەو کەسانە یە و بە کردەو و تیئۆر کاربان بە زمانی کوردی هەیه؛ ئەو خۆی بە هۆی ئەووە کە کۆمەڵی لە رۆشنییرانی کورد بە دەورەو کۆبوونەتووە، دەرەتانیکی وای بۆ دیراسە کردنی بە کردەو ی مەسەلە کە بۆ رەخساو کە رەنگە بۆ هێچ کەسیکی [ئورپی] دیکە نە رەخساییت.

لایەنی نالەباری هەموو ئەلف و بییەکی سامی، لە بەرچاوانە گرتنی ئاویلهکان (نەک هەر کورت بەلکۆ درێژ و هەر وەها لیکدراو) ە. ئەم ئەلف و بییانە، بە شیوەیهکی رەزامەندانە پر بە پیستی ئەو زەمانانە و بۆیان خولقاون و چوارچێوەی کۆنستانتی یان (بۆ نمونە، لە عەرەبیدا، زیاتر ریشە ی سێ تیپی)، بڕپە ی پشتی وشە یە ک پێک دێنی کە تیگە یشتنە بنەرەتی یەکە ی - زۆر کەم بە سترەو بە نیشانە گەلی کۆنستانتی یەو.

چوارچێوهی شیوه ئەسلی یە کەدا بێنیتەوه وەک دیاردەیهکی بنه‌ره‌تی و پر به پێستی مه‌سه‌له‌که دیتە پیش چا و .

ئەلف و بێی کوردی وەک کەرەسه‌یه‌کی کاربەگر، پێوست نییه داواکاریکی توند و تیژ و موته‌قی پرنه‌سییه‌کان بێت، وەک ئەوهی «له جیاتنی نیشانه‌ی لێکدراو، هه‌موو ده‌نگێک نیشانه‌ی تایبه‌ت به خۆی هه‌بێت و هه‌موو ده‌نگێک ته‌نیا به یه‌ک شیوه ته‌له‌ففوز بکری». بۆ نمونه، به‌کرده‌وه هه‌یچ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک بۆ نووسینی «ش» له شیوه‌ی «sh» و له جیاتنی «s» ی چێکی و سلۆاکی یا تورکی پێک نایه‌ت (با نیشانه‌گه‌لیکی تایبه‌تی دیکه‌ش کاره‌که‌یان له‌باری زانستی یه‌وه هاسان کردبیته‌وه).

پێوسته من ئەو پرنه‌سیپانه‌ی وا گه‌له‌ی کاری جه‌نابی ئیدمۆندزبان پێک هێناوه له‌م فۆرمولانه‌ی خواره‌وه‌دا پوخته بکه‌مه‌وه:

(١) خۆ دوورخستنه‌وه له هه‌موو نیشانه‌یه‌کی نائاسایی که گومانیان لێ بکری رۆژنامه‌گه‌ری کوردی بخه‌نه ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه.

(٢) به‌کار هێنانی نیشانه‌ی «دوانه»^٥ بۆ قه‌وتی درێژ (ته‌نیا له وتاری یه‌که‌می جه‌نابی ئیدمۆندزدا).

(٣) به‌کار هێنانی /h/ له دوا‌ی هه‌ندێ کۆنسوانت، له باسی ئەو پیتانه‌دا تووشی چه‌واشه‌بوومان ده‌کات.

پێوسته خه‌لیکیش له‌و بۆ چوونانه‌ی سه‌ره‌وه زیاد بکه‌م ئەویش داواکردنی که‌مترین ناته‌باییه له‌مه‌ر که‌لک وهرگرته‌نی عاده‌تی له پیته سه‌ره‌که‌یه لاتینیه‌کان. هه‌موو ئەلف و بێ یه‌ک به‌پیتی قه‌رار دانراوه و ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر /k/، /l/ و /m/ له جیاتنی /a/، /b/ و /c/ دابنێن (وه‌ک چۆن له پیته ره‌مه‌زه‌کانی هه‌ندێ قوتابی ساکاردا ده‌بینی)، خه‌لک دوا‌ی ماوه‌یه‌ک فی‌ربان ده‌بن. هه‌روه‌ها هه‌ر ئه‌رکیکی نائاسایی بخه‌رته سه‌ر شانی نیشانه ناسراوه‌کان، ده‌بیته هۆی چه‌واشه‌بوونی کوردن له توێژینه‌وه‌ی زانستی یانه‌ی زمانه‌که‌یان به‌رانه‌ر به زمانه ئێرانییه‌کانی تر. له‌م پێوه‌ندی یه‌دا ئەلف و بێی نوێی تورکی که

چاره‌سه‌ریکی به‌کرده‌وه بۆ که‌لک وهرگرته‌نی ناوچه‌یی به‌ده‌سته‌وه ده‌دا، بێگومان بۆ ئامانجیکی هاوچه‌شن و بۆ نمونه مه‌جبور کردن به‌وه‌ی که وشه‌یه‌کی وه‌ک glecek له شیوه‌ی gelejek دا بنوسری به‌ری و جێ نییه. هه‌روه‌ها پێوست نا‌کا حو‌نجه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌مه‌ره بکرتنه جێ نشینی وشه‌یه‌ک که خۆی یه‌کیکه له کۆمه‌له وشه زانستیه نێونه‌ته‌وه‌بیه‌کان.

ئه‌وانه‌ی له خواره‌وه دین، توێژینه‌وه‌یه‌کی زیاتر و بۆچوونی تایبه‌تی من له‌مه‌ر ئەو سیسته‌مانه‌ی وا له لایه‌ن جه‌نابی ئیدمۆندزه‌وه له‌و دوو وتاره‌دا هاتوون وا له‌مه‌ودوا، من به‌یه‌که‌م و دووه‌م ناویان ده‌به‌م:

سه‌بارته به قه‌وتی درێژ، وا هه‌یه درێژی راسته‌قه‌ینه‌یان له به‌راورد کردن له‌گه‌ل قه‌وتیله کورته‌کاندا، پێوستی به لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی زیاتر هه‌بیت، به‌لام گومان له‌وه‌دا نیه که دوو تا‌قمه ده‌نگی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک واته /ä/، /i/، /u/ و /a/، /i/، /u/ وه‌ک دیاردەیه‌کی روون هه‌ستی‌ان پێ ده‌کری و /a/ و /a/ ته‌نانه‌ت له ده‌نگدانه‌وه و زربنگانه‌وه‌شدا،^٦ جیاوازن. /é/ (وه‌ک ده‌نگی به‌ستراوه که کۆنسوانتی پیش خۆی ده‌کاته ده‌نگی ئه‌وکی)، نوێنه‌رایه‌تی ده‌نگی کورت ناکات. تیپی /o/ له وشه‌ی dost و xosh (xowsh?) دا، (گه‌رچی له بنه‌ره‌تیکی ته‌واو جیاوازن) به‌لام وی ده‌چێ که له کوردی دا بووبیته هۆی چه‌واشه‌بوون، له کاتیکدا ده‌نگی درێژی بنه‌ره‌تی /□/ له کوردیدا ده‌بی وه‌ک لێکدراوی /üe/ (هاو‌ری له‌گه‌ل به‌ ئه‌وکی کردنی کۆنسوانتی پیش خۆی)، سه‌یر بکری و بۆ نمونه k'üér = (kör<) = کویر، یا (g'üéz) = (göz>) = گوێز.

له‌ئاکامدا، به‌کرده‌وه هه‌یچ نیازتیک نامینێ جیاوازی نیوان /o/ و /ö/ دیاری بکری، به‌لام نیشانه‌ی /ö/ (له وتاری دووه‌مدا) وه‌ک ده‌رپینتیکی ساکار و ئاسایی بۆ /ue/ که هۆی بوونی خۆی له «ماک»^٧ ده‌نگه‌که‌دا (له تیپی /ö/ وه‌ه) ده‌دۆزیته‌وه، به‌کاریکی به‌جێ ده‌زانم.

به‌گوێره‌ی ئەسلی دووپات کردنه‌وه‌ی کاراکته‌ر بۆ راگه‌یاندنی درێژی قه‌وتی، من /aa/

بۆ /â/ ی درژی کوردی داده نئیم و /a/ ی ساکار بۆ نوینه رایه تی کردنی دهنگه کورته که دههیلمه وه؛ سیسته میکی ئەوتۆ یه کیک له و دیاردانه یه که روخساری ئەلف و بیی ئەلمانی پین دیاری ده کری. بۆ نمونه /a/ ی کورتی کوردی، دهنگیکی وهک /a/ ی هه یه (وشه ی man ی ئینگلیزی) یا ته نانه ت وه کوو /a/ یه کی به راستی کورته، له کاتی کدا به کار هینانی /e/ (وتاری یه که م و دووه م) له لایه ن ئیمه وه به و نیازه بوه که گهره کمانه ئامازه بۆ پله یه کی جیاوازی دهنگ بکه ین.

پیشنیاری به کارهینانی /aa/ و /a/ ئیجازه مان پین ددهات نیشانه ی /e/ بۆ که لک وهگرته له شیوه ی /e/ یه کی راسته قینه دا بیاریزین (پروانه سه ره وه تر). ئەم /e/ تایبه ته، به بی هیچ نیشانه یه کی جیاکه ره وه ده نووسری (دژ به /e/ ی وتاری یه که م و دووه م) و وهک /e/ ی رینوسی سانسکریت، ته نیا نوینه رایه تی /e/ ی درژی ده کات.

نیشانه ی /ii/ و /i/ زۆر سروشتین به لام له کوردی دا دهنگیکی روخسارنوتین^۸ هه یه که بریتیه له /i/ ییکی یه جگار کورت، ئەم دهنگه له سه ر حیسابی دهنگدانه وه یه کی ئەسپایی به ته واوه تی ده ناسریته وه و به شیوه یه یک /bi/ ی رووسی (/y/ ی پۆله ندی) و /i/ ی تورکیمان (وهک له ئالدى (aldi) دا هه یه) وه بییر دینیتیه وه به لام دهنگیکی مام ناوئجی یه که واهه یه بۆ گوئیچکه ی رانه هاتوو ئینگلیزیه کهان به قوایلی ناو وشه ی (but) بشوبه ئیری.

له وتاری یه که م و دووه م دا، شوینی /y/ (/y/ ی پۆله ندی به شیوه یه کی باش دیاری کراوه به لام کاریکی یه جگار به جی ده بیت که ئەرکی ئاشکرای «ی» (واته /y/ ی ئینگلیزی و فه ره نسی) بۆ /y/ به جی به ئیلین.

ئینجا وا هه یه مروث بییر له /i/ (بج خال) ی تازه ی زمانی تورکی بکاته وه به لام ئیستا ته نانه ت تورکه کانیس ده سه لپین که ئەم نیشانه یه ده بیته هۆی سه ر لیشیوان و وا وئ ده جی که ئاماده بن /i/ ی له جی دانین. جا له به ره ئەوه ی ئیمه که بشتووینه ته ئەنجامی لابردنی کاراکته ری /e/ به نیشانه ی جیاوازه که ره وه و دانانی کاراکته ریکی ساکار له جیاتی

ئهو، ده توانین له باسی ئیستاماندا پیشنیاری دانانی /i/ بکه ین^۹ به لام رهنگه که لکی زیاتر له دانانی /i/ دا بیت (i به خالیک له ژیری وه) و ئەم نیشانه یه به باشی له /ii/ و /i/ ده ناسریته وه له چاپخانه کانیس ئەگه ر پینوستی یان پینی هه بج، ده توان به هاسانی دروستی بکه ن و هه ر ئەوه نده به سه که تیپی /i/ سه ر به ره وخوار که نه وه.

له مه سه له ی دانانی /uw/ و /iy/ له جیاتی /u/ و /i/ دا باشتر وایه نه که موه شوینی وتاری دووه م چون له سه ر ئەو پروایه م که ئەسلی ئالمانی دانانی دوو پیت بۆ دهنگیکی درژی، سوودی به رچاوی هه یه^{۱۰} به لام پینوسته په سه ندی ئەوه ش بکه م که به کار هینانی /uw/ و /iy/ واته هینانی بزوتنیک به دوای /u/ و /i/ ی درژی دا، له باری فونیتیکی وه ده بیته گروپیکی پیکهاتوو له /w/ + /u/ یا /y/ + /i/ و ئەم یاسا رینوسی یه ش له م بار و دۆخه تایبه ته دا، ده به ستریتیه وه به ئال و گۆری فونیتیکی یه وه.

له باسی کۆنسوانته کاندا، بۆ شوین گرتنی نه ریتی یه کجار روونی به کارهینان (پروانه نووسراوه پیروژه کانی سانسکریت) و دابی میژوویی له مه ر تیپی /c/ که له هه موو سیسته میکی وه رگیرو له لاتینی دا، بۆ کۆنسوانتی /k/ یا /c/ یا /ts/ ته رخان ده کری، من /z/ و /c/ ی ساکار بۆ «ج» و «چ» ده پارێزم. ته نیا لادان له م یاسایه، ئەلف و بیی نویتی تورکی یه که ئیمه باسی نه گونجاویه که یان له باری زمانه وانی و پیداوستی زانستیانه وه کرد.

/zh/ و /sh/ و پیده چی نیشانه یه کی پر به پیست بن بۆ دوو پیتی «ژ» و «ش» و هیچ ناته باییه کی مه نتیقی یان له گه ل /z/ و /s/ دا که بۆ «ز» و «س» دانراون نییه.

به کار هینانی /h/ وهک نیشانه یه کی یاریده ده ره له /lh/ و /rh/ دا بۆ جیاوازی دانانیان له گه ل /l/ و /t/، فیکریکی به جی یه و پیشتر^{۱۱} له ئەلف و بیی ئالبانیایی دا ناسراوه. /lh/ ی کوردی بریتیه له /l/ یکی سه ختی گه راوه که به هۆی نووشتاندنه وه ی نووکی زمانه وه به یان ده کری (دهنگیکی روخسارنوتینی کوردی یه که زۆر له /l/ (/l/) ی تورکی و رووسی جیاوازه) /rh/ ش بریتیه له /t/ یکی زرینگه دار (طنین دار) که به نووکی زمان به یان ده کری. (له نیوان /t/ و /t/ ی ئه رمه نی و ئالبانیاییدا جیاوازیه کی ئەوتۆ ده بییری).

سه‌بارەت بە دەنگی گـر [توند] ی ئەوکی، بە کارهێنانی /x/ بۆ /خ/ (وەک لە ئیسپانیایی و یۆنانی و رووسیشدا وەهایه)، لە گەڵ ئیش و کاری زانستی یانە ی گشتیدا یەک دەگریتهوه. بە هۆی ئەو راستی یهوه که ئیمه نوێنه‌رایه‌تی دەنگی /غ/ دەخه‌ینه ئه‌ستۆی /gh/، که یه‌که‌مجار (له وتاری یه‌که‌مدا) پیشنیار کرابوو ده‌نگه‌که به‌هۆی /xh/ وه نوێنه‌رایه‌تی بکری، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی /خ/ له کوردی دا که‌لکی زۆری لێ وەرده‌گیری، هاسان کردنه‌وه‌که‌ی یه‌که‌جار کاریکی به‌ری و جێ ده‌بیت.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه هه‌ست ده‌کری که جه‌نابی ئیدمۆندز مه‌یلی به‌وه بیت ده‌نگی /ح/ نه‌گریته پیش چاو. ئەوه‌ش له کاتیکدا یه‌که /ح/ ده‌نگی که له کوردیدا هه‌یه و نه‌ک ته‌نیا له وشه‌ی خوازوه‌ی عه‌ره‌بی به‌لکو له ژماره‌یه‌ک وشه‌ی بی خه‌وشی ئیرانی وه‌ک «حه‌وت» (hawt) دا ده‌بینری. ئەم ده‌نگه هه‌رچه‌ند که‌میش بیت، نیشانه‌یه‌کی یه‌که‌جار روخسار نوێنی زمانی کوردی یه‌ و من /xh/ ی عاده‌تی بۆ باشتر ده‌زانم که تیبدا /h/ به‌ گۆره‌ی بۆچوونه‌کانی پیشوومان که‌لک وەرگرتنیکی ورد له نیشانه‌ی سه‌ره‌کی /x/ نیشان ده‌دات.

کورد - به‌ پێچه‌وانه‌ی تورک و فارس، ده‌نگی /ع/ به‌ شێوه‌یه‌کی سروشتی ده‌رده‌پرن و ته‌نانه‌ت ده‌بخه‌نه پیش وشه‌یه‌کی ئیرانی وه‌ک ئەسپ که له کوردی دا به‌ شێوه‌ی عه‌سپ ده‌دری. به‌م بۆنه‌وه‌یه یارمه‌تی یه‌کی باش ده‌بیت ئە‌گه‌ر له‌و شوێنه‌ی دا که کورد ته‌له‌فوزی ده‌که‌ن، نیشانه‌یه‌کی /ا/ [ئاپاستروف] ی له‌گه‌ڵ بخری وه‌ک 'ajbat' (عه‌جه‌ت)؛ به‌لام هیچ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌ک له نووسینه‌وه‌ی ساکاری وشه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا نابیت واته ئە‌گه‌ر عباس و عثمان ی عه‌ره‌بی له شێوه‌ی Habbas و Wathman دا ته‌له‌فوز کران، ئە‌وا به‌هه‌مان شێوه‌ش ده‌نووسری^{۱۲}.

به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەم حاله‌ته، هیچ پیتویست ناکات هه‌مزه‌ی عه‌ره‌بی له سه‌رده‌تا و ئاخیری وشه‌دا بنووسری (وه‌ک ئنس و رجاء)، به‌لام باشتر وایه هه‌مزه‌ی ناوه‌راستی وشه به‌ هۆی «هایفن» هوه نیشان بدی وه‌ک هیئت (hay-at). وی ناچی پیتویستمان هه‌بیت هیچ

نیشانه‌یه‌کی تایبه‌ت له وشه‌یه‌کی وه‌ک l'ére>lérá [لیره>له‌ئیره] دا وه‌لانیین جگه له‌وه‌ی da - واته به‌شی کۆتایی «شوین» ی لێ جیابکه‌ینه‌وه به‌لام بۆ ئەم نیازه، ده‌توانین هه‌مان «هایفن» به‌کار به‌ینین.

پیتویست ناکات له‌وه زیاتر سه‌بارەت به‌ ده‌نگه کوردی یه‌کان مووقه‌لێشی بکه‌ین چون داها‌توو نیشان ده‌دات که پسپۆزانی فۆنیتیکی کوردی چ چه‌شنه جیاوازییه‌کی تایبه‌ت، یاخود دیارده‌یه‌کی شاروه‌ی تیدا ده‌بیننه‌وه. ئەم یاسایه، ده‌نگی له‌رزۆک [هه‌ناسه‌یی] / ò(=) /ذ/ و /ø/ (=) /ث/ ی سلیمانی‌ش ده‌گریته‌وه که به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانی وه‌ک فۆنیمی راسته‌قهینه سه‌یر بکری و ته‌نانه‌ت له باشووری کوردستانیشدا نوێنه‌رایه‌تی دیارده‌یه‌کی گشتی ناکه‌ن.

له کۆتایی دا پیتویسته به‌ باشی بزانی که ئەم ئەلف و بی پیشنیار کراوه کوردی یه، راحه‌تی و هه‌روه‌ها به‌ره‌و پیش بردنی کاری چاپی گرتۆته به‌ر چاو. له‌مه‌ر نووسینی کوردی [= ده‌سخه‌ت]، له داها‌توودا هاسانکردنه‌وه‌یه‌کی ته‌واو دیته‌ گونجان. بۆ نمونه، فاوتیلی دوانه‌ی /aa/، /ii/ و /uu/ زۆر به‌ هاسانی ده‌توانن جیگای خۆیان بدن به نیشانه‌ی وه‌ک /a/، /i/ و /u/ یا /á/، /á/ و /ú/. زۆر که‌سی وا له ئەوروپا هه‌ن که له‌جیاتی کۆنسوانتی دوانه، ته‌نیا یه‌کیکیان ده‌نووسن و هیللیکی له‌سه‌ر ده‌کیشن (وه‌ک جینشینیکی بۆ «تشدید» ی عه‌ره‌بی). له کاتیکدا ئیمه هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی رێگایه‌کی ساکار و گونجاو بۆ چاره‌سه‌رکردنی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی بنه‌ره‌تی ئەلف و بی یه‌کی پایه‌یی ده‌دین، رینووس و خه‌تی کوردی، درێژه به‌ رێگای خزی ده‌دات.

ئوه‌ی له خواره‌وه ده‌ی بینن، خسته‌یه‌کی به‌راوردکاری یه له‌وه ده‌نگه کوردی یانە‌ی وا له دوو وتاره‌که‌ی جه‌نابی ئیدمۆندز و بۆچوونه‌کانی مندا ها‌توون:

د) ڦاوتله كان

y		
i (or) ?		
o		وتاری یه کهم
o		وتاری دووهه م
o		بۆچوونی مینورسکی
o		ä
üé		a
uy		a
o		aa
o		a (ä)
û		e
uu		e
uw		a
uu		é
Åü		e
u		e
u		e
u		i
ب) کۆنسۆنانتته کان (به سه ر گروو پدا دابه ش کراون) ۱۳		ii
b		iy
-		ii
-		I (کپ)
-		y

-
(س) ٦
dh
?
?
(ث) ؟
fh
?
?
(ج) ٧
dh
?
?
(ح) ح
th
?
?
k
c
c
j
g
ch

p
-
-
-
u
-
-
-
f
-
-
-
w
-
-
-
d
-
-
t
-
-

,
?
يا ,
l
x
?
xh
l
-
-
-
r
lh
lh
lh
r
-
-
-
m
rh
rh
rh

ch
c
ق
-
-
-
h
-
-
-
غ
q
q
q
خ
gh
gh
gh
ع
xh
x
x
ح

پاشکۆ

کۆمهله پيشنيارى سه ره وه له سه ره نه و گرمانه دانراون كه بو ئامانجى هاسان بوونى چا پى كوردى، تا نه و جى يه ده كرى، خو له نيشانهى جيا كه ره وه (diacritical) بپاريزى. له لايه كى ديكه شه وه، به گويره ي نه زمونى نه م دو ا بى يانه ي «يه ره شان» و «دمه شق»، نه م بو چونه «عه مه لى» يانه پيوست ناكات بايه خى زورى ان پى بدرى. له هه ل و مه رجى كى نه وتو دا زور وا هه يه به كار هينانى ئازادى نيشانهى جيا كه ره وه ي سه ر و خو ارى تيبه كان، نوينه را به تى هاسان و ساكار بوونى كى زياتر له نووسى كورديدا بكن.

n
-
-
-
z
z
z
z
s
s
s
s
s
z (ژ)
zh
j
zh
s (ش)
sh
sh
sh
y (ى)
y
y
y

بهره مه چاپکراوه کانی دیکه ی وه رگێر

- (١) نووسینی کوردی به ئەلف و بیی لاتینی کۆمه له ی سن و تاری ئیدمۆندز و مینۆرسکی وه رگێران له ئینگلیزییه وه چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٥
- (٢) ٢١ ده ستنوسی کوردی (یا فارسی سه باره ت به کورد) له کتیبخانه ی به ریتانیا چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٧
- (٣) ٣٥ ده ستنوسی شه ره فنا مه ی به دلپسی له کتیبخانه کانی جیهان چاپمه نی ئه رزان، سوید، ١٩٩٨
- (٤) میژووی ئه رده لان، ده ستنوسی سده ی هه ژده هه م نووسینی: محمد ئیبراهیم ئه رده لانی، ده قی فارسی و وه رگێراوی کوردی، به هاوکاری خاتو نه سرین برنا چاپمه نی نه ورۆز، سوید، ١٩٩٨
- (٥) که شکۆله شیعرێکی کوردی گۆرانی، گرده کۆنی شیخ عبدالمؤمن مه ردۆخی (ده ستنوسی سده ی هه ژده هه م)، کوردی و ئینگلیزی تره ستی سۆن بۆ کوردستان، له نده ن، ١٩٩٨
- (٦) مینۆرسکی و کورد - کۆمه له ی ٦ و تاری مینۆرسکی له سه ر کورد، وه رگێراو له ئینگلیزییه وه، چاپمه نی موکریانی، هه ولیر، ٢٠٠٢ .
- (٧) تا قی کردنه وه ی کردنه وه ی تیۆری بۆ شوفیری ئۆتۆمبیل (ئیمتحنانی ئه زه ری به زمانی کوردی)، وه رگێران له ئینگلیزییه وه، به هاوکاری محمه د گه ردی، سه ره به ست که رکۆکی

په راویزه کانی ئەلف و بیی لاتینی

* ئەم وتاره له سه رچاوه ی خوا ره وه وه رگێراوه:

V. Minorsky

'Remarks on the Romanized Kurdish Alphabet',

Journal of the Royal Asiatic Society,

London, July 1933, pp. 643 - 650.

1. consonantic frame

2. numerous

3. idioms

٤. ئیمه بۆ چرکه به ک باسی مه سه له ی ئه و زمانه پیشکه و تروانه ناکه یین که له نزیکه وه به ئایینی ئیسلام (وه ک عه ره بی) یا فه ره نگ (وه ک فارسی) به ستراونه ته وه.

5. double signs

٦. timber، ویزه، طنین

٧. etymological، اشتقاق

8. characteristic

٩. نیشانه ی تایه تی ئەلف و بییه ی ئیمه، له ئەنجامدا ته نیا ده بن به دوو: /i/ و /o/.

١٠. له وتاری دووه مه دا، /y/ سی ده ور ده بیته: راگه یاندنی /y/ ی کۆنسوانات، /i/ ی کورت و هه ره ها درێژایی /i/ (/iy/).

11. cerebral

٢١. تیپی «ع» له نووسینی ده سه خه تدا، ته نانه ت به هۆی /،/ یکی توند و چالاکه وه باشتر به بیان ده کریته.

و ریبوار موختار، چاپی ئازانسی ستانداردی شوفیتری، بهریتانیا. ۲۰۰۳

۸) مه‌که‌نزی و کورد- کۆمه‌له‌ی چوار وتاری پرۆفیسۆردن. مه‌که‌نزی، فایلی تایبته، به‌شیتک له یه‌که‌م ژماره‌ی گوڤاری کوردناسی، چاپی ئالمان. ۲۰۰۵

۹) کۆماری کوردستان (۱۹۴۶) له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی کاروباری ده‌روه به‌ریتانیا، وه‌رگیتراوی ۱۳۰ به‌لگه‌نامه له ئینگلیزییه‌وه، چاپی بنکه‌ی ژین، سلیمانی. ۲۰۰۵.

۱۰) وه‌رگیتراوی پینج کتیبی فارسی مندالان که بنکه‌ی چاپمه‌نی مانترالینگوا‌ی له‌نده‌ن به‌شپوه‌ی دووزمانی واته ئینگلیزی و زمانیکی تر بلاوی کردونه‌ته‌وه. ۲۰۰۵.

نۆزده‌هه‌م.

۹- دوو ذیلی شه‌رفنامه‌ی بدلیسی، نووسینی (شمعی) و محمد ابراهیم نه‌رده‌لانی (سه‌ده‌ی حه‌قده‌هه‌م و هه‌ژده‌هه‌م)

به‌ره‌می تر:

- ۱۰) کۆماری کوردستان له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌روه‌ی به‌ریتانیا
- ۱۱) هیلکه‌ی دۆراو - به‌شیتک له‌مه‌ر ژبانی ابوالقاسم لاهوتی کرماشانی
- ۱۲) کاچوو، مادانی! بیره‌وه‌ریی.

به‌ده‌ست چاپه‌وه:

- ۱- درایفرو کورد- کۆمه‌له‌ی ۵ وتاری ک. ر. داربفر، وه‌رگیتراو له ئینگلیزییه‌وه.
- ۲- هۆزو تیره و تایفه‌ی کوردی له کوردستانی نه‌رده‌لان - ده‌ستنووسیکی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، ده‌قی فارسی و ته‌رجمه‌ی کوردی.
- ۳- لاهوتی شاعیری شو‌رشیگری کورد- لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه له ژبانی به‌ره‌مه‌کانی نه‌بولقاسم لاهوتی کرماشانی.
- ۴- کاچوو مادانی - بیره‌وه‌رییه‌کانم.
- ۵- سلاو له حه‌یده‌ر بابا، وه‌رگیتراوی قه‌سیده‌ی ناسراوی نازه‌ربایجانی، هۆنراوه‌ی محه‌مه‌د حسین شه‌ه‌ریار، وه‌رگیتراو له نازربایجانییه‌وه به‌هاوکاری حه‌سه‌ن نه‌یوب زاده.
- ۶- وامه‌که‌ جو‌رج! وه‌رگیتراوی ۶ چیرۆکی مۆنۆلۆگی باخچه‌ی مندالان نووسینی جو‌یس گرین فیل و وه‌رگیتراو له ئینگلیزییه‌وه.
- ۷- شیعی جهمیز جو‌یس، وه‌رگیتراوی سه‌رحه‌م شیعه‌کانی جه‌میز جو‌یس نووسه‌ری ناوداری ئیره‌ندی له ئینگلیزییه‌وه.
- ۸- تاریخ خروج اکراد، یادداشته‌ی رۆژانه‌ی میرزا عه‌لی خانی نه‌فشاری ئۆرومی له راپه‌رینی سالی ۱۸۸۰ی شیخ عبیدالله شه‌مزی، ده‌ستنووسیکی فارسی سه‌رده‌ی